

கர்ஸ்தவமும் நாகரீகங்களும்

ஞானமுத்து பிலேந்திரன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Rev. Prof. G. Pilendran
Professor Emeritus
St. Martin's Seminary
Jaffna, Sri Lanka

Rev. Prof. G. Pilendran
Professor Emeritus
St. Martin's Seminary
Jaffna, Sri Lanka

கிறிஸ்தவமும் நாகரிகங்களும் கிறிஸ்தவ நாகரிகம்

வெளிவாரி மாணவர்களுக்கான
நூல் வரிசை

Rev. Prof. G. Pilendran
Professor Emeritus
St. Martin's Seminary
Jaffna, Sri Lanka

ஞானமுத்து விக்ரர் பிலேந்திரன்
B.Th.(Rome), M.Phil.(Jaffna), Ph.D.(Jaffna)
பேராசிரியர்

தலைவர்/ கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய நாகரிகத் துறைகள்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

கத்தோலிக்க மாணவர் ஒன்றியம்
யாழ் பல்கலைக்கழகம்
நல்லாயன் நிலையம்
திருநெல்வேலி
யாழ்ப்பாணம்
2011

பதிப்பு விபரம்

- நூல் : கிறிஸ்தவமும் நாகரிகங்களும்
ஆக்கம் : அருட்பணி ஞானமுத்து விக்ரர் பிலேந்திரன்
முதற்பதிப்பு : பங்குனி 25, 2008
இரண்டாம் பதிப்பு: யூலை 26, 2009
மூன்றாம் பதிப்பு: ஏப்பிரல் 25, 2011
பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு
வெளியீடு : கத்தோலிக்க மாணவர் ஒன்றியம்
நல்லாயன் நிலையம்
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்
விலை : ரூபா 200.00
அச்சகம் : அன்னை, பதிப்பகம்

Title : *Krithavmum Naagarigankalum*
: *Rev. Fr. Gnanamuthu Victor Pilendran*

First Published : 25th February 2008

Second Published: 26th July 2009

Third Published: 25th April 2011

Copyright : Author

Printing : Annai Printer

ISBN : 978-955-8231-02-9

Publishers : Catholic Students' Union
Good Shepherd Centre,
University of Jaffna
Thirunelvely, Jaffna.

அட்டைப்பட வடிவமைப்பு : அருட்பணி பி. ஜே. ஜெபரட்ணம்

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

இயல் - 01 கிறிஸ்தவமும் நாகரிகங்களும் -
அறிமுகம்

01

இயல் - 02

பூத நாகரிகத்தில் அண்டைய	
கலாச்சாரங்களின் தாக்கம்.	12
2.1. சுமேரிய நாகரிகம்.	12
2.2. எகிப்திய நாகரிகம்.	12
2.3. அசீரிய நாகரிகம்.	16
2.4. பாபிலோனிய நாகரிகம்.	23
2.5. பாரசீக நாகரிகம்.	26
2.6. கிரேக்க நாகரிகம்.	28
2.7. உரோமைய நாகரிகம்.	49
1.8. விவிலியத்தில் பிறசமய இலக்கியங்களின் தாக்கம்.	57
1.9. எருசலேம் ஆலயத்தில் அண்டை நாடுகளின் கட்டடக்கலை	63

இயல் - 03

கிரேக்கமும் பவுல் யோவானின் எழுத்துக்களும்.	
3.1. புனித பவுலின் திருமுகங்களில் கிரேக்க கலாசாரத்தின் தாக்கம்	67
3.2. புனித யோவானின் எழுத்துக்களில் கிரேக்க கலாசாரத்தின் தாக்கம்.	76

இயல் - 04

கிறிஸ்தவத்தில் பூத நாகரிகத்தின் தாக்கம்	87
---	----

இயல் - 05

ஐரோப்பிய நாகரிகத்தில் கிறிஸ்தவத்தின் தாக்கம்	96
--	----

இயல் - 06

ஈழத்து தமிழர் வாழ்வில் கிறிஸ்தவத்தின் தாக்கம்	116
---	-----

முன்னுரை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரிப் பட்டப் படிப்புக்கள் அலகில் பாட நெறிகளில் இளங்கலைமாணி/ பொது/ சிறப்புப் பட்டங்களுக்கு கடந்த பல வருடங்களாக கிறிஸ்தவ நாகரிகமும் ஒரு பாடமாக இணைக்கப் பட்டுள்ளது. வருடா வருடம் கிறிஸ்தவ நாகரிகத்தை கற்று பரீட்சைக்குத் தோன்றும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிக்கொண்டே வருகின்றது. இந்நிலையில் இவ்வாறு கிறிஸ்தவ நாகரிகத்தை வெளிவாரிப் பரீட்சைக்குக் கற்கும் மாணவர்களின் நலன் கருதி மாணவர் வழிகாட்டிகளாக சில வெளியீடுகளை மேற்கொள்வது மாணவர்களுக்கு அதிக பலனளிக்குமெனக் கருதி, 1) கிறிஸ்தவ நாகரிகங்களும், 2) தமிழக்கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள், 3) விவிலிய அடிப்படைச்சிந்தனைகள், 4) கிறிஸ்தவக் கலைகள், 5) கிறிஸ்தவ மெய்யியற் சிந்தனைகள், 6) நவீன இறையியற் சிந்தனைகள் என்னும் பொருள்களில் சில வெளியீடுகளை மேற்கொள்ள எண்ணியுள்ளேன். முதற் செயற்பாடாகக் கிறிஸ்தவமும் நாகரிகங்களும் என்னும் இவ்வழிகாட்டல் நூலை வெளியிடுகின்றோம். இது ஒரு வழி காட்டி நூலன்றி, முழுப்பாடத்திட்டத்தையும் அவற்றிற்கான விளக்கங்களையும் உள்ளடக்கிய பாட நூலன்று. இந்நூலைப்பயன்படுத்தும் மாணவர்கள் இது விடயம் தொடர்பாகச் சரியான விளக்கம் கொண்டிருத்தல் முக்கியமானது.

நாகரிகம், பண்பாடு ஆகிய இரு பதங்களும் மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சி நிலையை குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் இவற்றுக்கிடையே வேறுபாடுகளும் உண்டு. பண்பாடு என்பது மனிதரின் ஒழுக்கம், மதிப்பீடு என்னும் நிலையில் நோக்கப்படுவது. ஆனால் நாகரிகம் என்பது வாழ்வின் எல்லாக் கூறுகளையும், விடயங்களையும் உள்ளடக்கியதான நிலையில் நோக்கப்படுவதாகும்.

பண்பாடு என்னும் பெயர்ச்சொல் பண்ணுதல் என்னும் வினைச் சொல்லிலிருந்து பிறந்ததாகும். பண்படுத்துதல் என்பது நிலத்தைப் பண்படுத்துதல், உள்ளத்தைப் பண்படுத்துதல் எனக்கொள்ளலாம். உள்ளம் பண்படுத்தப்படுதல் கல்வியினாலும், விழுமியப்பயிற்சியினாலும் அதிகம் இடம் பெறுகின்றது. உள்ளப் பண்பாடே பண்பாடு என்னும் பதத்திற்கு நிறைவான பொருளைக் கொடுப்பது.

இங்கு பொருள் நோக்கப்பட வேண்டிய மற்றைய பதம் நாகரிகம் என்பதாகும். தேவநேயப்பாவாணரின் கருத்துப் படி “நாகரிகம்” என்பது ‘நகரம்’ என்னும் பதத்தின் திரியாகும். நகரம் என்னும் பதமானது நகர+அகம் என்னும் இரு பதங்களின் புணர்ச்சியின் வழி தோன்றியதாகும். ‘நகர்’ என்னும் சொல்லுக்கு, நகரம், மண்டபம், அரண்மனை, கோவில் எனப்பல பொருள்கள் உண்டு எனத் தேவநேயப்பாவாணர் கூறுகின்றார். நகரில் அரண்மனை இருப்பதாலும், அங்கு மன்னன் உறைவதாலும் அவ்விடம் முன்னேற்றம் காண்பது இயல்பானதே. இதிலிருந்தே நாகரிகம் என்னும் சொல் வளர்ந்தது என்பது மேற்குறிப்பிட்ட ஆசிரியரின் கருத்தாகும்.

ஒவ்வொரு இனத்தினருக்கும் அவர்களுக்கே உரித்தான பண்பாடுகள் உண்டு. ஒரு இனத்தினரை மற்றைய இனத்தினரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவது அவர்கள் தம் பண்பாடும், நாகரிகமுமாகும். ஒரே நாட்டில் பல இனக் குழுவினரோ அல்லது வேறுபட்ட இனக் குழுவினர் அண்டை நாடுகளில் வாழும் போது ஒரு இனத்தவரின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் மற்றைய இனத்தவரின் பண்பாடுகளில் தாக்கம் செலுத்தும். இவ்வாறான தாக்கம் பல்வேறு நிலைகளில் ஏற்படலாம். குறிப்பிட்ட பண்பாட்டின் அல்லது கலாசாரத்தின் வலுவான கூறுகள் இன்னொரு பண்பாட்டின் வலுவற்ற கூறுகளில் தாக்கம் செலுத்துவது இயல்பானதே. இவை பண்பாட்டுக் கூறுகளின் கலப்பாக, விரும்பி ஏற்கப்படுபவையாக ஏற்படலாம். இந்நிலையில் சில பண்பாடுகள் அவ்வாறே ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம், அல்லது மாற்றங்களுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம்; அல்லது சில விடயங்களை ஏற்றுக்கொண்டும் சில அம்சங்களை விலக்கியும் விடலாம். மற்றுமே பண்பாட்டிலுள்ள கூறுகளை ஒருவர் தமதாக்கிக் கொள்வதையே “பண்பாட்டு மயமாக்கல்” எனக் கூறுகின்றோம்.

இப்பண்பாட்டு மயமாக்கல், அல்லது நாகரிகங்களின் தாக்கங்கள் இன்னும் இடம்பெற்றுக் கொண்டேயிருக்கின்றன. கிறிஸ்தவம் வாழ்வுடனும், வழிபாட்டுடனும் இரண்டறக்கலந்த மதமாகும். கிறிஸ்தவம் எங்கெல்லாம் பரவியுள்ளதோ அல்லது எங்கெல்லாம் வாழப்படுகின்றதோ அங்கெல்லாம் கிறிஸ்தவத்தின் பண்பாட்டு மயமாக்கலும் இடம் பெற்றது, இடம் பெற்றுக் கொண்டேயிருக்கின்றது. வரலாற்று நிலையில் நோக்கும் போது யூதமறையும், கிரேக்க, உரோமய நாகரிகங்களும் கிறிஸ்தவ மறையில் அதிகம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. யூத இனமும், யூத மறையும் அண்டைய நாடுகளின் கலாசாரங்களின் தாக்கங்களுக்கொன்றாகியது. அண்டைய நாட்டினர் இஸ்ரவேல் நாட்டையும், யூத இனத்தையும் ஆக்கிரமித்து தங்கள் ஆட்சிக்குட்படுத்தியிருந்தனர். மற்றும் சில நாடுகள் இஸ்ரவேல் மக்களைத் தங்கள் நாட்டிற்கு அடிமைகளாகக் கொண்டு சென்றுள்ளனர்.

இவ்வாறாக அண்டைய நாட்டுக் கலாசாரக்கூறுகள் யூத இனத்தினதும், மறையினதும் வாழ்வில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன. அதே வேளையில் இஸ்ரவேல் அரசர்கள் வேற்று நாட்டு அரசகுலப் பெண்களை மணம் முடித்த காரணத்தினால் அப்பெண்கள் வழியாகவும் ஏனைய நாட்டுக் கலாசாரங்கள் இஸ்ரவேல் மக்களின் வாழ்வில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள புவியியல் தொடர்பான படங்களையும், விளக்கங்களையும் வழங்கியதோடு, பிழைதிருத்தம் செய்து தவிய ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் பெனாண்டோ பிரான்சிஸ் அவர்களுக்கும், நற்கருத்துக்கள் வழங்கியதோடு இந்நூலின் ஆக்கத்திற்குப் பலவகையிலும் உதவி புரிந்த செல்வி. சந்திரசேகர் வினிபிரீடா அவர்களுக்கும், கணணிப்பதிப்பு செய்து பிழைதிருத்தம் செய்த செல்விகள் திருச்செல்வம் றசிதா, ஜெயலலிபவன் தர்மிதா, இலங்கநாதன் லோஜினி ஆகியோருக்கும், அன்னை அச்சகத்தார்க்கும் உளம் நிறைந்த நன்றிகள். அட்டைப்படத்தை வடிவமைப்புச் செய்த அருட்தந்தை ஜெ. ஜெபரடணம் அடிகளாருக்கும், திரு. யூட்சன் அவர்களுக்கும் இதய பூர்வமான நன்றிகள்.

வண. ஞானமுத்து பிலேந்திரன்,
புனித மார்ட்டினார் குருமடம்,
யாழ்ப்பாணம்.

இயல் - 01

கிறிஸ்தவமும் நாகரிகங்களும் - அறிமுகம்

மீட்பு வரலாறு ஆபிரகாமின் அழைப்புடன் ஆரம்பமாகின்றது எனக் கூறப்பட்ட போதும் எபிரேய மக்களின் வாழ்வு அண்ணளவாக கி.மு. 2000ஆண்டுப் பகுதியில் ஆரம்பமாகியது எனக் கூறலாம். எனினும் அண்மைக்கால அகழ்வு ஆய்வின் வழியாகவும் வரலாற்று அறிவியல் வழியாகவும் மீட்பு வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் பற்றியும் அறியக் கூடியதாயுள்ளது. அறிவியலாளர்களின் கணிப்பின் படி எழுபது இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆபிரிக்காவில் மனிதர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். பதினைந்து இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்தியா, சீனா, ஐரோப்பா ஆகிய இடங்களிலும் கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் மனிதர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. இக்காலங்களைக் கற்காலம், (கி.மு 18000-3200) உலோகக் காலம் என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பிரித்துள்ளனர்.

(கி.மு 3200 -1550) இல் இங்கு வாழ்ந்த மனிதர்களின் வாழ்க்கை முறை பற்றி அதிகம் அறியப்பட முடியாதவிடத்தும் ஆரம்ப காலங்களில் இவர்கள் வேட்டையாடி மலைக் குன்றுகளில் வாழ்ந்துள்ளனர். உணவே இவர்களின் முக்கிய பிரச்சினைபாக விளங்கியதால் உணவு கிடைக்கும் இடத்தில் தங்கினர். எனினும், ஒருவரோடொருவர் கூடி வாழும் முறை நாற்பதாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆரம்பித்திருக்கலாம் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. எனினும், கி.மு எண்ணாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே நாகரிகத்தைக் குறித்துப் பேச முடிகின்றது. குறிப்பாக ஆற்றங்கரைகளை அண்டிய பகுதிகளிலேயே மக்கள் குழுக்களாக குடிசையமைத்துக் கிராம குழலை ஆரம்பித்து வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்கள் ஈரான், ஈராக்கு, துருக்கி, சிரியா, பலஸ்தீன் ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்ந்தனர். யூப்பிரதீஸ், ரைகிறிஸ் நதிகளுக்கிடையேயான பகுதிகளில் முதன்முதலில் உணவுக்காக விவசாயத்தை மேற்கொண்டனர். இப்பகுதியில் யூத மறையின் வழியாகவும், கிரேக்க- உரோம நாகரிகங்களின் மூலமாகவும்

கிறிஸ்தவம் வளம் பெற்றது. மறுபுறம் யூத மறையானது இஸ்ரேயல் மக்களை அண்மித்து வாழ்ந்த மக்களின் நாகரிகங்களால் பல நேர் மறையான, எதிர் மறையான தாக்கங் களுக்குட்பட்டது. இவற்றுள் குறிப்பாக எகிப்து, சுமீரியா, பாபிலோன், அசீரியா, கிரேக்க- உரோம நாகரிகங்களின் தாக்கம் பற்றி ஓரளவேனும் நோக்குதல் பொருத்தமானதே.

வரலாற்று ரீதியாக நோக்கும்போது ஆபிரகாமின் அழைப்புடனேயே மீட்பு வரலாறு ஆரம்பமானது. ஆபிரகாம் மெசப்பத்தோமியாவிலுள்ள 'ஊர்' என்னும் இடத்திலிருந்தே அழைக்கப்பெற்றார். இவர் அழைக்கப்பட்ட காலம் அண்ணளவாக கி.மு 1800 ஆகும். எனவே, மெசப்பத்தோமியக் கலாசாரத்தின் பின் புலத்திலேயே இவர் பிறந்து வளர்ந்தவர் என்பது தெளிவு. மந்தை மேய்த்தல் அவரது தொழிலாயிருந்ததனால் யூப்பிரதீஸ், ரைகிறிஸ் ஆறுகள் வழியாகப் பயணம் செய்து பலஸ்தீனாவின் யோர்தானை அடைந்தார். இப்பகுதி கானானியர் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த பகுதியாகும். ஆபிரகாமிற்கு ஈசாக்கு பிறந்ததையும், ஈசாக்கிற்கு யாக்கோபு, ஏசா என்னும் இரு புதல்வர்கள் பிறந்தது பற்றியும் விவிலியம் கூறுகின்றது. யாக்கோபிற்கு பன்னிரண்டு புதல்வர்கள் பிறந்தபோதும் விவிலியம் அவர்களில் ஒருவராகிய யோசேபு பற்றி மட்டுமே கூறுகின்றது (தொ.நூ 37-50) . யோசேபின் காலத்திலேயே இஸ்ரேயல் மக்கள் எகிப்துக்குச் சென்றனர். இது நிகழ்ந்தது அண்ணளவாக (கி.மு 1720-1550) வரையிலான காலப்பகுதியாகும்.

கிக்கோசர் என்னும் இனத்தவரின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இஸ்ரேயல் மக்கள் எகிப்துக்குச் சென்றனர். (கி.மு1333-1306), (கி.மு 1290-1224) ஆகிய காலப்பகுதிகளில் எகிப்தில் புதிய நகர்கள் நிறுவப்பட்டபோது இஸ்ரேயல் மக்கள் அடிமைகளாக வேலைக் கமர்த்தப்பட்டனர். இக்காலப்பகுதிகளிலேயே மோசேயும், ஆரோனும் இஸ்ரேயலரை எகிப்திலிருந்து வெளியேற்றினர். எகிப்து நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நாகரிகத்தைக் கொண்டுள்ளதென்பது நன்கு அறிந்ததே. இதனால் எகிப்திய நாகரிகம் இஸ்ரேயல் மக்களிடத்தில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பது மறுக்கப்பட முடியாததே.

அசீரிய நாகரிகம் மெசப்பத்தோமிய நாகரிகத்தின் கிளை நாகரிகமாகவே நோக்கப்படுகின்றது. கி.மு 1100 இல் அசீரியர் பலஸ்தீனத்தை ஆக்கிரமித்து தங்கள் ஆட்சிக்குப்படுத்தினர். அசீரியர்கள்

சிறந்த போர் வீரர்களாகத் திகழ்ந்ததுடன் வெற்றி பெற்ற நாடுகளை அடக்கி ஆழ்வதே இவர்கள் இலக்காயமைந்தது. இவர்கள் பெண்களை இழிவாகவே நடத்தினர். இவர்களிடம் பல தெய்வ வழிபாடுகள் அதிகம் காணப்பட்டது. மேலும், இவர்களது செயற்பாடுகள் மிகவும் கொடியவையாகவே காணப்பட்டன. இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இஸ்ரவேல் நாடு இவர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது.

பாபிலோனியா, யூப்பிரதீஸ், ரைகிறிஸ் என்னும் நதி களுக்கிடைப்பட்ட இடமாகும். இது கலாசாரத்தின் தொட்டில் எனவும் அறியப்பட்டது. கி.மு பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் கம்முராபியின் (Hammurabi) காலத்தில் உயர் நிலையில் காணப்பட்டது. இவர்கள் கடவுளை மண்ணகக் கடவுள், விண்ணகக் கடவுள் என இரு பெரும் பிரிவாகப் பிரித்ததுடன் இயற்கையின் ஐம்பூதங்களையும் வழிபட்டனர். இவர்களது இலக்கியங்கள் விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டு இலக்கியங்களில் அதிகம் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன. ஆப்பு வடிவ எழுத்துக்கள், புராண இலக்கியங்கள், சட்டங்கள் ஆகிய சிறப்பான விடயங்களையும் பாபிலோன் உலகிற்கு அளித்துள்ளது.

பாரசீகம் மேற்காசியாவில் மிகப் பெரிய பேரரசாக விளங்கியது. சைறஸ் மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.மு 550-529) வரையிலான காலப்பகுதியில் அதிகம் பலம் பொருந்திய அரசாக விளங்கியது. கிழக்கு எல்லையாக இந்தியாவையும், மேற்கு எல்லையாக அயோனியாவையும் கொண்டு விளங்கியது. கைப்பற்றிய நாடுகளின் வழிபாட்டு முறைகளையும், சமூக வழக்கங்களையும் மதித்தனர். கி.மு 539 இல் பாபிலோனியாவைக் கைப்பற்றி கி.மு 538 இஸ்ரவேல் மக்களைத் தங்கள் சொந்த நாட்டிற்குச் செல்லவும், எருசலேம் ஆலயத்தின் பொருட்களை பாபிலோனியாவிலிருந்து எடுத்துச் செல்லவும், எருசலேம் ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும் பாரசீகர் அனுமதியளித்தனர்.

பாரசீகர் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து பலஸ்தீனா கிரேக்கரின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. கி.மு 336 இல் மாமன்னன் அலெக்சாண்டர் மேற்காசிய நாடுகளைக் கைப்பற்றி கிரேக்கப் பேரரசை நிறுவினான். கி.மு333 இல் பலஸ்தீனம் கிரேக்கர்களின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. கிரேக்க கலாசாரம் தொன்மையும், மெய்யியல் மேன்மையும், இலக்கிய வளமும் கொண்டது.

கி.மு 175- 164 வரையிலான காலப்பகுதியில் ஆட்சி செய்த அந்தியோக்கு எப்பிப்பான் கிரேக்கப் பண்பாட்டையும், நாகரிகத்தையும், நெறிகளையும் யூதர்கள் பின்பற்ற வேண்டுமெனத் தூண்டியதன் காரணமாகப் பல யூதர்கள் தங்கள் மூதாதையரின் முறைமைகளைக் கைவிட்டு கிரேக்க வழிமுறைகளில் நடந்தனர். (1 மக்1:10-15) எனினும் மத்தத்தியாவின் மகன் யூதா கிரேக்க மயமாக்கலை எதிர்த்ததோடு மக்களும் எதிர்க்கத் தூண்டுதலும், உறுதியுமளித்தார். (1மக் 2:1-5) மக்கபேயர் ஆகமத்தில் இறைவன் தன் மக்களுக்கு மக்கபேயர் வழியாகத் துணை நின்றமை கூறப்படுகின்றது. மாமன்னன் அலெக்சாண்டரைத் தொடர்ந்து கி.மு 198 முதல் 63 வரையும் செலுக்கியர் ஆட்சி செய்தனர்.

கி.மு 63இல் பொம்பே என்னும் தளபதி இப்பகுதியைத் தனது ஆட்சியின் கீழ் அமர்த்தியதோடு பலஸ்தீனம் உரோமரின் ஆளுகைக்குட்பட்டது. கி.பி நான்காம் நூற்றாண்டில் நாகரிகமடையாத மக்களின் படையெடுப்பின் பின்பே உரோமைப் பேரரசு வீழ்ச்சி கண்டது. உரோமையரின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இயேசுவின் பிறப்பு, வாழ்வு, பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு என்பவற்றுடன் திருச்சபையின் தோற்றம், பரம்பல், புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களின் தோற்றம் எனப் பல முக்கிய நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. உரோமை ஆற்றல் மிக்க பேரரசாக விளங்கியதோடு கிறிஸ்தவமும் உரோமைய மக்களின் வாழ்வில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது. கி.பி 64 முதல் 313 வரையிலுமான காலப்பகுதியில் கிறிஸ்தவர்கள் உரோமை அரசின் கலாபனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. எனினும், கி.பி 313 இல் கொன்ஸ்தன்டின் மன்னன் அளித்த அரச மத அங்கீகாரமும், பேரரசில் நிலவிய அமைதியும், சிறப்பான வீதியமைப்பும், எல்லாப்பிரதேசங்களும் வீதியால் இணைக்கப்பட்டிருந்தமையும், கிறிஸ்தவத்தின் பரம்பலுக்கு பெரிதும் துணைநின்றன.

உரோமைக்கு கிறிஸ்தவம் சென்ற சரியான ஆண்டு குறிப்பிடப்பட முடியாதவிடத்தும் கி.பி 49 இற்கு பின்பு இங்கு கிறிஸ்தவம் சென்றிருக்கலாம். உரோமை கிறிஸ்தவர்களைக் கொடுமைப்படுத்திய நிகழ்வுகளை முன்னிட்டு இந்நகர் பாபிலோன் என்னும் சொல்லால் உருவகமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. (1 பேதுரு 5:13, தி.வெ 14:8 - 16:19). மேலும் உரோமையில் பேதுருவும், பவுலும் மறைசாட்சிகளாக மரித்தனர். (2 தி.மொ 1:17) உரோமைய நாகரிகம் கிறிஸ்தவத்தில்

இலத்தீன் மொழி, இலத்தீன் விவிலிய மொழிபெயர்ப்பு, கட்டிடக்கலை, படிமுறை அதிகார அமைப்பு, உரோமைய வழிபாட்டு மரபுகள், உரோமைய சட்டம் எனப் பல நிலைகளில் தாக்கம் இடம்பெற்றுள்ளது.

இஸ்ரவேல் மக்கள் பலஸ்தீனத்தில் குடியேறி வாழ்வதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அண்டை நாடுகள் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நாகரிகங்களை கொண்டவையாக விளங்கியுள்ளன. இவர்களிடம் சிறந்த இலக்கியங்களும் தோன்றியுள்ளன.

இவற்றுள் அசிரியா, மெசப்பத்தோமியா, எகிப்து ஆகிய நாடுகளின் இலக்கியங்கள் பழைய ஏற்பாட்டு இலக்கியங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன, மேற்குறிப்பிட்ட அண்டைய நாட்டு இலக்கியங்களில் காணப்படும் இலக்கிய நயங்கள், இலக்கிய மரபுகள், கருத்துக்கள் பழைய ஏற்பாட்டு இலக்கியங்களில் காணக்கிடக்கின்றன. பழைய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் அயல் நாட்டு இலக்கியங்களிலிருந்து சில விடயங்களைத் தெரிந்தெடுத்து தாம் அளிக்க விரும்பிய செய்திகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்து தம் கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். குறிப்பாகப் படைப்பு, பெரு வெள்ளப்பெருக்கு, இறைவனின் கட்டளைகள், உடன்படிக்கை, நீதிமொழிகள், பாரசீகச் சிந்தனைகள், கிரேக்கச் சிந்தனைகள் என்பன இடம்பெற்றுள்ளன.

பழைய ஏற்பாட்டு இலக்கியங்களில் அண்டைய நாட்டு இலக்கியங்களின் தாக்கம் இடம் பெற்றுள்ளது போன்று எருசலேம் கோவிலின் கட்டிடக்கலையிலும் அண்டைய நாட்டுக் கட்டிடக்கலையின் தாக்கம் இடம்பெற்றிருக்கின்றது. அண்டைய நாடுகளிலிருந்து கட்டிடக்கலைஞர்கள் சாலமோன் மன்னனால் அழைக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களில் பெனீசியா, ஈராம், கெகல் என்னும் இடங்களிலிருந்து அழைக்கப்பட்ட சிற்பிகளும் தங்கள் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். மேலும், சிரியாவின் அலெப்போ, அந்தியோக்கியா ஆகிய இரண்டு நகர்களுக்குமிடையில் அமைந்துள்ள தைராட் என்ற கோவிலின் மாதிரியைக் கொண்டே எருசலேம் கோவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும், எகிப்து, மெசப்பத்தோமிய ஆகிய நாடுகளின் கட்டிடங்களின் தாக்கங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

உலகில் தோன்றிய நாகரிகங்களுள் மனித மேம்பாட்டிற்கு அதிகம் பங்களிப்புச் செய்த நாகரிகங்களில் முதன்மையானவற்றில் ஒன்றாகக் கிரேக்க நாகரிகம் கொள்ளப்படுகின்றது. இதுவும் அண்டைய

நாடுகளின் நாகரிகக் கூறுகளினால் தாக்கம் பெற்றிருக்கின்றது. அரசாட்சி முறையின் பல்வேறு கருத்துக்களை அறிமுகம் செய்தவர்கள் கிரேக்கர்களே. மெய்யியல், பெளதிகம், கணிதம், வானியல், புவியியல், தாவரவியல், விலங்கியல், மருத்துவம் என்னும் பல துறைகளுக்கும் வித்திட்டவர்கள் கிரேக்கர்கள். இலக்கியம், கலை, நாடகத்துறைகளுக்கும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர்.

தனி மனித ஆற்றல், உடற்பயிற்சி, விளையாட்டுப் போட்டி, திறமைசாலிகளைக் கௌரவிக்கும் முறைகளும் இவர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. தங்கள் கலாசாரத்தில் கிரேக்கர்கள் பெருமை கொண்டிருந்தனர். உரோமர்கள் கிரேக்கர்களை இராணுவ ரீதியில் தோற்கடித்தாலும் கிரேக்க நாகரிகத்தின் பல சிறப்பான அம்சங்கள் உரோமைப் பேரரசில் நிலை பெற்று விளங்கின.

மேற்குறிப்பிட்ட பல துறைகளில் வளர்ச்சி பெற்றமையினால் கிரேக்க மொழி நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற மொழியாக விளங்கியது. விஞ்ஞான, மெய்யியல், கலை, இலக்கிய ஏனைய துறைகள் சார்புதிய கண்டுபிடிப்புக்களும், கலை பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிடுவதும் கிரேக்க மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. திருவிவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாடு முழுவதும், புதிய ஏற்பாட்டின் எல்லா நூல்களும் கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டதன் காரணமாக கிரேக்க மொழியும், மெய்யியல் சிந்தனைகளும் கிறிஸ்தவத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

உரோமைப் பேரரசின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே ஐரோப்பிய நாடுகளில் கிறிஸ்தவம் பரம்பியது. கிறிஸ்தவத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளும் பல கலாபனைகளை எதிர் கொண்ட போதும், நான்காம் நூற்றாண்டு முதல் கிறிஸ்தவத்தின் பரம்பலுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் சாதகமான பின்புலம் அமைந்தது. உரோமைப் பேரரசு வழங்கிய அரசமத அங்கீகாரம், தொடர்பாடல் வசதிகள், கிறிஸ்தவத்தின் செய்தியில் காணப்பட்ட தனிச் சிறப்புகள், அறநெறிகள் சார் வாழ்க்கை முறை போன்றன மக்களைக் கவர்ந்தது.

மேற்கு நாடுகளில் நான்காம் நூற்றாண்டின் பிற்கூற்றில் உரோமயப் பேரரசிற்குள் பெரும் எண்ணிக்கையில் நுழைந்த நாகரிகமடையாத மக்கள் குழுவினரால் பேரரசு சற்று பின் நிலை அடைந்தாலும், இச் சந்தர்ப்பத்தை நன்கு பயன்படுத்தி, இம் மக்கள் குழுவினர் மத்தியில் கிறிஸ்தவத்தின் செல்வாக்கை ஓரளவு ஏற்படுத்தக்

கூடியதாயிருந்தது. அதே வேளையில் துறவற வாழ்வின் தோற்றம் திருச்சபை ஆன்மீக வாழ்வில் புதுப்பித்தலைப் பெறுவதற்குச் சிறந்ததோர் வாய்ப்பாயமைந்தது. இப் பின்னணியிலேயே மேற்கு நாடுகளில் புனித பெனடிற் (ஆசிரீவாதப்பர்) துறவற சபையினர் ஆற்றிய சேவை திருச்சபையின் வளர்ச்சியில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்னும் விடயம் நோக்கப்பட வேண்டும்.

மக்களை நெறிப்படுத்தி, குழுக்களிடையே பகைமையைத் தவிர்த்து சமரசத்தை ஏற்படுத்தும் பணியில் ஆயர்களும் குருக்களும் சிறந்து செயற்பட்டனர். கிறிஸ்தவ மறையின் மதிப்பீடுகளை மக்களுக்கு அளிப்பதும் இவர்களின் தலைசிறந்த பணிகளாயிருந்தன. பண்டுதொட்டு மக்களைப் பண்படுத்துவதிலும், மக்கள் வாழ்வை வளப்படுத்துவதிலும் கல்விக்கு தனிச்சிறப்பிடம் உண்டு. நாகரிகமடையாத மக்கள் குழுவினருக்கு கல்வியளித்து அவர்கள் வாழ்வை சீர்ப்படுத்துவதில் துறவிகள் மகத்தான பணியை ஆற்றியுள்ளனர். கிறிஸ்தவம் உலகிற்களித்த சிறந்த பங்களிப்புக்களில் முக்கியமான ஒன்று திருவிவிலியமாகும். திருவிவிலியத்தில் மனித வாழ்விற்கு வேண்டிய பல சிறந்த கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. வரலாற்றில், திருவிவிலியத்திலுள்ள சிந்தனைகள் பல மக்களின் வாழ்வைச் சீர்ப்படுத்தியுள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். திருவிவிலியம் உலகிலேயே அதிக எண்ணிக்கையிலான மொழிகளில், பெரும் தொகையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளமை இதன் சிறப்பையும் பயன்பாட்டையும் தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றது.

திருவிவிலியத்தின் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற கல்வி முறையே மறைக்கல்வியாகும். திருச்சபை மேற்கொண்ட கல்விப்பணியில் ஆரம்பகாலக் கல்விப்பணி மறைக்கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகவே அமைந்திருந்தன. இதன் தொடர்ச்சியாக உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் இறையியற் கல்வி போதிக்கப்பட்டன. இறையியற் கோட்பாடுகளை நன்கு புரிந்து கொள்வதற்கு மெய்யியற்கல்வி அவசியமாயிற்று. இதற்குப் பல இறையியலாளர்களும் மெய்யியலாளர்களும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்த போதும் புனித அகுஸ்தீனாரின் பணி வரலாற்றில் தனி இடம் பெற்றுள்ளது.

ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையில் கல்வியளிப்பதில் துறவற மடங்களின் பாடசாலைகளும், பங்குப்பாடசாலைகளும், பேராலயப் பாடசாலைகளும் சிறந்த பணியாற்றியுள்ளன. இவற்றின் தொடர்ச்சியாக

சாளிமேன் ஆட்சிக்காலத்திலும் (கி.பி 742-814) அதன் பின்பும் கல்வியில் குறிப்பிடத்தக்க மறுமலர்ச்சியேற்பட்டது. இக்காலத்தில் கல்விப்பணிக்குத் திருச்சபை அரசின் ஆதரவையும் பெறக்கூடியதாயிருந்தது. குருக்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் சாளிமேன் ஆவன செய்திருந்தார். பங்குத்தந்தையர்கள் பங்கிலுள்ள பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வழங்குவதற்கு ஆவன செய்யும்படி பணிக்கப்பட்டனர். இக்காலத்தில் இடம் பெற்ற மறுமலர்ச்சி “கரோலிங்க” மறுமலர்ச்சியென அறியப்பெற்றது. எனினும் சாளிமேன் ஆட்சியின் பின் கரோலிங்க மறுமலர்ச்சியும் வீழ்ச்சிகண்டது.

இயேசு தமக்குப் பின்பு தனது பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்ற பன்னிரு திருத்தாத்களைத் தெரிந்து அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தார். இயேசுவும் சீடர்களும் யூத மரபில் பிறந்து அம்மரபிலேயே வளர்ந்தவர்கள்.

இந்நிலையில் கிறிஸ்துவினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவம் யூத மறையின் பல முக்கிய அம்சங்களின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டுள்ளமை இயல்பானதே. யூதமறையும், கிறிஸ்தவமும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மதங்களாகும். கிறிஸ்தவம் பல நிலைகளில் யூத மறையின் தொடர்ச்சியாக நோக்கப்படுகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறும் என்பது இயேசுவின் கூற்று. பழைய ஏற்பாட்டில் இறைவன் மெசியாவை வாக்களிக்க, புதிய ஏற்பாட்டில் வாக்களிக்கப்பட்ட மெசியா இயேசுவே என்பது எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களும் புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களும் இணைந்ததாகவே திருவிவிலியம் முழுமை பெறுகின்றது. இந்நூல்கள் இறைவனின் வெளிப்பாடு பற்றிய விடயங்களை உள்ளடக்கியதாகவே காணப்படுகின்றன. இறைவனின் வெளிப்பாடு கிறிஸ்துவில் நிறைவு பெறுகின்றது. வழிபாடுகள் என்னும் நிலையில் நோக்கும்போது கிறிஸ்தவர்களின் இன்றைய முக்கியமான வழிபாடு திருப்பலியாகும். திருப்பலியில் தொழுகைக் கூட வார்த்தை வழிபாடுகளும், எருசலேம் ஆலயப் பலி நிறைவேற்றலும் ஒருங்கே இணைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. யூதர்களின் வாழ்வில் சட்டங்கள் முக்கிய இடத்தை வகித்தன. இதில் இறைவனால் மோசே மூலமாக வழங்கப்பட்ட பத்துக் கட்டளைகள் முக்கியமானவை. இவை உடன்படிக்கைக்கு நிபந்தனையாக வழங்கப்பட்டவை. கிறிஸ்து சட்டங்களையும்,

இறைவாக்குகளையும் நிறைவேற்ற வந்தேன் எனக் கூறி, அவற்றை முழுமையாக ஏற்றதோடு சட்டங்களுக்குப் புதிய பொருள் அளித்தார் எல்லாச் சட்டங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இறைவனை அன்பு செய்தல், அயலானை அன்பு செய்தல் என்பவற்றை அன்புக் கட்டளையாகக் கொடுத்தார்.

யூத மறையில் கொண்டாடப்பட்ட விழாக்களில் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றது பாஸ்கு விழாவாகும். இது விடுதலையின் விழா, விடுதலையின் நன்றி விழா ஒவ்வொரு யூதராலும் யூத இனம் முழுவதமாக வருடாவருடம் கொண்டாடிய விழாவாகும். இவ்விழாவின் கொண்டாட்டத்தின் பின்னணியிலேயே கிறிஸ்து நற்கருணையை ஏற்படுத்தினார். பாஸ்கா விழாவிற்கு அடுத்ததாக யூத இனத்திற்கு முக்கியமான விழா பெந்தக்கோஸ்தே விழா. இது அறுவடையின் விழா, முதற்கணியின் விழா, பிற்பட்ட காலங்களில் சட்டங்கள் அளிக்கப்பட்டதை நினைவு கூரும் விழாவாகவும் கொண்டாடப்பட்டது. பல பகுதிகளிலும் சிதறி வாழ்ந்த யூதர் பெந்தக்கோஸ்தே விழாவில் பங்கு கொள்வதற்காக எருசலேமில் கூடிய வேளையிலேயே தூய ஆவி பொழியப்பட்டு திருச்சபை ஆரம்பமாகியது.

தொழுகை (செபம்), நோன்பு, ஈகை ஆகிய இம்மூன்று செயற்பாடுகளும் யூத மறையில் அதி சிரத்தையுடன் கடைப்பிடிக்கப்பட்டவை. இயேசுவும் தம் போதனையில் இம்மூன்று செயற்பாடுகளையும் வலியுறுத்தியதுடன் இவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் வழியாக உச்சப் பயன்பாட்டையடைய கொண்டிருக்க வேண்டிய உயரிய, சரியான உள்பாங்கு பற்றி எடுத்துரைத்து, இச்செயற்பாடுகளுக்கு புதிய பொருளளித்தார். மேற்குறிப்பிட்ட இவ்விடயங்கள் யூதமறை, கிறிஸ்தவத்தில் ஏற்படுத்திய சில தாக்கங்களே. குறிப்பாக இறையியற் கோட்பாட்டுத் தாக்கங்கள் இங்கு நோக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடவேண்டியதே.

உரோமயப் பேரரசின் ஆட்சி மொழியாகவும், நிர்வாக மொழியாகவும் இலத்தீன் விளங்கியது. இம் மொழியே கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கும் நிர்வாக மொழியாகவும், வழிபாட்டு மொழியாகவும் விளங்கியது. “வுல்கத்தா” (Vulgate) என்னும் இலத்தீன் விவிலிய மொழி பெயர்ப்பு எல்லா இடங்களிலும் வழிபாட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கி.பி 313 இற்குப் பின்பு பலர் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவினபோது மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவே வசதியாக

வழிபாடு நடத்துவதற்கு விசாலமான இடங்கள் தேவைப்பட்டன. இதற்கு உரோமய பசிலிக்கா முறையைப் பின்பற்றி ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. இவ்வாறு கிறிஸ்தவத்தில் உரோமய கட்டிடக் கலை செல்வாக்குச் செலுத்தியது. திருச்சபையின் படிமுறை அதிகார அமைப்பு (Hierarchical Structure) சிறந்த அமைப்பு முறையாகக் காணப்படுகின்றது. இவ் அமைப்பு உரோமரின் அரசியல் நிர்வாகத்தில் நிலவிய பல சிறந்த கூறுகளை உள்வாங்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளமை கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியது. இன்று இடம் பெறும் கிறிஸ்தவ வழிபாடுகளில் உரோமய மரபுகள் சில உள்வாங்கப்பட்டுள்ளமையைக் கவனிக்கலாம்.

எந்தவொரு அமைப்பிற்கும் அதன் சீரான இருத்தலுக்கும், இயக்கத்திற்கும் அது தொடர்பான சட்டங்களும், ஒழுங்குகளும் முக்கியமானவை. இதில் உரோமரிடம் இருந்த சட்டங்கள் உன்னதமானவையாகக் காணப்பட்டன. இவ்வாறு உரோமரிடம் இருந்த சட்டங்களை அடியொற்றியவையாகவே திருச்சபையின் சட்டக்கோவை ஆக்கப்பட்டது. மேலும், இன்று திருச்சபையில் காணப்படும் நிர்வாகம் தொடர்பான முக்கிய பதங்கள் (எடுத்துக்காட்டாக: (Senate) மறைமாவட்டத்திலுள்ள குருக்கள் பேரவை, மறைமாவட்ட நிதியாளர் (Procurator), மறைமாவட்ட குருமுதல்வர் (Vicar General), போன்ற வேறும் பல பதங்கள்) உரோமரின் சட்டத்தொகுப்பிலிருந்தே பெறப்பட்டவை. திருச்சபையானது மிகச் சிறிய நிலையில் ஆரம்பித்தாலும் வெகுவிரைவில் எண்ணிக்கையில் பெருகியதுடன் பல இடங்களுக்கும் பரவியது. கொன்ஸ்தன்ரயின் மன்னனுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட அரச சாசனம் திருச்சபையின் விரைவான வளர்ச்சிக்குப் பெரும் துணையாயமைந்தது. திருவருட்சாதனங்கள் அமைப்புப் பெற்றதும், பங்குகளும் மறை மாவட்டங்களும் தோற்றம் பெற்றதும், துறவறசபைகளின் தோற்றமும் திருச்சபை விரைவில் அமைப்பு வடிவம் பெறுவதற்கு காரணமாயமைந்தது. எந்த அமைப்பினதும் நிர்வாகத்திற்கு சட்டங்களும், ஒழுங்குகளும் முக்கியமானவை. இந்நிலையில் திருச்சபையின் செயற்பாட்டிற்கும், சீரான வளர்ச்சிக்கும் சட்டங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றை அமுல்படுத்தவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. எந்தவொரு நிறுவனமும் வளர்ச்சிக் காலத்தில் புதிய சிக்கல்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இவ்வாறான சிக்கல்கள், குழப்பங்கள், முரண்பாடுகள் மத்தியில் திருச்சபையின் சீரான இயக்கத்திற்கு சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. உரோமர்களிடம் சிறந்த நிர்வாக அமைப்பு

இருந்தமையும், அவர்களது சட்டங்கள் சீரான நிர்வாகத்திற்குப் பெரிதும் துணையாயமைந்தன. இந்நிலையில் உரோமச் சட்டங்களைப் பின்பற்றி திருச்சபையிலும் சட்டங்கள் ஆக்கப்பட்டன. திருச்சபையானது மிகச் சிறிய நிலையில் ஆரம்பித்தாலும் வெகுவிரைவில் எண்ணிக்கையில் பெருகியதுடன் பல இடங்களுக்கும் பரவியது.

கொன்ஸ்டன்ரீயின் மன்னனுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட அரச சாசனம் திருச்சபையின் விரைவான வளர்ச்சிக்குப் பெரும் துணையாயமைந்தது. திருவருட்சாதனங்கள் அமைப்பு பெற்றதும் பங்குகளும், மறைமாவட்டங்களும் தோற்றம் பெற்றதும் துறவறசபைகளின் தோற்றமும், திருச்சபை விரைவில் அமைப்பு வடிவம் பெறுவதற்கு காரணமாயமைந்தது. எந்த அமைப்பினதும் நிர்வாகத்திற்கு சட்டங்களும், ஒழுங்குகளும் முக்கியமானவை. இந்நிலையில் திருச்சபையின் செயற்பாட்டிற்கும், சீரான வளர்ச்சிக்கும் சட்டங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றை அமுல்படுத்தவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. எந்தவொரு நிறுவனமும் வளர்ச்சிக் காலத்தில் புதிய சிக்கல்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இவ்வாறான சிக்கல்கள், குழப்பங்கள், முரண்பாடுகள் மத்தியில் திருச்சபையின் சீரான இயக்கத்திற்கு சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. உரோமர்களிடம் சிறந்த நிர்வாக அமைப்பு இருந்தமையும், அவர்களது சட்டங்கள் சீரான நிர்வாகத்திற்குப் பெரிதும் துணையாயமைந்தன. இந்நிலையில் உரோமச் சட்டங்களைப் பின்பற்றி திருச்சபையிலும் சட்டங்கள் ஆக்கப்பட்டன.

இயல் - 02

யூத மறையில் அண்டைய கலாச்சாரங்களின் தாக்கம்

பழைய ஏற்பாட்டு இலக்கியங்கள் வரலாற்று நூல்கள், சட்டநூல்கள், இறைவாக்கு நூல்கள் என முப்பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விலக்கியங்களில் இஸ்ரவேல் மக்களின் இறையியல் அனுபவம், சமய சமூக வரலாறு, வாழ்க்கை முறை என்பவற்றையும் அவர்கள் வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிய முறையில் தொடர்புள்ள சிறப்பான கலாசாரக் கூறுகளையும் காணலாம். இவற்றில், இஸ்ரவேல் மக்களின் இறை அனுபவங்களும் சமூக வாழ்வு வரலாறுகளும், கலாசாரக் கூறுகளும் மட்டுமன்றி அவர்களது அண்டை நாடுகளில் வாழ்ந்த மக்களின் வரலாறுகளும் கலாசாரக் கூறுகளும் காணப்படுகின்றன. இஸ்ரவேல் மக்களின் வரலாறு கி.மு 1800 - 1700 இற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் மெசப்பத்தோமியாவிலுள்ள காரான் (Haran) நாட்டிலிருந்து காணல் நாட்டிற்கு அழைக்கப்பட்டதுடன் ஆரம்பமானது. அதற்கு முற்பட்ட காலம் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலமாக விவிலிய ஆய்வாளர்கள் நோக்குகின்றனர்.

இஸ்ரவேல் மக்களின் வரலாற்றை நோக்கும் போது இவர்கள் வாழ்வில் முதுபெரும் இரு நாகரிகங்களான மொசப்பத்தோமியாப் பகுதியில் நிலவிய சுமேரிய- நாகரிகமும், எகிப்திய நாகரிகமும் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளன. இந் நாகரிகங்களின் சிறப்பம்சங்கள் பற்றி சுருக்கமாக எடுத்துரைப்பது பொருத்தமானது.

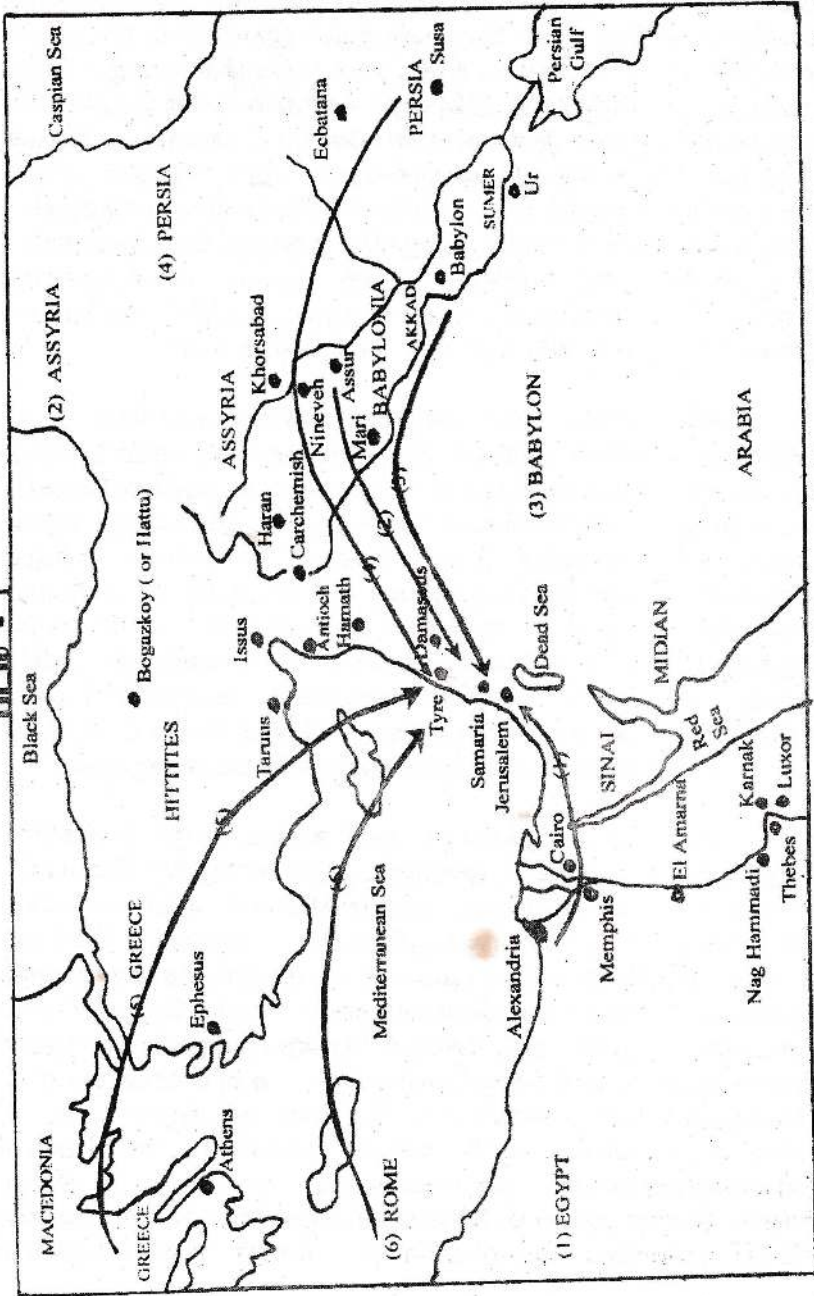
2.1 சுமேரிய நாகரிகம்

சுமேரியா என்று அழைக்கப்படும் பகுதி பிற்காலத்தில் பபிலோனியா எனவும், தற்போது ஈராக் எனவும் அறியப்படுகின்றது. இப்பகுதி யூப்பிரதீஸ், ரைகிநீஸ் ஆகிய நதிக்கரைகளுக்கும் பாரசீக வளைகுடாவுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியாகும். மனித வரலாற்றிலேயே முதற்தோன்றிய நாகரிகம் சுமேரிய நாகரிகமென்பது வரலாற்

றாசிரியர்களின் கருத்தாகும். இந்நாகரிகம் பற்றி விவிலியத்தில் தெளிவான குறிப்பு இடம் பெறாதவிடத்தும் இந்நாகரிகம் இஸ்ரவேல் மக்களின் வாழ்வில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இங்கு குடியேறியுள்ள மக்கள் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களென அறியிட்டுக் கூறமுடியாதெனினும் இன அடிப்படையில் மத்தியதரைப் பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள் எனத் தென்படுகின்றதெனவும், மேலும் சிந்து நதிப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களுக்கும் சுமேரியர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் நிலவின எனவும் அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். இவர்கள் எங்கிருந்து வந்தவர்கள் எனத் திட்டவாடமாகத் தெரியாத போதும் கி.மு 4000 ஆண்டில் கமர் என்ற பகுதியில் குடியேறினர். இதனால் இவர்கள் சுமேரியர் என அழைக்கப்பட்டனர்.

சுமேரியாவில் நகர அரசுகள் அமைக்கப்பட்டதோடு நகர அரசுகளை நிர்வகிக்க அரசர்கள் இருந்தனர். அரசர்கள் மக்களிடமிருந்து காணிக்கை பெற்றதோடு தொழிற்கூடங்களையும், உழவுத்தொழிலையும் கவனித்ததோடு நகரங்களையும் பாதுகாத்தனர். இவர்களது சமூகம் அதிகாரிகள், நிரந்தரப் போர் வீரர்கள், குருமார்கள் என்னும் வகுப்பினரைக் கொண்டிருந்தது. இவர்களின் வாழ்க்கையின் மையமாக வழிபடும் கடவுளும், ஆலயமும் விளங்கின. ஆப்பு வடிவ எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்த இவர்கள் களிமண்ணினால் பலகை செய்து, நாணலினால் எழுதினர். நாட்காட்டி, குயவனின் சக்கரம் என்பன இவர்களின் கண்டுபிடிப்புகளாகும். மேலும் சோதிடம், கணிதம், தாவரவியல் என்பவற்றைப் பற்றிய அறிவைக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆபிரகாம் அழைக்கப்பட்ட 'ஊர்' என்னும் நகரும் இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட நகர்களில் ஒன்றாகும். நதிக்கரைகளுக்கு இடைப்பட்ட நகரத்தினரின் பொருளாதாரம் விவசாயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தமை விருப்புக்குரியதல்ல. எனினும் இவர்கள் நீப்பாசனத்திற்கேற்ற அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இவர்கள் கோதுமை, பேரீந்து, மரக்கறிவகைகளையும் சாகுபடி செய்தனர். கால் நடைகளாக கழுதை, ஆடு, செம்மறி போன்றவற்றையும் வளர்த்தனர். இவர்களது காலத்திற்குரியவையான, களிமண்ணினாலான பலகைகளின் குறிப்புகளிலிருந்து இவர்கள் ஆட்சிமுறை, சட்டம், வாணிபம், சமயம் பற்றி அறிய முடிகின்றது. சுமேரியர்கள் அரண்மனைகளையும், ஆலயங்களையும் அமைத்ததுடன் செப்பு, தங்கம், வெள்ளி ஆகிய உலோகங்களினாலும், கல்லினாலும் அழகிய வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்களையும், கலைச் சின்னங்களையும்

By Courtesy of: How to read the Old Testament, P.17.

பழைய ஏற்பாட்டு முக்கிய நகர்கள்

1) எகிப்து

இஸ்ராயேல் குழியேறு முன்பு கானானியரால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட பிரதேசம். நமீசிட்ஸ் (19வது அரசு பரம்பரை) ஆட்சிக்காலத்தில் காணப்பட்ட பொற்காலம் பழப்படியாக சரியத்தொடங்கியது. இஸ்ராயேலியரின் குழப்பங்கள் தொடர்ந்தவண்ணமே இருந்தன. கி. மு. 68இல் மகா அலெக்சாந்தரின் தளபதிகளின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த போட்டோலீமியஸ் என்பவன் ஆட்சி செய்தான். அவர்கள் கி. மு. 320-கி.மு. 198 காலப் பகுதியில் பலஸ்தீன நாட்டை ஸ்தாபித்தார்கள்.

2) அசீரியர்

கி.மு. 721 இல் சமாரியாவும் கைப்பற்றப்பட்டு 9ஆம் நூற்றாண்டில் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. ஆனால் கி. மு. 660 இல் எகிப்தினால் தோற்கடிக்கப்பட்டதன் விளைவாக விரைவாக வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது. பாபிலோனியரால் கி. மு. 612இல் அசீரியாவின் நையின்வே நகரம் கைப்பற்றப்பட்டது.

3) பாபிலோன்

கி. மு. 18ஆம் நூற்றாண்டில் கமுராபியமர் பேரரசாக இருந்தது பின்னர் அசீரியாவிற்கு அடிமைப்பட்டது. கி. மு. 625 இல் பெரும் பலம் பெற்றிருந்தது. கி.மு. 597இல் ஜெருசலேம் கைப்பற்றப்பட்டது. கி. மு. 587 இல் அது அழிக்கப்பட்டது. பின்னர் பாரசீகரினால் கி. மு. 538இல் பாபிலோன் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது.

4) பாரசீகம் (பேர்சியா)

சைறஸ் மன்னன் காலத்தில் இருந்து பெரும் பலம் வாய்ந்த இராச்சியமாக காணப்பட்டது. கி.மு. 550-529 காலப்பகுதியில் மத்திய கிழக்கு பிரதேசம் வெற்றிகொள்ளப்பட்டது. பின் கி. மு. 330 மகா அலெக்சாந்தரால் இப்பிரதேசம் கைப்பற்றப்பட்டது.

5) கிறீஸ்

மிசிடோனிய மன்னன் மகா அலெக்சாந்தரால் பலஸ்தீனம் கி. மு. 333இல் கைப்பற்றப்பட்டது. அலெக்சாந்தரின் பின் அவனது தளபதிகள் முறையாக ஆட்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். அதாவது கி. மு. 320-98 எகிப்திய லயிட்ஸ்சும் (Ladigs), அந்தியோக்கின் செலூசிட்ஸ்சும் (198-63) ஆட்சி செய்தனர்.

6) உரோம்

கி. மு. 63 இல் பொம்பே என்பவர் செலூட்டஸ்ஸை வெற்றி கொண்டதிலிருந்து பலஸ்தீனம் உரோம் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. ரைறஸ் என்பவர் கி. பி. 70 இல் ஜெருசலேமைக் கைப்பற்றினார்.

படைக்கலங்களையும் ஆக்கினர். சுமேரியக் கலாசாரத்தின் தாக்கம் பாபிலோனியர், அசீரியர் வாழ்வில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சுமேரியரின் முதல்படி நாகரிகத்தின் போது சதுப்பு நிலங்களை விவசாயச் சாகுபடிக்கு ஏற்ற நிலமாக மாற்றி, வாணிபத்தை விருத்தி செய்து, தொழிற்சாலைகளையும், நெசவு சாலைகளையும், கடைசல் உலோகத் தொழிலையும், வனைதலையும், மேசன் தொழிலையும் ஆரம்பித்தனர். கி.மு 3000 ஆண்டளவில் 12 நகர்கள் நிறுவப்பட்டதோடு ஒவ்வொரு நகரையும் சுற்றி மதில் அரண் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு நகரத்தினரும் ஒவ்வொரு தேவதையை வழிபட்டதுடன் வழிபாட்டு இடமான ஆலயம் மக்களின் வாழ்வை இணைக்கும் மையமாக விளங்கியது. ஆரம்பத்தில் ஆட்சி அதிகாரம் மக்களிடம் இருந்தாலும் அரசுகளிடையே நிலவிய போட்டி காரணமாக ஒவ்வொரு அரசும் தமது பாதுகாப்பைக் கருத்திற் கொண்டு அரசமைப்பை ஏற்படுத்தின. வெள்ளப் பெருக்கின் பின்பு அரசுகளின் ஆட்சி அமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

இங்கு தோன்றிய சுமேரிய நாகரிகம் மனித வரலாற்றிலேயே முதற்தோன்றியதாகும். இந்நாகரிகம் பற்றி விவிலியத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்படாதவிடத்தும் இந்நாகரிகம் இஸ்ரேயல் மக்கள் வாழ்வில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கி.மு 3000 ஆண்டளவில் பாரசீக வளைகுடா வழியாக பாரசீகர் மொசப்பத்தேமியா வந்து சேர்ந்தார்கள். சுமேரியர்கள் சிற்பக்கலையையும் கட்டடக்கலையையும் வளர்த்தார்கள். ஆப்பு வடிவத்தினாலான எழுத்துக்கள் இவர்களது பெரும் கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்றாகும். இவர்கள் எழுத்துக்கள் மூலமாக தங்கள் இலக்கியங்களைப் பேணினர். இவர்களது இலக்கியங்கள் வரலாறு ஞானம் சமயசம்பந்தமான விடயங்களா யமைந்தன. சுமேரிய சமயமும் புராணங்களும் மொசப்பத்தேமியாவில் வாழ்ந்த செமித்திய இனத்தவர்களின் சமய புராணங்களை பெரிதும் பாதித்தன. சுமேரிய மக்கள் மறுவாழ்வை நம்பினரா என்பது பற்றிது தெளிவில்லாத போதும் இவர்களது கல்லறைகள் வியக்கத்தக்கவை.

2.2 எகிப்து

விவிலியத்தில் பல இடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும், எகிப்து 550 முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை இந் நாடு செலுத்தியுள்ள ஆக்கியிருந்தனர். அழகிய துணிகளையும், தம் படையினருக்கு வேண்டிய வாள், ஈட்டி போன்ற தாக்கத்தை தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. எகிப்து குலமுதுவர்கள் காலம் முதல் மக்கபேயர் காலம் வரையும் இஸ்ரவேல் மக்களின் வாழ்வில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. எகிப்து என்பதற்கு சூரியக் கடவுள் உயிர் வாழும் அரண்மனை என்பது பொருள் பெறும். எகிப்திய வரலாற்றில் கி.மு 2700 முதல் 2200 வரையான காலப்பகுதி பிரமிடுகளின் காலம் என அழைக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் ஆட்சியாளர்கள் இறப்பின் பின் தங்களுக்கெனப் "பிரமிடு" என்னும் பிரமாண்டமான கல்லறைகளை எழுப்பியிருந்தனர். கி.மு 1786 முதல் 1552 வரையான காலப்பகுதியில் "கிக்சோசர்" என்னும் இனத்தவர் எகிப்தைக் கைப்பற்றினார்கள். "கிக்சோசர்" எனப்பட்டோரில் செமித்தியக் கலப்பும் இடம்பெற்றிருந்தது. கிக்சோசர் ஆட்சிக்காலத்திலேயே இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்தில் குடியேறினர். கிக்சோசர் தம் இனத்தவரான எகிப்தியருடன் நெருங்கி உறவாடியமையும் யோசேப்பு நிர்வாக அதிகாரியாகச் செயற்பட்டமையும், கிக்சோசர் ஆட்சிக் காலத்தில் இஸ்ரவேல் எகிப்தில் பிரச்சினையின்றி வாழ்ந்தனர் எனக் கொள்ள முடியும். வட எகிப்துப் பகுதியில் வாழ்ந்த இஸ்ரவேலர் எவ்வித பிரச்சினையுமின்றி கிக்சோசருடன் சுமுகமான உறவுடன் வாழ முடிந்தது.

கி.மு 1490 முதல் 1430 வரை தோத்மாசு என்னும் மன்னனின் காலப்பகுதியில் கிக்சோசர் ஆட்சி முடிந்ததுடன் இஸ்ரவேலருக்குப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன. இக்கால கட்டத்தில் பல செமித்தியச் சொற்கள் எகிப்திய மொழியில் கலந்தன. எனினும் கிக்சோசர் ஆட்சி முடிவுற்றதோடு எகிப்தில் இஸ்ரவேலர் வெளிநாட்டவராகக் நோக்கப்பட்டதோடு இவர்களின் மக்கள் தொகை பெருகியதால் எகிப்தியருக்கு ஆபத்தாகி விடுவர் என எச்சரிக்கையோடும் நோக்கப்பட்டனர். எகிப்திய மன்னர்கள் (கி.மு 1333-1306)இலும் (கி.மு 1290- 1224) இலும் புதிய நகர்களை நிறுவியபோது இஸ்ரவேலர்கள் அடிமைகளாக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர். (வி.ப 1:11) இக்காலத்தில் தான் மோசேயும் ஆரோனும் இஸ்ரவேலரை எகிப்திலிருந்து வெளியேற்றினர்.

எகிப்தின் வீழ்ச்சி

கி.மு 700 இல் எத்தியோப்பியப் படையெடுப்பில் வீழ்ச்சியுற்ற எகிப்து, தொடர்ந்த அசீரிய மன்னன் (கி.மு 664-653), சார்கோனும் (கி.மு 589-570) பபிலோனிய மன்னன் நெபுக்கத்தநேசரும் எகிப்திய மன்னரைத் தங்கள் ஆட்சிக்குக் கீழ் கொண்டு வந்தனர். மேலும் கி.மு 382இல் பெரிய அலெக்சாண்டரும், தொடர்ந்து தலாமிரும், பேசிய, செலுக்கியரும் எகிப்தை ஆட்சி செய்தனர். முதலாம் தலாமி எகிப்து அலெக்சாந்திரியாவில், பெரிய நூல் நிலையத்தை நிறுவி அதில் எபிரேய விவிலியத்தைக் கிரேக்க மொழி பெயர்ப்புச் செய்வித்தான். இது செப்துவாஜிந்து எனப்பட்டது.

சமயம்

எகிப்தியர் இயற்கையுடன் இணைந்த பல தெய்வங்களை வழிபட்டு வந்தனர். எகிப்தியத் தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் வேளாண்மைத் தொழிலுடன் தொடர்பு கொண்டவையாக விளங்கின. சூரியக்கடவுள், ஆகாயத்தின் கடவுள், உலகின் கடவுள், வான்வெளியின் கடவுள், குழந்தை பிறப்பின் தேவதை, ஞானத்தின் கடவுள், மந்திரத்தின் கடவுள், நிலவின் கடவுள் எனக் காணப்பட்டன. இத் தெய்வங்களைச் சுற்றி புராணங்களும் வளர்ச்சி பெற்றன.

எகிப்தியர் மறுவாழ்வு பற்றி ஆழமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர் என்பதற்கு அவர்கள் கட்டிய பிரமாண்டமான பிரமிடுக்கள், பதனிடப்பட்ட சடலங்கள், விரிவான இறுதிச் சடங்குகள் பற்றி விபரிக்கும் ஏடுகள், அடக்கத்தின் போது வைக்கப்படும் பொருட்கள் தெளிவாக சுட்டி நிற்கின்றன. தாம் இவ்வுலகில் அனுபவித்தது போன்று மறு உலகிலும் அனுபவிக்க தங்கள் தெய்வங்கள் துணை நிற்குமென நம்பினார்கள். உடலானது உரிய முறையில் பாதுகாக்கப்படின் ஆன்மாவும் உரிய முறையில் பாதுகாக்கப்படும் என்பது எகிப்தியரது நம்பிக்கையாயிருந்தது. இதனால் எகிப்தியரிடையே இழவுச் சடங்குகள் கடுமையாக அனுசரிக்கப்படுதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

எகிப்தியக் கலாசாரம் அயல் நாட்டுக் கலாசாரங்களையும் பாதித்துள்ளது. இதில் தொழில்துறை, கலை, அறிவு என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. இவர்களது கட்டடக் கலையின் எடுத்துக் காட்டுகளாகப் பிரமாண்டமான கோவில்கள் நிறுவப்பட்டன. அதே வேளை கிடைத்துள்ள இலக்கியப் படைப்புகள் எகிப்தியரின்

அறிவுத்திறன், படைப்புத் திறன் என்பவற்றிற்குச் சான்று பகர்வதுடன், அவர்களது கலாசாரம், வரலாறு பற்றியும் எடுத்துரைத்துள்ளன. இலக்கியங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், சட்டப் பகுதிகள், கற்பனைக் கதைகள், சடங்குகள், மந்திரங்கள் என எண்ணற்ற இலக்கியச் சான்றுகள் உள்ளன. இவற்றுடன் வேண்டுகல் பாடல்கள், நினைவு விருந்துப் பாடல்கள், ஞான இலக்கியங்கள், பழமொழிகள், கட்டளைகள், போதனைகள், நம்பிக்கையற்ற துன்பியலான உரையாடல்கள் எனப் பல உண்டு. அறிவியற் துறையிலும் எகிப்தியர் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்ற மடைந்துள்ளனர். வருடத்தில் 365 நாட்கள், நாளில் 24 மணித்தியாலங்கள் என்பன எகிப்தியரின் கணிப்பாடும்.

தாவீதும் (2சாமு 20:23-26) இவரை விடச் சாலமோனும் ஆட்சி அமைப்பதிலும் ஆட்சி செய்வதிலும் எகிப்திய முறையைப் பின்பற்றினார். எகிப்து மோசேயின் கல்விக்கு இடமளித்தது. இறை ஏவுதல் பெற்ற ஞானிகள் சிலவேளைகளில் எகிப்திய இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்தினர். (பழ 22: 17-23:11) இஸ்ரேயேலரைப் பொறுத்த வரையில் எகிப்து இருபொருள் மயக்க நிலையைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. வறுமைக்குட்பட்ட நிலையில் மூதாதையருக்குப் புகலிடம் அளித்தது. (ஆதி 12:10) நாடு கடத்தப்பட்டோர் (1அர 11:40, எரே26:21) தோற்கடிக்கப்பட்ட இஸ்ரேயேலர் (எரே 42-43) அகதியாக இயேசு (மத் 2:13) ஆகியோருக்குப் புகலிடம் அளித்தது. அதே வேளையில் இஸ்ரேயேலரை இறைவனிடமிருந்து பிரிக்கும் கருவியாக சிலை வழிபாடு, மந்திரிகம் என்பவற்றையும் கொண்டிருந்தது. இதனால் இறைவாக்கினர் எகிப்தைக் கண்டனம் செய்தனர். விவிலியத்தில் எகிப்து இறைவனின் விடுதலையை வெளிப்படுத்திய நாடு எனக் கூறலாம். இஸ்ரேயேலருக்கு அடிமைத்தனத்தின் சின்னமாக விளங்கிய எகிப்து இறைவனுக்கும் இஸ்ரேயேலருக்கும் இடையிலும் உறவு வலுப்பெறக் காரண மாயமைந்தது.

2.3 அசீரிய நாகரிகம்

எகிப்திய மெசப்படோமிய நாகரிகங்கள் மிகப் பழமை வாய்ந்த வையாகும். மெசப்படோமிய நாகரிகம் சுமேரிய, பபிலோனிய, அசீரிய, சாலடிய நாகரிகங்களை கிளை நாகரிகங்களாகக் கொண்டது. இவற்றுக்கிடையே நெருங்கிய தொடர்புள்ளபோதும் அசீரிய நாகரிகம் தனிப்பட்ட இயல்புள்ளது. அசீரிய நாகரிகம் படை வலிமையை

மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதனால் பெரும்பான்மையான மக்கள் போர் வீரராக விளங்கியதோடு போரில் வெற்றி பெறுவதும், வெற்றி பெற்ற நாடுகளை அடக்கி ஆள்வதும் இவர்கள் இலக்காயமைந்தது. அடிக்கடி போரில் ஈடுபட்டமையினால் இவர்களது வலிமை குன்றிக் காணப்பட்டது. இவர்களது அடக்கு முறைக்குட்பட்ட நாடுகள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டமையினால் இப்பேரரசு விரைவில் அழிந்தொழிந்தது. அசீரிய அமைவிடம் ரைகிறிஸ் ஆற்றுக்கரையில் அமைந்திருந்தாலும் அந்நீரைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்வதற்கேற்ற சமவெளியான இடங்கள் காணப்படவில்லை. பெரும்பாலான இடங்கள் மலைப்பாங்கானவையாகும். இதனால் அசீரியர் போர்க்குணம் அதிகம் நிறைந்தவர்களாய் காணப்பட்டனர். போர்க்குணமும், வல்லாட்சி வெற்றியும் இவர்களின் இயல்பான குணங்களாய் விளங்கின.

கி.மு 3000 ஆண்டளவில் ரைகிறிஸ் ஆற்றின் வட பாகத்தில் செமிடிக் இனத்தவர் குடியேறினர். இவர்கள் அகர் என்னும் கடவுளை வணங்கியமையினால் அசீரியர் என்னும் பெயர் இவர்களுக்கு வழங்கலாயிற்று. நாளடைவில் பபிலோனியாவிலிருந்து வந்த செமிட்டிக் இனத்தவரும், கிற்றயிற், குாதிக் இனத்தவரும் கலந்து ஒரே தேசிய இனமாக மாறி (Nineve) நினிவே என்னும் தலை நகரை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். அசிரியர் தங்களது போர்த்திறமை காரணமாக சிறிது சிறிதாக அண்டைய நாடுகளைக் கைப்பற்றி தம் ஆதிக்கத்தை விரிவுபடுத்தினர். கி.மு 1200 இல் பபிலோனியாவையும், கி.மு 1100 இல் பலஸ்தீனத்தையும் ஆக்கிரமித்து தங்கள் ஆட்சிக்குட்படுத்தினர். இரும்பு, கனிய வளங்கள் நிறைந்த கம்போடியாவைக் கைப்பற்றியமையும் அதனால் இரும்பாலான பல போர்க்கருவிகள் செய்து அவற்றைப் பயன்படுத்தியமை இவர்கள் மீண்டும் ஓர் பேரரசை நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது. இவர்கள் கைப்பற்றிய பரந்த பேரரசைக் கட்டிக் காக்கும் திறமை மிக்க ஆட்சி முறைமையை அசீரியர் அமைக்கத் தவறிவிட்டனர். இப்பின்னணியில் சால்டியர் அசீரியரின் ஆட்சிக்கு சவாலாயமைந்தனர். பாரசீகத்திலிருந்து வந்த மீடியர் ஒரு புறமும் சால்டியர் மறு புறமும் தாக்கியதால் அசீரியப் பேரரசு வீழ்ச்சி கண்டது. கி.மு 612 இல் அசீரியா, சால்டியர் வசம் வீழ்ந்த போது சால்டியர் அசீரியத் தலைநகரான நினிவேயை முற்றாகத் அழித்தொழித்தனர்.

இராணுவ வலிமையிலேயே முற்றும் தங்கியிருந்த அசீரியர் தம் இராணுவப் பலத்தைப் பெருக்கினர். இராணுவத் தளபதிகள்

நாட்டிலேயே செல்வாக்கு மிக்கவர்களாகக் காணப்பட்டனர். தரைப்படை குதிரைப்படை, காலாற் படை ஆகிய முப்படைகளுடனும் சென்று எதிரிகளைத் தாக்கினர். எதிரிகளின் கோட்டைகளைத் தகர்ப்பதற்கு இரும்பாலான முனைகளைக் கொண்ட தகர் கருவிகளைப் பயன்படுத்தினர். இரும்பாலாகிய வாள், ஈட்டிகள், மெய்யுறைகள், கேடயங்கள், தலைக்கவசங்கள், இரும்பு முனை கொண்ட அம்புகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு போர்புரிந்தமையினால் எதிரிகளால் வெற்றிகொள்ள முடியவில்லை. எதிரிகளை பல வகையான அச்சுறுத்தல் முறைகளால் திகில் கொள்ளச் செய்தனர். எதிரிகள் ஈவிரக்கம் இன்றிக் கொல்லப்பட்டதோடு, அவர்கள் உறுப்புக்கள் வெட்டப்பட்டன, தோல்கள் உரிக்கப்பட்டன.

ஆட்சிக்கு மாநிலங்களாகப் பிரித்து ஆளுநர்களை நியமித்தனர். மாநிலத் தன்னாட்சியை வழங்கினர். எனினும் அரசுக்கு எதிராகச் சதி செய்தவர்களும், திறை செலுத்தத் தவறியவர்களும் தண்டிக்கப்பட்டனர். தகுதிக் கேற்ப பதவி உயர்வு வழங்கப்பட்டது. அதே வேளையில் தண்டனைகளும் மிகக் கடுமையாக வழங்கப்பட்டன.

அசீரிய சமுதாயம் ஐந்து பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டிருந்தது. இதில் நிலம் படைத்த பிரபுக்கள், படைத்தளபதிகள், புரோகிதர்கள், சமுதாயத்தில் உயர் நிலையில் உள்ளவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டனர். இவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் பலவகை தொழில் செய்வோரும், கைவினைஞரும் இருந்தனர். கூலி வேலை செய்வோரும், வயல் வேலை செய்வோரும் மற்றைய நிலையினராவர். அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள் அடிமைகளாவர். அடிமைகளுக்கு நிலம், சொத்து எதுவும் கிடையாது. இவர்கள் இலகுவில் இனங் காணப் பட மொட்டையடித்துக்கொள்ளுமாறும், காது குத்திக்கொள்ளுமாறும் வற்புறுத்தப்பட்டனர். படைகளுக்கு பெரும் மக்கள் தேவைப்பட்டதனால் மக்கள் பெருக்கத்துக்கு அசிரிய அரசு ஆதரவு காட்டியது.

அசீரியர் மகளிர் மிக இழிவாக நடத்தப்பட்டனர். பெண்கள் விலைக்கு விற்கப்பட்டனர். கணவன் மனைவியை விரும்பியவாறு நடத்தினர். மனைவி இருக்கும் போதே வேறு மகளிரை மணந்து கொள்ளவும், விரும்பாத மனைவியரை விலக்கி விடவும் கணவருக்கு உரிமை தரப்பட்டது. பொது இடங்களில் பெண்கள் முகமுடி அணியும் படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். பொதுப்பணிகளிலும், சமயச் சடங்குகளிலும் ஈடுபட மகளிருக்கு உரிமையில்லை. பரத்தமை

சட்டத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இவர்கள் போரில் அதிக நாட்டம் கொண்டுள்ள காரணத்தினால் வேளாண்மை, வாணிபம் போன்ற துறைகளில் அதிகளவும் நாட்டம் காட்டவில்லை. பிரபுக்களின் நிலபுலங்களில் அடிமைகளே சாகுபடி செய்தனர். வாணிபத்தில் அரேபியர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். இதனால் மூலதனம் பிறரிடம் சிக்கிக் கொண்டன. எனினும் தச்சு வேலை, மண்வேலை, சித்திர வேலை உலோக வேலை என்பவற்றில் திறமையற்றவர்களாய்க் காணப்பட்டனர். பண்ட மாற்று முறையே அதிகமாக பின்பற்றப்பட்டது. கடன் கொடுத்து வாங்கும் முறையும், வங்கி முறையும் வழக்கிலிருந்ததாக அறியப் படுகின்றது. பல தெய்வ வழிபாடு காணப்பட்டதோடு ஆடு மாடு போன்ற விலங்குகளையும் பலியிட்டனர். பில்லி, சூனியம், பசாசு, மாய மந்திரம் இவைகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். இவற்றின் விளைவுகளிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தாயத்துக்களை அணிந்து கொண்டனர்.

கி.பி 1842 இன் பின் இடம்பெற்ற அகழ்வாராட்சியின் விளைவாக பல இலக்கிய கலாசாரம் பற்றிய தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வாறான அகழ்வுகள் நினிவேயில் இடம்பெற்றன. இவர்கள் ஆப்பு வடிவ எழுத்தில் எழுதினார்கள் எனவும் இதைப் பாபி லோனியர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டனரெனவும் அறியப்படுகின்றது. களிமண் பலகை செய்து அதில் நூல்களை எழுதினர். இலக்கியங்கள், மதம், கதைகள், இதிகாசங்கள், அரசு நாட்குறிப்புகள், சடங்குகள், அடையாளங்கள், ஞான இலக்கியங்கள், சட்டத்தொகுப்புகள் எனப்பலவகைப்பட்டன. இவற்றுள் அகராதிகள், நிகண்டு, கணிதம், வான இயல், மருத்துவம், கண்ணாடி செய்தல் போன்ற விடயங்களும் காணப்பட்டன. கட்டக்கலை, ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலையிலும் சிறந்து விளங்கினர். அரண்மனையைச் சுற்றி அகழிகள் வெட்டப்பட்டிருந்தன.

இவர்கள் மிகவும் கொடிய காட்டு மிராண்டிகளாகக் கருதப்பட்டன. தங்களால் சிறைப்படுத்தப்பட்டவர்களை மிகக் கொடுமையாய் நடத்தினர். கூரிய கம்பங்களில் எதிரிகளைக் கழுவேற்றி நகரங்களைத் தீயிட்டு கொள்ளைப் பொருட்களையும் கவர்ந்தனர். தீர்க்கதரிசிகளான ஆமோஸ், ஓசேயா, எசாயா, மீக்கா, சொப்பனியா, நாசூம் ஆகிய இறைவாக்கினர்கள் அசீரியர்களை காட்டு மிராண்டிகள் என அழைத்தனர்.

அசீரியர்கள் சிற்பக்கலையில் சிறந்து விளங்கினர். கல்லாலான விலங்கு உருவங்களையும், வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட எருதுகளையும் கொண்டு அரண்மனை வாயில்களை அழகுபடுத்தினர். போரில் தங்கள் வெற்றி தோல்விகளை முன்கூட்டியே அறிய சோதிடக்கலையையும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். கட்டடக் கலையில் அசீரியர் அதிகம் முன்னேறாத போதும் கல்லைப் பயன்படுத்தி கோயில்களையும், அரண்மனைகளையும் கட்டினர். பெரிய கட்டடங்களைக் கட்டுவதில் அசீரியர் பெரிதும் இன்பம் கண்டனர்.

அசீரியா 200 ஆண்டுகளாக இஸ்ரேயல் நாட்டினைக் கட்டுப் படுத்தியது. இதனால் அசீரியர் கலாசாரம் யூத மக்களின் கலாசாரத்தைப் பாதித்தது. அசீரியர் கலாசாரம் பெருமளவில் பாபிலோனியக் கலாசாரத்தினால் தாக்கம் பெற்றிருந்தது. இதனால் அசீரியர் தங்கள் பேரரசு முழுவதும் பாபிலோனிய கலாசாரத்தைப் பரப்பினர்.

அசீரியர்கள் தங்கள் படைப்பலத்தினால் உலகளாவிய அரசை அமைத்த பெருமை இவர்களையே சாரும். எனினும் அமைத்த அரசை பேணிக் காக்கக் கூடிய ஆட்சி முறையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள தவறியமையினால் உச்ச நிலையை அடைந்த பேரரசு அதே ஆண்டிலேயே வீழ்ச்சியுற்றது. உலகளாவிய அரசை ஏற்படுத்தலாம் என்னும் எண்ணக்கருவை மகா அலெக்சாந்தரும் உரோமையரும் அசீரியரிடமிருந்தே கற்றுக் கொண்டனர். கிறிஸ்தவ உலகம், இறையரசு போன்ற கருத்துக்களுக்கும் அசீரிய அரசு வித்திட்டதெனலாம். இறையரசு பற்றிய கருத்து கிறிஸ்தவ விசுவாசத்திற்கு அடிப்படையானது.

மேலும் பெரும் சாலைகளாலும், அஞ்சல் முறையாலும் நாடுகளைப் பிணைக்கும் கலையையும் அசீரியர் உலகிற்கு விட்டுச் சென்றனர்.

2.4 பாபிலோனியா

பாபிலோனியா என்பது யூப்பிரதீசு, ரைகிறிசு என்னும் நதிகளுக்கிடையிட்ட தென் மெசப்பத்தோமியாவில் அமைந்துள்ள ஒரு நாட்டினதும் கலாசாரத்தினதும் பெயராகும். இந்நாடு கி.மு 3000

முதல் 1000 ஆண்டுகளுக்கிடப்பட்ட காலத்தில் வலிமையும் கலாசாரச் செழுமையும் பெற்றிருந்தது. பாபிலோன் என்பது நாட்டின் தலைநகரின் பெயராகும். தலைநகரின் பெயராலேயே நாடும் அழைக்கப்பட்டது. விவிலியத்தில் இது சினார் என்றும் (தொட 11:12 , 14: 1,9 , யோச 7:21) கல்தேயரின் நாடு (எரே 24: 5, எசே 12:13) என்றும் அழைக்கப்பட்டது. தொடக்க காலத்தில் இது 'சுமேர்' என்றும் அக்காது என்றும் அழைக்கப்பட்டது. அன்றைய பாபிலோனியா இன்றைய ஈராக்கின் தென்பகுதியாகும். தொல் பொருள் ஆய்வின் கருத்துப் படி அன்றைய பாபிலோனியா இன்றைய ஈராக்கின் தலைநகராகிய பாக்தாத்தின் தென்மேற்கில் இருந்திருக்க வேண்டுமெனக் கூறப்படுகின்றது.

வரலாற்று நிலையில் பாபிலோனியாவை நோக்கும் போது இந்நாடு பண்பாட்டின் தொட்டில் என அறியப்பட்ட தென் மெசப்தோமியைச் சார்ந்ததாகும். கி.மு 7000 முதல் 2500 ஆண்டுகள் வரை ஐந்து வகையான பண்பாட்டுக் காலகட்டங்கள் நிலவிய இடமாகும். கி.மு 3100 முதல் 2900 வரையும் சுமேரியரும், கி.மு 2300 முதல் 2230 வரை செமித்தியரும், கி.மு 1894 முதல் எமோரியரும் ஆட்சி செய்தனர். எமோரியரின் 6 ஆம் அரசனான கம்ராபியின் ஆட்சியின் போது (கி.மு 1792 முதல் 1750) வரையிலான காலப்பகுதியில் பாபிலோனிய அரசு தழைத்தோங்கியது. இங்கு அக்காதி மொழி அரசு மொழியாயிற்று. தொடர்ந்து பபிலோனியா அசீரியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. கி.மு 604 முதல் 652 வரையிலான காலப்பகுதியில் ஆட்சி செய்த 2 ஆம் நெபுக்கத்னேசர் யூதாவையும் பலஸ்தீனத்தையும் வென்று யோவாக்கீமை யூதாவின் ஆளுநராக நியமித்தார். கி.மு 587 இல் எருசலேம் அழிக்கப்பட்டதோடு இஸ்ரவேலரும் நெபுக்கத்னேசரால் பாபிலோனி யாவிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டனர். (2அர24-25) நெபுக்கத்னேசரின் பின்பு ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் நாட்டைக் காக்க திறமையற்றவர்களாகக் காணப்பட்டதனால் பாரசீகர் பாபிலோனியாவைக் கைப்பற்றினர். (கி.மு520-485) இல் மன்னன் 2ஆம் சைரசு இஸ்ரவேல் மக்களை சொந்த நாட்டிற்குச் செல்ல அனுமதித்ததுடன் எருசலேம் ஆலயத்தைக் கட்டவும் ஆணை பிறப்பித்தார். பாபிலோனியாவில் இஸ்ரவேல் மக்கள் 70 ஆண்டுகள் அடிமைகளாயிருந்தனர். (எஸு4:15-6:22) கி.மு 333 இல் பெரிய அலெக்சாண்டர் பபிலோனைக் கைப்பற்றி தன் ஆட்சியை நிலைநிறுத்தினார். சில காலங்கள் பார்த்தியர்களும்

செலுக்கியார்களும் ஆண்ட பின்பு கி.பி 641 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பபிலோனியா அரேபியர்கள் கைவசம் மாறியது.

சமயம்

பாபிலோனிய சமயமானது சுமேரிய, செமித்திய சமயங்களின் பண்புகளை உள்ளடக்கியதொன்றாக விளங்கியது. பல கடவுள்களைக் கொண்ட இச்சமயத்தின் அக்காதிய இலக்கியங்களில் 3300 இற்கு மேற்பட்ட கடவுள்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அதே வேளையில் பல பெயர்கள் ஒரே தெய்வத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இக் கடவுள்கள் மண்ணகக் கடவுள் விண்ணகக் கடவுள் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகக் கொள்ளப்பட்டனர். இதில் நீர், நிலம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய அனைத்தும் வெவ்வேறு பெயர்களில் வழிபடப்பட்டன. எனவே பொதுவாக இயற்கையின் சக்திகளை வழிபட்டனர் என்பது தெளிவு. மேலும் நல்கடவுள், தீய கடவுள் இருபதாக நம்பினர். இவர்களுக்கு நகரங்களின் காவல் தெய்வங்கள் பல இருந்தன. "மார்துக்க" (சூரியன் மகன்) கம்முராபியின் ஆட்சியில் நாட்டுத் தெய்வமாகவும், உயர்ந்த தெய்வமாகவும் கருதப்பட்டது. மனிதரின் முதற் கடமை தேவர்களை வழிபட்டுச் சேவை செய்வது என்பது அவர்களின் நம்பிக்கை. மூட நம்பிக்கைகளும் தீய சக்திகள் மேல் நம்பிக்கை, பேய் என்பவற்றின் இருத்தலிலும் நம்பிக்கை கொண்டு காணப்பட்டனர். மக்கள் தேவர்களை அணுக முடியாது என்னும் காரணத்தினால் குருக்கள், இறை இசை வல்லுனர்கள், முன்னுரைப்பவர்கள், சோதிடர்கள் இவர்கள் மத்தியில் காணப்பட்டனர்.

பாபிலோனிய கலாசாரத்தின் சிறப்புகள்

சுமேரிய, பாபிலோனிய நாகரிகங்கள் உலகிற்கு அளித்த பெரும் பங்களிப்புகளில் ஒன்று ஆப்பு வடிவ எழுத்துக்களாகும். ஆப்பு வடிவ எழுத்துக்களைக் கொண்டு பல புராணக் காப்பியங்களையும், வணிகம் நிர்வாகம் தொடர்பான கடிதங்கள், அரசகட்டளைகள், வழிபாட்டு வாசகங்கள், இலக்கியச் செறிவுமிக்க இதிகாசங்கள், சமயப்பாடல்கள், முதுமொழிகள், மன்றாட்டுக்கள், போற்றுரைப் பாடல்கள் என்பன நமக்கு கிடைத்துள்ளன.

விவிலியம் விபரிக்கும் நிகழ்வுகள் பலவற்றிற்கு மூலக்கதைகள் பாபிலோனிய இலக்கியங்களான எலிசு, கில்காமிசு என்னும் இதிகாசங்கள் காணப்படுகின்றன. உலகின் பெரு வெள்ளம் பற்றியும், துன்பம் என்ற பிரச்சினை பற்றிய விளக்கத்தை அளிக்கும் யோபுவின் வாழ்க்கை, சங்கீதங்கள் பற்றியும் கூறுகின்றது. நீதி நெறிமுறை பற்றிய 282 பகுதிகளடங்கிய கம்முராபியின் சட்டத் தொகுப்பின் தாக்கம் ஐந்நூலில் காணப்படுகின்றதென்பது அறிஞர்கள் கருத்து . பாபிலோனியர் வானியல் ஆராய்சியில் சிறந்து விளங்கியதுடன் சோதிடக் கலையில் முன்னேற்றம் கண்டனர்.

விவிலியத்தில் பாபிலோன்

பாபேல் என்பது பாபிலோனக்கான எபிரேயப் பெயராகும்.(தொட11:1-9)இல் இடம்பெறும் கோபுரம் இதுவாகும். மனித அகந்தையின் அடையாளமாக இக் கோபுரம் விபரிக்கப்படுகின்றது. விவிலிய மரபில் பேச்சுக் குழப்பம் பாபேல் கோபுரத்துடன் இணைக்கப்படுகின்றது. இதில் பாபிலோனியாவைப் பற்றித் தெளிவான குறிப்பு இருப்பதனால் இக்கோபுரம் பாபிலோனியாவின் கடவுளான மார்துக்கின் மேடைக் கோபுரமாகவோ அல்லது சிகுராத்து கோபுரமாகவோ இருக்கலாம். இவை பாபிலோனியச் சிலை வழிபாட்டின் மையங்களாக விளங்கின. இவை இரண்டையும் இணைத்து மனிதனின் ஆணவம் மேலோங்கும் போது இறைவன் மனிதனைத் தண்டித்து திருத்துகிறார் என்பது சம்பவங்களிலிருந்து புலனாகின்றது.

பாபிலோன் தன் மக்களைத் திருத்துவதற்கு இறைவனின் சவுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இஸ்ரேயேலுக்கும் அதன் அண்டை நாடுகளுக்கும் இறைவனின் சவுக்கு இதுவே. அதனுடைய அரசனான நெபகத்னேசரின் கரங்களில் யாவே அவர்கள் அனைவரையும் கையளித்தார். (எரே 27:1- 28:17). பாபிலோன் பல இடங்களில் தீமையின் நகரமாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் இஸ்ரேயேல் மக்களைத் தூய்மைப்படுத்த பாபிலோனிய அடிமைத்தனம் பயன்படுத்தப்பட்டது. (2 அர 24-25) மன்னிப்பின் ஆண்டு வந்த போது (எசா 61:2) பாபிலோனிலிருந்து புறப்பட எசாயர் அழைக்கின்றார். (எசா 48:20). இஸ்ரேயேல் மக்களின் எதிரிகளையும் இறைவன் தம் கருவியாகப் பயன்படுத்தி தம் மீட்புத் திட்டத்தை செயற்படுத்தியுள்ளார் என்பது

தெளிவானது. இறைவனின் மீட்புத் திட்டத்தின் செயற்பாட்டில் பாபிலோனுக்கு ஓர் நிலைத்த இடம் உண்டு என்பது தெளிவாகின்றது.

2.5 பாரசீகம்

பாரசீகம் மேற்காசியாவில் மிகப் பெரிய பேரரசாகும். அதன் ஆதிக்க உச்ச நிலையில், இந்தியாவைக் கிழக்கு எல்லையாகவும், அயோனியாவை மேற்கெல்லையாகவும் கொண்டிருந்தது. அசீரியர்கள் பாபிலோனியர்கள் ஆட்சி முறையிலிருந்து பாரசீகர் வேறுபட்டுக் காணப்பட்டனர். அசீரியர்களும் பாபிலோனியர்களும் தாம் கைப்பற்றிய மக்களைத் தங்கள் சொந்த நாட்டிற்கு அடிமைகளாக நாடு கடத்தினர். அதே வேளையில் தங்கள் நாட்டு சமய வழிபாட்டையே, கைப்பற்றிய மக்கள் மீது திணித்தனர். எனினும் பாரசீகர் நாடு கடத்தலையோ அல்லது கட்டாய சமய வழிபாட்டையோ திணிக்கவில்லை. பெருந்தன்மையுடன் ஏனையோரின் சமய சமூக வழக்கங்களையும், மரபுகளையும், உரிமைகளையும் மதித்தமையினால் அந் நாட்டு மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

கி.மு 539 இல் பாபிலோனியா இரத்தம் சிந்தா நிலையில் பாரசீகர்ஆட்சிக்குள் வீழ்ந்தது. பாரசீகர் பாபிலோனியாவைக் கைப்பற்றினாலும் பாபிலோனியர்களின் சிலைகளை அவர்களிடமே ஒப்படைத்தனர். பாரசீகர் கடைப்பிடித்த கொள்கை காரணமாக நாட்டில் சுமுகமான அரசியல் நிலை நிலவியது. பாபிலோனியாவில் அடிமைகளாயிருந்த இஸ்ரேயேலர் 538 இல் தங்கள் நாட்டிற்குச் செல்ல அனுமதி பெற்றனர். அத்துடன் யூதர் தங்கள் நாடு திரும்புகையில் எருசலேம் கோவிலுக்குச் சொந்தமான விலை உயர்ந்த பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கும், இக்கோவிலை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும் பாரசீக மன்னன் ஆணை வழங்கினார். (எஸ்ரா 6:3-5) பாரசீகரின் இவ்வாறான அணுகுமுறை யூதர்களின் ஆதரவையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றது.

கி.மு 5 ஆம் நூற்றாண்டில் மெசப்பத்தோமியாவில் வாழ்ந்த யூதர்கள் எருசலேமில் ஒரு வலிமை மிக்க யூதசமுதாயத்தை நிறுவ முயன்றனர். யூதர்கள் நெகேமியா, எஸ்ரா ஆகியோரின் தலைமையின் கீழ் பலஸ்தீனத்திற்கு வரத்தொடங்கினர். எருசலேமைச் சுற்றி அரண் எழுப்பியதோடு வேற்று இனத்துப் பெண்களை மணப்பதில்லை என உறுதி பூண்டனர். அந் நிலையில் எஸ்ரா யூதர்களுக்குச் சட்டங்களைப்

போதித்தார். இவற்றுள் யூதர்களின் பழங்கால முறைகளும் மரபுகளும் உள்ளடங்கியிருந்தன. எஸ்ரா போதித்த சட்டங்களே மோசேயின் ஐநூல்கள் அல்லது தோரா எனத் தெரிய வருகின்றது. இதனால் பாரசீகர் ஆட்சியின் போது யூதர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயத்தையும், பாரம்பரியங்களையும் பின்பற்ற முடிந்தது. அதே வேளையில் நெகேமியா, எஸ்தர், தானியேல், எஸ்ரா ஆகியவை பாரசீகப் பேரரசின் ஆட்சியின் போது எழுந்தவை. எகிப்தியரும், கிரேக்கரும் ஆங்காங்கே படையெடுத்த போதும் பாரசீகர் 200 ஆண்டுகள் தங்கள் ஆட்சியை நிலை நிறுத்தினர்.

சமயமும், மரபும்

பாரசீகர் மிகுந்த மதப்பற்று கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இயற்கை தெய்வங்களையும், உண்மை ஒப்பந்தங்களையும், உண்மைப்பேச்சையும், உயர் குணங்களையும் தெய்வங்களாகக் கொண்டனர் சொராஸ்டர் என்னும் இறைவாக்கினர் பாரசீகர் மத்தியில் தம் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான போராட்டத்தில் மனிதனுக்கும் பங்குண்டு என்னும் கருத்தை முன்வைத்து பாரசீக மக்களையும் மன்னர்களையும் கவர்ந்தார். இக்கருத்து யூதர்களையும் பாதித்தது. பாரசீகர் அரசியலில் ஞானமும் நிர்வாக திறமையும் கொண்டு விளங்கியமையால் பல நாடுகளையும் ஆட்சி செய்ய முடிந்தது. கிரேக்க எகிப்திய அரசுகளின் எதிர்ப்பை மேற்கொண்டு 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆட்சி செய்ய முடிந்தது. சைரஸ் மன்னன் தம் பேரரசைப் பல மாநிலங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஆளுநரை நியமித்து ஆட்சியை பன்முகப்படுத்தியதும் பாரசீக மன்னரின் திறமையாகும்.

முதலாம் தாரியு மன்னன் தம் அரசில் நீதித்துறையையும் செப்புக்காசுகளையும் அறிமுகம் செய்தார். அஞ்சல் முறையை அறிமுகம் செய்து மக்கள் மத்தியில் தொடர்பாடலை ஏற்படுத்தியதுடன் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றார். அசீரியரின் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே யூதா நாட்டில் அரமேய மொழி அரசியற் தூத மொழியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அரசு அணைகள் அரமேய மொழியில் இருந்திருக்கின்றன. (எஸ்ரா 4:18-6:18) கி.மு33 இல் இசுஸ் என்னும் இடத்தில் பாரசீக மன்னன் மூன்றாம் தாரியு கிரேக்க மன்னன் பெரிய அலெக்சாண்டரினால் தோற்கடிக்கப்பட்டான்.

2.6 கிரேக்க நாகரிகம்

மனித சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்த பல நாகரிகங்களில், கிரேக்க நாகரிகம் முதன்மையானது. அத்துடன் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும், பல விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களுக்கும் வித்திட்டதும் கிரேக்க நாகரிகமாகும். கிரேக்க நாகரிகத்தின் வரலாற்றை நோக்குமிடத்து அது சடுதியாகவோ அல்லது ஏனைய நாகரிகங்களுடன் எவ்வித தொடர்புமின்றியே தோன்றிய நாகரிகமல்ல. மாறாக அண்மைக்கிழக்குப் பிரதேச நாகரிகங்களான மெசப்பத்தோமிய, எகிப்திய, பினிசிய, கிரீடானிய நாகரிக அம்சங்களின் அடிப்படையிலிருந்து தோற்றம் பெற்றதாகும். மேலும் கிரேக்கர்கள் விவசாயத்தையும் கடல் வழிவர்த்தகத்தையும் முக்கிய தொழிலாகக் கொண்டு விளங்கினர்.

கிரேக்க பஸ்துறைசார் பங்களிப்புச்செய்த நாகரிகத்தைச் சற்று விரிவாக நோக்குமிடத்து அரசியல் பற்றிய பல முக்கிய எண்ணக்கருக்களான முடியாட்சி, குடியாட்சி, சர்வதிகார ஆட்சி என அரசியலின் அடிப்படை கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் மூலக்கருத்துக்களை இது முன்வைத்துள்ளது. அத்துடன் நிர்வாகப் பதவிகளுக்குத் தேர்தல் மூலம் மக்களைத் தெரியும் முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியதும் இந்த நாகரிகமே. கிரேக்கர்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட பல தெய்வ வழிபாட்டு முறைமை, தெய்வங்கள் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்து, போர், விவசாயம், கடற்பயணம் போன்ற விடயங்களில் அவர்கள் பெற்றிருந்த வளர்ச்சியும் கருத்துக்களும் கிரேக்க நாகரிகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தன.

இவர்கள் ஏனைய துறைசார் பங்களிப்புக்களாக மெய்யியல், தர்க்கம், பௌதிகம், வானியல், கணிதம், கேத்திரகணிதம் என்னும் துறைகள் வழியாக தத்துவ ஞானம் என்னும் அறிவியல் துறைக்கு வித்திட்டனர். இத்துறைக்கு வித்திட்டவர்களாக சோக்கிரட்டீஸ், பிளேற்றோ, அரிஸ்டோட்டில் ஆகிய முன்னிலை அறிஞர்கள் காணப்படுகின்றனர். மேலும் கணித, சாஸ்த்திரம், புவியியல், தாவரவியல், விலங்கியல், மருத்துவம் ஆகிய துறைகளின் மேம்பாட்டிற்கும் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். விஞ்ஞானத் துறையில் மட்டுமன்றி இலக்கியத் துறையிலும் கிரேக்கர்கள் உலகப் புகழ்பெற்ற காவியங்களைப்படைத்தமை இவர்கள் திறமையின் சிறந்த சான்றாகும். இலியட், ஒடிசி என்னும் மகாகாவியங்களை ஹோமர்

என்னும் கவிஞர் படைத்து கிரேக்க இலக்கியங்களுக்குப் புகழ் சேர்த்தார். நாடகத்துறையிலும் கிரேக்கர்கள் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். துன்பியல் நாடகங்கள் வழியாக பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட கோட்பாடுகளைப்பரப்பினர். சிந்தனைவழி வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை அணுகும் முறைமையை அறிமுகப்படுத்தினர். விஞ்ஞான ரீதியான வரலாற்று நூல்களை ஆக்கிய பெருமை கிரேக்கர்களையே சாரும். கலைத்துறைக்கு கிரேக்கர்களின் பங்களிப்பு என நோக்கும் போது மனித உணர்வுகளை தெளிவாகக் காட்டுவதில் சிறப்புப் பெற்றிருந்தனர். இவர்களின் கலைப்படையுக்கள் தத்ருபமானவையாகவும் இயற்கைத் தன்மை கொண்டவையாகவும் தெய்வத்தைப் போலவே மனித உருவத்தின் வடிவையும் அழகையும் தங்கள் கலைப்படையுக்களில் சித்தரித்து வெற்றியும் கண்டனர்.

கிரேக்க கட்டடக்கலையானது டோரிய, கொரிந்திய, அயோனிய கட்டட அமைப்புக்களை உள்வாங்கியவையாகக் காணப்பட்டன. தனிமனித ஆற்றலை வளர்ப்பதிலும், உடற்பயிற்சி, விளையாட்டுப் போட்டிகள், திறமையாக செயற்பட்டோரை கௌரவிக்கும் முறைமை, இராணுவப் பயிற்சி செயற்பாடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் என்பன கிரேக்க கலாசாரத்தின் சிறப்பிற்கு வலுவூட்டிய மற்றய காரணிகளாகும்.

குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக முடிவுகளை எடுக்கும் போது பரம்பரையாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட வழிமுறை அல்லது பெரியவர் ஒருவர் கூறிவிட்டார் ஆகவே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்னும் வழிமுறையை விடுத்து, குறிப்பிட்ட விடயம் பற்றி பல வினாக்களைத் எழுப்பி “ஏன்” என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் விடயங்களைப் புரிந்து முடிவுகளை எடுக்கும் முறைமை இவர்களின் பெரும் பங்களிப்பாகும். பகுத்தறிவிற்கு முதலிடம் வழங்கி சிந்தித்து சிக்கல்களை அலசி ஆராய்ந்து முடிவுகளை எடுக்கும் முறைமையை உலகிற்கு வழங்கி பலவழிகளிலும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களுக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் கிரேக்கர்கள்.

கிரேக்கர்கள் கலாசாரத்தின் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சி பெற்றிருப்பினும், தங்கள் நகர அரசுகளிடையே காணப்பட்ட பகைமை காரணமாக அண்டை நாடான மசடோனிய மன்னன் இரண்டாம் பிலிப்பு 338இல் பாரசீகத்தை வென்றான். கிரேக்கர்கள் மசடோனியரிடம் அரசியல்

சுதந்திரத்தை இழந்தாலும் தங்கள் நாகரிகத்தின் சிறப்பை இழந்துவிடவில்லை. இரண்டாம் பிலிப்புவின் மகன் அலெக்சாண்டரின் ஆட்சி சீரியா, பபிலோனியா, பாரசீகம், எகிப்து போன்ற நாடுகள் முதல் இந்தியா வரையும் வேகமாகப் பரவியது. கிரேக்க நாகரிகமும், கிழக்காசிய நாகரிகமும் இணைந்து “ஹெல்லனிசம்” என்னும் கிரேக்க கூட்டு நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தனர். பல துறைகளிலும் திறமை பெற்றிருந்த கிரேக்கர்கள் அரசியலில் வரலாறு படைக் காதவிடத்தும் அறிவுப் பேரரசை ஏற்படுத்தி புகுத்தறிவுக்கும், ஆய்வுக்கும் வழிசமைத்து விஞ்ஞானத்தினதும், தொழில் நுட்பத்தினதும் வளர்ச்சிக்கும், பங்களிப்பிற்கும் வித்திட்ட பெருமை இவர்களுையே சாரும். உலகிலேயே தாம் சிறந்த பண்பாட்டுக் கலாசாரக் கூறுகளைக் கொண்ட மக்கள் எனத் தம்மைப்பற்றியே அதிகம் பெருமை கொள்ளும் மக்களாகக் கிரேக்கர்கள் திகழ்ந்தார்கள். கலை, இலக்கியம், தத்துவம், விஞ்ஞானம், அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் இவர்கள் பெற்றிருந்த முன்னேற்றம் காரணமாகவே இவர்கள் தங்களை உயர்ந்த நிலையில் வைத்து மதிப்பிட்டனர்.

கிரேக்க மொழி

மகா அலெக்சாந்தரின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளிலும், அவனது ஆட்சியிலும், அதனைத்தொடர்ந்தும் கிரேக்க மொழி அதிகம் செல்வாக்குப் பெற்ற மொழியாகத் திகழ்ந்தது. இம்மொழியானது இந்தோ- ஐரோப்பிய மொழிக்குமுனைச் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. உரோமைய, பைசாந்தியப் பேரரசுகளில் இம் மொழி சிறப்புற்று விளங்கியது. உரோமைப் பேரரசும், மேலவையும் தங்களுக்கு வேண்டிய சட்டங்களை ஆக்குவதற்கு கிரேக்க மொழியே பயன்படுத்தப்பட்டது. கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் உரோமையத் திருச்சபை கிரேக்க மொழியையே தனது வழிபாட்டு மொழியாகப் பயன்படுத்தியது. பல மெய்யியல் சிந்தனைகள் தோற்றம் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும், பல அறிவியல்சார் சிந்தனைகளின் தோற்றம் வளர்ச்சிக்கும் இம்மொழி அதிக பயன்பாடுள்ள மொழியாகக் காணப்படுகின்றது. மேற்கு நாடுகளின் கலாசார வளர்ச்சி முன்னேற்றம் ஆகிய விடயங்களுக்குக் கிரேக்க மொழியின் பங்களிப்பு குறைத்து மதிப்பிடமுடியாதது.

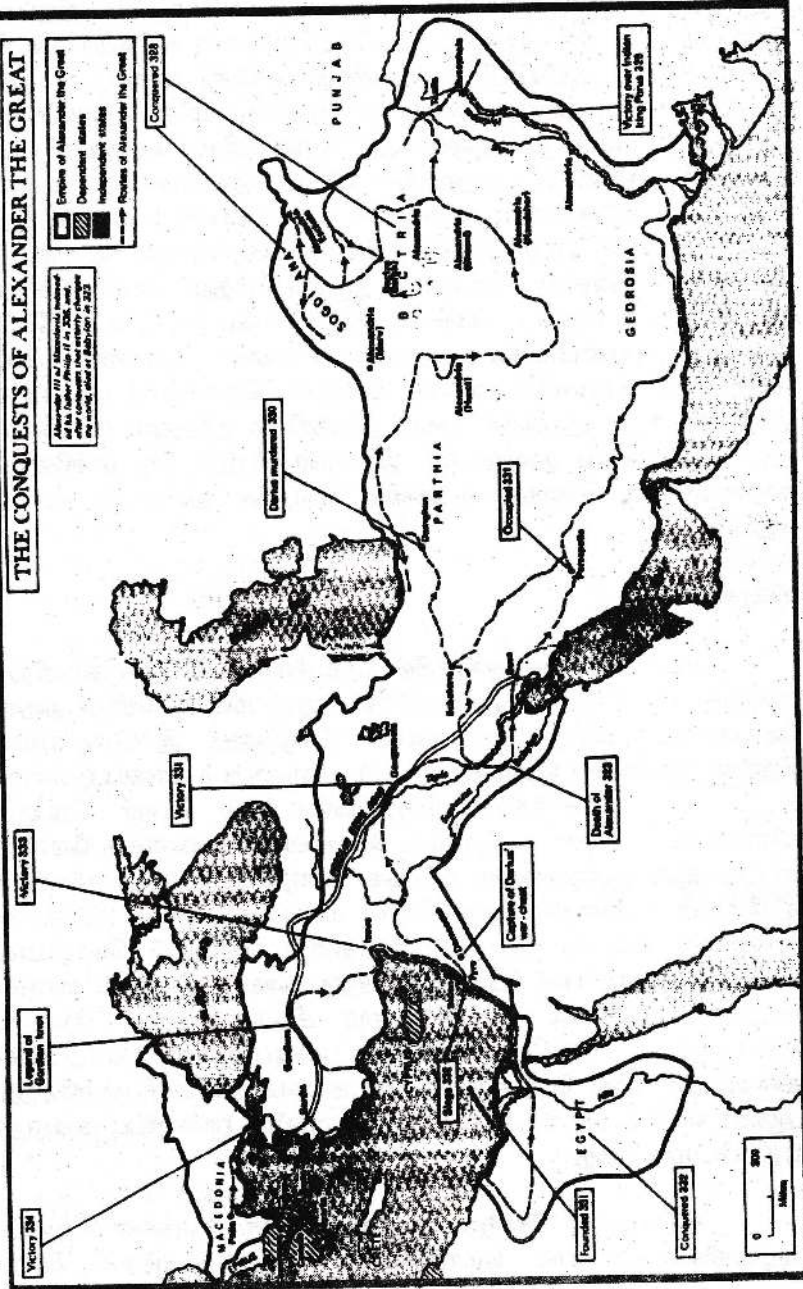
கிறிஸ்தவம் தோற்றம் பெற்ற காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த பல மொழிகளில் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற

புதிதம் - II மகா அலெக்சாந்தரின் வெற்றிகள்

THE CONQUESTS OF ALEXANDER THE GREAT

- Empire of Alexander the Great
- Dependent states
- Independent states
- Routes of Alexander the Great

Alexander III of Macedonia, founder of his father Philip II in 336, and of his kingdom in 335, and the empire of Alexander in 333.

By Courtesy of : Ancient History Atlas, P.38.

மகா அலெக்சாந்தரின் வெற்றிகள்

கி மு. 336ல் மகா அலெக்சாந்தர் தனது தந்தை 2ம் பிலிப்பு மன்னனிடமிருந்த கிரேக்க அரசரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டான். மசினோனியாவின் பெல்லா (Pella) நகரில் இருந்து மகா அலெக்சாந்தரின் படையெடுப்பு ஆரம்பமானது. கி. மு. 334ல் கருங் கடல் - மத்திய தரைக்கடலை இணைக்கும் கால்வாயில் உள்ள கிறானிசஸ் (Granicus) என்ற நகரம் கைப்பற்றப்பட்டது. பின்னர் சார்டிஸ் (Sardis) நகர் ஊடாக மத்திய தரைக் கடலின் வட கிழக்கு கரையோரமாக நகர்ந்து திரும்பவும் பிரதான சாலையில் கோர்டியம் (Cordium) நகர் ஊடாக சென்ற படைகள் கி. மு. 33ல் மத்தியதரைக்கடலின் வடகிழக்கு மூலையில் உள்ள இசாஸ் (Issus) நகரைக் கைப்பற்றியது அங்கிருந்து தென்புறமாக, மத்திய தரைக் கடலின் கிழக்குக் கரையோரமாக நகர்ந்து கி. மு. 332ல் ரயர் (Tyre) நகரை முற்றுகையிட்டு அதனூடாக தெற்கு நோக்கி முன்னேறி செங்கடலுக்கும் மத்தியதரைக்கடலுக்கு மிடையிலான தரைப்பகுதியினூடாக எகிப்து கி. மு. 332ல் கைப்பற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து கி. மு. 331ல் மத்திய தரைக்கடலின் முக்கிய துறைமுக நகரமான அலெக்சாந்திரியா ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

மீண்டும் எகிப்தில் இருந்து ரயர் ஊடாக படையெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டு கி. மு. 331லேயே தமஸ்குஸ், அசீரியர் (ஆர்மேனியா) மெசப்பத்தேமியா, பபிலோனியா என்பன கைப்பற்றப்பட்டன. அந்த ஆண்டிலேயே (கி. மு. 331ல்) அலெக்சாந்தரின் படைகள் யூப்கிரீஸ்-தைகிரீஸ் நதிகளை கடந்து சூசியானா, பேர்சியாவிலுள்ள பேர்சிப் போலிஸ் நகரையும் கைப்பற்றிக் கொண்டன. பின்னர் பபிலோனில் இருந்து இருவழியாக அதாவது எக்பக்ரானா, பேர்ஸிப் போலிஸ் ஊடாக கி. மு. 330ல் பார்த்தியா நாட்டை அடைந்தன. அங்கேதான் டானறியஸ் என்பவன் கொலை செய்யப்பட்டான். தொடர்ந்து கி. மு. 328ல் சொக் டியானா, பக்றியா போன்ற பிரதேசங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. கி. மு. 326ல் இந்து நதியை கடந்து இந்திய மன்னன் போறஸ் வெற்றி கொள்ளப்பட்டான். மலேரியர் நோயால் பீடிக்கப்பட்ட மகா அலெக்சாந்தர் கி. மு. 323ல் பபிலோன் நகரில் இறந்து போக அவருடைய படைத்தளபதிகள் கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்களில் கிரேக்க நாகரிக மயமாக்கலில் ஈடுபட்டனர்.

மொழிகளிலொன்றாகக் கருதப்படுவது கிரேக்க மொழியாகும். இவ்வாறு கிரேக்க மொழி நன்கு வளர்ச்சிபெற்ற மொழியாக விளங்குவதற்குப் பல காரணிகள் உண்டு. கிரேக்க நாகரிகமானது நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நாகரிகம். எனவே நாகரிகத்தின் முக்கிய கூறுகளில் ஒன்றாகிய மொழியும் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் என்பது இயல்பானதே. இந்நிலையில் கிரேக்க மொழியும் கிறிஸ்தவத்தின் தோற்ற காலத்தில் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற மொழிக்குரிய அனைத்துப் பண்புகளையும் கொண்டிருந்தது. கிறிஸ்தவத்தின் தோற்றத்திற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கிரேக்க நாகரிகம் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நாகரிகமாக விளங்கியது.

கிரேக்க நாகரிகத்தின் வளர்ச்சிக்கும், கிரேக்க மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், மேம்பாட்டிற்கும் முக்கிய காரணியாக விளங்கியது கிரேக்கரின் பல்துறைசார் கண்டுபிடிப்புக்களும், அவைசார் சிந்தனைகளுமாகும். இவை கலை, இலக்கியம், அரசியல், விஞ்ஞானம், மருத்துவம், மெய்யியல், பகுத்தறிவு, புவியியல், வானியல், எனப் பல துறைகளையும் உள்ளடக்கிய விடயங்களாக விளங்குகின்றன. கிரேக்கர்கள் பல்துறைசார் சிந்தனைகளுக்கும், கண்டுபிடிப்புக்களுக்கும், வித்திட்டவர்கள். இப்பின்புலத்தில் கிரேக்க மொழியின் வளர்ச்சியை நோக்குமிடத்து, கிரேக்க விஞ்ஞானிகளாலும், ஆய்வாளர்களாலும், சிந்தனையாளர்களாலும், கலைஞர்களாலும், ஏனைய துறைசார் கண்டுபிடிப்பாளர்களாலும் தங்கள் முடிவுகளையும், கண்டுபிடிப்புக்களையும் ஆய்வுகளையும் அவைசார் கருத்துக்களையும் ஏனையோருக்கு வெளிப்படுத்தும் போதும், ஏனையோருக்கு விளக்கமளிக்கும் போதும், தம் தாய் மொழியாகிய கிரேக்க மொழியையே பயன்படுத்தினர் எனக் கொள்ளலாம். இதனால் புதுப்புது துறைசார் விடயங்களை விளக்கும் போது குறிப்பிட்ட மொழியின் சொல்வளம் பெருகிச் செல்வதற்கும், பல புதிய சொற்களின் தோற்றத்திற்கும் வழியேற்படுகின்றது. விஞ்ஞான அல்லது மெய்யியல் சிந்தனையின் சிறப்பாக நோக்கும் போது வரைவிலக்கண முறையில் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும் போது குறிப்பிட்ட பொருளை வெளியிட மிகச்சரியான அல்லது பொருத்தமான சொற்பதம் பாவிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. இந்நிலையும் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் துணையாக அமையும். மேலும் பல விடயங்களை விளக்கும் போது மொழிவளமும், வசன நடையும் மொழியின் ஏனைய இயல்புகளும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்பேற்படுகின்றது.

பலஸ்தீனா பல அன்னிய படையெடுப்புக்களுக்கும் ஆட்சி அதிகாரங்களுக்கும் அடிமைகளாக இருக்கவேண்டிய நிலை உருவாகியது. எகிப்தியர், அசீரியர், பாபிலோனியர், பாரசீக்கர்கள், கிரேக்கர்கள், உரோமர்கள் ஆளுகைக்குட்பட்டனர். இவ்வாறான வரலாற்றுப் பின்னணியும், அரசியல் ஆட்சி மாற்றங்களும் இஸ்ரவேல் மக்களின் கலாசாரத்தில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இக்கலாசார மாற்றம் அவர்கள் பேசிய மொழியிலும் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக யூதர்கள் தம் தாய்மொழியாகிய எபிரேய மொழியை படிப்படியாக மறந்தனர். பபிலோனியாவில் பேசப்பட்ட அரமேய மொழி யூதர்களுக்கு பேச்சுமொழியானது. இந்நிலையில் எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்ட வேதாகமத்தை படித்துப் பயன்பெறமுடியாத நிலை தோன்றியது. எனவே அரெமேய மொழியின் வேதாகமத்தை மொழிபெயர்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இவ்வாறு அரெமேய மொழியில் பெயர்க்கப்பட்ட வேதாகமத்தை "தார்கும்" (Targum) என்று அழைத்தனர். கி.மு539 முதல் 333 வரையும் பாலஸ்தீன் பாரசீகர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. கி.மு 333இல் இசுஸ் என்னும் இடத்தில் கிரேக்க மன்னன் பெரிய அலெக்சாண்டர் பாரசீக மன்னன் 3ஆம் தாரியுவைத் தோற்கடித்தார். பாலஸ்தீன் கி.மு333 முதல்63 வரையும் கிரேக்கரின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தது. கிரேக்க கலாசாரம் எகிப்து முதல் ஆப்கானிஸ்தான் எங்கும் பரவியது. இப்பகுதிகளில் சாதாரண மக்களால் "கொய்னே" என்னும் கிரேக்க மொழி பேசப்பட்டது. கிரேக்க மொழி தெரியாதோர் நாகரிகமற்றோர் எனக்கருதப்பட்டனர். இதனால் புதிய ஏற்பாட்டுக்காலத்தில் பெரும்பாலான யூதர்களுக்குக் கிரேக்க மொழி நன்கு தெரிந்திருந்தது. யூதர்கள் கிரேக்க கலாசாரத்தினால் பாதிப்பு பெற்றவர்களாக தங்கள் நாட்டில் கிரேக்க முறையில் கட்டடங்கள், கலைக்கூடங்கள், குளியலறைகள், விளையாட்டுத்தளங்கள் அமைத்தனர். கிரேக்க மருத்துவம் (மாற் 5:26), மேசைமீது சாய்ந்து உண்பது (மாற் 14:18) போன்ற வழக்கத்தையும் கடைப்பிடித்தனர்.

கிரேக்க மொழியில் திருவிவிலியம்.

பழைய ஏற்பாட்டில் அங்கீகாரம் பெற்றவையாக 46 நூல்கள் உண்டு. இவற்றுள் பெரும்பாலான நூல்கள் எபிரேய மொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாகக் கூறுவதாயின் சில நூல்கள் அரமேய மொழியிலும் மேலும் சில கிரேக்க மொழியிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அரமேய மொழியில் தாளியேல் ஆகமம் 2:4 முதல் 7:28 வரையும்,

எஸ்ரா ஆகமம் 4:8 முதல் 6:18வரையும், தொடக்க நூலில் 31:47 ஆம் வாக்கியத்தில் இரண்டு வார்த்தைகளும், எரேமியா ஆகமத்தில் 10:11 வாக்கியங்களுமாகும். மேலும் மக்காபேயர் ஆகமம் இரண்டு நூல்களும், சாலமோனின் ஞான நூலும், புதிய ஏற்பாட்டின் எல்லா நூல்களும் கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டன. கிரேக்க மொழி எவ்வாறு திரு விவிலியத்தில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளதென்பதற்கு அது சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் கிரேக்கத்தில் மொழி பெயர்க்கவேண்டிய வரலாற்றுத்தேவையும், வழிபாட்டுத்தேவையுமேற்பட்டது. முதன்முதலில் கிரேக்கத்திற்கு மொழி பெயர் பழைய ஏற்பாட்டு நூல் "செப்துவாஜிந்து" அல்லது "எழுபதினம்" நூல் என அழைக்கப்பட்டது.

செப்துவாஜிந்து (Septuagint)

எழுபதினம் நூல்கள் என்னும் பழைய ஏற்பாட்டு கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பு பல அடங்களிலும் சிதறிவாழ்ந்த யூதர்களுக்குப் பெரும் ஆறுதலாக அமைந்தது. இம்மொழிபெயர்ப்புத் தோன்றிய சில முக்கிய தகவல்கள் பற்றி அரிஸ்தீயாஸ் (Aristeas) என்னும் கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த யூத அறிஞரின் கடிதத்திலிருந்து அறியக் கூடியதாயுள்ளது. கி.மு.539 முதல் கி.மு.333வரை நீடித்த பாரசீக அரசு இரு நூற்றாண்டுகளின் பின்பு மசடோனிய மன்னன் இரண்டாம் பிலிப்பின் மகன் அலெக்ஸ்சாண்டர் என்பவரால் கி.மு. 333இல் கைப்பற்றப்பட்டது. கிரேக்கர் அரசியல் சுதந்திரத்தை இழந்தாலும், அவர்களது நாகரிகம் மேற்காசிய நாடுகள் எங்கும் வேகமாக பரவியது. பலஸ்தீனம் உட்பட பல மேற்காசிய நாடுகள், சீரியா, பபிலோனியா, பாரசீகம், எனிப்து போன்றவை நாடுகள் அலெக்ஸ்சாண்டரின் ஆளுகைக்குட்பட்டன. பெரிய அலெக்ஸ்சாண்டர் இளம் வயதினிலேயே இறந்ததினால் அவன் கைப்பற்றிய நாடுகள் தாலமி (Ptolamy), செலூசிட் என்னும் அவனது இரு தளபதிகளால் பிரித்து ஆளப்பட்ட கிரேக்கர் ஆட்சியின்போது மனித சுதந்திரம் உயர்நிலையில் பேணப்பட்டதனால் மக்கள் தாம் விரும்பிய இடங்களில் சென்று குடியேறினர். எனிப்திலேயே பல இடங்களில் யூதர்களின் தனி நகர்களே தோற்றம் பெற்றன. யூதர்கள் மத்தியில் முதலில் எபிரேய மொழியும் பின்பு அரமேய மொழியும் வழக்கொழிந்து காணப்பட்டன. கிரேக்க மொழியே எங்கும் பரவலாகப் பேசப்பட்டது. இப்பின்னணியில் கிரேக்க ஆட்சியிலும், கலாசாரத்திலும் சிதறி வாழ்ந்த யூதர்களுக்கு விவிலியத்தைக் கிரேக்கத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

இம்மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்ட இடம், காலம் பற்றி நோக்கும் போது இது அண்ணளவாக கி.மு.275 இல் இரண்டாம் தாலமி பிலடெல்புஸ் (Ptolemy Philadelphus) ஆட்சியின் போது எகிப்து நாட்டின் அலெக்ஸாந்திரியா நகரில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இரண்டாம் தாலமி பிலடெல்புஸ் கல்வியில் ஆர்வம் மிக்க அரசனாக அலெக்ஸாந்திரியா நகரில் பெரிய நூல் நிலையம் அமைத்து, அதில் உலகிலுள்ள முக்கிய நூல்களை வைக்க ஆர்வம் கொண்டவனாக எபிரேயத்தில் எழுதப்பட்ட வேதாகமத்தை கிரேக்கத்தில் மொழி பெயர்க்க வேண்டிய அணைத்து ஏற்பாடுகளையும் மேற்கொண்டான். இதற்கு எருசலேம் நகர யூதக்குருக்களின் உதவியை நாடியதாக அறியப் படுகின்றது. எழுபதுபேர் இந்த மொழி பெயர்ப்பை மேற்கொண்டதால் இது “எழுபது நூல்” என அழைக்கப்படுகின்றது.

இக்கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பு திருச்சபையின் வரலாற்றில், குறிப்பாக ஆரம்பத் திருச்சபையில் மிக முக்கியமான நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. திருத்தூதர்களும், ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவர்களும் இம்மொழிபெயர்ப்பை அதிகம் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் சிதறி வாழ்ந்த யூதர்கள் மத்தியில் இந்நூல் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததோடு புதிய ஏற்பாட்டில் மேற்கோள்காட்டப்படும் 300 வசனங்களுள் 250 இம் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும். இம்மொழி பெயர்ப்பின் அதிகார பூர்வத்தன்மை திருச்சபையின் கிரேக்க, இலத்தீன் தந்தையர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எழுபது நூல்கள் கிறிஸ்தவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதனால் இம் மொழிபெயர்ப்பு யூதர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

விவிலியத்தில் கிரேக்க மொழி பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது. இதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கிரேக்கமொழி “கொப்தீன்” கிரேக்கம் என அழைக்கப்படுகின்றது. “கொப்தீன்” கிரேக்கம் என அழைக்கப்படுவதற்கு காரணம் இது பலதிரிபு மொழிகளின் கலப்பு மொழியாகவும், வணிகத்திலும், அரசியலிலும் பொதுமொழியாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றமையுமாகும். கிறிஸ்தவத்தின் தோற்றம், ஆரம்ப வளர்ச்சிக் காலங்களில் மத்தியதரைக்கடலுக்குக் கிழக்கிலுள்ள நாடுகளில் இம் மொழி பயன்படுத்தப்பட்டமையினால் இந்நாடுகளில் கிறிஸ்தவம் வேகமாகப் பரம்புவதற்கு ஏற்றதோர் பின்புலம் ஏற்பட்டிருந்தமை கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது

கிரேக்கர் என்னும் பதம் - விவிலியத்தில்

கிரேக்கர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட நகர, சமூக அமைப்புமுறைகள் அவர்கள் பண்பாட்டின் சிறப்பின் சிறந்த அடையாளமாகும். மகாஅலெக்சாந்தர் மன்னனின் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து கிரேக்க நாகரிகம் மேற்காசியப்பகுதிகளில் மிக வேகமாகப் பரவியது. இதனால் “கிரேக்கர்” என்னும் பதம் கிரேக்க மொழிபேசிய அனைவரையும், கிரேக்கப் பண்பாட்டைப் பின்பற்றி எல்லா மக்களையும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இங்கு கிரேக்கர் என்னும் பதம் யூதர் அல்லாத எல்லா மக்களையும் குறித்து நின்றது என்பது கருத்திற் கொள்ளத்துக்கது.

பவுல் தமது நற்செய்தி அறிவிப்புப் பயணங்களின் போது ஒவ்வொரு நகரிலும் முதலில் யூதருக்கும் தொடர்ந்து கிரேக்கருக்கும் போதித்துள்ளமை குறிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. இங்கு இடம்பெறும் கிரேக்கர் என்னும் பதம் யூதரல்லா எல்லா மக்களையும், புதிதாகக் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அனைத்து மக்களையும் குறிக்கின்றது. இக்கருத்துப் பின்னணியிலேயே திருத்தூதர்பணி, உரோமையர், கொரிந்தியர், கலாத்தியர், கொலோசேயர் என்னும் நூல்களில் கிரேக்கர் என்னும் பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (தி.ப. 11:20; 14:1; 18:4; 19:10; 20:21, உரோ2:9, 1 கொரி 1:24;10:32).

எப்பிகூறியனிசம்

எப்பிக் கூறியஸ் (கி.மு.300) என்பவரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட இக்கோட்பாடு ஸ்ரொயிக் கோட்பாட்டிற்கு முற்றும் எதிரானதாக முன்வைக்கப்பட்டது. இறைவன், மரணம் பற்றிய பயத்திலிருந்து மனிதரை விடுவிக்கும் நோக்குடன் இக்கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். மரணமே வாழ்வின் முடிவு. இதனால் மனிதர் இவ்வுலகிலேயே முடிவில்லாத இன்பத்தை அனுபவிக்கவேண்டும். எனினும் எல்லாவிதமான இன்பமும் அமைதியையும், மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கமுடியாது. வலுவான புலனுணர்வு மகிழ்ச்சிக்குப் பதிலாக துன்பத்தையே அளிக்கும். ஞானம் நிறைந்த மனிதர் உண்மை இன்பத்தையும் போலி இன்பத்தையும் பிரித்து நோக்குவர்.சாவு மனித துன்பத்திலிருந்து மனிதன் பெறும் விடுதலையாகும்.

நோஸ்டிரிக்கர் (ஞான உணர்வுக் கொள்கையினர்) (Gnosticism)

ஞான உணர்வுக் கொள்கை அறிவு சார்ந்த மீட்புக் கொள்கையாகும். இது யூத, கிறிஸ்தவ மதங்களின் சிந்தனைகள், கருத்துக்கள் என்பவற்றின் தொகுப்பாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. இக்கொள்கையானது மனித வாழ்வின் முக்கிய விடயங்களாகிய மனிதர் எங்கிருந்து வந்தவர்கள், எங்கே செல்லவேண்டும், எவ்வாறு செல்ல வேண்டிய இடத்திற்குச் செல்ல முடியும் ஆகிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கு விடையளிக்க முற்பட்டுள்ளது. மேலும், மனித ஆன்மா இவ்வுலகைச் சார்ந்ததல்ல எனக்கூறும் ஞான உணர்வுக் கொள்கையினர் வானினின்று வெளிப்படுத்தப்படும் உண்மை வழியாகவே மீட்பைக் கண்டடைய முடியும் என்னும் கொள்கையையும் கொண்டுள்ளனர். இக்கொள்கையின் தொடக்க காலத்தை இறுதியிட்டுக் கூறமுடியா திருப்பதோடு, இதன் தோற்றுத்திற்கு யூத, கிறிஸ்தவ மதங்களை கிரேக்கப் பின்னணியில் நோக்கியதன் விளைவா? அல்லது யூத அல்லது ஏனைய ஞான நூல்களின் விளைவா? அல்லது புராண இலக்கியங்கள், கிரேக்க தத்துவங்களின் இணைப்பின் விளைவா? எனத்திட்டமாகக் கூறமுடியா துள்ளது. கிரேக்க மெய்யியல் வழி தோன்றிய தத்துவச் சிந்தனைகள் பவுல், யோவான் ஆகிய இரண்டு எழுத்தாளர்களின் சிந்தனையிலும், எழுத்துக்களிலும் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அவ்வாறு கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய மெய்யியல் சிந்தனைகளில் முக்கியமானவை பற்றி இங்கு நோக்கலாம்.

பிளேற்றோனில் (Platonism)

இது கிரேக்க தத்துவஞானி பிளேற்றோ (கி.மு 428-348) என்பவரால் முன்வைக்கப்பட்டது. இவரது சிந்தனையின்படி உண்மை உலகு, சாயல் உலகு என இரண்டு உலகுகள் உள்ளன. இவ்வுலகில் நாம் காண்பதெல்லாம் உண்மை உலகின் சாயல்களே. இதைப் பிளேற்றோ சடப் பொருள் உலகு என அழைக்கின்றார். இதற்கு எதிர்மாறானதான ஆவி உலகு (Spirit) என அழைக்கின்றார்.

ஸ்டொயிசிசம் (Stoicism)

ஸ்டொயிக் சிந்தனை மரபைத் தோற்றுவித்தவர் சீனோ (Zeno) (BC 300) என்பவராவார். இவரது கருத்துப்படி எச்சுழ்நிலையிலும் உள்ள சமநிலையுடன் இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் ஏற்கும்

தன்மையதே ஸ்ரொயிக் மனப்போக்காகும். ஏனெனில் எல்லா நிகழ்வுகளும் 'விதி' என்னும் நியதியினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன.

மனித ஆன்மா என்பது இறைவனிடமிருந்து பறந்த சிறிய பொறியே. இப்பொறி மீண்டும் இறைவனுடன் இணையும், இதற்குத் தன்னை முழுமையாகக் கையளிப்பதே விதி. இறைச்சட்டத்திற்கு கையளிப்பதே விடுதலை, கையளிக்க மறுப்பது எதிர்ப்புச் செயற்பாடு மடமையாகும்.

ஸ்ரொயிக் மனிதன் கடும் துறவு பூண்டவராகவும், தன் இயல்புணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துபவராகவும், கற்புநெறியுடன் வாழ்பவராகவும், பிறருக்கென உழைக்கும் மனப் போக்குடையவராகவும், கருணை கொண்டவராகவும் விளங்குவார்.

கிரேக்க கடித அமைப்பு முறை

பவுல் தாம் வரைந்த கடிதங்களில் தம் காலத்தில் வழக்கிலிருந்த கிரேக்க, உரோம மற்றும் செமித்திய கடித வடிவங்களைப் பின்பற்றியுள்ளார். கிரேக்க கடிதங்கள் முன்னுரை, முக்கிய பகுதி, முடிவுரை என்ற பொது வடிவத்தைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டவை. மேலும் கிரேக்க, அரமேயிக் கடிதங்கள் சில நலன் விசாரிப்பையும் கொண்டிருந்தன. கிரேக்க முறையைப் பின்பற்றி முன்னுரையுடன் தொடங்கியதுடன் வாழ்த்துரைகளும், சில கடிதத்தில் நோக்கமும் கூறப்பட்டுள்ளது. (உரோ 1:1-7, கலா 1:1-5, I தெச 1:1) அத்துடன் எழுதுபவரின், அனுப்புவருக்கும் பெறுபவருக்கும் இடையில் கிறிஸ்துவில் கடவுள் கொண்டுள்ள உறவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. "மகிழ்ச்சியாய் இருங்கள்" என்னும் கிரேக்க வார்த்தைக்குப் பதிலாக "சமாதானம்" என்னும் எபிரேய வாழ்த்துரை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கிரேக்க கடிதங்கள் சில சமயங்களில் முன்னுரைக்குப்பின் கடவுளுக்கு நன்றி கூறும் பகுதியைக் கொண்டிருக்கும். பவுலின் கடிதங்களிலும் இதைக் காணலாம் (I கொரி 1:4, எபே 1:15-23; பிலி 1:3-11) "உங்களை நினைந்து என் கடவுளுக்கு என்றும் நன்றி செலுத்துகிறேன்" (I கொரி 1:4). சபைகளைத் தம் பயணப்பணியோடு இணைக்கும் கூறாக பவுல் கடிதங்களை முடிக்கும் கிரேக்க முறையைப் பயன்படுத்துகின்றார். இதிலே பிறருக்கு வாழ்த்துரை கூறுகின்றார். "கிறிஸ்து இயேசுவுக்காக என்னோடு சேர்ந்து உழைக்கின்ற பிரிஸ்காவுக்கும், அக்கிலாவுக்கும் என் வாழ்த்து" (உரோ 16:3).

பவுலின் எழுத்துக்களில் காணப்படும் கிரேக்கப் பின்னணி

பவுல் தமது எழுத்துக்களில் கிரேக்க வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் உருவகங்களைப் பயன்படுத்துகின்றார். கிரேக்க அரசியல் துறைச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றார் (பிலி 2:16; 3:20), கிரேக்க விளையாட்டுப் போட்டிகளில் காணப்படும் பண்புகளை எடுத்துக் காட்டாக முன்வைக்கின்றார் (பிலி 2:16, கொரி 9:24-27), கிரேக்க வணிகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களை(பிலி 18), கிரேக்க சட்டத்துறைச் சொற்களையும் (கலா 3:15; 4:1-2, உரோ7:1) பயன்படுத்தி தமது கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார். கிரேக்க அடிமை வணிகத்தையும் (1கொரி 7:22, உரோ 7:14); அரசன் பெயரால் கொண்டாடப்படும் கிரேக்க விழாக்களையும் (1தெச 2:18) தமது எழுத்துக்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரது இறையியலிலும் மேலாக இவர் முன்வைக்கும் ஒழுக்கப் போதனைகளில் இவரது கிரேக்கப் பண்பாட்டின் பாதிப்பு அதிகம் காணப்படுகின்றது.

பேரரசர் அலெக்சாண்டர்

பேரரசர் அலெக்சாண்டர் கிரேக்கத் தத்துவஞானி அரிஸ்டோட்டலிடம் பாடம் பயின்றவர். தன்னிடமிருந்து 30,000 போர்வீரருடன் பாரசீக பேரரசை வெற்றி கொண்டதுடன் எகிப்து முதல் ஆப்கானிஸ்தான் வரையுமான நாடுகளைக் கைப்பற்றித் தனது ஆளுகைகளுக்குட்படுத்தினான். ஏற்கனவே நன்கு வளர்ச்சி பெற்றிருந்த கிரேக்கக் கலாசாரத்துடன் பாரசீகக் கலாசாரத்தையும் இணைத்து கெல்லனிசம் என்னும் புதிய கலாசாரத்தைத் தோற்றுவித்தான். முப்பதிற்கும் அதிகமான நகரங்களை உருவாக்கியவர் என்னும் பெருமையைக் கொண்டவர்.இவரே எகிப்து நாட்டு அலெக்சாந்திரியா என்னும் நகரையும் உருவாக்கினார்.

கிறிஸ்து பிறப்பிற்கு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக பாலஸ்தீனம் கிரேக்க கலாசாரத்தின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டது. உரோமையர்கள் இராணுவ ரீதியில் கிரேக்கர்களை வென்றபோதும் கிரேக்க கலாசாரத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டவர்களாகவே விளங்கினர்.

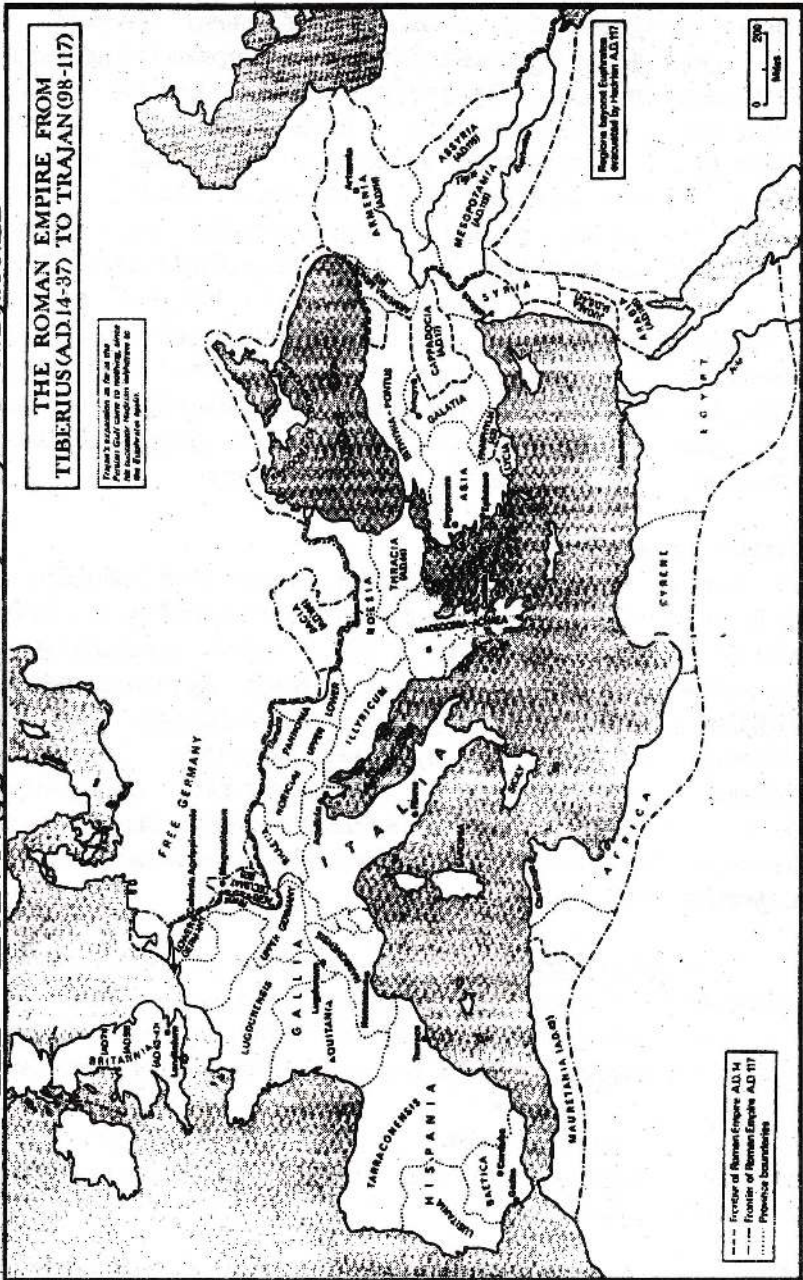
புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் மேற்கோள்கள் அனைத்தும் பழைய ஏற்பாட்டு “செப்துவாஜித்” என்னும் கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பிலிருந்தே கையாளப்பட்டுள்ளன.

புலிபு - III AD. 14 முதல் AD. 117 வரை - உரோமை சாம்ராச்சியம்

THE ROMAN EMPIRE FROM
TIBERIUS (A.D. 14-37) TO TRAJAN (98-117)

Frontier's extension in the 4th and 5th centuries is shown by a dotted line. Areas enclosed by a dashed line were not under Roman control in the 1st century A.D.

Regions beyond frontiers enclosed by Trajan A.D. 117

--- Frontier of Roman Empire A.D. 14
- - - Frontier of Roman Empire A.D. 117
..... Proposed boundaries

By Courtesy of: Ancient History Atlas, P.70.

A.D. 14 -A.D. 117 வரை உரோம சாம்ராச்சீயம்

அகஸ்து சீசர் A. D. 14ல் இறந்த போது உரோம சாம்ராச்சியம் மேற்கே லுசிதானியாவில் (போர்த்துக்கல்) இருந்து மத்திய தரைக் கடலுக்கு வடக்கே தற்போதைய பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, பெல்ஜியம், என்ற நாடுகளை உள்ளடக்கியதாக (ஐரோப்பாவில் றைன், டான் யூப் நதிகளுக்கு தெற்காக கருங்கடல்வரை பரந்து காணப்பட்டது. மத்திய தரைக் கடலுக்கு கிழக்கே சிரியா யூதேயா நாடுகளும், தெற்கே எகிப்து மற்றும் வட ஆபிரிக்கக் கரையோரமும் உரோம இராச்சியத்திற்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களாக இருந்தன.

இதன் பின்னர் திபேரியஸ் என்ற பேரரசன் காலத்திலிருந்து (A.D. 14-A.D. 37) இப்பேரரசு மேலும் கிழக்காக கஸ்பியன் கடல் பாரசீக வளைகுடா வரை விஸ்தரிக்கப்பட்டது. ஆர்மேனியா, அசீரியா, மெசப்பத்தேமியா போன்ற நாடுகளும் கைப்பற்றப்பட்டன. A. D. 117 இல் இவ் எல்லைகளை இப்படத்தின் மூலம் அவதானிக்க முடிகிறது.

ஆரம்பத்திருச்சபையின் வரலாறு பற்றிக் கூறும் திருத்தூதர் பணி நூலில் கிரேக்க மொழி பேசும் கிறிஸ்தவர்கள் பற்றிய குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளன. (தி. பணி 6:1-6) இல் கிரேக்க மொழி பேசும் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் குறைகளைத் திருத்தூதர்களிடம் எடுத்துரைக்கின்றனர். (தி. ப 619) இல் அலெக்சாந்திரியா, சிலியா, சின்ன ஆசியா ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள கிரேக்க மொழி பேசும் யூதர்கள் பற்றிய குறிப்பு இடம் பெறுகின்றது. திருச்சபையின் முதல் திருத்தொண்டர்களான பிலிப்பு, ஸ்தேவான் என்போரும் கிரேக்க மொழி பேசும் யூதர்களாவர். உரோமையப்பேரரசின் பரந்துபட்ட நகரங்களில் வாழ்ந்த யூதர்கள் கிரேக்கமொழியையே தங்கள் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருந்தனர். கிரேக்க மொழி பேசும் கிறிஸ்தவர்களே எருசலேமிற்கு வெளியே கிறிஸ்தவத்தின் பரம்பலுக்கு பிற இனத்தவர் மத்தியில் செல்வதற்கு முதன்மையானவர்கள் என ஆய்வாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

யூத இலக்கியங்களில் கிரேக்க-தத்துவ தாக்கம்

மக்கபேயர் நூல்களிலும், சாலமோனின் ஞான நூல்களிலும் ஸ்தோயிக் தத்துவங்களும் பிளேட்டோவின் சிந்தனைகளும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன எனக் கருதப்படுகின்றது. யூத ராபிகள் கிரேக்க தத்துவம் கற்பதற்குத் தடை விதித்திருந்த போதும், பவலுக்கு திருச்சட்டம் கற்றுக் கொடுத்த கமாலியேலின் பேரன் இரண்டாம் கமாலியேல் 500 பேருக்கு சட்டத்துடன் கிரேக்கஞானத்தையும் திருச்சட்டத்தையும் கற்றுக் கொடுத்தார் என வரலாறு கூறுகின்றது. மேலும் கிரேக்க ஞானிகளான எபிக்ஸூரஸ், ஓய்னோமாவுஸ் என்பவர்களின் எழுத்துக்கள் யூத ராபிகளினால் மேற்கோள்களாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பவல் கிரேக்க தத்துவங்களில் தவறுள்ளபோது அவற்றை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

இயேசுவின் உயிர்ப்பை பவல் முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டார். (பிலி 3:10) ஆனால் உயிர்ப்பு என்பது கிரேக்க தத்துவத்திற்கு முற்றும் மாறுபட்ட கருத்தாகும். மேலும், சிலுவை பற்றிக் கிரேக்கர் கொண்டிருந்த கருத்து கிறிஸ்தவத்தின் சிலுவை பற்றிய கருத்திற்கு மாறுபட்டதென்ப பவல் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

கடவுள் பற்றி கிரேக்க தத்துவ ஞானிகள் முன்வைத்த கருத்துக்களில் சிலவற்றைப் பவுல் ஏற்றுக் கொண்டாலும், சிலவற்றை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. கிரேக்க ஞானிகள் கடவுளை ஓர் அறநெறிக் காவலராகக் கண்டனர். கிரேக்க ஞானிகளின் கருத்துப்படி கடவுளின் செயற்பாடுகள் புதிரானவை, புரிந்து கொள்ள இயலாதவை, இக்கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் பவுல் கடவுளைத் தொடர்பு கொள்ள முடியாதவராக, அணுக முடியாதவராகக் கொண்டுள்ள கருத்தை ஏற்கவில்லை. அதே வேளையில் கடவுள் இயற்கையின் வழியாகத் தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றார். மக்கள் மத்தியில் உறையும் இறைவன் மக்களை மனமாற்றத்திற்கும், நல்வழிக்கும் அழைக்கின்றார். இயேசு வழியாக மக்களை மீட்கும் செயற்பாடு தொடர்ந்து இடம் பெறுகின்றது. 1 தெச 7:4-6, கலா 3:1-4, 1 கொரி 1:18-20, எபே 3:1-14) அனைத்தும் கடவுளிடமிருந்தே வருகின்றன என்னும் கோட்பாட்டை ஏற்கும் பவுல் அனைத்தும் அவராலேயே உருவாக்கப்பட்டன என்பதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றார். கடவுள் உள்ளவராகவும் (Immanent) அதே வேளையில் அணுக முடியாதவராகவும் (Trancendent) உள்ளார். (1 கொரி 8-6 கொலோ 1:15-19,எபே 4:6)

உலக படைப்பு பற்றிய கருத்து

கிரேக்கர்களுக்கு கடவுள் உலகைப் படைத்தார் என்னும் கருத்து ஏற்றக்கொள்ள முடியாததொன்று ஆனால் பவுல் இக்கருத்துக்கு மாறாக கொலோசையருக்கு எழுதிய மடலில் 1:15-16 இல் இயேசுக்கிறிஸ்து படைப்பு அனைத்திலும் தலைப்பேறு விண்ணிலுள்ளவை, மண்ணிலுள்ளவை, ஆட்சியாளர், அதிகாரம் தாங்குவோர் ஆகிய அனைவரும் அவரால் படைக்கப்பட்டன எனக் கூறுகின்றார். கிறிஸ்துவின் படைப்பு அனைத்திற்கும் கருவியாகவும், படைப்பிற்கு முன்னரே உள்ளவராகவும் பவுல் நோக்குகின்றார்.

ஞானம் அல்லது அறிவு

கிரேக்க தத்துவத்தின் படி கடவுளைப் பற்றியும், உலகைப்பற்றியும், மனித ஞானத்தினால் அறிய முடியும். ஆனால் பவுலின் கருத்துப்படி கடவுள் வெளிப்படுத்துவதாலேயே அவரைப்பற்றி அறிய முடியும். இந்த வெளிப்பாடு ஆவியின் வழியாலேயே பெறப்பட

முடியும். (1 கொரி 1:17-18, 2:6-16) மேலும் மனித ஞானமானது பாவத்தினால் கறைபடிந்துள்ள படியால், மனிதனுக்குக் கடவுளின் அருள் தேவை.

போலி மெய்யியல்

போலி மெய்யியல் போலிப் பேச்சுக்கள் பற்றி பவுல் கொலோசேயருக்கு எழுதிய திருமடலில் எச்சரிக்கின்றார். (கொலோ 2:8) கொலேசேய நகரில் போலிப் போதனைகள் கிரேக்க சமயக் கருத்துக்களின் தாக்கம், கிரேக்க மெய்யியலின் தாக்கம் என்பவற்றால் கிறிஸ்துவை ஒரு வானதூதராகவும், இடை நிலையாளராகவும், கடவுளின் தன்மையிலிருந்து குறைந்த நிலையில் மதிப்பிட்டனர். இப்பின்னணியில், இறைத்தன்மை கிறிஸ்துவுக்குள் முழுமையாக குடிகொண்டுள்ளதென கொலோசேயருக்கு எழுதிய திருமுகத்தில் பவுல் கூறுகின்றார். (கொலே 2:9-10)

1.7 உரோம நாகரிகம்

தைப்ர (Tiber) ஆற்றின் கரையோரத்தில் அமைந்துள்ள உரோம நகர் இலத்தீன் மக்கள் குழுவினரின் வதிவிடமாகவும் வாணிப மையமாகவும் விளங்கியதோடு இந்த நகரின் பெயரே மக்களின் நாகரிகத்தின் பெயராகவும் கொள்ளப்பட்டது. உரோமைக்கு அடித்தளமிட்டவர்களாக ரோமுஸ் என்பவரும் அவர் தம் முன்னோரும் கிரேக்க நாட்டிலிருந்து போர் காரணமாக இங்கு வந்து குடியேறியவர்கள் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. இலத்தீன் மக்கள் குழுவினர் விவசாயிகளாகவே விளங்கினர். இலத்தீன் மக்கள் குழுவினரைத் தவிர இத்தாலிய குடா நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் வேறும் பல இத்தாலிய மக்கள் குழுவினர் காணப்பட்டனர். இவர்கள் அனைவரும் இந்தோ- ஐரோப்பிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருந்தனர். இவர்களுள் உரோமரும் இலத்தீன் இனக்குழு மக்களுமே முன்னேற்றமடைந்து இலாபம் பெற்றுக்கொள்வதை இலக்காகக் கொண்டு அடிக்கடி போர்களில் ஈடுபட்டு இதில் வெற்றியும் கண்டனர். இதனால் இவர்கள் விவசாயத்திலும் போர்ப் பயற்சியிலும் சிறந்து விளங்கினர். உரோமை பரந்த பேரரசாக மாறியமைக்கு இம்மக்களிடம் இயல்பிலேயே காணப்பட்ட ஆதிக்க விஸ்தரிப்புத் தன்மையும், அண்டிய பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் மேல் மேற்கொள்ளப்பட்ட படையெடுப்புக்களும், அதில் கண்ட வெற்றிகளும் காரணங்களாக

அமைந்தன. இவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்ட படையெடுப்புக்களே உரோமை ஆட்சி பரந்த பேரரசை நிறுவுவதற்கு வழிகோலியது. உரோமை நகர் ஏனைய நாடுகளுடன் நெடுஞ் சாலைகளினால் இணைக்கப்பட்டிருந்தமையினால், பல கலாசாரங்களும், பண்பாடுகளும் சந்திக்கும் இடமாக மாறக் காரணமாயமைந்தது. புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் செழித்தோங்கிய உரோமை நகர் உரோமைக் குடியரசிற்கும், பேரரசுக்கும் தலைநகராக விளங்கியது.

உரோமர் பேரரசை நிறுவுவதற்கு முன்பே அசீரியர், பாரசீகர், மசிடோனியர் பரந்த பேரரசுகளை நிறுவியிருந்த போதும் இவை நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை. எனினும் உரோமையப் பேரரசு கி.மு 510 முதல் 27 வரையும் நீடித்ததோடு இதன் ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசமாக அத்திலாந்திக் சமுத்திரம் முதல் யூப்பிரட்டீஸ் நதி வரையும், வடக்கில் றைன், டன்பூப் நதி முதல் தெற்கில் சகாராப் பாலைவனம் வரையும் பரந்து விரிந்து நின்ற ஒரு பேரரசை தமது அதிகாரத்தின் கீழ் நிலை நாட்டினர். கி.மு 5ஆம் நூற்றாண்டு தோன்றிய உரோமைப் பேரரசு கி.பி 4ஆம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்து எட்டு அல்லது ஒன்பது நூற்றாண்டுகளாக நிலைத்து நின்று பல சாதனைகளைப் படைத்தது. கி.பி 4ம் நூற்றாண்டில் நாகரிகமடையாத மக்கள் படையெடுப்பினாலேயே உரோமைப் பேரரசு வீழ்ச்சி கண்டது. உரோமைப் பேரரசு காலப்பகுதியில் ஐரோப்பா முழுவதும் மத அடிப்படையிலும், அரசியலடிப்படையிலும், நாகரிக அடிப்படையிலும் ஒற்றுமை நிலவியது.

உரோமைப் பேரரசின் ஆட்சிக் காலத்தை மூன்று நிலைகளில் நோக்கலாம். கி.மு 753 முதல் 510 வரையுமான காலப்பகுதி மன்னராட்சிப் பகுதி எனவும், கி.மு 510 முதல் 27 வரையுமான காலம் குடியரசுக் காலப் பகுதியெனவும், கி.மு 27 முதல் கி.பி 193 வரையுமான காலம் பேரரசுக் காலம் எனவும் கொள்ளப்படுகின்றது. குடியரசுக் காலப் பகுதியே செயற்திறனும், செல்வாக்கும் ஐரோப்பிய விஸ்தரிப்பும் இடம் பெற்ற காலமாகும். உரோமைப் பேரரசு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு விஸ்தரிப்புப் பெற்றதோடு மட்டுமல்லாது கி.பி 330 இல் கொன்ஸ்தாந்தினோபிள் தலைநகராகக் கொண்ட கிழக்குப் பேரரசும் நிறுவப்பட்டது. இது கிழக்கு உரோமைப் பேரரசு அல்லது பைசாந்தியம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. கிழக்கு உரோமைப் பேரரசின் அமைவிடம் காரணமாக சிறந்த பொருளாதார வளம் பொருந்தியதுடன் கிரேக்க

கலாசாரக் கூறுகளை, நாகரிகமடையாத மக்கள் குழுவினரின் படையெடுப்புகளிலிருந்து காக்கவும் முடிந்தது.

இலத்தீன்

உரோமையருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பேரரசின் ஆட்சி மொழியாகவும் நிரவாக மொழியாகவும் இலத்தீன் விளங்கியது. இதனால் இலத்தீன் மொழியின் செல்வாக்கு மிக உயர்ந்த நிலையில் இருந்தது. பல ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு இலத்தீன் தாய் மொழியாக, குறிப்பாக இத்தாலிய, ஸ்பானிய, போர்த்துகேய, பிரான்சிய, ருமேனிய மொழி விளங்கியது. ஆங்கில மொழியின் பெரும் எண்ணிக்கையிலான சொற்களுக்கு இலத்தீன் மொழியே மூல மொழியாகும். சட்டத்துறை, விஞ்ஞானம், மருத்துவம் கல்வித்துறைகளிலும் இம் மொழி முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. அண்ணளவாக 1000 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இது இலக்கிய மொழியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதுடன், 18ஆம் நூற்றாண்டு வரையும் அறிஞர்களால் இலக்கிய மொழியாகவும் கையாளப்பட்டுள்ளது.

இன்றும் கத்தோலிக்க மறையின் தலைமைப் பீடத்தின் நிரவாக மொழியாகவும் தலைமைப் பீடத்தினால் அதிகாரபூர்வமாக வெளியிடப்படும் அறிக்கைகள் எல்லாம் இலத்தீன் மொழியிலேயே வெளியிடப்படுகின்றன. 2ஆம் வர்த்திக்கான் சங்கம் இடம் பெறும் வரையும் அதாவது 1963ஆம் ஆண்டு வரையும் வழிபாட்டு மொழியாக இலத்தீன் மொழியே விளங்கியது. மேலும் இதே காலம் வரையும் கத்தோலிக்க மறையின் பெரிய குருமடங்களில் எல்லாம் குருமாணவர்களுக்குப் போதனை மொழியாக இம் மொழியே பயன்படுத்தப்பட்டது. 1965ஆம் ஆண்டு வரையும் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் நிரவாக மொழியாகவும், தொடர்பாடல் மொழியாகவும் இலத்தீன் மொழி விளங்கியது.

விவிலிய மொழி பெயர்ப்பு (Vulgate)

கிரேக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் கிரேக்க மொழி செல்வாக்குப் பெற்ற மொழியாக விளங்கியது போன்று உரோமர் ஆட்சிக் காலத்தில் இலத்தீன் மொழி சிறப்புப் பெற்றது. உரோமைப் பேரரசில் இலத்தீன் ஆட்சி மொழியாக மாறியது. இலத்தீன் மொழியின் செல்வாக்கு படிப்படியாக அதிகரித்தமையினால் விவிலியத்தையும் இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்யப் பலர் விவிலியத்தை கிரேக்க மொழியிலிருந்து இலத்தீன் மொழிக்கு பெயர்ப்பு செய்தனர். இது பழைய இலத்தீன் மொழி பெயர்ப்பு என அழைக்கப்பட்டது. இப்பின்னணியில் 390 இல் தமாஸ்கஸ் (Damascus) என்னும் திருத்தந்தை இலத்தீன் விவிலியத்தை மாற்றியமைக்க விரும்பி கிரேக்கம், எபிரேயம் ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்த புனித எரோனிமுஸ் என்பவரிடம் இப்பணியை ஒப்புவித்தார். கி.பி நான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் புனித எரோனிமுஸ் என்பவரால் விவிலியத்தின் இலத்தீன் மொழி பெயர்ப்பே “வுல்கத்தா” என அழைக்கப்பெற்றது. இங்கு பயன்படுத்தப்படும் “வுல்கத்துஸ்” என்பது பொதுமை, எளிமை எனப் பொருள் படுவதோடு எளியவர்களும் விளங்கும் வண்ணம் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டது எனப் பொருள்படும்.

புனித எரோனிமுஸ் கிறிஸ்து பிறந்த பெத்தலகேம் நகரில் 25 ஆண்டுகள் தங்கி கடினமாக உழைத்து இலத்தீன் மொழியில் விவிலியத்தை மொழிபெயர்ப்புச் செய்தார். இதற்கு புனித எரோனிமுஸ் எழுதிய முன்னுரையில் கீழ் கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “நான் பல பழைய கிரேக்க சுவடிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இத்திருத்தத்தைச் செய்திருக்கிறேன். ஆனால் எங்கு அவசியமாகத் தேவை இருந்ததோ அங்கு மட்டும் தான் திருத்தம் செய்துள்ளேன். மற்றபடி, மக்கள் இதுவரை பழைய இலத்தீன் மொழிபெயர்ப்பின் பழக்கத்தில் பயன்படுத்தி வந்த சொற்றொடர்களை அப்படியே வைத்திருக்கிறேன்” என்று எழுதியுள்ளார்.

கி.பி 1546 இல் இடம்பெற்ற திரிதெந்து சங்கத்தில் “உல்கத்தா” என்னும் இலத்தீன் மொழி பெயர்ப்பு சிறந்தது என பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இதனால் மக்கள் மத்தியில் இம் மொழி பெயர்ப்புக்கு நிலவிய மதிப்பு உயர்ந்தது. எனினும், காலக் கிரமத்தில் இதன் மொழி நடையும் மாற்றம் வேண்டி நின்றது. 1926 இல் ஆசீவாதப்பர் சபையைச் சேர்ந்த விவிலிய அறிஞர்கள் இம்மொழி பெயர்ப்பைத் திருத்தி பன்னிரு தொகுதிகளாக வெளியிட்டனர். 1962 இன் முன்பு எல்லா இடங்களிலும் வழிபாட்டு மொழியாக கத்தோலிக்க திருச்சபையில் இலத்தீன் மொழியே பயன்படுத்தப்பட்டது. இலத்தீன் மொழி பெயர்ப்பின் பின்பே மற்றைய மொழிகளிலும் திருவிவிலியம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

கட்டடக் கலை

உரோமர்கள் கட்டடக் கலையில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதற்கு இவர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பொதுப் பாதைகள், பாலங்கள், அணைக்கட்டுக்கள், துறைமுகங்கள், களியாட்ட அரங்குகள், நீர்த்தேக்கங்கள் எனப் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஆரம்பத்தில் கிரேக்க கட்டடக் கலை அம்சங்களைப் பின்பற்றினாலும் பின்பு தங்களது புதிய ஆக்கங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். இவர்களது பேரரசு பூராகவும் அமைக்கப்பட்ட பாலங்களும், வீதிகளும் உரோம் நகரை ஏனைய பிரதேசங்களுடன் நன்கு இணைத்தது. இவர்களால் நன்கு அமைக்கப்பட்ட ஏனைய பிரதேசங்களுடன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த தொடர்புகளினால் கிறிஸ்தவம் உரோமைய பேரரசு முழுவதும் பரப்பப் படுவதற்கு சிறந்த வசதியாய் அமைந்தது.

இவர்களது பசிலிக்கா கட்டட அமைப்பு முறையை அடியொற்றியதாக கிறிஸ்தவ பசிலிக்கா ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆரம்பத் திருச்சபையில் துன்புறுத்தலின் காலம் முடிவுற்று கி.பி 313 இல் கொன்ஸ்தன்டியின் மன்னன் வழங்கிய சுதந்திரத்தின் பின் கிறிஸ்தவத்தில் மக்களின் தொகை அதிகரித்ததோடு பகிரங்க வழிபாடுகளும், பொது வழிபாடுகளும் இடம்பெற ஆரம்பித்தன. இவ்வாறு பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் ஒன்று கூடி வழிபடுவதற்கு ஏற்றவையாகவும், கலையம்சம் பொருந்தியவையாகவும் ஆலயங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. ஆரம்ப காலத்து பசிலிக்கா அமைப்பான ஆலயங்கள் உரோம் நகரில் கட்டப்பட அதற்கு கொன்ஸ்தன்டியின் மன்னன் தாராளமாக நிதி உதவி வழங்கினான். கொன்ஸ்தாந்தினோபிள் என்னும் இடத்தில் தூய ஆவியின் பெயரால் ஆலயம் எழுப்பப்பட்டது. கல்வாரி மலையில் கல்லறை ஆலயமும், ஒலிவ் மலையில் ஆரோபண ஆலயமும், பெத்தலகேமில் கிறிஸ்து பிறப்பு ஆலயமும் நிறுவப்பட்டன. இந்த ஆலயங்களெல்லாம் பசிலிக்கா வடிவமைப்பைக் கொண்ட ஆலயங்களாகவே அமைக்கப்பட்டன. பசிலிக்காவின் அமைப்பு நீள்சதுர வடிவமைப்பைக் கொண்டதாகவும் அதன் நீள் பகுதி 3 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டதாகவும் அவற்றுள் ஒன்று நடுப்பகுதியாகவும் மற்றயவை நடுப்பகுதியுடன் இணைந்த இருமருங்கிலும் அமைந்த பகுதியாகவும் காணப்பட்டன.

6ஆம் நூற்றாண்டில் பசிலிக்கா ஆலயக்கட்டட அமைப்பில் சில மாற்றங்கள் புகுத்தப்பட்டன. ஆலயத்தின் முகமண்டபம் அல்லது

மூலஸ்தானம் அல்லது தற்காலத்தில் அமைக்கப்படும் பீடப்பகுதி ஆலயத்தின் ஏனைய பகுதிகளை விட சற்று உயர்ந்த பகுதியாக அமைக்கப்பட்டதோடு, இதை ஆலயத்தின் ஏனைய பகுதியிலிருந்து மரச்சித்திர வேலைப்பாட்டிலான சிறிய இடை மறிப்பினால் பிரிக்கப்பட்டது. இவ்வாறான ஆலய முகமட்டம் அரை வட்ட வடிவத்தில் அமைந்திருப்பதோடு ஆயரின் சிம்மாசனம் அமைந்திருக்கும். ஆலயத்தில் முகமட்டப் பகுதியின் மத்தியில் பீடம் அமைந்திருப்பதோடு அதன் மேல் மாட மேற்கட்டு நான்கு தூண்களில் நிறுத்தப்பட்டு பீடப் பகுதி சலவைக்கற்களால் ஆக்கப்பட்டவையாக இருக்கும். ஆலயத்தின் சுவர் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டதாகவும் மொசேயிக் கலையம்சங்களைக் கொண்டதாகவும் காணப்பட்டது. இவ்வாறு உரோம நாகரிகத்தின் தாக்கம் கிறிஸ்தவத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியது.

படிமுறை அதிகார அமைப்பு (Hierarchical Structure)

திருச்சபையின் அமைப்பு முறையானது இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்கு முன்பும், அதன் பின்பும் வேறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. 2ஆம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்கு முன்பு திருச்சபையின் அமைப்பு படிமுறை அதிகாரம் கொண்டதாகக் காணப்பட்டது. (Hierarchy) முக்கோணவடிவ அமைப்புக்கொண்டது. பொதுமக்கள் அடி மட்டத்திலேயே காணப்பட்டனர். இவ்வாறான படிமுறை அதிகார அமைப்பு நிலையைத் திருச்சபை உரோமர்கள் மத்தியில் நிலவிய அரசியல், சமூக அமைப்பு முறையிலிருந்து பெற்றதாகக் கொள்ள முடியும்.

உரோமா சமூக அடிப்படையிலே இரு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டனர். இதில் பற்றீசியன், பிளிபியன்ஸ் என்னும் இரு பகுதியினிடையே பற்றீசியன் பத்து வீதத்தினராகவே காணப்பட்ட போதும் இவர்கள் பெரும் நிலவுமையாளர்களாகவும் ஆட்சியில் கூடிய பங்கு வகிக்கின்றவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இதனால் உரோம சமூக அமைப்பில் பற்றீசியன்ஸ் அதிக செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாகக் காணப்பட்டனர். அதே வேளையில் உரோமய சமூகத்தில் ஏறத்தாழ 90 வீதமான மக்கள் பிளிபியன்ஸ் என்னும் வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இவர்களில் சிறு வர்த்தகர்கள், சிறு விவசாயிகள், சிறு கைத்தொழிலாளர்கள் சிறு பகுதி நிலத்தை உரிமையாகக் கொண்டவர்களும் காணப்பட்டனர். 4 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதல் உரோமையில் கிறிஸ்தவர்களின் நிலை எண்ணிக்கை அதிகரிக்க கிறிஸ்தவர்களை அங்கீகரிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதோடு

படிப்படியாக கிறிஸ்தவர்களின் சமூக அந்தஸ்தும் உயர்ந்தது. 4-ம் நூற்றாண்டின் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபோதும், திருச்சபையின் அமைப்புப் நிர்வாகமும், படிப்படியாக வலுப்பெற்றது. இந்நிலையில் திருச்சபையின் அமைப்பில் உரோம அரசு நிறுவனங்களின், தன்மைகளின் தாக்கங்களைக் காணலாம். திருச்சபையிலும் குருமார் (Clergy), பொதுநிலையினர் (Laity) என்னும் தெளிவான வேறுபாடு வளரலாயிற்று.

இந்த அமைப்பு முறையில் முக்கியமான நகரத் திருச்சபையை நிர்வகிக்கும் அதிகாரம் கொண்டவராகப் பேராயரும், ஏனைய நகரங்களுக்கு ஆய்களும், பங்குகளுக்கு குருக்களும் தியாக்கோன்மார் துறவறத்தினர் என்றும், இதன் உச்ச நிலையாக பாப்பானவர் அதாவது திருத்தந்தை காணப்பட்டார். இவ்வாறு அதிகாரிகளின் படிமுறை அதிகார அமைப்பு அமைந்திருந்தது. மேற்படி அமைப்பு முறையில் அடிமட்டத்தில் உள்ளவர்களாகப் போது நிலையினர் காணப்பட்டனர். திருச்சபையின் செயற்பாடு பற்றிய முக்கிய தீர்மானங்களை எடுக்கும் பொறுப்பும், செயற்படுத்தும் அதிகாரமும் குருக்கள் குழாத்தினிடையே இருந்தது. இது விடயத்தில் பொது மக்கள் பங்களிப்பும், பங்கும் செயற்பாடும் அரிதாக அல்லது முற்றாக அற்ற நிலையே நிலவியது. எனினும் உரோமர்கள் மத்தியில் பிலிப்பியர்கள் ஓரளவேனும் தங்கள் பிரதி நிதிகளைத் தெரிவு செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறான அமைப்பு நிலை வேறுபாடு இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் கூட்டப்படும் வரையும் நிலவியது. எனினும் இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பின்பு இவ்வமைப்பு முறை மாற்றப்பட்டாலும், முன்பு நிலவிய படிமுறை அதிகார அமைப்பு முறையின் தாக்கம் தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றது. திருச்சபையின் செயற்பாடுகள் பற்றிய தீர்மானங்கள் எடுப்பதிலும், எடுக்கின்ற தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் திருப்திகரமான முறையில் பொது நிலையினர் பங்கு கொள்ளும் நிலை இதுவரையும் ஏற்படவில்லை. இவ்வாறான திருநிலையினர், பொதுநிலையினர் எனப் பிரித்து நோக்கும் எண்ணக்கரு உரோமர்களிடமிருந்தே பெறப்பட்டது எனக் கொள்ள முடியும்.

வழிபாட்டில் உரோமைய மரபுகள்

உரோமைப் பேரரசில் நிலைகொண்டிருந்த கிறிஸ்தவம், உரோமைய மக்களின் வழிபாட்டு மரபில் வழக்கிலிருந்த பல பழக்கங்களை

உள்வாங்கி மாற்றியமைத்தது. உரோமர்கள் தம் தெய்வங்களுக்கும், வீரர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும், விழா எடுத்தமை போன்று கிறிஸ்தவர்களும் விசுவாசத்திற்கு சான்று பகர்ந்த மறை சாட்சிகளுக்கு விழா எடுத்தனர். எடுத்துக் காட்டாக உரோமர்கள் டிசம்பர் மாதம் 25 ம் திகதியை சூரியன் பிறந்த தின விழாவாக பெரும் ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடினர். இத்தினத்தையே உரோமைப் பேரரசில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் கி.பி 366 முதல் நீதியின் ஆதவனாக இயேசு பெருமான் பிறந்த தினமாக இத்தினத்தை மிக விமரிசையாக கொண்டாடினர். கி.பி 366 இலிருந்து கிறிஸ்து பிறப்பு விழா கொண்டாடப்பட்டது. இது மேற்கு நாடுகளில் உரோமைய இலத்தீன் வழிபாட்டு முறையைப் பின்பற்றிக் கொண்டாடப்பட்டதாகும்.

கீழை நாட்டு மக்களோ ஜனவரி 6ஆம் நாளை அதாவது இயேசு தம்மை உலகிற்கு வெளிப்படுத்திய நாளைக் கொண்டாடினர். எகிப்தியர் ஜனவரி 6ஆம் திகதியை சூரியனின் பிறப்பு நாளாகக் கொண்டாடினர். மேலும், கிறிஸ்தவர்களிடையே வழக்கிலுள்ள மன்றாட்டு நோன்பு நாட்கள் (யூதர் மத்தியிலும் உள்ளது), பவனிகள் முதலியன உரோமையர்களின் மரபிலிருந்து தோன்றியவையே. உரோமர்கள் மத்தியில் அரசர் அரசர்களுக்கும், தளபதிகளுக்கான மரியாதை இவர்கள் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த உடை மரபும், கிறிஸ்தவத்தினுள் நுழைந்தது. வழிபாட்டின் போது முழந்தாளிடும் மரபும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது. உரோமர்கள் மத்தியில் அரசனுக்கும் தளபதிக்கும் படை வீரர் ஒற்றைக் காலில் முழந்தாளிடுவது அவர்களுக்களிக்கும் உயர் மரியாதையாகக் கருதப்பட்டது.

உரோமைப் பேரரசின் மன்னன் கொன்ஸான்ராயின் கி.பி 313 இல் கிறிஸ்தவத்திற்கு அரச மதமாக அங்கீகாரம் வழங்கிய போது மக்களின் தொகை பெருகியது. பெருகிய மக்களின் தொகைக்கேற்ப பொது வழிபாட்டு இடங்களைப் பெருப்பிக்க வேண்டிய நிலையேற்பட்டது. இந்நிலையில் ஆலயங்களை அவர்களின் பசிலிக்கா அமைப்பை ஒட்டியவையாகவும் தங்கள் கட்டிடக்கலையைப் பின்பற்றியும் அமைத்தனர். இன்றைய கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் பசிலிக்கா கட்டட அமைப்பு முறை பெரும் நிலையில் பிரதிபலிக்கின்றது.

உரோமைப் பேரரசில் கிறிஸ்தவத்தின் பரம்பல்.

கிறிஸ்தவம் மிக வேகமாகப் பரம்புவதற்கு உரோமைப் பேரரசு ஒரு முக்கியமான காரணியாக அமைந்தது. உரோமைய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் போக்குவரத்து தடையின்றி இடம்பெற்றது. எப்பகுதிக்கும் சென்று கிறிஸ்தவத்தின் நற்செய்தியைப் பரப்பக் கூடியதாயிருந்தது. உரோமைப் பேரரசின் அமைப்பு நிர்வாகம் எல்லா நாடுகளும் உரோமையுடன் சிறந்த வீதிகளால் இணைக்கப்பட்டிருந்தமை சில முக்கிய காரணிகளாகும். உரோமர்கள் கிரேக்கர்களிடமிருந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய போதும் உரோமைப் பேரரசெங்கும் கிரேக்க மொழியில் எவருடனும் தொடர்பு கொள்ளக்கூடியதாயிருந்தது. எந்தவொரு மதத்தின் பரம்பலுக்கும் தொடர்பு மொழி முக்கியமானதாகும்.

உரோமைப் பேரரசில் வேத கலாபனை இடம்பெற்றமையினால் துன்புறுத்தப்பட்ட யூத மக்கள் கலாபனையினின்று தப்புவதற்காக வேறு இடங்களுக்குச் சிதறிச் சென்று அங்கெல்லாம் மறையைப் பரப்பினர். இவற்றிலும் மேலாக துன்புறுத்தலுக்குட்படுத்தப்பட்ட மக்களின் விசுவாசமும் மதத்தின் மேல் கொண்டுள்ள பற்றும் மேலும் உறுதி பெறுவதற்கு வழியாயமைந்ததோடு அவர்களின் விசுவாசம் புடமிடப்பட்டது. இவ்வாறு துன்புறுத்தல்கள் மத்தியிலும் விசுவாசத்தில் உறுதியாக வாழ்ந்தமை ஏனையவர்களை கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்க வைத்தது.

உரோமைய மன்னன், பேரரசு எங்கும் தெய்வமாகக் கொள்ளப்பட்டு அவ்வாறே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோது கிறிஸ்தவர்கள் தம் மனச்சாட்சியின் படி பேரரசுக்கும் உரோமையர்களின் தெய்வத்திற்கும் தூப வணக்கம் செய்து பலி செலுத்த மறுத்தனர். இவை அவர்களின் விசுவாசத்தின் உறுதிப்பாட்டை வெளிக்காட்ட வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன.

2.8 விவிலியத்தில் பிறசமய இலக்கியங்களின் தாக்கம்.

இஸ்ரேயல் மக்களைச் சூழ்ந்து வாழ்ந்த வேற்று நாட்டு மக்களின் இலக்கியங்கள் இஸ்ரேயல் மக்களின் இறை அனுபவம் பற்றிக் கூறும். விவிலியத்தின் ஆக்கத்தில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இஸ்ரேயல் மக்களின் கலாசாரத்தில் அண்டைய மக்களின் கலாசாரத் தாக்கங்கள் பல்வேறு நிலைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை விவிலியத்தையும் இஸ்ரேயல் மக்களின் அண்டைய நாட்டு

இலக்கியங்களையும் ஒப்பு நோக்குவதன் வழியாக அறியலாம். விவிலியத்தில் அண்டைய நாட்டு மக்களின் சிந்தனைகள் செயல்முறைகள் இலக்கிய வடிவங்கள் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதனைப் படைப்பு நிகழ்வுகள், வெள்ளப்பெருக்கிற்கு முந்திய, பிந்தியநிலை, உடன்படிக்கை நிகழ்வு இறைவனின் சட்டங்கள், நீதி மொழிகள், பாரசீகச் சிந்தனைகள் என நோக்கலாம்.

படைப்பு நிகழ்வு

சுமேரிய மொசப்பத்தேமிய நாகரிகங்கள் இஸ்ரவேல் ஒரு இனமாக உருவாக்கம் பெறுவதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நிலையிலிருந்த நாகரிகங்களாகும். திருவிவிலியத்தில் இடம்பெறும் படைப்பு பற்றிய பகுதி சுமேரிய மொசப்பத் தேமிய இலக்கியங்களில் தாக்கங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளமையை அறியக்கூடியதாயுள்ளது. உலகம் 7 நாட்களில் படைக்கப்பட்டது என்னும் செய்தி சுமேரிய இலக்கியமாகிய “எனுமா எலிஷ்” என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. இரண்டிலுமே முதல் நாளில் ஒளியும் இறுதிநாளில் மனிதனும் படைக்கப்படுகின்றன. மேலும் சுமேரிய, பபிலோனிய, எகிப்திய, பெனிசிய படைப்பிலக்கியங்களிலும் படைப்பிற்கு முன்பு நிலவிய குழம்பிய நிலையுடன் ஒத்து செல்கின்றது. மனித படைப்பு பற்றிக் கூறும்போது மனிதன் களிமண்ணினால் படைக்கப்பட்ட செய்தியுடன் இயைந்து செல்வதாக மொசப்பத்தேமிய எகிப்திய இலக்கியங்களும் காணப்படுகின்றன. (எடு என்பி நிம்மா இல்கமேஷ்) முதல் மனிதர் ஏதேன் தோட்டத்தில் வாழ்ந்தனர் என்னும் குறிப்பு “இல்கமேஷ்” இலக்கியத்திலும் மற்றும் சம காலப்படைப்பிலக்கியங்களிலும் காணக்கிடக்கின்றன. மேலும் விவிலியத்தில் இடம்பெறும் வாழ்வு தரும் மரமே “இல்கமேஷ்” இலக்கியத்தின் மையப்பொருளாய் அமைந்துள்ளது. விவிலியத்தில் இடம்பெறுவது போன்று “இல்கமேஷ்” இலக்கியத்திலும் பாம்பின் செயலே மனிதனின் வீழ்ச்சிக்கு காரணமாய் அமைந்தது என்னும் விடயமும் காணப்படுகின்றது.

வெள்ளப்பெருக்கு பற்றிய இலக்கியங்கள்.

வெள்ளப்பெருக்கு பற்றி ஏனைய பல இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. சில சிறிய வேறுபாடுகளே இவற்றுள் காணப்படுகின்றன. வெள்ளப்பெருக்கிற்கு முன்பு பத்து தலைமுறையினர் வாழ்ந்தனர் என எல்லா இலக்கியங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. இங்கு

குறிப்பில் இடம்பெறும் 'பத்து' என்பது ஒரு அடையாளச் சொல் ஆகும். அதாவது பற்பல எண்ணற்ற தலைமுறையினர் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

இப்பத்து தலைமுறையினர் வாழ்ந்த காலம் பற்றியும் இலக்கியங்களுக்குள் மாறுபட்ட கருத்துகளும் அதே வேளையில் சில ஒற்றுமைகளும் காணப்படுகின்றன. இத்தலைமுறையினர் எல்லோரும் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தனர் என்பது பொதுவான கருத்து.

திருவிவிலியத்தின் பாத்திரங்களான ஆதாம் 930 ஆண்டுகளும் நோவா 950 ஆண்டுகளும் வாழ்ந்துள்ளனர். பொதுவாக இவ்வளவு நீண்ட காலம் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது ஒருவரை வியக்க வைத்தாலும் சமகாலத்து ஏனைய இனத்தவரின் குறிப்பாக சுமேரிய பபிலோனிய தலைமுறையினர் வாழ்ந்த காலத்தை நோக்கும் போது 18600 முதல் 43200 ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததாக குறிப்புகள் உண்டு. இதனால் பிற இனத்தவரின் இது தொடர்பான கருத்தியல் விவிலிய ஆசிரியர்களையும் பாதித்துள்ளதெனக் கொள்ளலாம். எனினும் பிற சமய இலக்கிய முன்னோர்கள் விவிலியம் கூறும் முன்னோர்களை விட அதிக காலம் வாழ்ந்துள்ளனர் என அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

இவ்வாறாக நீண்ட காலம் வாழ்ந்ததாகக் கூறும் விடயம், இவர்கள் இறைவனுடன் மிக நெருக்கமான உறவைக் கொண்டிருந்தனர் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்துவதாக அமைகின்றது. முன்னோர்களின் பார்வையில் வாழ்நாளின் காலம் இறைவனுடன் கொண்டுள்ள உறவின் நிலைக்கேற்ப கூடிக் குறைந்தது எனக் கொள்ளலாம்.

வெள்ளப்பெருக்கு

திருவிவிலியத்தின் தொடக்க நூலின் (1-11) அதிகாரங்கள் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலம் எனக் கொள்ளப்பட்டாலும் விவிலிய ஆசிரியர்கள் இவற்றைப் பயன்படுத்தி தாம் எடுத்துக் கொண்ட இறையியல் கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றனர். வெள்ளப் பெருக்கு சுமேரிய, பபிலோனிய இலக்கியங்களிலும் மிக விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. விவிலியத்தில் நோவா வெள்ளப் பெருக்கினின்று காப்பாற்றப்பட்டது போன்று சுமேரிய இலக்கியத்தில் "சியுஸ்டிரா" என்பவரும் பபிலோனிய இலக்கியத்தில் "உட்நபிஸ்டிம்" என்பவரும்

காப்பாற்றப்பட்டுள்ளனர். இதில் உடநபிஸ்டிம் என்பவர் பற்றிய பபிலோனிய இலக்கியம் நோவா பற்றிக்கூறும் கதையுடன் முற்றும் ஒத்துப்போகிறது. இதனால் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட பபிலோனிய இலக்கியத்தின் தழுவலே நோவா பற்றிய விபரிப்பு என விவிலிய ஆசிரியர்கள் திடமாக கூறுகின்றனர். விவிலிய ஆசிரியர்களான யாவே (J) ஆசிரியரும், குரு(P) ஆசிரியரும், அண்டய நாட்டு இலக்கியங்களைப் பயன்படுத்தி பாவத்தால் இறைவனை விட்டகன்ற மனிதர்களை இறைவன் வெள்ளப்பெருக்கினால் அழித்தார். நீதிமாணக் காப்பாற்றினார் என்னும் இறையியற் கருத்தை இங்கு வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

உடன்படிக்கை

இறைமனித உறவில் உடன்படிக்கை முக்கிய விடயமாகும். பழைய ஏற்பாட்டு நிகழ்வுகளில் விடுதலைப் பயணமும், சீனாய் உடன்படிக்கையும் முக்கிய நிகழ்வுகளாகும். இறைமனித உறவை வளப்படுத்துவதில் உடன்படிக்கை முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. விவிலியம் தோன்றுவதற்கு முன்பே உடன்படிக்கை என்னும் கருத்து ஏனைய இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. விவிலிய ஆசிரியரும் இக்கருத்தை உள்வாங்கி இறைமனித உறவின் வளர்ச்சியை விளக்குகின்றார். இவ்வாறான உடன்படிக்கை வலியோர், வலிமையற்றோர் மத்தியிலும், சமமானவர்கள் மத்தியிலும் இடம் பெற்றதுண்டு.

ஒரு உடன்படிக்கை ஆறு விடயங்களை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்பட்டது.

1. யார் யார் உடன்படிக்கை செய்கின்றார்கள்.
2. அவர்களது வரலாற்றுப் பின்னணி .
3. உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகள்.
4. உடன்படிக்கையின் சாட்சிகள்.
5. உடன்படிக்கையைத் தம் தெய்வத்தின் ஆலயத்தில் காத்தலும் படித்தலும்.
6. உடன்படிக்கையைக் கடைப்பிடிப்பதால் ஏற்படும் ஆசீர் அல்லது தவறும் போது ஏற்படும் சாபம்.

மோசேயின் காலத்தில் இந்தியாவில் செய்து கொள்ளப்பட்ட நகல் உண்டு. அது பெருமளவு சீனாய் உடன்படிக்கையை ஒத்துள்ளது.

இறைவனின் கட்டளைகள்

உடன்படிக்கை மூலம் இறைவன் தம் மக்களுக்கு பத்துக் கட்டளைகளைக் கொடுத்துள்ளார். இக்கட்டளைகளின் விரிவாக்கம் உடன்படிக்கைச் சட்ட நெறிமுறைகள் என்னும் பகுதியிலும் (வி.ப 20: 22- 23: 19) வேறு பகுதிகளிலும் காணக்கிடக்கின்றன. இவற்றைப் பொதுவாக மோசேயின் கட்டளைகள் எனக் குறிப்பிட்டாலும் இவை மோசேயினால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் அல்ல. மோசே வாழ்வதற்கு நூற்றாண்டுகள் முன் வாழ்ந்த குறிப்பாக கி.மு 18 இல் வாழ்ந்த பாபிலோனை ஆட்சி செய்த காம்முராபி என்பவர் காலத்துச் சட்டங்களாகும். காம்முராபி சுமோரியர் குலத்தைச் சார்ந்தவர். அதே சுமோரிய குலத்தைச் சார்ந்த ஆபிரகாம் வழிமரபினரான இஸ்ராயேல் மக்கள் கம்முராபியின் சட்டங்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். இஸ்ராயேலர் தங்கள் இறை அனுபவத்திற்கும் வாழ்க்கை முறைக்குமேற்ப சிலவற்றைத் தழுவியும் சிலவற்றை விட்டு விட்டும் வேறு சிலவற்றைத் தமதாக்கியும் மாற்றியமைத்தனர். இவ்வாறு பல்வேறு இன மக்களை உருவாக்கிய சட்டங்களை இஸ்ராயேல் மக்கள் ஏற்றுத் தம் வாழ்விற்கு வழிகாட்டியாக மாற்றினர். இவ்வாறு பல்வேறு இன மக்களை உருவாக்கிய சட்டங்களை இஸ்ராயேல் மக்கள் ஏற்று தம் வாமழவக்கு வழிகாட்டியாக மாற்றினர்.

நீதி மொழிகள்

நீதி மொழிகள் ஒழுக்கம், சமய போதனைகளைப் பற்றிய வையாகும். இவை அன்றாட வாழ்வையும் நடைமுறை வாழ்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளவை.

விவிலியத்தில் பல சிறந்த படிப்பினைகளைக் கொண்ட நீதி மொழிகளும், பழ மொழிகளும் காணக்கிடக்கின்றன. இவ்வாறான நீதி மொழிகளும், பழ மொழிகளும் செமித்திய நீதிமொழித் தொகுப்பிலிருந்தும், எகிப்திய நீதி நூலிலிருந்தும் பெறப்பட்டுள்ளதாக அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறான நீதி மொழிகள் இஸ்ராயேல் மக்களைச் சூழவுள்ள நாடுகளின் இலக்கியங்களில் காணப்பட்டவையாயிருக்கின்றன. விவிலியத்தில் காணப்படும் நீதி மொழிகளும் சாலமோனின் ஞான இலக்கியங்களும் ஏனைய பிற இலக்கியங்களின் தாக்கங்களுக்குட்பட்டவையாகும். நீதி மொழிகள் என்னும் நூலில் இடம்பெறும் பல விடயங்கள் “ஆசிக்கார்” என்னும் செமித்திய நீதி மொழித்தொகுப்பில்

இடம்பெறுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் ஞான நூலில் கி.பி 2ம் நூற்றாண்டின் முன் எழுதப்பெற்ற “அமென் கொத்தேபின் அறிவுரைகள்” என்னும் எகிப்திய நீதி நூலின் தாக்கம் இதில் காணப்படுகின்றது. நீதி மொழி 22:17 -24: 22 என்னும் பகுதி இங்கு குறிப்பிடப்படும் நூலுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது. மனிதனின் சமய வாழ்விற்கும், அறநெறி வாழ்வுக்கும் பயனுள்ள சிந்தனைகளையும் படிப்பினைகளையும் விவிலிய ஆசிரியர்கள் தம்மைச் சூழ வாழ்ந்த நாட்டு மக்களின் இலக்கியங்களிலிருந்தும் பெற்றுள்ளனர்.

பாரசீகச் சிந்தனைகள்

அசீரிய பாபிலோனிய ஆட்சிக்குப் பின் (கி. மு. 538-333), பாரசீகர் யூதர்களை ஆட்சி செய்த காலத்தில் தாவீதின் வழித்தோன்றல் செருபாபேல் ஆளுநராக இருந்தபோது எருசலேம் ஆலயம் கி. மு. 357ல்

மீண்டும் கட்டும் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எருசலேம் ஆலயம் மீண்டும் கட்டப்பட்டமை யூதர்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றதுடன் பாரசீகர்களிடம் விளங்கிய சில கருத்துக்களையும் யூதர்கள் உள்வாங்கித் தம் இலக்கியங்களுக்குள் இணைத்துக் கொள்ளக் காரணமாயிற்று. “இறவாமை” என்னும் கருத்தினை யூதர்கள் பாரசீகரிடமிருந்தே பெற்றனர். இதன் முன்பு யூதர்கள் இறந்தோர் “ஷெயோல்” என்னும் இருள் நிறைந்த இடத்திற்குச் செல்வர் என நம்பினர். மனிதர் அழியாது என்றும் வாழக் கூடியது என்னும் கருத்து பாரசீகரிடமிருந்தே பெறப்பட்டது .

வானதூதர்கள் (நல்ல சக்திகள்), அலகைகள் (தீய சக்திகள்) என்னும் கருத்து பாரசீகரிடமிருந்தே பெறப்பட்டன. மனிதருக்கும், கடவுளுக்குமிடையிலுள்ள இடைநிலைச் சக்திகளாக வானதூதர் அலகைகள் என்னும் கருத்து யூதரிடம் இதற்கு முன்பு இருக்கவில்லை. இவற்றின் செயற்பாடுகள் தாக்கம் பற்றிய கருத்து பாரசீகர் ஆட்சியின் பின்பே வழக்கிற்கு வரலாயிற்று. மேலும் பாரசீகரின் கருத்துப் படி நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான போராட்டம் தொடர்ந்து இடம் பெற்றுக் கொண்டேயிருக்கும். இதில் இறுதி வெற்றி நன்மைக்கே கிட்டும். நன்மைக்கும், தீமைக்கும் இடையிலான போராட்டம் விவிலியத்தில் பரவலாகக் காணப்படும் பாரசீகரின் ஆட்சியின் காலத்தின் பின்பே இக் கருத்தியல் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

கிரேக்கச் சிந்தனைகள்

கி.மு 333 இல் மகா அலெக்சாண்டர் பாரசீகரைத் தோற்கடித்து கிரேக்க ஆட்சியை பலஸ்தீனாவில் ஏற்படுத்தினார். இதன் விளைவாக கிரேக்க மொழியும் கிரேக்க சிந்தனையும் யூதர்கள் மத்தியில் பரவலாயிற்று. கி.மு 63 இல் கிரேக்கர் ஆட்சி முடிவுற்று உரோமையரின் ஆட்சி நிலவியது. இதனால் பழைய ஏற்பாடு முடிவுற்று புதிய ஏற்பாட்டின் ஆரம்ப காலத்தில் கிரேக்க உரோமைச் சிந்தனைகள் மேலோங்கி நின்ற காலமாகும். இதனால் இக்காலங்களில் தோற்றம் பெற்ற விவிலிய இலக்கியங்களில் கிரேக்கச் சிந்தனைகள் தாக்கம் செலுத்தின. அவ்வாறான நூல்களாக சபை உரையாளர், சீராக்கின் ஞானம், சலமோனின் ஞானம் என்னும் இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுடன் பல்வேறு வெளிப்பாட்டு இலக்கியங்களிலும் இத்தாக்கம் காணப்படுகின்றது.

புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் கிரேக்க மொழியிலேயே எழுதப்பட்டது. இதனால் புதிய ஏற்பாடு முழுவதிலும் கிரேக்கத்தின் தாக்கம் காணப்படுகின்ற வேளையில் யோவான் நற்செய்தியிலும் பவுலின் சிந்தனைகளிலும் கிரேக்க சிந்தனை அதிகம் பிரதிபலிக்கின்றது. கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டில் பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் கிரேக்க மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டமையால், எபிரேய -அரமேயச் சிந்தனைகள் கிரேக்க வடிவம் பெறுகின்றன. இயேசு மீண்டும் வரும் செயல், கிரேக்க உரோமைய மன்னர்கள் வெற்றி வாகையைக் குறிக்கும் "பருசியாவாக" மாறுகின்றது. மேலும் இறைமகன் என்னும் அடைமொழி உரோமை மன்னனுக்குரியது. அது இங்கு இயேசுவிற் கு வழங்கப்படுகின்றது. இது பழைய ஏற்பாட்டில் 2ஆம் எசாயாவில் இடம் பெற்ற போதும் உரோமையரின் சிந்தனையால் புதிய ஏற்பாட்டில் பிரபல்யம் பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறாக, விவிலியத்தில் அடங்கியுள்ள இறை வார்த்தை அது எழுதப்பட்ட நாட்டைச் சூழ்ந்துள்ள ஏனைய இறைமக்களின் பண்பாடுகள், இலக்கியங்கள், சமயங்கள், வாழ்க்கை முறை, மொழி என்பவற்றினால் தாக்கம் பெற்றுள்ளன. விவிலியத்தை நிறைவு பெறச் செய்ய இறைவன் அனைத்து மக்களையும் பண்பாடுகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

29 எருசலேம் ஆலயத்தில் அண்டை நாடுகளின் கட்டடக் கலை.

இஸ்ரவேல் மக்களின் வரலாற்றில் எருசலேம் தேவாலயம் அவர்களின் சமய, சமூக ஒருமைப்பாட்டின் சின்னமாக திகழ்ந்தது. ஒவ்வொரு யூதரும் எருசலேம் ஆலயத்தைக் குறித்துப் பெருமை கொண்டாடினர். ஏனெனில் அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் மன்னன் தாவிது யாவேக்கு ஆலயம் அமைக்க விரும்பிய போதும் சாலமோன் காலத்திலேயே அது நிறைவு பெற்றது. (1அர 6:1) எனினும், எருசலேம் ஆலயம் இஸ்ரவேல் மக்களின் அண்டை நாடுகளின் கலை அம்சங்களையும் உள்வாங்கி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. (1 அர 5:18) இல் கூறப்பட்டுள்ளபடி எருசலேம் ஆலயத்தை சாலமோனின் சிற்பிகளும், ஈராமின் சிற்பிகளும் இணைந்து மரங்களையும் கற்களையும் செதுக்கினர். மேலும் மன்னன் சாலமோன் தீரிலிருந்து ஈராம் என்னும் சிறந்த சிற்பியையும் வரவழைத்திருந்தார். ஈராம் வெண்கல வேலையில் நன்கு சிறப்புத் தகமை கொண்டிருந்தார். (1அர 7:13-14) இவற்றுடன் சாலமோன் கட்டிய ஆலயத்தில் அண்டை நாடுகளான எகிப்து, மெசப்பத்தோமியா நாடுகளின் கட்டடக்கலையின் தாக்கம் காணப்பட்டது. எருசலேம் ஆலயத்தைக் கட்டிய சிற்பிகளுள் பலர் பெனிசியா நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் என்னும் காரணத்தினால் பெனிசியா நாட்டின் கட்டடக் கலையின் தாக்கமும் இதில் பிரதிபலித்திருக்கலாம். சிரியாவில் அலெப்போ, அந்தியோக்கு என்னும் இரு நகர்களுக்கிடையே இருந்த “தெராத்” என்னும் ஆலயத்தின் மாதிரியைப் பின்பற்றியே எருசலேம் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவற்றுடன் எருசலேம் ஆலயத்தில் எகிப்து நாட்டின் கட்டடக்கலையின் சிறப்பம்சங்களும் இடம் பெற்றிருக்கலாம். ஏனெனில் சாலமோன் மன்னன் எகிப்து நாட்டு இளவரசியை மணந்திருந்தார். சாலமோனின் ஆலயத்தின் அமைப்பு மூன்று பகுதிகளைக் கொண்ட நீள் சதுர வடிவமானது. முதற்பகுதி புகு முக மண்டபமும், இரண்டாம் பகுதி வழிபாட்டு மண்டபமும், மூன்றாம் பகுதி கருவறையுமாகும்.

புகுமுக மண்டபம்

புகுமுக மண்டபம் ஆலயத்தின் நுழைவாயிலாகும். இந் நுழைவாயிலில் இரண்டு வெண்கலத் தூண்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. (1அர 7:15 2அர 25:17 2குறி 3:15-17) இவ்விரண்டு தூண்களும் குறிக்கும் அடையாளம் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படாத போதும் இவை எகிப்து நாட்டு ஆலயங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ள நான்முகச் சுவர், நுனிக் கம்பங்கள் அல்லது கந்தூண்கள் போன்று நிறுத்தப்பட்டிருந்தன.

இவற்றைக் கடைப்பிடித்தே எருசலேம் ஆலயத்தூண்களும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. எருசலேம் ஆலயத்தின் நுழைவாயிலில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள இரண்டு தூண்களும் கிழக்கே எழும்பும் கதிர்வன், வாழ்வு தரும் மரங்கள், சீனாய்ப் பாலைவனத்தில் இரவில் நெருப்புத் தணலாகவும், பகலில் மேகத்தூணாகவும் வழிநடத்தப்பட்ட நிகழ்வுகளை அடையாளப்படுத்து வதாக அமையலாம்.

கி.மு 586 இல் பபிலோனியர் எருசலேம் நகரைக் கைப்பற்றி வெண்கலத் தூண்களை உடைத்து வெண்கலத்தை தங்கள் நாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றதாக (2அர 25:13) என்னும் பகுதி கூறுகின்றது. இவ்வாறான தூண்கள் பெலனான் நாட்டின் பெஸ்தே நகரிலுள்ள அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், இவை தீர் நாட்டிலுள்ள ஆலயத்தில் இருந்தவையாகவும் கூறப்படுகின்றது.

வழிபாட்டு மண்டபம்

புகழாக வாயிலைத் தாண்டிச் செல்லும்போது ஆலயத்தினுள் நுழையலாம். இதுவே வழிபாட்டு மண்டபம். எபிரேய மொழியில் இது "எக்கால்" என அழைக்கப்படும். வழிபாட்டு மண்டபத்தின் அமைப்பு 20அடி நீளமும் 10 அடி அகலமும் 15 அடி உயரமும் கொண்டதாகவும் "அவர்களோடும், சுற்றிலும், உட்புறமும், கெருபுகள், ஈச்ச மரங்கள், விரிந்த மரங்கள் ஆகியவற்றின் வடிவங்களை அரசர் செதுக்கி வைத்தார்". (1 அர 6/29) இவ்வாறான சித்திர வேலைப்பாடுகள் சீரியா, பெனிசியா ஆலயங்களில் காணப்பட்டன. பலி செலுத்துவதற்குத் தேவையான பொருட்கள் இம் மண்டபத்தினுள் வைக்கப்பட்டன.

கருவறை

இதுவே ஆலயத்தின் மிக முக்கியமான பகுதி. ஏனெனில் இங்குதான் உடன்படிக்கைப் பேழை வைக்கப்பட்டிருந்தது. (1அர 6/19) இக் கருவறை 10அடி நீளமும் 10அடி அகலமும் 10அடி உயரமும் கொண்ட ஜன்னல் இல்லாத அறையாக இருந்தது. இதனால் கதவு திறக்கும் போது மட்டுமே இதற்கு இயற்கை ஒளி கிடைக்கும். உடன்படிக்கைப் பேழையின் இரு புறமும் இரு கெருபிம்கள் நின்றுகொண்டிருந்தன. தொடக்க நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது போன்று ஏதேன் தோட்டத்தைக் காக்க ஆண்டவரால் நிறுத்தப்பட்ட கெருபிம்கள் போன்றே இவை காட்சியளித்தன. அண்டைய நாடுகளான எகிப்து, பெனிசிய நாட்டுக் கலைகளில் இவ்வாறான காட்சிகள் இடம்

பெற்றுள்ளன. இதன்படி எகிப்து நாட்டில் Sphinx என்னும் காவல் தேவதை ஒருஸ் என்னும் குழந்தைத் தெய்வத்தைக் காப்பது போன்று இதுவும் காணப்பட்டது. மேலும் இதன் கட்டட அமைப்பில் பெனிசியா நாட்டுக் கட்டட முறைமை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

எருசலேம் ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த மூன்று பொருட்கள் முக்கியமானவை, எனினும் இம் மூன்று பொருட்களும் இஸ்ரவேல் மக்களை அண்டி வாழ்ந்த மக்களின் ஆலயங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவை முறையே பீடம், மேடை, வார்ப்புக்கடல் என்பனவாகும்.

பீடம்

சாலமோன் மன்னன் கி.மு 960 இல் எழுப்பிய ஆலயம் கி.மு 587 இல் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. எனினும் கிமு 736 முதல் 716 வரையும் யூதாவை ஆண்ட ஆகாசு மன்னன் அசீரிய மன்னன் திக்லத் பிலேசரைச் சந்திக்க தமஸ்கு நகர் சென்ற போது அங்கு எழுப்பப்பட்டிருந்த பீடம் ஒன்றைக் கண்டாவர் அதன் அறைகளையும் வரைபடத்தையும் கட்டமைப்பின் எல்லாக் குறிப்புகளையும் குரு உரியாவிற்கு அனுப்பி வைத்தார். இக் குறிப்புகளுக்கேற்ப குரு உரியர் பீடத்தைக் கட்டி முடித்தார். (2அர 16: 10-11)

மேடை

2குறிப்பேடு 6:12-13 என்னும் பகுதியில் எருசலேம் ஆலயத்தில் அமைந்திருந்த மேடையின் அளவு பரிமாணம் பற்றிக் கூறுகின்றது. இம் மேடையின் மேல் சாலமோன் மன்னன் நின்றுார், முழந்தாளிட்டார் என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. (2குறி 6:13, 1அர 8:54) இது போன்ற மேடை ராஸ் சம்ரா என்னும் இடத்தில் இருந்த இடி மின்னல் தெய்வமாம் பகால் தேவாலயத்தில் காணப்பட்டது.

வார்ப்புக் கடல்

(1அர 7:23-26) என்னும் பகுதியில் எருசலேம் ஆலயத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த வார்ப்புக் கடலின் அளவுப் பரிமாணங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் இவ்வாறான வார்ப்புக் கடல் ஏனைய நாடுகளின் கலாசாரங்களிலும் இருந்துள்ளமையை அறியக் கூடியதாயுள்ளது. எகிப்து நாட்டு ஆலயங்களில் இவ்வாறான புனித ஏரி எனப் பெயர் பெற்ற நீர் தொட்டிகள் வழக்கில் இருந்துள்ளன.

(பபிலோனிய ஆலயங்களில்) பூமிக்கடியிலுள்ள நீத்திரங்களைக் குறிக்க நீத் தொட்டிகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பபிலோனியர்களால் “அப்சு” என்று அழைக்கப்பட்டன. எருசலேமிலுள்ள வார்ப்புக்கடல் பன்னிரு காளை வடிவங்கள் மீது வைக்கப்பட்டுள்ளன. வானில் இருந்த கடலை 12 காளைகள் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதாக அக்கால மக்கள் எண்ணினர். 12 காளைகள் அழகிற்கும் அடையாளத்திற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. கானான் நாட்டில் இவை இன வருத்தியின் அடையாளமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. (2அர 16: 17) என்னும் பகுதியில் ஆகாச மன்னன் வார்ப்புக்கடலை காளைகளினின்று அகற்றி அதனைக் கல் தளத்தின்மீது வைத்தான். இன்று லூவர் (Louvre) அருங்காட்சிச் சாலையில் ஒரு வார்ப்புக் கடல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது சைப்பிரசில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளதாகும். எருசலேம் ஆலயத்தின் கட்டட அமைப்பு அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த பொருட்களிலும் அண்டை நாடுகளின் தாக்கம் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளன.

இயல் - 03

கிரேக்கமும், பவுல், யோவானின் எழுத்துக்களும்.

3.1. புனித பவுலின் திருமுகங்களில் கிரேக்க கலாசாரத்தின் தாக்கம்.

புனித பவுல் ஒரு யூதன். கிரேக்க சிந்தனைகளிலும் பண்பாடுகளிலும் செதுக்கப்பட்ட நகரங்களில் ஒன்றான தர்சில் இவர் பிறந்தார். பிறப்பில் இவர் ஒரு யூதன், யூத மதச் சிந்தனைகளில் ஊன்றிப்போனவர். மூதாதையர் மரபுகளில் ஆர்வம் காட்டியவர். உரோமைய குடியரிமையுடையவராக திகழ்ந்த இவர் கிரேக்க மெய்யியல், கிரேக்கமொழி, கிரேக்க இலக்கியங்களையும் கற்று சிறந்த அறிவாளியாக வர விரும்பியவர். இவர் அறிஞனாகக் காணப்பட்ட கமாலியேல் என்பவரிடம் யூத சட்டங்களை நுணுக்கமாகக் கற்றுக்கொண்டார். மேலும், இவர் அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட கலாபனைகளில் பங்கெடுத்த ஒருவர் என்பதை திருத்தூதர்பணி நூலிலிருந்து அறியக்கூடியதாயுள்ளது. அந்த வகையில் தர்சிலிருந்து தமஸ்கு செல்லும் வழியில் உயிர்த்த இயேசுவின் காட்சி மூலம் மனமாற்றம் அடைகின்றார் (கி.பி 33) பின்னர் நற்செய்தியை புற இனத்தார்களுக்கும் பறை சாற்றி உலகின் கடை எல்லை வரை தனது திருத்தூதுப் பணியில் முன்னின்று உழைத்தார்.

ஆண்டவர் இயேசுகிறிஸ்து, அன்னைமரியா ஆகிய இருவருக்கும் அடுத்து புதிய ஏற்பாட்டில் முக்கியம் பெறும் நபராகக் காணப்படுகின்றவர் பவுல் அடிகளார். இவர் தமது பிறப்பாலும், அழைப்பாலும் பணியாலும் தலைசிறந்து தமக்கேயுரிய தனித்துவம் கொண்டவராகக் காணப்படுகின்றார். யூதரல்லாத புறஇனத்தவருக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கும் பணிக்காக சிறப்பான அழைப்பு பெற்றவர். (கலா1:16). இவர் தம்மைப்பற்றிக் கூறியுள்ள சில விடயங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றவை. “நான் ஒரு யூதன்: சிசிலியா நாட்டிலுள்ள தாசு நகரைச்சேர்ந்தவன்(திப 21:39). “என் இனத்தவருள் என் வயதினர் பலரைவிட யூத நெறியில் சிறந்து விளங்கினேன்” (கலா 1:14). “நான் உரோமைக்குடிமகன்.....” எனக்கு உரிமை பிறப்புரிமை. (திப 22:28).

பவலுக்கு உரோமைக்குடியரிமை எவ்வாறு கிடைத்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. கி.மு.63இல் பொம்பே என்னும் உரோமைத்தளபதியிடம் பலஸ்தீனா வீழ்ச்சியுற்றது. போரின் தாக்கத்திலிருந்து காத்துக்கொள்ளவும், வியாபாரத்தை இலக்காகக் கொண்டும் பலஸ்தீனத்தில் இருந்து பல யூதர்கள் வேற்று இடங்களுக்குச் சென்று குடியேறினர். இவர்கள் சிதறிச் சென்ற யூதர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர் (Diaspora). பென்பமின் குலத்தவராகிய பவுலின் முன்னோர் கிஷாலாவில் குடியேறி வாழ்ந்தனர். இது ஜெருசலேமிலிருந்து 20கி.மி வடக்கே அமைந்திருந்தது. இப்பின்னணியிலேயே பவுலின் முன்னோர் பாலஸ்தீனாவிலிருந்து தாசு நகருக்கு குடிபெயர்ந்து சென்றனர். தாசு ஒரு கிரேக்க நாடாகும். தாசு நகர் வியாபாரத்திலும் கிரேக்கப் பண்பாட்டிலும் சிறந்து விளங்கியது. இந்நகரில் சிறந்த ஒரு பல்கலைக்கழகமும் செயற்பட்டது. இங்கு இப்பதுன்ப நடுநிலைக் கோட்பாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது (Stoic Philosophy)

தாசு நகரில் இடம்பெற்ற இரண்டு வரலாற்று நிகழ்வுகள் காரணமாக இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் உரோமைக் குடியரிமையைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். கி.மு 63 இல் உரோமைத்தளபதி தாசு நகரை மையமாகக் கொண்டு அப்பகுதியில் நிலவிய கொள்ளைக்காரரை முறியடிப்பதற்கு தாசு நகரமக்கள் அளித்த ஒத்துழைப்பிற்கு பிரதியுபகாரமாக தாசு நகர் மக்கள் அனைவருக்கும் உரோமைக்குடியரிமையை வழங்கினான். இத்தருணத்தில் பவுலும் உரோமைக் குடியரிமை பெற்றிருக்கலாம்.

இரண்டாவது நிகழ்வாக கி.மு 47 இல் யூலியஸ்சீசர் தாசு நகருக்கு வருகை தந்தபோது, அந்நகர் மக்கள் அவருக்கு அளித்த மாபெரும் வரவேற்பை முன்னிட்டும், தங்கள் நகரின் பெயரையே யூலியஸ்சீசர் நகர் என மாற்றி பெருமைப்படுத்தியதன் காரணத்தினால் பெரும் மகிழ்வுற்ற யூலியஸ்சீசர் தாசு நகர் மக்கள் அனைவருக்கும் உரோமைக்குடியரிமை வழங்கியிருக்கலாம் எனவும் கருதப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் தாசு நகரில் வாழ்ந்த பவுலின் முன்னோருக்கும் உரோமைக் குடியரிமை கிடைத்திருக்கலாம் இதனால் யூதரான பவுல் (திப 22:2) பிற்பிலேயே உரோமைக்குடியரிமை பெற்றவராகத் தம்மைக் கூறிக்கொள்கின்றார். (திப 22:28) இந்தவிடயம் இப்பின்னணியிலேயே நோக்கப்படவேண்டும்.

பவுல் கிரேக்க கலாசாரப் பின்னணியிலும், உரோமையே ஆட்சிக்காலத்திலும் பிறந்து வளர்ந்தாலும், யூதப் பாரம்பரியங்களையும், நடைமுறைகளையும் மிகவும் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்து வந்தார்.

இது பற்றி அவர் “நானும் இஸ்ரவேல் இனத்தவன், நான் பென்சமின் குலத்தவன், திருச்சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் பரிசேயன், திருச்சட்டத்தில் எனக்கிருந்த ஆர்வத்தால் திருச்சபையைத் துன்புறுத்தினேன்” (பிலி 3:5-6) எனக்கூறுகின்றார்.

பவுல் கிரேக்க மொழியை நன்கு அறிந்திருந்தார். இவர் கிரேக்கப் பின்னணியில் பிறந்து வளர்ந்தமையினால் கிரேக்க இலக்கியங்களையும், ஏனைய கிரேக்க நூல்களையும் நன்கு கற்றிருந்தார் எனக்கூறமுடியும். இவரது கிரேக்க எழுத்துக்கள் பல உவமானங்களைக் கொண்டதாகவும், நல்ல கிரேக்கக் கல்வியைப் பிரதிபலிப்பதாகவும், பொருத்தமான சொற்பதங்களைக் கொண்டதாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. மேலும் பவுல் கையாளும் உரையாடல் பழக்கப்பட்ட மொழியில் பல தர்க்கங்கள் நிறைந்த, குறுகிய வசன அமைப்புக்களைக் கொண்ட, வினாக்களைக் கொண்ட எதிராநிலை, இடைநிலைச் சொற்றொடர்களைக் கொண்டதான நீண்ட வாத முறை காணப்படுகின்றது. இம்முறை ஸ்தோயிக் வாத நூல்களில் காணப்படும் முறையாகும்.

இவர் எபிரேய வழக்கு மொழியான அரமேயிக் பேசியிருந்தாலும் பிற இனத்தவர்களுக்கு நற்செய்தியை கிரேக்க மொழியில் தான் எடுத்துச் சென்று இருக்க வேண்டும். இரு சிந்தனை (யூத, கிரேக்க) மரபுகள் மத்தியில் கிறிஸ்தவ உண்மைகளை பறை சாற்றிய பவுல் தன் மடல்களை கிரேக்க மொழியில் எழுதியுள்ளார். எனவே, இவரது மடல்களில் கையாளப்படும் சொற்பதங்கள் கிரேக்க பின்னணியில் தோன்றியவையாகவே காணப்படுகின்றன. அவர் எழுதிய திருமுகங்களில் இறையியல் சிந்தனைகளை இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துரைப்பதற்கு கிரேக்க கலாசாரப் பண்பாட்டில் சிறந்த பண்புகள் சிலவற்றைக் கையாண்டிருக்கிறார்.

மேலும், புனித பவுலின் மறை போதகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் இவர் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். பவுல் தனது இரண்டாம் மறை போதகப் பயணத்தின் போது ஏதேன்ஸ் நகர மக்களுக்கு உரையாற்றுகையில் அங்கிருந்த எப்பிகூரசின் கருத்துக்களையும், ஸ்தோயிக்க சிந்தனையாளர் களின் கருத்துக்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தன்னுடைய உரையை முன்வைத்திருக்கிறார் என்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும் அங்கிருந்த கிரேக்க இலக்கிய வாதியான அரோடஸ் என்பவருடைய “நாம் அவருடைய பிள்ளைகள்” என்ற சொற்றொடரையும் பயன்படுத்தி யுள்ளார்

(தி.பணி 17:28). இவ்வாறாக தூய பவுலின் மறைபோதகப் பணிகளில் கிரேக்க சூழல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதெனலாம்.

பவுலின் இலக்கியங்களில் கிரேக்க கலாசாரத்தின் தாக்கம் கிரேக்க மெய்யியலில் சிறந்ததும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும் ஸ்ரோயிக் மெய்யியலாகும். பவுல் தமது திருமடல்களில் இக் கொள்கையைப் பயன்படுத்தியிருப்பதனால் இம்மெய்யியல் பற்றிச் சிறந்த அறிவு பெற்றிருந்தார் என்பதில் ஐயமில்லை. தி.ப. 17/18 இல் அரேயோபாகு அரங்கில் ஸ்ரோயிக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறந்த உரையாற்றினார். பவுலின் மொழிநடை அடிக்கடி ஸ்ரோயிக் தர்க்க முறைக்கு ஒத்ததாக காணப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு சாரார் மற்றயவருடன் நேருக்கு நேர் உரையாடுவது போன்ற அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஸ்ரோயிக் மெய்யியலில் கையாளப்பட்ட சொற்றொடர் களைக் கொண்டு பவுல் தமது இறையியல் சிந்தனைகளை முன்வைக்கின்றார். சில பதங்களை இங்கு நோக்கலாம்.

இயற்கை (Nature)

நீதிச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டிராத பிற இனத்தவர்கள் அதற்குப் பொருத்தமானவற்றை இயற்கையாய்ச் செய்யும்போது அவர்கள் தாங்களே நீதிச்சட்டமாயிருக்கிறார்கள் (உரோ 2:14). மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட திருச்சட்டம் இல்லாவிட்டாலும் அவனுக்குள் நல்லது, கெட்டது அறியும் திறன் உள்ளது. "இயற்கையாக" அல்லது இயல்பாக" என்னும் சொற்றொடர்கள் ஸ்ரோயிக்கரால் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டவையாகும். பவுல் இச்சொல்லை மட்டும் எடுத்து அதன் மூலம் கிறிஸ்தவக் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றார். நடத்தையை முக்கியப்படுத்தி இயற்கையாய் நடப்பதன் அடிப்படையில் தங்கள் நியாயநீர்த்தார்கள் என்னும் சொற்றொடர் வழியாக யூதமதம் சாராதோர் இயற்கையாக நீதிச் சட்டத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்கின்றார்.

மன நிறைவு (Content)

மனநிறைவு அல்லது தன்நிறைவு என்னும் கருத்து ஸ்ரோயிக்க அறநெறியின் உயர்ந்த இலட்சியமாகும். அதன்படி மனிதன் நிறைவாக வாழ அவன் தன் ஆசைகளையும், உணர்ச்சிகளையும் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். எந்தப் பொருளாயினும், ஆளாயினும் அதிக பற்றோ அல்லது அதிக வெறுப்போ காட்டாது நடுநிலமை பேணவேண்டும். ஸ்தொயிக்கரின் கருத்துப்படி ஒரு மனிதனுக்கு மனநிறைவு கிட்டுவது அவனது சுய கட்டுப்பாட்டினாலும்,

தீர்மானத்தினாலுமாகும். ஆனால் பவுல் கிறிஸ்து அவனுள் இருப்பதனால் மனிதன் மன்றிறைவோடு இருக்கக் கற்றுக்கொள்கின்றான் என்கின்றார் (பிலி 4:11).

பவுலின் ஒழுக்கவியல்

கிறிஸ்தவ வாழ்வின் பண்பாக அமையவேண்டிய அல்லது வேண்டாத நல்லொழுக்கம் மற்றும் தீயொழுக்கப்பட்டியல்களை பவுல் கிரேக்க தத்துவ நூல்களில் இருந்து எடுத்துள்ளார் (கலா 5:19-23, Iகொரி 5:10-11, 2கொரி 6:6-7; 12:20) மேலும், குடும்ப ஒழுக்கம், கெட்ட நடத்தை, திருமணம், கன்னிமை, சிலை வழிபாடு பற்றியும் பேசுகின்றார்.

கிரேக்க குடும்பங்களில் உறவினர்கள் மட்டுமல்ல பணியாளரும் குடும்ப உறுப்பினர்களாகக் கருதப்பட்டனர். மேலும் தெய்வங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய மதிப்பும் மரியாதையும் வணக்கமும் பெற்றோருக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும் எனக்கருதினார். குடும்ப வாழ்வு, கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள், பெற்றோர் உறவு, கடமைகள் பற்றியும் கிரேக்க அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர்.

பவுலின் வாழ்வில் கிரேக்கம்

பவுல் பிறந்து வளர்ந்தது தாசு நகராகும். தாசு நகர் "ஸ்தோயிக்" தத்துவத்திற்குப் பெயர்பெற்ற சிலியா மாநிலத்தின் தலைநகர். இதனால் "ஸ்தோலிக்" தத்துவத்தின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டவராக வளர்ந்திருப்பார். மேலும், தாசு நகரில் இயங்கிய பல்கலைக்கழகத்தின் கிரேக்க மொழியில் புலமைக்கல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கிட்டியிருக்கும். அவரது எழுத்துக்களின் சில பகுதிகளில் அவரது சிறந்த கிரேக்க அறிவு வெளிப்படுகின்றது. (1கொரி 2:1-4,1 கொரி 3:17, உரோ 1:28, 2 கொரி 6:3, உரோ 8 29-30, 2 கொரி 63-2 6:9, 2 கொரி 10-13)

பவுல் கிரேக்க இலக்கியங்களை நன்கு கற்றிருக்கின்றார் என்பது அவர் எழுதியுள்ள கடிதங்களிலிருந்தும், நிகழ்த்திய சொற் பொழிவுகளிலிருந்தும் அவர்குறிப்பிட்டுள்ள கிரேக்க அறிஞர்களின் மேற்கோள்களிலிருந்தும் அறியக் கிடக்கின்றது. மூன்று இடங்களில் பவுல் கிரேக்க இலக்கியங்களிலிருந்து சிறப்பான மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 1) "நாம் அவருடைய பிள்ளைகளே" (தி.ப. 15:28) இது கிரேக்க கவிஞர் ஆரத்துளர் எழுதிய

பயனோமெனாவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. 2) (1 கொரி 15:33) இலிருந்து எடுக்கப்பட்ட “தீயந்பு நல்லொழுக்கத்தைக் கெடுக்கும் என்னும் பகுதி மெனாந்தர் எழுதிய தாயிஸ் என்னும் புதினத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. 3)” கிரேக்கர்கள் ஓயாப்பொய்யர்கள் கொடிய காட்டுமிராண்டிகள், பெருந்தீனிச்சோம்பேறி கள்” (தீத்து 1:12) பவுல் இப்பதங்களை எப்பிமேனடஸ் எழுதியதே ஓராக்குலிஸ் என்னும் கூற்றிலிருந்து எடுத்துள்ளார்.

கிரேக்கர் கல்வி

கிரேக்கருக்கு கல்வி என்பது வெறும் எண்ணும், எழுத்தும் கற்பது மட்டுமல்ல, மாறாக அறிவு, ஆன்மீகம், உடல் உளவிருத்தியிலும் கவனம் செலுத்துவதாகும். இதனால் பேச்சுக்கலை, உரையாடற்கலை, இசை, உடற்பயிற்சி ஆகிய விடயங்களைக்கற்பதிலும் கவனம் செலுத்தினர். இதனால் உடல், உள, ஆவி ஆகிய அனைத்து நிலையிலும் வளர்ச்சி பெறுவதில் கருத்தாயிருந்தனர். உடற்பயிற்சியிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினர். இது விடயங்கள் பற்றி பவுல் தமது கடிதங்களில் எடுத்துக்காட்டுகளை முன்வைத்துள்ளார்.

- 1) குறிக்கோளுடன் செயற்படவேண்டும் “நான் குறிக்கோள் இன்றி ஓடுபவரைப்போல் ஓட மாட்டேன். காற்றைக் குத்துபவரைப்போல் குத்துச்சண்டை இட மாட்டேன்” 1 கொரி 9:26
- 2) இலட்சியத்துடன் செய்தி அறிவிப்பு ஓட்டப்பந்தயத்தில் பலர் ஓடுபவர் பரிசுபெறுவதற்காக ஓடுங்கள் 1 கொரி 9:24, பிலி3 13-14,
- 3) விசுவாச வாழ்வு ஒரு போராட்டம்1 திமோதே 6:12
- 4) விசுவாச வாழ்வில் ஓட்டப்பயிற்சி போன்ற பயிற்சி 1கொ 9:25
- 5) கிறிஸ்துவின் நல்ல படை வீரன் 2திமொ 2:3
- 6) கிறிஸ்தவ வாழ்வின் கட்டுப்பாடுகள், விதிகள் 2 திமொ 2:5
- 7) இறைப்பற்று மேலான பயிற்சி 1 திமொ 4:7-6

மேலும் பவுல் அவர் காலத்தில் வழக்கிலிருந்த கிரேக்க, உரோமைய மற்றும், செமித்திய கடித அமைப்பு வடிவங்களைப் பின்பற்றினார். கிரேக்க மொழிக் கடிதங்களில் முன்னுரை, முக்கிய பகுதி, முடிவுரை என்ற பொது வடிவம் கொண்டவை. கிரேக்க அரமேயிக்கு கடிதங்கள் சில நலன் விசாரிப்பையும் கொண்டிருந்தன. இவ்வாறான கிரேக்கர் மத்தியில் வழக்கில் இருந்த கடித அமைப்பு முறைகளையும் தன்னுடைய மடல்களில் பவுல் பயன்படுத்துகின்றார் இந்த வகையில் பவுலின் எழுத்துக்களில் வரும் மறுவாழ்வு, பாவமும்

அருளும், ஆவியில் வாழ்வு, பாஸ்கா மறைபொருள், நீதிமானாகுதல் போன்ற பதங்களை விளக்கமாக நோக்குவோம்.

மறுவாழ்வு

மறுவாழ்வு என்பது பவுலின் போதனைப்படி இவ்வுலக வாழ்விலிருந்து விடுபட்டு இறைமகன் கிறிஸ்துவின் மூலம் உயிர்த்தெழுதல் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்கின்ற புதுவாழ்வனைக் குறித்து நிற்கின்றது. உயிர்ப்பின் மூலம் மனிதனை ஆள் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும் என்பதனை முதன் முதலாக எடுத்துரைத்தவர் ஓரிஜன் ஆவார்.

மறுவாழ்வின் போது உயிர்ப்பிக்கப்படும் மனிதன் உலகில் வாழ்ந்த அதே சரீரத்துடனே உயிர்ப்பிக்கப்படுவான் எனப் புனித அகுஸ்தினார் கூறுகின்றார். இக்கருத்தினை ஆதரிக்கும் வகையில் சில திருச்சங்கங்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றன. “4ம் லத்திரன் சங்கம்” இப்போது மனிதன் பெற்றிருக்கும் உடலையே உயிர்த்த பின்பு கிடைக்கும் வாழ்வின் போதும் பெற்றிருப்பான். தொலேடா நகரத்தின் 11ம் சங்கம் (கி.பி 675) இறந்தோர் உண்மையாக உயிர்த்தெழுவார்கள் தாம் வாழும் இவ்வுலகோடு உயிர்த்தெழுந்து மீண்டும் வாழ்வார்கள் எனக் கூறுகின்றது. மற்றும் அத்தனாசியார் தனது விசுவாசப் பிரமாணத்தில் “கிறிஸ்து வரும்போது எல்லாரும் உயிர்த்தெழுந்து புது வாழ்வு காண்பார்கள்” எனக் கூறுகின்றார்.

இறையியல் அறிஞரான “கார்ல்ரான்” மறுவாழ்வின் போது ஆன்மாவின் நிலை பற்றி குறிப்பிடுகையில் “ஆன்மாவானது இவ்வாழ்வில் உடலால் உலகத்துடன் தொடர்பு கொண்டது. சாவில் நீங்கி நேராக உலகத்துடன் தொடர்பு கொள்கிறது. இதனால் முன்பு பெற்றிராத புதிய அம்சத்தைப் பெறுகின்றது. காரணம் தோமஸ் அக்குவினஸ் கருத்துப்படி ஆன்மாவின் வாழ்வு அது உடலிலே புகுத்தப்படும் போதுதான் ஏற்படுகின்றது. எனவே, ஆன்மா இல்லாத போது அது புகுத்தப்படும் செயலும் நடப்பதில்லை. மறுவாழ்விற்கான உயிர்ப்பின் போது அதே உடலுடனும், உயிருடனும், ஆன்மாவுடனும் தொடரும் ஓர் புதிய வாழ்க்கை ஏற்படுகின்றது என்கிறார். இதனை பவுல் தனது மடலில் “திருமுழுக்கின் மூலம் நாம் இயேசுவின் வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலக்கின்றோம். மனிதராய்ப்பிறந்த கிறிஸ்து இறந்ததைப்போல நாமும் இறக்கின்றோம். கிறிஸ்து இறந்து உயிர்த்தெழுந்ததினால் நாமும் அவரைப் போல உயிர்ப்போம். கிறிஸ்து

தமது உயிர்ப்பிலும் நமக்குப் பங்கு தருகின்றார்.” (உரோ 6: 3-8) எனக் கூறுகின்றார்.

சுமேரிய- பலஸ்தீனிய மக்களும் கிரேக்கர்களும் இறவாமையில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். இதனை “கில்ஹாமேஸ்” என்னும் இறவாமையைத் தேடிச்செல்லும் மெசபத்தேமிய புராணங்களில் இருந்தும் “ஹெராகுலஸ்” என்னும் இறவாமையைத் தேடிச்செல்லும் கிரேக்க புராணத்திலிருந்தும் காணக் கூடியதாயுள்ளது. ஆனால் எகிப்தியர் மத்தியில் உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய கருத்தும் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் “ஓசிரிஸ்” என்பவன் உயிர்த்தெழுந்தான் என்றும் அவனது உயிர்ப்பில் பங்கு பெற்று பாரவோன் மன்னர்களும் உயிர்த்தெழுமவர்கள் என நம்பி அந்த நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்லறைகளை இவர்கள் பிரமிட்டுக்களாக கட்டினர் என்பதனுடாக அறியலாம்.

புனித பவுல் இயேசுவின் மரணத்திற்கு புதிய விளக்கம் கொடுக்கிறார். உடலின் மரணமும் முடிவில்லா வாழ்வும் பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்தது போல ஒன்றாகக் காணப்படவில்லை. சாவு என்பது மனிதன் அன்பினால் தூண்டப்பட்டு தன்னையே கடவுளுக்கு அளித்தல் ஆகும். இதுவே முடிவில்லா வாழ்வின் அடையாளமாகும். இந்த முடிவில்லா வாழ்வு ஒருவனுக்கு திருமுழுக்கிலே ஆரம்பிக்கின்றது.

கிரேக்க தந்தையர்களான “அத்தனோகோரஸ், ஜஸ்மீன், தேரியன், இதெலோபிலஸ்” போன்றோர் மனித ஆன்மாவின் அழியாதன்மையையும் இறுதிநாட்களில் அவை உயிரோடு எழுப்பப்பட்டு கடவுளின் மாட்சியில் பங்கு பெறுவதையும் போதித்தனர். ஆனால் உடலைப் பிரிந்த ஆன்மாவின் அழியாதன்மையால் மட்டும் மனிதன் இவ்வுலக வாழ்விலும், மறுவுலக வாழ்விலும் முழுமையடைகிறான் என்னும் கருத்தினை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதிய திருமடலிலே “இறந்த கிறிஸ்து உயிருடன் எழுப்பப்பட்டார்.” இது அனைவரும் உயிருடன் எழுப்பப்படுவர் என்பதாலே உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. (1கொரி 15:20) அவ்வாறே கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பில் நமக்கு மறுவாழ்வு உண்டு என்பதும் நிச்சயமே. இதுவே கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசமாகும். இங்கு

“கிறிஸ்துவோடு” என்ற வார்த்தையையும் மறுவாழ்வு என்பதனை விளக்க கையாளுகின்றார். “கிறிஸ்துவோடு நாம் இறந்தோமானால் அவரோடு வாழ்வோம் என்பதே நாம் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை என்றும் (உரோ 6:8) எங்களையும் அவரோடு உயிர்த்தெழச் செய்து அவர் திருமுன் நிறுத்துவார் என்பதும் எங்களுக்குத்தெரியும் என எடுத்துரைக்கின்றார். இவ்வாறாக, கிரேக்க தந்தையர்களின் போதகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பவுல் மறுவாழ்வு பற்றிய எண்ணக்கருவை விளக்க முன்வருகின்றார் எனலாம்.

பாவமும் அருளும்

பாவம் என்ற கருத்தினை விளக்குவதற்கு பவுல் கிரேக்க வார்த்தையான ‘ஹமார்த்தியா’(hamarthisa) என்பதனைத் தனது மடல்களிலே 62தடவை கையாளுகின்றார். அதில் உரோமையருக்கு எழுதிய மடல்களிலே 48தடவைகளும் ஏனைய மடல்களிலே 14தடவைகளும் பயன்படுத்துகிறார். மேலும், இச்சொல்லானது இன்னும் பல பொருள் படவும் கையாளப்படுகின்றது. அதாவது பல இடங்களில் ஓர் தனிச் சொல்லைக் குறிக்க ஒருமையிலும் பல செயல்களைக் குறிக்கப் பன்மையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (கலா11:4, 1கொரி15:13, கொலோ 1: 4) ‘ஹமார்த்தியா’ என்னும் சொல்லானது பாவத்தின் செயல்களைக் குறிக்கப் பயன்படுகின்றது. (உரோ 3:25), (1கொரி6:18) அதேவேளை பரட்டோமா என்னும் கிரேக்கச் சொல்லானது பாவத்தில் வீழ்வதனையும் அதில் ஈடுகொள்வதனையும் குறிக்கின்றது. (2கொரி 5:15, எபே 2:2, உரோ 4:25) ‘அடிக்கியா’ என்னும் சொல்லானது ஒருவரின் உரிமையைப் பறிக்கும் அர்த்தத்தை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. (உரோ 1:18, 23, 2:8, 6:6, 1கொரி 13:6) ‘அசேபெய்யா’ என்னும் கிரேக்கச் சொல் கடவுளாற்ற தன்மையையும், கடவுளை மறந்து வாழும் நிலையையும், பக்திக் குறைவையும் குறிக்கின்றது. (உரோ 1:8, 11:26, 30:32) ‘பராபாசிற்’ என்னும் கிரேக்க வார்த்தை கடவுளின் திருச்சட்டத்தை மீறும் செயலைக் குறித்து நிற்கின்றது. ‘அனோமியா’ என்னும் கிரேக்க சொல்லானது திருச்சட்டத்தினின்று புறம்பாக நடப்பதைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு பவுல் பாவம் என்னும் பதத்தை விளக்க பல்வேறு கிரேக்க பதங்களை உபயோகிக்கின்றார் என்பதை தெளிவாக நோக்கக் கூடியதாயுள்ளது. இவ்வாறாக பாவம் பற்றிய கருத்தினையும் எடுத்த துரைக்கும் பவுலடியார் அப்பாவத்திலிருந்து கிடைக்கும் மீட்பு அல்லது அருளை பற்றிய கருத்தினையும் கூறுகின்றார்.

பவுல் தான் வாழ்ந்த காலத்தினை பொல்லாத காலம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். ஏனெனில் மேற்கத்தேய கிரேக்க கலாசாரத்தினைத் தழுவிவிய நாடுகளின் பழமையான தத்துவம் “இவ்வுலகம் நிலையில்லாதது” என்பதாகும். எனவே, இவ்வுலகத்தில் நாம் வாழும் காலம் நம்மை பாவ வாழ்விற்கே இட்டுச் செல்கின்றது என பவுல் கருதியிருக்கிறார். ஒருவேளை இத்தத்துவத்தினால் பவுல் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். எனவே, தான் வாழும் காலம் பொல்லாத காலம் என்றும் தீய சக்தியினின்றும் இயேசு விடுதலை தருகின்றார் என்றும் கூறினார். (கலா 1:4)

எமது பாவ இயல்பும் நாம் செய்யும் பாவங்களுமே சாவிற்றுகாரணம் என்கின்றார். மனிதன் பாவம் செய்ததால் இறை உறவிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டான். ஆனால், கடவுள் தன் மகனை மனித உருவில் இவ்வுலகிற்கு அனுப்பினார். அவரது நல்ல செயல்களினால் அருள்வாழ்வு வந்தது எனக் கூறுகின்றார். (உரோ 5:12- 21)

தூய ஆவியில் வாழ்வு

கிரேக்கத்தில் நியூமா என்பது வீசும் காற்றை அல்லது மூச்சை அல்லது தென்றலை அல்லது உயிரைக் குறிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது புலன்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடியாதன. உளவியல் சார் கருத்துக்களைவிளக்கப் பயன்பட்டன. அதேவேளை எபிரேயத்தில் ருவாஹ் என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்குப் பதிலாகவும் கிரேக்கத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

தத்துவவாதியாகிய அனெக்ஸிமினிஸ் காற்றினது மூலக்கோட்பாட்டை விளக்க ஆவியை ஒரு பொருளாக கையாளுகின்றார். உலகிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் காற்றினுள்ளே எழுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் இதனுள் கரைந்து போகின்றன. இதில் காற்று எனப்படுவது காற்றாகிய நமது ஆன்மா, நமது உடலை ஒன்றாக வைத்திருப்பதற்கு ஒப்பாக ஓர் ஆவியும் காற்றும் உலகம் முழுவதனையும் ஒன்றாய் பிடித்து வைத்துள்ளன. காற்று எப்பொழுதும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் குளிர், சூடு, ஈரலிப்பு, இயக்கம் என்பவற்றினூடாக அது கண்ணுக்கு புலப்படக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. காற்று அமிழ்த்தப்படும் போது மண்ணும் மண் அமிழ்த்தப்படும் போது கற்களும் உருவாகின்றன. இவ்வாறாக உலகப் பொருட்களின் தோற்றத்திற்கு காற்றாகிய ஆவியே காரணம் என்கிறார்.

‘வெரமத்தியா’ எனும் கிரேக்க இலக்கியத்தில் ஆவி என்பது உலகின் ஊடகமாகக் கொள்ளப்பட்டது. மனிதனது அசைவுகள் சிந்தனைகள் போன்றவற்றிற்கு இதுவே காரணம் எனக் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாறே ‘பைலோ’ எனப்படும் இலக்கியத்திலும் ஆவியானது பருப்பொருள் வரிசையில் உட்பட்டதொன்றாகவும், ஆனால் கடவுளுடைய வெளிப்படுத்தலுக்கு காரணமானதொன்றாகவும் கொள்ளப்பட்டது.

பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் கிரேக்க கிறிஸ்தவ அறிஞர்கள் காற்று என்பது ஐம்பூதங்களில் ஒன்று. அதுவே இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட இறையாற்றலைக் குறிக்கும் சொல்லாக மாறியது. ஆவி ஓர் பொருளன்று மாறாக ஓர் ஆள் மூவொரு கடவுளில் ஒருவர். இறைத்தந்தையோடும் இறைமகனோடும் ஒன்றானவர். அவர்களுக்கு ஒப்பானார் என்று கிறிஸ்தவ இறையியல் ரீதியில் விளக்கமளிக்கின்றனர். பவலும் தன் இலக்கியங்களில் ஆவி பற்றி விளக்கம் கொடுக்கும் போது, தான் கற்ற கிரேக்க கல்வி அடிப்படையில் சில விடயங்களை எடுத்துக் கூறினார்.

அந்த வகையில் புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்களுள் பரிசுத்த ஆவியைப் பற்றி முதன்முதல் பேசியவர் புனித பவுலாவார். பிலமோனுக்கு அவர் எழுதிய திருமுகத்தை தவிர ஏனைய திருமுகங்களில் ஆவியைப் பற்றிய விடயங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றது.

நியூமா என்ற சொல்லானது புதிய ஏற்பாட்டில் 379 தடவைகள் இடம் பெறுகின்றன. அவற்றில் பவுலின் திருமுகங்களிலே 146 தடவைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. கொரிந்தியருக்கு எழுதிய திருமுகத்தில் 40 தடவைகளும் உரோமையருக்கு எழுதிய திருமுகத்தில் 34 தடவைகளும் பயன்படுத்துகின்றார்.

பவுல் உரோமையருக்கு எழுதிய திருமுகத்தில் ஊனியல்பு ஆவியின் இயல்பு என்ற இரு பதங்களைப் பயன்படுத்துகின்றார். ஊனியல்புக்கு பவுல் பயன்படுத்துகின்ற கிரேக்கச் சொல் சர்க்கல் இதனைச் சில வேளைகளில் உடல் அல்லாது மனித பார்வை என்ற கருத்துக்களில் பயன்படுத்துகின்றார். (உரோ 7:5) “நாம் நமது ஊனியல்பின் படி வாழ்ந்த போது சட்டத்தை ஓர் வாய்ப்பாக்கிக் கொண்டு பாவ இச்சைகள் நமது உறுப்பில் செயலாற்றின” என்கிறார். ஆவியின் வாழ்வைக் குறிக்க “நியூமா” என்னும் கிரேக்க சொல்லைப்

பயன்படுத்துகிறார். இது ஆற்றலைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளப்பட்டது. இதற்கு முன் பாவப் பலவீனமுள்ள மனிதனின் இயல்பையும் ஆற்றல் மிக்க ஆவியின் அருளால் நிரப்பப்பட்டு வெற்றியுடன் வாழும் கிறிஸ்தவனின் வாழ்க்கை நிலையையும் ஒப்பிட்டு வேறுபடுத்தி பரிசுத்த ஆவியின் ஆற்றலை நமக்கு தெளிவுபடுத்துகிறார்.

“அர்போன்” என்னும் கிரேக்கச் சொல்லானது முத்திரை பிணை உத்தரவாதம் எனப்பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. கிறிஸ்தவர்கள் திருமுழுக்கின் மூலம் ஆவியின் முத்திரையைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். (எபே 1:8, 4:30, 2கொரி 1:22, 5:5) இதன் மூலமாக கடவுளின் உரிமையாகின்றனர் என்பதனை விட அவரின் உரிமைக் குடிமக்களாகின்றனர் என்பதே பவுலின் இறையியலாகும்.

நீதிமானாதல் அல்லது ஏற்புடையவராதல் (Justification)

கிரேக்கத்தில் டிக்காயோசுனே (Dikaosune) என்ற பெயர்ச் சொல்லும் டிக்காயோ (dikaio) என்ற வினைச் சொல்லும் நேர்மை அல்லது நீதி அல்லது நீதியோடு நடத்தல் என்ற பொருளைத் தருகின்றது. இச்சொல்லை பவுல் தனது மடல்களில் காரணிக் தன்மையைப் பயன்படுத்தி கையாளுகின்றார். dikasoune என்னும் சொல்லானது ஆங்கிலத்தில் Justification, Righteous எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. தமிழில் இச் சொல் கடவுள் நீதியுள்ளவர். தன்மீது நம்பிக்கை கொண்டோரை ஏற்புடையவராக்குகின்றார் என்றும் கொள்ளப்படுகின்றது. (உரோ 3:26)

கிரேக்க தத்துவத்திலே நீதிமானாதல் என்னும் கருத்து பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. கிரேக்க தத்துவஞானியாகிய “பிளேட்டோ” மனிதருக்குரிய அடிப்படைக்குணங்களில் ஒன்றாக ஏற்புடையைக் கருதுகின்றார். யூத சமயத்தில் இக்கருத்தானது இறுதி நாட்களில் கடவுள் உலகை தீப்பிடும் போது அவரின் நீதிச் சட்டத்தின் படி நடந்தவர்களை நீதிமாண்களாகக் கொள்வார் எனக் கூறி ஓர் இறுதிக் காலவியல் சிந்தனைக்கு இட்டுச் செல்கின்றனர்.

புனித பவுல் ஏற்புடையவராதல் என்னும் செயலை ஓர் இறுதிக் கால நிகழ்வாகவே கருதுகின்றார். (உரோ 2: 13, 5:19, 8:33-34, கலா 5:5) இதேவேளையில் ஏற்புடையைப் புனித பவுல் யூத சமய

கருத்திற்கு முரணான வகையிலும் தமது எழுத்துக்களில் கையாள்கின்றார். இது ஏற்கனவே நடந்து முடிந்த ஒரு நிகழ்வாகவும் பவுல் காண்கின்றார். அதாவது கிறிஸ்துவில் நம்பிக்கை வைத்தவர்கள் கடவுளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றார்கள் என்பதாகும். (1 கொரி 6:11, உரோ 5:1)

கடவுளுடைய குமாரன்

கடவுளுடைய பன்மைத் தன்மை என்ற கருத்து பழங்காலத்தில் உலகெங்கும் காணப்பட்டது. கிரேக்க புராணங்கள் தெய்வங்களுக்குள் குடும்ப உறவு உண்டென்று கொண்டனர். ஹெர்மத்திகா இலக்கியத்தில் பூமியில் வாழும் மனிதன் அழிந்து போகும் தன்மையுடைய மனிதன் என்று கொள்ளப்பட்டது. கிரேக்க சிந்தனையை அறியாத யூதன் தெய்வீகத்தையும் மனுஷிகத்தையும் இணைக்க ஒரு போதும் முயலான். இப்படியாக கிரேக்க பண்பாடு கலந்த யூத சமயத்திலும் கடவுளுடைய குமாரன் என்னும் போது ஒருவர் அதிசயமாகப் பிறந்தாரென்பதோ விசேட சமய ஆசாரங்களால் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார் என்பதோ பொருளில்லை. அவர் தம் கீழ்ப்படிதலால் கடவுளின் பராமரிப்புக்குள்ளும் பாதுகாப்புக்குள்ளும் வாழ்கின்றார் என்பதே பொருள் நூல் முழுவதிலும் கடவுளுடைய குமாரர் தந்தையால் அனுப்பப்பட்ட ஒருவர் என்ற கருத்தைக் காண்கின்றோம்.

மனுமகன்.

இது ஹெர்மத்திகா இலக்கியம் கிரேக்கப் பண்பாடு கலந்த யூத சமயம் ஆகியவற்றில் காணப்பட்ட ஒரு பொதுவான கருத்தாகக் காணப்பட்டது. இதனுள் பிளேட்டோவின் தத்துவ அம்சம் வெளிப்படுகின்றது. அதாவது மனுக்குலத்தின் மாதிரியான ஒரு மெய்ப்பொருள் மனுக்குலமனைத்திலும் வியாபித்து இறுதியில் அந்த மெய்ப்பொருளுடன் இணைகின்றதென்னும் கருத்து இதில் வெளிப்படுகின்றது. யோவானின் எழுத்துக்களில் மனுமகன் கடவுளுடைய குமாரன், மேலிருந்து இறங்கினவர் மேலே ஏறுகிறவர் என்று காண்கிறோம். (யோவான் 3:13). மேலும், கிரேக்க சிந்தனையிலுள்ள மேலுலகு, மனிதன், மனுமக்கள் உள்ளங்களில் வாசமாயிருப்பதால் மனுக்குலம் அனைத்தையும் தன்னில் கொண்டிருப்பதாகக் கொள்ளப்பட்டது.

3.2. புனித யோவானின் எழுத்துக்களில் கிரேக்க கலாசாரத்தின் தாக்கம்.

செபதேயுவின் மகனான புனித யோவான் நான்காம் நற்செய்தியின் ஆசிரியர் ஆவார். இவர் இயேசு அன்பு செய்த சீடர்களில் ஒருவராவார். இவர் இயேசுவின் வாழ்வு, மரணம் என்பவற்றில் உடனிருந்தார். இதனால் இவரது எழுத்துக்கள் மிகவும் நம்பகத்தன்மை வாய்ந்தவை என பல ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். யோவான் நற்செய்தியானது ஆழ்ந்த ஞானநூல் என்றும், சமூக விழிப்புணர்வு நிறைந்த நூல் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

மேலும் “இயேசுவே இறைவனாகிய மெசியா என்று நீங்கள் நம்புவதற்காகவும், நம்பி அவர் பெயரால் வாழ்வு பெறுவதற்காகவுமே இந்நூலில் உள்ளவை எழுதப்பட்டுள்ளன”. (20:31) என்று ஆசிரியரே நூலின் நோக்கத்தை தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றார். பழையன கழிந்து புதியன புகுந்து விட்டன என்று காட்டுவதும், கிறிஸ்துவை நேரடியாக கண்டிராத தலைமுறையினருக்கு அவரைப்பற்றிய நம்பத்தக்க சான்று அளிப்பதும், (20:29) முதல் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்தில் தோன்றிய சில தவறான கொள்கைகளை (திருமுழுக்கு யோவான் தான் மெசியா, தோற்றக் கொள்கை) திருத்துவதும் நூலாசிரியரின் நோக்கம். இதை நிறைவேற்ற ஏறத்தாழ கி.பி 90 ஆம் ஆண்டில் “கிரேக்க” மொழியில் இந் நற்செய்தி எழுதப்பட்டது. அத்தோடு இது எபேசு நகரில் எழுதப்பட்டது என்பது கிறிஸ்தவ மரபாகும்.

நூலாசிரியர் தொடக்கத்திலே மனிதரான “வாக்கு” இயேசு என எடுத்துரைக்கின்றார். இயேசுவின் வாழ்வை ஒளி வாழ்வு, வழி உண்மை, உணவு போன்ற உருவங்களால் விளக்கி, இயேசு யார் என்பதை எல்லாக் கால, இட, சமய, பண்பாட்டு மக்களுக்கும் எளிதில் புரிய வைக்கிறார். மேலும், அழைத்தல், கோவில் வழிபாடு, திருமுழுக்கு, நற்கருணை போன்ற கிறிஸ்தவ கருத்துக்களின் ஆழ்ந்த பொருளை எடுத்துரைக்கின்றார். மகனுக்கும் தந்தைக்கும், மகனுக்கும் சீடர்களுக்கும், உள்ள நெருங்கிய உறவு பற்றி சிறப்பாக பேசுகிறார். ஒத்தமை நற்செய்தியை தொடர்பு படுத்திப்பார்க்கையில் பல வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றது. இயேசுவின் உரைகள், அவருடைய செயல்கள், அவரைப்பற்றிய செய்திகள், அவருடைய ஆளுமை, அவருடைய பணித்தளம் ஆகிய அனைத்து விடயங்களிலும் ஒத்தமை நற்செய்திகளுக்கும் யோவான் நற்செய்திக்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு.

பாலஸ்தீனா சூழ்நிலையில் வாழ்ந்த யோவான் யூதக்கருத் துக்களாலும், கிரேக்க தத்துவஞானத்தினாலும் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். அந்தக்கருத்துக்களும் சிந்தனைகளும் அவரது எழுத்துக்களில் பிரதிபலித்திருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக உள்ளன. அவரது இலக்கியத்தில் வார்த்தை, முடிவில்லா வாழ்வு, உண்மை, தூயஆவி (துணையாளர்) போன்ற பதங்கள் கிரேக்க நடையிலும் அதன் சிந்தனைகளின் அடிப்படையிலும் விளக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

புனித யோவான் கி.பி 100ஆம் ஆண்டில் நற்செய்தியை எழுதிய போது திருச்சபை புற இனத்தவரை அங்கத்தவராகக் கொண்டிருந்தது. எனவே யோவான் புற இனத்தவருக்கு விளங்கக்கூடியவகையில் நற்செய்தியை எழுதினார். கிறிஸ்துவை மெசியா, தாவீதின் மகன் என்று அறிமுகம் செய்வது யூத சட்டங்களை அறியாத புற இனத்தார்க்கு அர்த்தமற்றதாகும். எனவே இங்கு யோவான் புற இனத்தார்க்கு புரியக்கூடியவகையில் கிரேக்க தத்துவ சிந்தனையிலிருந்து பல கருத்துக்களை எடுத்து புற இனத்தார்களுக்கு கிறிஸ்துவை அறிமுகம் செய்கின்றார். இந்த வகையில் யோவான் நற்செய்தியில் பயன்படுத்தப்படும் கிரேக்க இறையியல் பதங்களை விரிவாக நோக்குவோம்.

வார்த்தை (Logos)

Logos என்பது கிரேக்க மொழியில் வார்த்தையைக் குறிக்கும் சொற்பதமாகும். கிரேக்கர்களிடையே இச்சொல்லானது சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் சொல் அல்லது பகுத்தறிவு அல்லது உலக ஞானம் என்று அர்த்தம் கொள்ளப்பட்டு வந்தது.

ஹுகிரேக்கர்கள் உலகின் தோற்றத்திற்கும் அதன் இயக்கத்திற்கும் அடிப்படையாக ஞானம் அறிவு என்பன அமைந்துள்ளன எனக் கூறுவர். இது கிரேக்கத்தின் “லோகோஸ்” (Logos) உலக ஞானம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த ஞானமே உலகின் மேன்மையான சொற்பதங்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம். இதனால் கிரேக்கரின் கருத்துப்படி “Logos” உலகின் ஆன்மாவாக செயற்படுகின்றது எனக் கொள்ளலாம். மனித அறிவும் ஞானமும் Logos இலிருந்து புறப்பட்ட சிறு பொறிகளாகும். எனவே கிரேக்க

கருத்துப் படி உலக ஆன்மாவுக்கும் மனித ஆன்மாவுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.

மேலும் “Philo” எனும் அறிஞரின் கருத்துப்படி “வார்த்தை” உலகில் பழையது. அவ்வார்த்தையின் வழியாகவே இறைவன் உலகைப் படைத்தார். எனவே அவ் வார்த்தை இறைவனையும் மனிதனையும் இணைத்துக் காட்டுகிறது என்றார். வார்த்தை என்பது சாதாரண புத்தகங்களில் காணப்படும் சொற்களை அல்லது நாம் பேசும் ஒலி வடிவ சொற்களையோ குறிக்கும். ஆனால் புனித யோவான் எழுத்துக்களில் வார்த்தை ஒரு தனி இடம் பெறுகின்றது. பொருள் செறிந்த அரிய இறையியல் கருத்துக்களை தன்னுள் அடக்கியுள்ளது. இதற்குப் பின்னணியாக இருப்பது “கிரேக்க மெய்யியலும், பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் வார்த்தையின் பயன்பாடுமாகும்”. இங்கு நாம் கிரேக்க மெய்யியலில் எவ்வாறு வார்த்தையின் வளர்ச்சி காணப்பட்டது என்பதையும் கிரேக்க மெய்யியல் கருத்துக்களை எவ்வாறு புனித யோவான் தனது நற்செய்தியில் பயன்படுத்துகிறார் என்பதையும் நோக்குவோம்.

கிரேக்க மெய்யியலில் வார்த்தையின் முக்கியத்துவம்.

கிரேக்க மெய்யியலில் வார்த்தை Logos மூன்று முக்கிய கோணங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அவை

1. மனிதனின் பகுத்தறிவுத்திறன்
2. உலகாளும் விதி
3. கடவுளர்கள்.

மனிதனின் பகுத்தறிவுத் திறன்

கிரேக்க மெய்யியலாளர்கள் கருத்துப்படி, “வார்த்தை” மனிதனை இயக்கும் பகுத்தறிவாற்றல். இது மனிதன் தான் யார் என அறியவும் உலகில் தனது ஒப்புயர்வற்ற தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த நிலையை அறியவும் உதவுகின்றது. அரசியல் கலாசார வாழ்வில் ஏற்படும் முன்னேற்றங்கள் யாவும் பகுத்தறிவின் குறிப்புகள் என்கின்றனர்.

உலகியல் விதி

வார்த்தை மனிதனின் பகுத்தறிவுத்திறன் என்ற நிலை வளர்ந்து ஒரு பரந்த அர்த்தத்தைப் பெறுகின்றது. உலகனைத்தையும் உருவாக்கி இயக்கும் அடிப்படைக் காரணியாக இயக்க விதி காணப்படுகின்றது. பிளேட்டோவின் தத்துவத்திற்குப் புத்துயிர் கொடுத்த மெய்யியல் அறிஞர்கள் (Neo Platonists) வார்த்தை உலகிற்கு உருவம் கொடுக்கும் ஒரு சக்தியாக செயற்பட்டது என்றனர். மனிதனின் பகுத்தறிவாகச் செயற்படும் வார்த்தை அதன் ஒரு பகுதியாகும். இவ்வார்த்தையால் மனிதன் வாழ்வையே வடிவமைக்கக் கூடிய அறிவைப் பெறுகின்றான். உலக அமைப்பிலும் அதன் இயக்கத்திலும் மனித செயற்பாட்டாலும் இறைவார்த்தை ஒரே விதத்தில் செயற்படுவதால் அதுவே மனிதனை உலகோடும் மனிதனோடும் இணைக்கும் பாலம் என்றும் ஹெராக்கலிடஸ் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கருத்தின் அடிப்படையில் சோக்கரட்டீஸ், பிளேட்டோ போன்றவர்கள் வார்த்தையே சமூக வாழ்வின் முக்கிய கூறாக இருக்கிறது என்றனர்.

கடவுளர்

பற்றின்மைக் கொள்கையினர்(Stoicists) கி.மு 306 வார்த்தையை கடவுளுக்குச் சமமாக்கினர். கடவுளாக உருவகப்படுத்தினர். கிரேக்க கடவுளான செயுஸ் (Zeus) வார்த்தையாகக் கருதப்பட்டார். உலகம் வார்த்தையின் வெளிப்பாடாகக் கருதப்பட்டது. அனைத்தும் அதிலிருந்து ஆரம்பம் கண்டது போல மீண்டும் அதிலே சங்கமம் ஆக வேண்டும். Philo எனும் அறிஞர் வார்த்தையைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றார். அதைத் தனது எழுத்துக்களில் 1300 தடவை பயன்படுத்துகின்றார். இவரின் கருத்துப்படி வார்த்தை உலகின் பழையது. அவ் வார்த்தை வழியாகவே இறைவன் உலகைப் படைத்தார். எனவே அவ்வார்த்தை இறைவனையும் மனிதனையும் இணைப்பதாகக் காட்டுகின்றது. வார்த்தையை அவர் கடவுளாகக் கருதவில்லை. கடவுளின் மகனாகவே கண்டார்.

இவ்வாறு கிரேக்கர் வெவ்வேறு அர்த்தங்களில் வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினர். இவ்வாறான கிரேக்க மெய்யியல் சிந்தனைகளை உள்வாங்கி யோவான் தனது நற்செய்தியினை எழுதியுள்ளார். அவற்றை நாம் விரிவாக நோக்குவோம்.

ஸ்தொயிக்கர் இப்பிரபஞ்சம் இயங்குவதற்கு காரணம் பகுத்தறிவு சார்ந்ததோர் ஆற்றல் இதன் பொறிகள் மனிதருள் பல அளவுகளில் காணப்பட்டன என்றனர். காலப்போக்கில்

ஸ்தொயிக்கருடைய பகுத்தறிவு ஆற்றலும் பிளேட்டோவின் தத்துவமும் இணைந்து ஓர் புதிய கருத்து உருவாகியது. இவ்வாறாக ஸ்தொயிக்கருடைய பகுத்தறிவு ஆற்றல் கடவுளுடைய வாக்கு என கருத்தேற்றம் செய்து யோவான் பயன்படுத்துகின்றார். அதனைத் தம் நடையில் “தொடக்கத்தில் வாக்கு இருந்தது அவ்வாக்கு கடவுளோடு இருந்தது அவ்வாக்கு கடவுளாயும் இருந்தது”. எனக் கூறுகிறார்.

கிரேக்கர்கள் உலகிலுள்ள எல்லாவற்றையும் லோகோஸ் ஆண்டுகொண்டிருக்கிறது என எண்ணினர். அதனை ஒரு அருமையான ஜடப்பொருளாகவும் கொண்டனர். லோகோஸ் தெய்வீகமான ஒன்றாகக் கொள்ளப்பட்டது. உயிர் உள்ளதும் உயிரற்றதுமான சடப்பொருளில் அது வெளிப்படுகின்றது. அதுவே கடவுள், அதுவே அனைத்துலகு. இந்த லோகோஸின் பொறிகள் மனிதர்களின் உள்ளங்களில் காணப்படலாம். இவ்வாறாக மனிதர்களின் உள்ளங்கள் அனைத்துலக உள்ளங்களின் பொறிகளாகும். எனவே மனிதனின் ஆன்மாவிற்கும் அனைத்துலக ஆன்மாவிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. இலட்சிய வாழ்க்கை நடத்த விரும்பும் ஒருவர் இவ்வாறாகத் தன்னிலும் தன்னைச் சுற்றி இருக்கிற லோகோஸிற்கும் ஏற்றபடி வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். இவ்வாறாக வாழும் போது அவன் கடவுளுடைய பிள்ளையாகின்றான். அவன் தன் ஜடத்தன்மையைக் களைந்துவிடக் கூடுமானால் அவன் கடவுளுக்கு இணையாகின்றான் என்கின்றனர். பற்றின்மைக் கொள்கையினர் (ஸ்தொயிக்கர்) இதனை விட வேறு தெய்வமில்லை என்று கொண்டனர். பற்றின்மைக் கொள்கையினருக்கும் யோவானுக்குமிடையே கொள்கை ரீதியான தொடர்பு உண்டா என்பது விவாதத்திற்குரிய விடயமாக இருப்பினும் மேலெழுந்த வாரியாக ஏதாவது தொடர்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை யோவானில் காண்படும் லோகோஸின் கருத்தைக் கொண்டு அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

கிரேக்க மெய்யியலறிஞரான கெராக்கிலிட்டாஸ் (கி.மு 560) என்பவரது கருத்துப் படி “வார்த்தையே அனைத்தையும் ஆண்டு வருகின்றது. இவரது கருத்துப் படி மனிதனுக்கு அறிவும், ஆற்றலும், உண்மையும், தீர்ப்பு செய்யும் வன்மையும் அளிப்பது இந்த வார்த்தை தான். வார்த்தையின் படியே யாவும் நடைபெறுகின்றது” என்பதாகும். பழைய ஏற்பாட்டிலே இந்த வார்த்தையானது உலக ஞானம் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்ஞானமானது ஆளாக உருவகம் செய்யப்பட்டு அது என்றென்றும் இருப்பதாகவும் கடவுளின் கருவியாக நின்று

ஒத்துழைப்பதாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஓர் யூதனுக்கு வார்த்தை என்னும் சொல் வெறும் ஞானமன்று அது கடவுளின் ஆற்றல், கடவுளின் உடனிருப்பது, இறைவனிடமிருந்து புறப்படுவது, அனைத்தையும் ஆக்குவது என அர்த்தம் கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இந்தக் கருத்தினை இயேசுக் கிறிஸ்துவில் உட்புகுத்தி யூதர்களுக்கு விளங்கப் படுத்து வதற்காக யோவான் “வார்த்தை” என்ற இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தி யிருக்கலாம் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

யோவான் நற்செய்தியில் வார்த்தை பற்றிய கருத்தை நோக்கின், ஒருமையில் வார்த்தையானது ஒரு சொல், சொற்றொடர், உரை எனப் பவற்றைக் குறிப்பிடப் பயன்பட்டது. (2:9-22, 4:39,37,12:38,15:25,19:8,13) பன்மையில் இச்சொல்லானது இயேசுவின் அல்லது பிறரின் பேசப்பட்ட வார்த்தைகளை குறிப்பிடப் பயன்பட்டுள்ளது. தொகுத்து நோக்கின் இயேசு தன் அடியார்களுக்கும் உலகிற்கும் கூறிய யாவற்றையும் குறிக்கப் பயன்பட்டது. (5:12-13) இயேசு பேசும் வாக்கு உயிரோட்டமுள்ளது, ஆற்றல் மிக்கது என்பது யோவானின் கருத்தாகும்.

அலெக்சாந்திரிய மத அதிகாரியான “பைலோ” வாக்குப் பற்றிய சிந்தனையில் Logos னைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பைலோவின் Logos இற்கும் யோவானின் Logos இற்கும் இடையில் கருத்துத் தொடர்புகள் காணப்படுகின்றது. பைலோ Logos என்பது பேசப்படும் கடவுளின் வார்த்தை மட்டுமல்ல, அனைத்துலகின் பொருட்டிடம் அல்லது நோக்கம் வியாபித்து நிற்கும் கடவுளின் சிந்தனையாகவும் (Thought Of God) கொள்ளப்படுகிறது. இது கடவுளின் உள்ளத்தில் உருவாகி படைப்பில் வெளிப்பட்டது. இது அனைத்துலகில் வெளிப்படும் சிந்தனையின் பகுத்தறிவு சார்ந்த உட்பொருளாகும் என்கின்றார்.

பற்றின்மைக் கொள்கையினர் (ஸ்ரொயிக்கர்) சிந்தனையிலே பகுத்தறிவு சார்ந்த உட்பொருள், தானே தோன்றி, தானே இயங்கி, தானே விளக்கமுறுவதால் இது தன்னியல்பில் தன்னைப் படைத்தவரின் உள்ளத்தில் வெளிப்படுகின்றது. இது வெளிப்படுத்தப்பட்ட கடவுளைக் குறிக்கின்றது. இந்தக் கடவுளாகிய சிந்தனைக்கு(வாக்கு) படைக்கும் திறன் உள்ளது. இது செயலிலும் சிந்தனையிலும் வெளிப்படும் ஆற்றலாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதுவே பைலோவில் காணப்படும் எபிரேய அம்சமாகவும் காணப்படுகின்றது. இந்த விடயத்தினை யோவான் அதிகளவில் வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம். இந்தப்பின்னணியிலேயே யோவான் “வாக்கு கடவுளாய் இருந்தார்” எனக்கூறுகின்றார்.

யோவான் நற்செய்தி முழுவதிலும் இயேசு தன்னை “மனுமகன்” என்று குறிப்பிடுகின்றார். இச் சொல்லானது கிரேக்க சிந்தனையிலுள்ள “மெய்மனிதன்” (ஆன்तिரோபாஸ் அலிதினேஸ்) என்னும் சொல்லுக்கு சமமானது. பைலோவில் இச் சொல் லோகோஸிற்கு ஒப்பிடப்பட்டது. அனைத்துலக லோகோஸில் மண்ணுலகில் தொடர்பு கொள்ளும் அம்சம் மெய்மனிதன் என்றழைக்கப்பட்டது. ஆனால் யோவான் முன்னுரையில் மட்டுமே லோகோஸ் என்ற சொல்லை இயேசுவைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துகின்றார். மற்றைய இடங்களில் மனுமகன் என்றே குறிப்பிடுகின்றார். பைலோ, லோகோஸ் பற்றித் தரும் உண்மைகள் அனைத்தும் இங்கு இயேசுவைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக கிரேக்கர் மத்தியில் பொருள் செறிந்ததாகக் காணப்பட்ட இந்த Logos என்ற சொல்லை பயன்படுத்தி யோவான் கிறிஸ்துவைப் போதிக்க இவ் வார்த்தையை மிகவும் பொருத்தமானதாக தெரிவு செய்தார். வார்த்தை வழியாகவே இறைவனை கிரேக்கர்களுக்கு புலப்படுத்துகிறார். இதனையே யோவான் தன் முன்னுரையூடாக (1:1-18) இந்த வார்த்தை ஆதியிலே இருந்தார், காலத்தின் தொடக்கத்திலே இருந்தார் அதாவது வார்த்தை காலத்திற்கு, முந்தியவர் காலத்தைக் கடந்தவர் நித்தியர், கடவுளோடு இருந்தார். கடவுளோடு வார்த்தை இருந்தபடியால் அவரே கடவுளை வெளிப்படுத்த தகுதியுடையவர் மேலும், இவ் வார்த்தை கடவுளாயும் இருந்தார். அதாவது கடவுளின் முழுமையின் வெளிப்பாடாக விளங்கினார். இந்த வார்த்தையின் வழியாகவே கடவுள் உலகைப் படைத்தார். மனுவுரு எடுத்து இயேசு வடிவில் எம்மைத் தேடி வந்தார் எனக் கூறி நிற்கிறார். (1:11) யோவானின் கூற்றுப்படி இயல்பாக Logos ஐப் பெற்றுக் கொண்டவர் எவருமில்லை. மாறாக கடவுளுடைய அன்பும் அறிவும் இருந்தால் மட்டுமே ஒருவன் இதனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் (1:12) என்று வார்த்தையைப்பற்றிய கருத்தை கிரேக்க பின்னணியை மையமாகக் கொண்டு விளக்குகிறார். இந்தக் கிரேக்க எபிரேயச் சிந்தனைகள் இரண்டையும் அதனுள் கொண்டுள்ளார் எனக் காணலாம். ஒன்றின் உறுதியான உண்மையான அழிவற்ற தன்மைகளைக் குறிக்க இச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (யோவான் 3:21, தொ.நூ 32: 16, திருப்பாடல் 25:5, 145:119-160) யோவான் தனது இலக்கியத்தின் வாய்மை இயேசுவின் வாக்கில் வெளிப்பட்டதாக காட்டுகிறார். (1:17) ஆனால் திருச்சட்டம் வெளிப்படுத்துவது அறிவு பூர்வமான உண்மை அல்ல. உறுதியான நிலையான கடவுளின் தன்மையையே (தி.பா119-89) இதனை கிரேக்க வாசகங்கள் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். இதனால் யோவான் எபிரேய

மொழி நடையைப் பயன்படுத்துகின்றார். அவ்வாறு பயன்படுத்தினாலும் கிரேக்க வாசகங்களுக்கு புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் அதனைக் கையாள்கிறார். இவ்வாறாக (8:37)இல் பழைய ஏற்பாட்டு ஈடுபாடு ஒன்றுமில்லாமல் இப்பகுதி கிரேக்க வாசகங்களுக்கு எழுதப்பட்டது போலவே காணப்படுகின்றது.

“அலிதையா” என்பது மாறிப்போகும் இவ்வுலகத்திற்கு எதிரான நிலையான மெய்ப்பொருளினைக் குறப்பிடும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே 8:32 இல் காணப்படும் “உண்மையை அறிந்தவர்களையும் இருப்பீர்கள் உண்மை உங்களுக்கு விடுதலையை அளிக்கும்”. என்ற பகுதியானது கிரேக்க மணம் வீசுவதாகக் காண்பிக்கப்படுகின்றது. தெய்வீக மெய்ப்பொருளை அறிவதன் மூலம் விடுதலை கிடைக்கும் எனப்பட்டது.

இவ்வாறாக அலிதையா மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படும் மெய்ப்பொருளைக் குறிப்பதனைக் காணலாம். இந்த நிலையான மெய்ப்பொருளே இயேசுவில் லோகோஸாக வெளிப்பட்டது. இவர் உண்மையின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்ல, உண்மையும் அவரே. ஆகையினால் உண்மையில் நிலைத்திருக்கும் ஒருவர் அவரில் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என யோவான் கூறுகின்றார். பிளேட்டோனிசம் என்ற கோட்பாடு கிரேக்க தத்துவஞானி பிளேட்டோவின் கொள்கையில் உருவான ஒன்று. பிளேட்டோ “எண்மை” அல்லது” நிழல்” (Idea or copy) என்னும் தன் போதனையில் மெய்யான உலகத்தைப் பற்றியும் அதிலுள்ள மெய்யான பொருட்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் கருத்துப் படி “உண்மை உலகு” “சாயல் உலகு”. நாம் வாழும் இவ்வுலகு உண்மையின் உலகின் சாயல் பிரதிபலிப்பு மட்டுமே. இவ்வுலகப் பொருட்களை நாம் முழுமையாக அறிந்து விளங்க விரும்பினால் உண்மை உலகிற்குள் நுழைய வேண்டும். மெய்ப்பொருள், நிழல் என்ற இந்த இருநிலைப் பாகுபாடு யோவான் கால மக்கள் மனங்களில் நிலையான இடம் பெற்றிருந்தது. இதனால் இக்கால மக்கள் உடலையும் உள்ளத்தையும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டதாகக் காண முற்பட்டனர். உள்ளம் உடலை விட உயர்ந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டது. இந்த உள்ளம் உடலிலிருந்து விடுபட்டு நண்மையின் எண்ணமாக கடவுளுடன் இணைவதே வாழ்க்கையின் இலக்காகக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் எவ்விதமாக உண்மையுலகிற்குள் நுழையலாம் அல்லது கடவுளுடன் இணையலாம் என்பது பற்றியே பிளேட்டோவின் பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தது.

யோவான் இப்பிரச்சினையை தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தி கிறிஸ்துவே உண்மை உலகில் இருந்து வந்தவர் எனவும் அவரே உண்மை உலகை நமக்கு வெளிப்படுத்தக் கூடியவர் எனவும் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். கிறிஸ்துவே உண்மையான ஒளி என்றும் (8:12) உண்மையான உணவு என்றும் (6:35) உண்மையான திராட்சைக்கொடி என்றும் (15:1) பலவாறாக அறிமுகப்படுத்துகின்றார். அவர் செய்த ஒவ்வொரு செயல்களும் உண்மை உலகை நமக்கு வெளிப்படுத்தும் யன்னல்கள் போல அமைந்துள்ளன. ஆகவே தான் யோவான் இயேசுவின் புதுமைகளை “அருங்குறிகள்” என அழைக்கின்றார். இவ்வாறாக “உண்மை” பற்றிய விளக்கத்தை யோவான் கிரேக்கப் பின்னணியை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்குகிறார்.

தாய ஆவி (Holy Spirit)

கிரேக்கத்தில் “நியூமா” என்பது வீசங்காற்றின் மூச்சைக் குறிக்கும். இந்தப் பொருளில் இவை புலன்களிற்கப்பாற் பட்டதையும் (Methaphysical) உளவியல் சார்ந்தவற்றையும் விளக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறாக ஆவியானது ஆன்மாவோடு இணையும் ஓர் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

மைலீனிய முப்பெரும் அறிஞர்களில் இறுதியானவரும் தத்துவ சிந்தனையாளருமான அனெக்ஸிமினிஸ் (கி.மு 585-528) காற்றைப்பற்றிய மூலக்கோட்பாட்டினை விளக்கும் போது “ஒவ்வொன்றும் காற்றிலிருந்தே எழுகின்றன, ஒவ்வொன்றும் அதனுள்ளே கரைந்து போகின்றன” என்று பிரகடனம் செய்தார். இங்கு காற்று என்பது மூச்சும் ஆவியுமாகும். காற்றாகிய நமது ஆன்மா நமது உடலை ஒன்றாக வைத்திருப்பதற்கு ஒப்பாக ஓர் காற்றும், ஆவியும் உலகம் முழுவதனையும் ஒன்றாகப் பிடித்து வைத்துள்ளன. ஆவியும் காற்றும் ஓர் பொதுவான ஊடகமாக கருதப்பட்டன என்கிறார்.”

பற்றின்மைக் கொள்கையினர் (ஸ்ரொயிக்கர்) இது அரை குறையான பொருண்மை சார்ந்த (Material) ஒன்று என்றும், உலகில் வியாபித்துள்ளதொன்றும், மனிதனிலும் வாசமாய் இருக்கின்றது எனவும் கண்டு கொண்டனர். ஆயினும் இன்னொரு பக்கம் ஆவி பொருண்மை சாராத ஒன்று, கடந்து நிற்கும் கடவுளைச் சார்ந்ததொன்று

என்ற ஒரு கருத்தும் அவர்களிடையே இருந்து வந்துள்ளமையை அறிய முடிகிறது.

“Philo”என்னும் கிரேக்க தத்துவஞானி கூறுகையில் ஆவி என்பது பருப்பொருள் வரிசையில் உட்பட்டதொன்றாகவும் ஆனால் கடவுளுடைய வெளிப்படுத்தலுக்கு காரணமன ஒன்றாகவும் கொள்ளப்பட்டது.இவ்வாறாக யோவானும் ஆவி அல்லது துணையாளன் பற்றிய கருத்துக்களை ஐந்து இடங்களில் பயன்படுத்துகின்றார். (14:15-17), (14: 26), (15: 26), (16: 7-11), (16: 12-14) இவையனைத்தும் யோவான் நற் செய்தியில் இயேசு அல்லாத வேறொரு துணையாளரையே குறித்து நிற்கின்றது.

மேலும், யோவான் நற்செய்தியில் தூய ஆவியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும், Parakletors என்னும் கிரேக்க பதம் நான்கு வகையான பொருளை புலப்படுத்துவதாகக் காணப்படுகின்றது. அவையாவன:

1. துணையாளர்
2. பரிந்து பேசுபவர்
3. தேற்றுபவர்
4. உற்சாகமுட்டுபவர் என்பதாகும்.

இங்கு யோவான் தனது நூலில் ஆவி பல பண்புகளைக் கொண்டதாக சித்தரிக்கிறார். ஆவி ஒரு காற்று (3:8)ஆவி உளவியல் சார்ந்த ஓர் விடயம் (11:33,13:21,19:30) இறைவாக்கினரிடையே காணப்பட்டது போல பக்தர்களுக்கும் ஆவி அருளப்பட்டது. (14:17, 15:26) ஹர்மத்திக்க இலக்கியத்தில் காணப்பட்டது போல ஆவி உயிருக்கு ஆதாரமானார். உயிரின் மார்க்கமும் அவரே.(3:5)

முடிவில்லா வாழ்வு (Internal Life)

யோவான் நற்செய்தியின் செம் பொருள்களில் ஒன்று உயிர் அல்லது வாழ்வு என்பதாகும். இந்நூலின் முடிவுரைப் பகுதியில் “இயேசுவே இறைமகனாகிய மெசியா என நீங்கள் நம்புவதற்காகவும் நம்பி அவர் பெயரால் வாழ்வு பெறுவதற்காகவும் இந்நூலில் உள்ளவை எழுதப்பட்டுள்ளன”. (யோவான் 20:31) என்ற நிலைவாழ்வு பற்றிய செய்தியினை யோவான் முன்வைக்கின்றார். மேலும் பல இடங்களிலே முடிவில்லா வாழ்வு பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கின்றார்.

கிரேக்க மொழியிலே “சோய்” என்ற பதமானது உயிரைக் குறிப்பதாகக் காணப்பட்டது. யோவான் நற்செய்தியில் இச் சொல்லானது “முடிவில்லாத” எனப்பொருள்படும். “அயோனியஸ்” என்னும் சொல்லுடன் இணைந்து “சோய் அயோனியஸ்” என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றது.

கிரேக்க பிற சமய இலக்கியங்களில் ஆரம்ப காலப்பகுதியில் “சோய் அயோனியஸ்” என்னும் சொற்றொடர் அவ்வளவு விரும்பி பயன்படுத்தப்படவில்லை. “ஹெரமத்திக்கா” என்ற இலக்கியத்தில் சோய் என்ற சொல்லானது ஒருவன் அடைகின்ற “தெய்வீக வாழ்க்கையைக்” குறிக்கின்றது. மரணத்திற்குப் பின்பான வாழ்க்கையைக் குறிக்க “அதனோசியா” என்னும் இன்னொரு சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது.

யூத சமயத்தில் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் சோயீ, சோயி, அயோனியஸ் ஆகிய பதங்கள் முறையே மரணத்திற்கு எதிரான வாழ்வையும், நிலையற்ற வாழ்வுக்கெதிரான நிலை வாழ்வையும், இவ்வுலக வாழ்வுக்கெதிரான மறு உலக வாழ்வையும் குறிப்பிட்டு நிற்கின்றன. இவை அனைத்திலும் மரணத்திற்கு பிற்பட்ட வாழ்க்கை பற்றிய கருத்துக்கள் இடம் பெறுகின்றன.

இங்கு யோவான் சோயீ அயோனியாசைப் பயன்படுத்துவதன் நோக்கம் தம்முடைய யூத சார்பை வெளிப்படுத்துவதாகும். யூத கருத்தைப்பொட்டி இவ்வுலக நிலையற்ற வாழ்வுக்கு எதிரான நிலையான வாழ்வை குறிப்பிடும் வகையிலும் எடுத்தாள்கிறார். (4:14) “நான் கொடுக்கும் தண்ணீர் அதனைக் குடிப்பவர்களுக்குள் பொங்கி எழும் ஊற்றாக மாறி நிலை வாழ்வை அளிக்கும் என்றார்”

இயல் - 04

கிறிஸ்தவத்தில் யூத கலாசாரத்தின் தாக்கம்.

செமித்திய சமயங்கள் அனைத்திலும் எண்ணிக்கையிலான அதிக மக்கள் வாழ்க்கையில் கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது கிறிஸ்தவமே. இதன் தாக்கம் பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய மக்கள் வாழ்விலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டாலும் உலகின் ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் மத்தியிலும் பரவலாக உணரப்பட்டுள்ளது. இது கிறிஸ்துவின் போதனை வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கிறிஸ்துவே கிறிஸ்தவத்தை நிறுவியதாகக் கொள்ளப்படுகின்ற போதும் கிறிஸ்தவம் பெரும் நிலையில் யூத மறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பது மறக்க முடியாத உண்மையாகும். யூதனாகப் பிறந்து, யூதனாக வளர்ந்த இயேசு புதிய மறையை ஆரம்பிக்கும் இலட்சியத்தை எந்த வேளையிலும் வெளிப்படுத்தவில்லை. எனினும் இயேசுவின் போதனைகள் யூத மறையில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்தது. அறநெறிக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட மறையே மோசேயினால் வழங்கப்பட்டது. எனினும் காலக்கிரமத்தில் படிப்படியாக ஒவ்வொரு சடங்குகளும் அர்த்தமற்ற நடைமுறைகளும் யூதரின் வாழ்வில் இடம் பிடித்துள்ளன. இயேசுவே தமது போதனைகளில் தாம் யூத மறையை அழிக்க வரவில்லை அதிலுள்ள சட்டங்களையும் வாக்குகளையும் நிறைவேற்றவே வந்ததாகக் கூறியுள்ளார். (ஆதி 5:17-19) யூதக் குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த இயேசு யூதப் பாரம்பரியங்களையும், சட்டங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

இயேசுவின் பின், அவரது போதனைகளையும் பணியையும் அவர் சீடர்கள் (திருத்தாதர்கள்) தொடர்ந்தாற்றினர். திருத்தொண்டர்களும் யூதப் பாரம்பரியத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர்களே. இதனால் இவர்களும் யூத மறையின் அனைத்துக்கூறுகளையும் பின்பற்றியதோடு இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்தனர். மேலும் ஆரம்ப காலக் கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும்

யூதர்களே. இவர்கள் தொடர்ந்து யூதப் பாரம்பரியங்களைக் கடைப்பிடித்தனர். கி.பி 70 ஆம் ஆண்டிலேயே எருசலேம் தேவாலயம் அழிக்கப்பட்டது. எருசலேம் ஆலயம் அழிக்கப்படும் வரையும் புதிய கிறிஸ்தவர்கள், திருத்தூதர்கள் அங்கு சென்று வழிபட்டனர். கொர்னேலியுவின் மனமாற்றத்தின் பின்பே புற இனத்தவர்கள் கிறிஸ்தவ மறையினுள் உள்வாங்கப்பட்டனர். இதற்கு முன்பு கிறிஸ்தவத்தில் இணைந்த அனைவரும் யூதர்களே. இதனால் யூதப் பாரம்பரியம் கிறிஸ்தவத்தினுள் பெரும் நிலையில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளமை ஆச்சரியத்திற்குரிய விடயமல்ல. எனினும் எவ்வாறான நிலையில் இத்தாக்கம் இடம்பெற்றுள்ள தென்பதை நோக்குதல் பொருத்தமானது.

அ) யூத மறையின் தொடர்ச்சி

யூத மறையும் கிறிஸ்தவ மறையும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். மனித இனத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பின் இறைவன் மீட்பரை அனுப்புவதாக வாக்களிக்கின்றார். இம் மீட்பரின் வருகைக்காக இறைவன் யூத மக்களைத் தெரிந்து குலமுதவர்களான ஆபிரகாம், மோசே மற்றும் ஏனையோர் வழியாக இம் மக்களுக்குத் தம்மையும், தமது திட்டத்தையும் வெளிப்படுத்தி மக்களை தயார் செய்தார். இறைவாக்கினர் இப் பணியைத் தொடர்ந்தாற்றினர். இறைவாக்கினர்கள் அறிவுறுத்தல் வழியாகவும், கண்டித்து மக்களை வழி நடத்தித் தயார்படுத்தினர். இவ் வெளிப்பாடுகளும் வழிநடத்தல்களும் மெசியா (மீட்பர்) வின் வருகைக்கு மக்களைத் தயார்படுத்துவதாகும். எனினும் யூத மறையும், ஆட்சியாளர்களும் யூத மறையின் சமயக் குருக்களும் இயேசுவை மெசியாவாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தபோதும் புதிய ஏற்பாட்டு நற்செய்தியாளர்கள் குறிப்பாக பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களை பயன்படுத்தினர். இயேசுவே பழைய ஏற்பாட்டில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மெசியா எனக் காட்டி நிற்கின்றார். மேலும் "பலமுறை பலவகைகளில் முற்காலத்தில் இறைவாக்கினர் வழியாக நம் மூதாதையரிடம் பேசிய கடவுள் இவ் இறுதி நாட்களில் தம் மகன் வழியாக தம்மிடம் பேசியுள்ளார்." (எபி 1/1) எனக் கூறி இறைவெளிப்பாட்டின் நிறைவு இயேசு என்பதை புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

ஆ) பழைய, புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள்

எபிரேய யூதர் பழைய ஏற்பாட்டு 39 இலக்கியங்களையும், சட்ட நூல்கள் (5) இறைவாக்கு நூல்கள் (21) இலக்கிய நூல்கள் (13) என மூன்று பிரிவுகளாக வகுத்துள்ளனர். இந்நூல்களை யூதர்கள்

இறையுக்கம் பெற்ற நூல்களாக ஏற்றுள்ளனர், இந் நூல்கள் யூத மறையினாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நூல்களாகும். யூத மறையினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மேற்குறிப்பிட்ட 39 நூல்களையும் இயேசுவும் சீடர்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இயேசு தமது போதனையின் போது இவற்றிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். திருச்சட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடும் இயேசு தாம் திருச்சட்டத்தை , அனைத்துச் சட்டங்களும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டுமெனவும் குறிப்பிடுகின்றார். (மத்தேயு 5:17-20, லூக் 4:17-19) யூத மறையின் பழைய ஏற்பாட்டு இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் கிறிஸ்தவம் ஏற்றுள்ளது. எனினும், கிறிஸ்து பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டங்களை ஏற்று அவற்றிற்கு புதிய விளக்கம் அல்லது புதிய அர்த்தம் கொடுத்துள்ளார். (மத் 5:22, மத் 5:28, மத் 5:34, மத் 5:38, மத் 5:44) பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டங்களுக்கு அப்பாற் சென்று இயேசு அவற்றிற்கு அர்த்தமுள்ள விளக்கமளிக்கின்றார். “ நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் ” என்பது இயேசு இறை அதிகாரத்துடன் போதித்தமையை எடுத்துரைக்கின்றது. சட்டங்களை மட்டுமன்று 21 இறைவாக்கு நூல்களையும் கிறிஸ்தவம் ஏற்கின்றது. இதனால் இறைவாக்கினர் முன்வைத்த போதனைகள், இறையியற் கருத்துக்கள், எடுத்தக்காட்டுக்கள் அனைத்தையும் கிறிஸ்தவம் உள்வாங்கியுள்ளது. இவ்வாறே இலக்கிய நூல்கள் பதின்மூன்றும் கிறிஸ்தவத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் போது அவற்றில் இடம்பெறும் இறையியற் கருத்துக்களையும், அறிவுரைகளையும் கிறிஸ்தவம் ஏற்கின்றது.

இவ்வாறாக பழைய ஏற்பாட்டு இலக்கியங்கள் (39) எபிரேய யூதர் இலக்கியம் அனைத்தையும் கிறிஸ்தவம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளமையினால் இவ்விலக்கியங்களில் இடம் பெறும் அனைத்து அம்சங்களும் கிறிஸ்தவத்தினால் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் பழைய ஏற்பாட்டின் தொடர்ச்சியாகவே புதிய ஏற்பாடு நோக்கப்படுகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்கள் பல புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்களால் கையாளப்பட்டுள்ளன. இதனால் பழைய ஏற்பாட்டு இலக்கியத்தின் வழி கிறிஸ்தவத்தில் யூத மறை தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது.

இ) எருசலேம் ஆலயம்- தொழுகைக்கூடம், இன்றைய ஆலயங்கள்- வழிபாடுகள்

கிறிஸ்தவ மக்களின் வாழ்வில் ஆலயங்கள் இன்று முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. கிறிஸ்தவர்கள் ஆலயங்களை இறைவனின்

இல்லமாகவும், இறையருளின் சின்னமாகவும், இறை வழிபாடுகள் நடத்தும் புனித இடமாகவும் நோக்குகின்றனர். கிறிஸ்தவ மக்கள் ஒன்றாக இணைந்து. நடத்தும் வழிபாடுகளில் திருப்பலி முக்கியமானதோர் இடத்தை வகிக்கின்றது. இன்றைய திருப்பலி எருசலேம் ஆலயங்களில் இடம்பெற்ற வழிபாடுகளையும் தொழுகைக் கூடங்களில் இடம்பெற்ற வழிபாடுகளின் சில அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாக திருப்பலி காணப்படுகின்றது.

தொழுகைக் கூட வழிபாடுகளை நான்கு பிரிவாக நோக்கலாம். இவை அனைத்தும் இறைவார்த்தைகளையும், திருப்பாடல்களையும் மையமாகக் கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. “புகழ் பாட வேண்டிய ஆண்டவர் வாழ்த்தப் பெறுவாராக” என்னும் வரவேற்பு மன்றாட்டுள் முதற்பகுதி ஆரம்பமாகும். இறைவன் மட்டில் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கிருந்த அன்பையும், நம்பிக்கையையும் வெளிப்படுத்தும் அடையாளமாக “ஷெமா” எனப்படும் பழைய ஏற்பாட்டு மூன்று வாசகங்கள் இடம்பெறும். (எசா 6:4-9, 11 :3-21, எண் 15:37-41)

இரண்டாவதாக “ஷெமோனே எஸ்ரா” எனப்படும் 18 புகழுரைகளை உள்ளடக்கிய மன்றாட்டுக்கள் இடம்பெறும். ஒருவர் இம்மன்றாட்டைச் சொல்லி வேண்டுகல் செய்ய மக்கள் எல்லோரும் “ஆமென்” எனப்பதிலளிப்பர். மூன்றாம் பகுதியாக மோசேயின் சட்டத் தொகுப்பு அதாவது தோராவிருந்து ஒரு பகுதி வாசிக்கப்படும். இதற்கு ஏற்பாடாக தோரா முழுவதும் 154 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஆண்டின் ஒவ்வொரு வாரமும் ஒரு பகுதி படிக்கப்படும். ஒரு வாரத்திற்குரிய பகுதியை ஏழு பிரிவாகப் பிரித்து ஏழு பேர் படிப்பர். ஒவ்வொரு 3 வாசகங்களின் பின்பும் அரமேய மொழியில் விளக்கமளிக்கப்படும். தொடர்ந்து பழைய ஏற்பாட்டு இறைவாக்கினர் நூல்களிலிருந்து ஒரு பகுதி வாசிக்கப்படும். நான்காவது பகுதியாக இவ் வழிபாட்டில் குரு ஒருவர் பங்கேற்றால் எண்ணிக்கை நூலில் (6:24-26) பகுதியில் காணப்படும் வாழ்த்துரையைக் கூறி வழிபாட்டை நிறைவு செய்வார். இவை அனைத்தும் திருப்பலியில் இடம் பெறும் வார்த்தை வழிபாட்டை நெருங்கிய முறையில் பின்பற்றுவதாகக் காணப்படுகின்றது.

திருப்பலியில் இடம் பெறும் வார்த்தை வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து இடம் பெறும் மற்றைய முக்கிய வழிபாடு நற்கருணை வழிபாடாகும். நற்கருணை வழிபாடு முக்கியமாக பலியைக் குறித்து

நிற்கிறது. பலி செலுத்துதல் இஸ்ரேயேல் மக்கள் மத்தியில் பழங்காலந் தொட்டு நிலவி வந்துள்ளது. எரிபலி, நல்லுறவுப் பலி, பழி தீர்க்கும் பலி என பல வகைப் பலியைச் செலுத்தினர். எனினும் யூதர்கள் பபிலோனிய அடிமைத்தனத்திலிருந்து திரும்பிய பின்பு ஆலயத்தில் பாவப் பரிகாரப் பலி தான் இடம் பெற்றது. (லேவி 4:1-5, 6:17- 23) மக்கள் அனைவருக்காகவும் காளை பலியிடப்படும். பலிப் பொருளின் இரத்தத்தைக் குரு பீடத்தின் மேலும் திருத்தூயகத்திலும் 7முறை தெளிப்பார். இதன் வழி இறைவனுக்குத் தம்மைக் கையளிக்கின்றனர் என்பதன் அடையாளமாகும். அத்துடன் பலியிடுதல் மனிதனைப் புனிதப்படுத்துகின்றதெனவும் நம்பினர். இவ்வாறான கருத்துக்கள் திருப்பலியையும் குறித்து நிற்கின்றன.

ஈ) பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளில் சட்டம்

பழைய ஏற்பாட்டில் திருச்சட்டம் தோரா என அழைக்கப்படுகின்றது. மக்களுக்கு ஐயப்பாடு ஏற்படுகின்ற போது இறைவன் என்ன பதிலளிக்கின்றார் என்பது பற்றி அறிய குருக்கள் வழியாக வெளிப்பாடு பெறப்பட்டது. எனவே தோரா என்பது குருக்கள் வழியாகப் பெறப்பட்ட ஒழுக்க நெறியைக் குறிப்பதாக அமைந்தது. தோரா சட்டங்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. உடன்படிக்கையே சட்டத்திற்கு ஆதாரமாகவும், வலுவாகவும் அமைந்தது. உடன்படிக்கையைக் கடைப்பிடிக்க சட்டங்கள் துணையாக அமைந்தன. சட்டங்கள் யாவேயிடமிருந்து வருவதாகவே உணரப்பட்டது. இஸ்ரேயேல் மக்கள் சட்டங்கள் அனைத்தையும் ஐந்து பிரிவாக வகுத்தனர்.

பத்துக் கட்டளைகள் (விப 20:1-17)

உடன்படிக்கைச் சட்டம்(விப 20:22-26 ,21:23)

இஸ்ரேயேல் மக்கள் உடன்படிக்கை வழியாக அனுசரிக்க வேண்டிய விடயங்கள் பற்றியதாக அமைகின்றன.

சடங்கு முறை (விப 34: 17-27) இவை சடங்குகள் பற்றியவை.

இணைச் சட்ட நூல் (எசா 12: 12-26) பிற

தெய்வங்களை வணங்குதல், ஒரே ஆலயம்

இறைவாக்கினர்கள், அடக்கம் பற்றியவை

தூய்மையான வாழ்விற்கும் வழிபாட்டிற்குமான

சட்டங்கள் (லேவி 17- 26)

தூய்மை, நீதி, சமயப்பெருவிழா, ஓய்வு ஆண்டு, யூபிலி, இரத்தத்தின் புனிதம்,பாலியல் குற்றங்கள் பற்றியவை.

மக்களின் நல் வாழ்விற்காக வழங்கப்பட்ட சட்டங்கள் இறைபராமரிப்பைக் காட்டுவதுடன் இறைவனின் வழிகாட்டலையும் சுட்டி நிற்கின்றன. ஏழைகளின் நலனைச் சட்டங்கள் காக்கின்றன. சட்டத்திற்கு உயிரளிப்பவா கடவுள் (வி.ப 26:23) சட்டங்கள் மனித சுதந்திரத்தைப் பறிப்பவையல்ல மாறாகப் பேணுகின்றன.

புதிய ஏற்பாடும் சட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதுடன் வழிபாடு பற்றிய சட்டங்களுக்கு மேலாக வாழ்வு பற்றிய சட்டங்களுக்கு குறிப்பாக மணமுறிவு, கொலை, அயலவர் உறவு பற்றிய விடயங்களுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது. (மத் 5:21-48) பவுலும் சட்டத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றார். புதிய ஏற்பாடு பத்துக் கட்டளைகளை ஏற்பதோடு இதன் சாரம்சத்தை இறையன்பு, அயலவரன்பு எனச் சுருக்கிக் கூறுகின்றது. இயேசு பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டங்களை ஏற்பதோடு அவற்றிற்குப் புது விளக்கம் அளிக்கின்றார். சமய சடங்குகளைக் கடைப்பிடித்தார். (யோவா 2:13,5:1) ஆலயத்தின் புனிதத்தைப் பேணினார். (மத் 21:12, யோவா 2:13-22), நீதிக்கும் இரக்கத் திற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தார். (மத் 23:23) இயேசு ஓய்வு நாள் சட்டத்தை அனுசரித்ததுடன் அதற்குப் புது விளக்கமளித்தார்.

இஸ்ரேயல் மக்கள் ஆண்டு தோறும் பல சமய விழாக்களைக் கொண்டாடி தாம் இறைவனுடன் கொண்டிருந்த உறவை நிலைநாட்டினர். இதில் எருசலேம் கோவில் முக்கிய இடம் வகித்தது. எருசலேம் கோவில் அவர்களின் ஒற்றுமையின் சின்னமாகவும் இறைவனின் இல்லமாகவும் கொள்ளப்பட்டது. பலஸ்தீன நாட்டின் எல்லா இடங்களிலிருந்தும் மக்கள் எருசலேம் ஆலயத்தை நோக்கிப் பயணம் செய்வர். இப்பயணத்தின் போது தம் பயணக் களைப்பைப் போக்க இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடல்களைப் பாடி இசைக்கருவிகளையும் மீடிக் கொள்வர். (திபா 84: 119-183)

உ.) பாஸ்காத்திருவிழா

யூதர்களின் முக்கிய திருவிழாக்களில் பாஸ்காத் திருவிழாவும் ஒன்றாகும். இது நிசான் மாதத்தின் பெளர்ணமி தினத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. இதுவே யூதர்களின் விழாக்கள் அனைத்திலும் முதன்மையான விழாவாகும். இதில் இஸ்ரேயல் மக்கள் எகிப்திய அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற நிகழ்வு கொண்டாடப்பட்டது. பாஸ்கா என்பது கடத்தல் என்பது பொருள்படும். இறைவனின் தூதர் எகிப்தில் இஸ்ரேயல் மக்களைக் கடந்து எகிப்தியரின் தலைச்சன்

பிள்ளைகளைக் கொண்டு (விப 12:13,23:27), இஸ்ரவேல் மக்கள் விடுதலை பெற்ற நிகழ்வை நினைந்து இறைவனுக்கு நன்றியாகப் பாஸ்கா விழா கொண்டாடப்பட்டது. இந்த நிகழ்வு பழைய ஏற்பாட்டில் மிக முக்கிய நிகழ்வாகும்.

ஒவ்வொரு யூதரும் இப் பாஸ்கா நிகழ்வை வருடந்தோறும் நன்றி உணர்வுடன் நினைவு கூர்ந்து குறிப்பிடப்பட்ட சடங்கை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது அவர்களின் சட்டம். இவ்வாறாகப் பாஸ்கா கடமையை இயேசுவும் சீடர்களும் கூடி நிறைவேற்றிய வேளையிலே இயேசு நற்கருணையை ஏற்படுத்தினார். பாஸ்கா கொண்டாடப்பட்ட பின்னணியை நோக்கும் போது இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்தில் எதிர்போக்கிய துன்ப அனுபவங்கள், விடுதலைப் பயணத்தின் போது ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவங்கள், விடுதலைப் பயணத்தின் போது இறை பிரசன்னம் அவர்களுடன் இருந்து அவர்களை வழிநடத்தியமை, பெற்ற விடுதலையின் மகிழ்வும் நன்றியும் என்னும் மனநிலையிலே பாஸ்கு விழா ஆண்டு தோறும் கொண்டாடப்பட்டது. விடுதலை நிகழ்வுகளை நினைவு கூர்வதாக இவை அனைத்தும் இடம் பெற்றன.

இயேசுவும் நற்கருணையை மேற்குறிப்பிட்ட மனநிலையுடனேயே ஏற்படுத்தினார். இதனால் நற்கருணை பலியாகவும், தியாகத்தின் அடையாளமாகவும், விடுதலையின் சின்னமாகவும், நன்றியின் வெளிப்பாடாகவும் அமைகின்றது. பாவத்திலிருந்து விடுதலை அளிப்பதாகவும் அமைகின்றது. கிறிஸ்து நிறைவேற்றிய சிலுவைப் பலியே நற்கருணைப் பலியின் போது நினைவு கூறப்படுகின்றது.

ஊ) பெந்தக்கோஸ்து விழா

பாஸ்கு விழாவிற்கு அடுத்ததாக இஸ்ரவேல் மக்கள் கொண்டாடிய இரண்டாவது பெரிய விழா பெந்தக்கோஸ்தே விழாவாகும். இது அறுவடையின் விழா (வி.ப 34:22) வாரங்களின் விழா (எசா 16:9-10) முதற்கணியின் விழா (எண் 28:26) எனவும் அழைக்கப்பட்டது. புரியாத அப்ப விழாவைத் தொடர்ந்து ஏழு வாரங்களின் பின்பு அதாவது 50வது நாள் கிரேக்க மொழியில் 50வது என்பது பெந்தக்கோஸ்தே என அழைக்கப்படும். அறுவடையின் முதற் காணிக்கை இத்தினத்தில் ஒப்படைக்கப்படும். இதற்கு அடையாளமாக புதிய வாற்கோதுமையால் செய்யப்பட்ட இரண்டு அப்பங்கள் காணிக்கையாக ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டன. பழைய

ஏற்பாட்டுப் பெந்தக்கோஸ்தே விழா பிற்காலத்தில் சீனாய் உடன்படிக்கை அளிக்கப்பட்டமையையும் நினைவு கூறும் விழாவாகவும் அமைந்தது.

யூதர்களின் இரண்டாவது பெரிய விழாவாகிய பெந்தக்கோஸ்தே விழாவைக் கொண்டாட சிதறி வாழ்ந்த யூதர்கள் எருசலேமில் கூடியிருந்த தினத்திலேயே தூய ஆவியின் கொடைகள் பொழியப்பட்டு புதிய இஸ்ரவேல் ஆகிய திருச்சபை ஆரம்பமாகியது. (திரு .பணி 2:1-13).

எ) இரு மறைகளிலும் செபம், ஈகை, ஓய்வுநாள், நோன்பு, செபம்

ஓவ்வொரு யூதனும் எருசலேம் ஆலயத்திலும், தொழுகைக் கூடங்களிலும் செபிப்பதை விட அன்றாடம் 3முறை செபிக்கும் கடமையுண்டு. பொதுவாகத் திருப்பாடல்களை செபித்ததுடன் “ஷெமா” என்னும் விசுவாச அறிக்கையையும் “ஷெமானே எஸ்ரா” என்னும் 18ஆசீவாதங்களையும் செபித்தனர். இதில் அன்றாட உணவுக்கும், ஆன்மீக அருளுக்கும், பாவ மன்னிப்புக்கும், எருசலேமை மீளக் கட்டியெழுப்பவும், இஸ்ராயேல் குலத்தை மீண்டும் ஒன்றிணைப்பதற்கும், இறையரசுக்கும் வேண்டுவதாயமைந்தது. இக்கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே கிறிஸ்து சீடர்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்த பரலோக மந்திரம் அமைந்திருந்தது. அதேவேளையில் கிறிஸ்து எடுத்துக்காட்டாக செபத்தில் இடம்பெற வேண்டிய அடிப்படைப் பண்புகளை வலியுறுத்துகின்றார்.

ஈகை

பழைய ஏற்பாட்டில் ஈகை சப்தத்தினால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. சப்தத்திற்கு அப்பாற் சென்று மேற்கொள்ள வேண்டிய உயர் மதிப்பீடாக ஈகை முன்வைக்கப்படுகின்றது. ஈகை மறுத்தல், சிலை வழிபாட்டிற்கும் மேலான தவறாகக் கணிக்கப்பட்டது. வரி வசூலித்த சக்கேயு தம் சொத்தில் பாதியைத் திருப்பிக் கொடுப்பதாகக் கூறுகின்றார். (லூக் 19:8) உங்கள் சகோதரங்களுக்கும், தேவை உள்ளோர்க்கும் ஏழைகளுக்கும் உங்கள் கைகளை அகலத் திறவுங்கள் எனக் கூறுகின்றது. (இணைச்சட்டம் 15:11) இயேசு பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள ஈகை பற்றிய விடயங்களை முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்ட அதே வேளையில் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் ஈகையுடன் தொடர்புள்ள நிலையில் நிலவி வந்த சில விடயங்களை

திருத்தியமைத்தார். அதே வேளையில் ஈகையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். மத். 25:34) ஆரம்பக் கிறிஸ்தவ சமூகத்தில் ஈகையும், பகிர்தலும் முக்கிய வாழ்க்கை முறையாகக் கொள்ளப்பட்டது.

ஓய்வு நாளும்-ஞாயிறு தினமும்

வாரத்தின் ஏழாம் நாள் “சபாத்” என அழைக்கப்பட்டது. இதனால் இந் நாள் ஓய்விற்கும் செபத்திற்குமுரிய நாளாகக் கொள்ளப்பட்டது. ஓய்வு நாள் மரபானது பபிலோனியரிடமிருந்து யூதர்கள் கற்றுக் கொண்டதாகும். ஆறு நாள் வேலை ஏழாம் நாள் ஓய்வு. பழைய ஏற்பாட்டில் (விப 34:21, 23:12, எசா 66:23), இடங்களில் காணப்படுகின்றது.

இறைவனது உடன்படிக்கை மக்களுடன் சீரான உறவைப் பேணவும், பலப்படுத்தவும் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். அந்த உடன்படிக்கையில் ஓய்வு நாள் பரிசுத்தமாய் அனுசரிக்கப்பட வேண்டுமெனக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இங்கு இஸ்ரேயல் மக்கள் ஓய்வு நாளில் இறைவனைப் புகழ வேண்டுமென்னும் இறையியல் நோக்கம் மேலோங்கி நிற்கின்றது. எனினும் பரிசேயர் ஓய்வு நாட் சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கை மறந்து சட்டத்தன்மையை மிகைப்படுத்தி ஓய்வு நாளின் உட்பாங்கின் தூய்மையை இழந்து செயற்பட்டனர். இந்நிலை படிப்படியாக மாறி மனிதன் ஓய்வு நாளுக்காக எண்ணும் நிலைக்கு வந்தது. இதையே இயேசு கண்டித்தார்.

கிறிஸ்தவர்கள் ஞாயிறு தினத்தை ஓய்வு நாளாகவும் ஆண்டவரின் நாளாகவும் கடைப்பிடிக்கின்றனர். கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஞாயிறு தினம் உயிர்ப்பு ஞாயிறு சம்பவத்தைக் கொண்டாடும் தினமாக விளங்குகின்றது. கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஞாயிறு ஆண்டவரின் நாளாகும். கிறிஸ்தவர்களால் கிறிஸ்தவ விழாக்கள் யூத விழாக்களின் நோக்காக கொள்ளப்பட்டாலும் இந்நோர் வகையில் இவை புதிய நிலையில் ஆரம்பமாகும். கிறிஸ்துவும் கிறிஸ்துவின் வாழ்வும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அனைத்தினதும் ஊற்றும், ஆரம்பமுமாகும்.

நோன்பு

பாவப்பிரகாரத்தின் நாளில் எல்லா யூதர்களும் கட்டாயம் நோன்பு கடைப்பிடிக்கக் கடப்பாடுள்ளார்கள். அதேவேளையில் தனி நபர்கள் விரும்பி பாவப் பிரகாரமாக மேற்கொண்ட நோன்பு நாட்களும்

இஸ்ராயேல் மக்கள் மத்தியில் நிலவியது. (திரு.பணி 9:9) பரிசேயர்கள் வாரத்தில் இருமுறை திங்கள், வியாழன் ஆகிய நாட்களில் நோன்பிருந்தனர். (லூக் 18:12) சிலர் அடிக்கடி நோன்பிருந்தனர். (லூக் 2:37) மோசே, எலியா போன்று கிறிஸ்து 40நாட்கள் தொடர்ந்து நோன்பிருந்தார். (மாற் 4:1-4, விப 34: 28,1 அர 19:18) கிறிஸ்து நோன்பு இருக்கும் போது இருக்க வேண்டிய உளத்தாய்மை பற்றியும் நோன்பின் பயன்பாட்டை மழுங்கடிக்கக்கூடிய தவறான உள் நோக்கம் பற்றியும் எச்சரித்தார். (மத் 6: 16- 18) யூதர்களுக்கு நோன்பு என்பது முழுமையாக உணவு உட்கொள்ளாத நீர் அருந்தா நிலையாகும்.

இயல் - 05

ஐரோப்பிய நாகரிகத்தில்- கிறிஸ்தவத்தின் தாக்கம்

ஐரோப்பிய நாகரிகத்தில் கிரேக்க, உரோம, கிறிஸ்தவ நாகரிகங்கள் பெரும் நிலையில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. கிரேக்க, உரோம நாகரிகங்கள் நன்கு வளர்ச்சியடைந்த நாகரிகங்களாக ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன. உரோமர்களின் நாகரிகம் நீண்ட காலத்திற்கு ஐரோப்பா முழுவதும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது என்பது வரலாற்று உண்மை. இப்பின்னணியில் கி.பி.313 இல் கிறிஸ்தவம் உரோமய பேரரசினால் அரச மதமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டமையினால் உரோமய ஆட்சிநிலவிய நாடுகளிலெல்லாம் கிறிஸ்தவம் அரச அங்கீகாரம் பெற்ற மதமாகப்பரவும் வாய்ப்புப் பெற்றது. இந்நிலையில் ஐரோப்பாவில் கிறிஸ்தவம் பரப்புவதில் உரோமர்கள் கணிசமான செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளனர்.

உரோமயப் பேரரசின் ஆட்சிக்காலத்திலேயே கிறிஸ்தவம் தோற்றம் பெற்றபோதும், கி.பி நான்காம் நூற்றாண்டு வரையும் கிறிஸ்தவம் பலஅடக்கு முறைகளுக்கும், துன்புறுத்தல்களுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. எனினும், நான்காம் நூற்றாண்டின் முற்கூற்றிலிருந்து ஐரோப்பாவின் கல்வி, சமய, சமூகப் பொருளாதார துறைகளின் வளர்ச்சியில் கணிசமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கிறிஸ்தவ மதம் ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களிலும் வேகமாகப் பரவுவதற்கு பல காரணிகள் பக்க பலமாக அமைந்திருந்தன. இதற்கு முன்பு வழக்கிலிருந்த ஏனைய மதங்கள் சார் வழிபாட்டு முறைகளிலும் மேலாக, கிறிஸ்தவ வழிபாட்டு முறைகள் மக்களால் விரும்பி ஏற்கப் பட்டதாகக் காணப்பட்டது. மற்றைய மதங்கள் வழங்காத ஆன்ம அமைதியை கிறிஸ்தவம் வழங்கியது. மேலும், கிறிஸ்தவம் முன்வைத்த கோட்பாடுகளும், போதனைகளும் அன்றாட வாழ்விற்கு அர்த்தம் அளிப்பவையாக விளங்கியதோடு கிறிஸ்தவத்தில் காணப்பட்ட

இறைவனின் தந்தைப் பண்பு, பாவமன்னிப்பு, மனித சகோதரத்துவம், நல்லாட்சி, பகைவனுக்கு அன்பு, தீமைக்குப்பதில் நன்மை, தன்னலமற்ற பண்பு, தன்னலம் மறுப்பு, எளிமையான வாழ்வு, அர்த்தமுள்ள வழிபாடுகள் இவ்வலக வாழ்வின் நன்மை, தீமைக்கேற்ப மறுவுலக வாழ்வின் சம்பாவனை என்பன யதார்த்தமுள்ளவையாகக் காணப்பட்டன. இதனால் கிறிஸ்தவம் மக்களை மிக இலகுவாகக் கவர்ந்தது.

கிறிஸ்தவத்தின் ஆரம்ப முதல் அது கீழ்வகுப்பு மக்களினால் விரும்பி ஏற்கப்பட்டதாக விளங்கியது. இதில் மீனவர்கள், சிறுவிவசாயிகள், சிறுகைத்தொழில் புரிபவர்கள், மரவேலை செய்வோர் கூடாரம் செய்வோர் போன்றோருடன் தொடர்பு கொண்டதாகவே கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை காணப்பட்டது. சமூகத்தின் மேல் வகுப்பு மக்களும் கிறிஸ்தவத்தினால் கவர்ப்பட்ட போதும், கிறிஸ்தவம் சமூகத்தின் கீழ்வகுப்பு, மத்திய வகுப்பு மக்கள் மத்தியிலேயே அதிகம் வரவேற்புப் பெற்றிருந்தது.

மேலும், கிறிஸ்தவம் ஏனைய மதங்களைப் போலல்லாது ஆண்களைப் போல் பெண்களுக்கும் சம வழிபாட்டுரிமை அழித்ததுடன், பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கும், ஆன்மீக ஈடுற்றம் பெறுவதற்கும் சம வாய்ப்பளித்தது. யூத மதமும் ஏனைய செமித்திய மதங்களும் பெண்களுக்குச் சம உரிமை வழங்க மறுத்தன. பாவிசுக்கும், சமூகத்தால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டோருக்கும் கிறிஸ்தவத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. பல எதிர்ப்புக்களை எதிர்நோக்கிய போதும், கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் கிறிஸ்தவம் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நிறுவன அமைப்பைப் பெற்றிருந்தது. இவ் அமைப்பானது உரோமைய அரசியல் அமைப்புடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட அமைப்பாக விளங்கியது. அதேவேளையில், கி.பி நான்காம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பகாலத்தில் உரோமைப் பேரரசில் கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தமையினால் கொன்ஸ்தன்டின் மன்னன் கி.பி 313இல் கிறிஸ்தவத்தை அங்கீகரித்து அரசமதத்திற்குரிய அந்தஸ்தையும், ஏனைய மதங்களுக்கூரிய சம உரிமையையும் வழங்கினான். பேரரசன் தியோடோசியஸ் (Theodosius) ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி 395 இல் கிறிஸ்தவம் பேரரசின் உத்தியோக பூர்வமான மதமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

கி.பி நான்காம் நூற்றாண்டின் முற்கூற்றில் கிறிஸ்தவம் உரோமைப் பேரரசெங்கும் மக்கள் மத்தியில் நன்கு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த காரணத்தினாலும், மக்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரித்திருந்தமையினாலும் கிறிஸ்தவத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டிய நிலைப்பாட்டிற்கு ஆட்சியாளர் தள்ளப்பட்டனர். இப்பின்னணியில் சட்ட ரீதியாக அரசு மதமாக அங்கீகாரம் பெற்ற கிறிஸ்தவம், அமைப்பு ரீதியாகவும், கொள்கைத்தெரிவிலும் வலுவான நிலையை அடைந்தது. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்கூற்றில் கி.பி.476இல் மேற்கில் உரோமைப்பேரரசு முற்றாக வீழ்ச்சியுற்ற நிலையிலும் கிழக்கில் தொடர்ந்தும் வலிமை பெற்ற நிலையிலேயே காணப்பட்டது. அதேவேளையில் திருச்சபையின் உள்ளக அமைப்பு மிக வலுவான நிலையில் காணப்பட்டது. ஆனால் உரோமைப் பேரரசின் பலம் மேற்கில் குன்றிய நிலையில் இருந்ததால் அதன் தலைநகர் உரோமிலிருந்து கொன்ஸ்தாந்தினோப்பிளுக்கு மாற்றப்பட்டது.

மேற்கில் அதிகம் வலுவிழந்த நிலையில் பேரரசு இருந்த போது அதன் எல்லைப் புறங்களில் வாழ்ந்த நாகரிகமடையாத மக்கள் குழுவினர் (ஜேர்மனிய இனக் குழுவினர்) பெரும் எண்ணிக்கையில் பேரரசிற்குள் ஊடுருவினர். அரசியல் நிலையிலும், பொருளாதார நிலையிலும் மேற்கில் பேரரசு அதிகம் பலவீனமடைந்த நிலையில் இருந்தமையினால் புதிதாக ஊடுருவிய ஜேர்மனிய இனக்குழுவினர் பேரரசின் மேற்கு ஐரோப்பியப் பகுதிகளில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிறுவினர். இவர்களின் வாழ்க்கை முறை அதிகம் பின்தங்கியதொன்றாகவே காணப்பட்டது. இவர்களின் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதற்கு ஒழுங்கான மதமோ அல்லது கல்வி வழங்கும் நிறுவனங்களோ, அல்லது ஓரிடத்தில் தங்கி வாழும் முறைமையோ இருக்கவில்லை. இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி கிறிஸ்தவம் இம்மக்களின் வாழ்வில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்த லாயிற்று. அதே வேளையில், உரோமைய அரசியல் அமைப்புக்களை பின்பற்றி நன்கு வளர்ச்சி கண்டிருந்த கிறிஸ்தவமும் அதன் அமைப்புக்களும் இம்மக்களுக்கு அதிகம் பாதுகாப்பும், பயனும் உள்ளதொன்றாகக் காணப்பட்டது.

துறவு வாழ்வின் தோற்றம்.

கொன்ஸ்தாந்தினோபிள் மன்னன் கிறிஸ்தவ மறையைத் தழுவினதுடன் அவன் கிறிஸ்தவத்திற்கு வழங்கிய மதச்சுதந்திரம் கிறிஸ்தவ வாழ்வின் தன்மையை மாற்றியது. வேத சாட்சிய மரணமும், மறைக்கான

ஆழமான தியாக வாழ்க்கை முறையும் மறைந்தன. அரசும், திருச்சபையும் ஒன்றையொன்று ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கின. இப்பின்னணியில் உலகியல் நாட்டம் திருச்சபைக்குள்ளும் திருச்சபையின் தலைவர்கள் மத்தியிலும் ஊடுருவியது. பெரிய ஆலயங்கள் நிறுவப்பட்டதுடன், ஆரவாரமான வழிபாட்டு முறைகளும் தோன்றின. ஆன்மீக வாழ்விற்கு வேண்டிய சூழலை நகரங்களில் பெற முடியாது என உணர்ந்ததோடு, கிறிஸ்துவின் வழிகாட்டலின் வழி ஆன்மீகத்தை அடைய விரும்பியோர் பாலைவனம் சென்று கடும் துறவு பூண்டு வாழ்ந்தனர். துறவு மேற்கொள்ளும் மரபு பண்டு தொட்டு மனித இயல்பில் பேணப்பட்டுள்ள விடயமாகும். புனித வனத்துச் சின்னப்பர், புனித வனத்து அந்தோனியார், புனித பக்கோமியஸ் இதில் முன்னோடிகளாவர். ஆரம்பத்தில் தனித்து துறவு வாழ்வு மேற்கொண்டோர் தொடர்ந்து ஒரே இலட்சியத்துடன் வாழ்ந்தோர் ஒழுங்குகளை ஏற்படுத்தி குழுமமாக வணாந்தரங்களில் துறவு வாழ்வை மேற்கொண்டனர். கடுமையான துறவு வாழ்வுடன், நோன்பு, உடலை வருத்தும் நிலையில் வாழ்ந்தவர்கள் வாழ்வில் நான்காம் நூற்றாண்டின் பிற்கூற்றில் முக்கிய மாற்றம் ஏற்பட்டன. அதாவது துறவிகள் சமூகத்தினின்று ஒதுங்கி வாழ்ந்தவர்கள், தொடர்ந்தும் ஒதுங்கி வாழாது சமூகத்துடன் இணைந்து சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்கும் மக்களின் ஆன்மீகத்திற்கும் தொண்டாற்றும் வகையில் துறவு முறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இம்முறைமை முதலில் உரோமைப் பேரரசின் கிழக்கு நாடுகளில் தோற்றம் பெற்றது. இதன் முன்னோடியாக புனித பசில் (கி.பி 330-379) விளங்கினார். இவரது வாழ்க்கை விபரங்களை புனித கிறகோரியார் எழுதிய (Dialogues of Gregory) "கிறகோரியார் உரையாடல்கள்" என்னும் நூலிலிருந்து அறிய முடிகிறது. கீழைத்தேச பகுதியில் புனித பசில் துறவற மடவாழ்வுக்கு முன்னோடியாக விளங்கியது போன்று மேலைத்தேசப்பகுதிக்கு புனித பெனடிக்டர் கி.பி 480-547 (St. Benedict) விளங்கினார். புனித பெனடிக்டர் முன்வைத்த சட்டங்களும், ஒழுங்கு முறைகளும், புனித பசில் தயார் செய்த ஒழுங்கு முறைகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது கூடிய நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டவையாகக் காணப்பட்டன.

புனித பெனடிக்டர் துறவற சபையினர்

உரோமையப் பேரரசின் எல்லைக்குள் நுழைந்த ஜேர்மனிய இனக்குழுவினர் நாகரிகமடையாத மக்கள் குழுவினர் என்பது ஏற்கனவே கூறப்பட்டதே. இவர்களை நாகரிகமடைந்த மக்கள் குழுவினராக மாற்றும் பணியை புனித பெனடிக்டர் துறவற சபையினர் மேற்கொண்டனர்.

இச்சபையினரின் தியாகம் நிறைந்த சேவையின் விளைவாக இங்கிலாந்து, ஜோர்மனி ஆகிய இரு நாடுகளினதும் பெரும் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் கிறிஸ்தவ மறைக்கு மாற்றப்பட்டனர். இச்சபைத் துறவியினர் ஐரோப்பாவின் மேம்பாட்டிற்கு ஆற்றிய பணியினை அல்பிரட் லப்பிள் (Alfred Lapple) என்னும் ஆசிரியர் மூன்று சின்னங்கள் அதாவது சிலுவை, நூல், ஏர் மூலமாக எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

சிலுவை:- இச்சபையினர் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தையும், நற்செய்தியின் மதிப்பீடுகளையும் இம்மக்களுக்கு வழங்கி ஆன்மீக நிலையில் இவர்களை வளப்படுத்தியவர்கள்.

நூல் :- இம் மக்களுக்கு எண்ணையும், எழுத்தையும் கற்றுக்கொடுத்ததுடன், கல்வி வழங்கி இவர்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தினர்.

ஏர்:- நாடோடிகளாக அலைந்து திரிந்த மக்களை ஓரிடத்தில் தங்கி வாழ்வதற்கும், நிலத்தைப் பயிரிட்டு நாகரிகத்தைக் கற்றுக் கொள்ளவும் ஆவன செய்தவர்கள்.

புனித பெனடிக் சபையினர் வேலையும், செபமும் (Orat Labora) என்னும் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் விருது வாக்கை எடுத்துக்கொண்டனர். உரோமானியர்கள் உடல் உழைப்பை இழிவான செயலாகக் கருதியதுடன், அடிமைகளே இவற்றைச் செய்ய வேண்டுமெனக் கருதியவர்கள். இந்நிலையில் வேலை பற்றிய சரியான உள்பாங்கை மக்கள் மத்தியில் உருவாக்குவது உழைப்பின் மேன்மையைப்பற்றி உணர்த்துவது. துறவிகளின் முக்கிய பணியாகக் கொள்ளப்பட்டது. புனித பெனடிக் தாம் தயார் செய்த துறவிகளுக்கான ஒழுங்குகளில் துறவிகள் எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கும் முறையில் சட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தார். இது காரணமாக துறவிகள் கட்டும் உடல் உழைப்பை மேற்கொண்டனர். இவ்வாறாக துறவிகள் செயற்பட்டமை உடல் உழைப்பின் மேன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்தது. இக்கருத்தியல் மேலைத்தேசமெங்கும் உடல் உழைப்பு பற்றி உயர்ந்த மதிப்பையும், பண்பையும் உருவாக்கியுள்ளது. இன்றும் மேலைத்தேச மக்களின் வாழ்வில் இப் பண்பு மேலோங்கியுள்ளதை அவதானிக்க முடியும். துறவிகள் எல்லாத் தொழில்களையும் சமமாகக் கருதினர். இவர்கள் கால் நடை வளர்த்தல், பால்சேய்தல், தேனீர்வளர்த்தல், அறுவடை செய்தல், உழுதல், சூட்டித்தல்,

பட்டறைகளில் வேலைசெய்தல், நெசவுசெய்தல், திராட்சை ரசம் தயாரித்தல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். விவசாயத்திலும் ஈடுபட்ட இவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்து வாழ்ந்த மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்தனர். நாகரிகமடையாத மக்களும் உடல் உழைப்பின் மேன்மையை உணர்ந்தனர். மக்களால் உயர்ந்தவர்களாக, கற்றவர்களாகக் கருதப்பட்ட துறவிகள் இவ்வாறு உடல் உழைப்பில் ஈடுபட்டமை பெரும் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆயர்கள்-துறவிகள்

நாகரிகமடையாத மக்களை சீர்ப்படுத்துவதிலும், நெறிப்படுத்துவதிலும் ஆயர்களும், துறவிகளும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். ஆயர்கள் திருச்சபையின் செயற்பாடுகளை வழிநடத்தியதுடன், இலத்தீன் இனக்குழு மக்களைப் பாதுகாத்து, எதிர்ப்படையினரோடு முன்கூட்டியே சமரசம் செய்து சாதாரியமாக மக்களை வழிநடத்தினர். இக்காலத்தில் பணியாற்றிய ஆயர்களும் புனிதம் நிறைந்தவர்களாயும் பலமான சுய கட்டுப்பாடுள்ளவர்களாயும், செயற்பாடுகளிலும், தீர்மானங்களிலும் நேர்மையுள்ளவர்களாயும் இறைபணிக்கே முற்றும் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்களாயும் வாழ்ந்தனர். பலம் நிறைந்த ஆளுமையுடன் திருச்சபையை வழிநடத்தி திருச்சபையின் பரம்பலுக்கு, குறிப்பாக சீர்திருத்தமடையாத மக்கள் மத்தியில் திருச்சபையைப் பரப்ப பெரும் பங்காற்றினார். இக்காலங்களில் பணியாற்றிய ஆயர்கள் முன்பு சிறந்த துறவிகளாய் விளங்கினர். உரோமைப் பேரரசின் வீழ்ச்சியின் பின்பு மேற்கு நாடுகளில் ஏற்பட்ட அரசியல் வெற்றிடங்களால் ஏற்பட்ட தலைமைப் பொறுப்பையும் ஆயர்களே நிரப்ப வேண்டியிருந்தது. பல வகையில் இவர்கள் திருச்சபையினதும், மக்களினதும் நலன் கருதி பல செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். நாகரிகமடையாத மக்கள் குழுவினரின் மன்னர்கள், ஆயர்களின் அறிவுக்கூர்மை, தூய்மை என்பன காரணமாக கத்தோலிக்க ஆயர்களை தங்கள் சமாதான தூது வர்களாகவும், ஆலோசகர்களாகவும் ஏற்றுக்கொண்டனர். இம்மக்களுக்கு நாகரிக வாழ்வைக் கற்றுக்கொடுப்பது, கிரேக்க-உரோமைய நாகரிகத்தின் நற்கூறுகளை அளிப்பது, அவர்களை கிறிஸ்தவர்களாக்குவது ஆயர்களின் முக்கிய பணியாக விளங்கியது. இதில் ஆயர்கள் வெற்றியும் கண்டனர். ஆயர்களின் பணியில் துறவிகளும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தனர். இதில் பெனடிற்றயின் துறவிகளின் பணிகள் வரலாற்றாசிரியர்களால் பெரிதும் பாராட்டப்படுகின்றன. நாகரிகமடையாத மக்களின் ஐரோப்பியப் படையெடுப்பின் பின் ஐரோப்பிய அரசியல் அமைப்பு அதிகம்

மாற்றத்திற்குள்ளானது. உரோமைப் பேரரசின் வீழ்ச்சி ஏற்பட்ட இடங்களில் தனி சுதந்திர ஜேர்மனிய நாடுகள் தோற்றம் பெற்றன. இப்பின்னணியில் இத்தாலியில் லொம்பாடிய அரசும், ஸ்பானியாவில் விசிகோதிக் மரபினர் அரசும், காலில் (பிரான்ஸ்) பிராங்கியரின் அரசும், பிரிட்டனில் ஆங்கிலோ-சாக்ஸன் அரசும் அமைக்கப்பட்டன.

நாகரிகமடையாத மக்களை கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றுவதிலும், நாகரிகத்தைக் கற்றுக்கொடுப்பதிலும் துறவிகள் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தனர். தாம் மேற்கொண்ட துறவு வாழ்வில் நிறைவு பெறுவது வழியாகவே, தம் இலட்சியத்தை ஏழ்மை, கற்பு, கீழ்ப்படிவு என்னும் நெறிமுறைகளின் படி வாழ்ந்தனர். இவர்களின் துறவு மடங்களை பின்தங்கிய இடங்களில் நிறுவியமையால் தவ்வாழ்வையும், செவ்வாழ்வையும் வேறு இடையூறுகளின்றி மேற்கொள்ள முடிந்தது.

மேற்கு துறவு மரபின் தந்தையென அழைக்கப்பட்ட புனித பெனடிக்ற் (480-547) தமது துறவு மடத்தை இத்தாலியிலுள்ள “மொன்ரே கசினோ” (Monte Cassino) என்னுமிடத்தில் நிறவினார். The Rules of St. Benedict என்னும் மேற்கு திருச்சபைக்குரிய துறவு ஒழுங்குகளை புனித பெனடிக்ற் ஆக்கினார். இவரால் ஆக்கப்பட்ட ஒழுங்குகள் மேற்கு நாடுகளிலுள்ள அதிகப்படியான துறவு மடங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. சங்கீதங்களைச் செப்பிப்பதும். குறிப்பிட்ட நேரங்களில் திருப்புகழ்மாலை செப்பிப்பதும் துறவிகளின் முக்கிய கடமையாயிருந்தன. நாகரிகமடையாத மக்களை நாகரிகப்படுத்தியதும், அவர்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றியமையும் துறவிகளின் பெரும் சாதனைகள் என வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறியுள்ளனர். செபமும், வேலையும் என்பது துறவிகளுக்கு அவர்கள் தம் வாழ்வில் ஒரு சமநிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவர்களின் செயற்பாடுகள் உடல் உழைப்பையும், அறிவுசார் பணியையும், மதப்பரம்பலை ஏற்படுத்தும் பணியையும் கொண்டிருந்தன.

துறவிகள் பெருமளவிலான காடுகளை அழித்து அவற்றை சிறந்த விவசாய நிலங்களாக மாற்றியுள்ளனர். இவர்கள் ஐரோப்பாவில் விவசாயத்தை வளர்த்தவர்கள் என்பது பல வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்தாகும். ஐரோப்பாவின் விவசாயத்துறைக்கு துறவிகள் வழங்கிய மற்றுமோர் பங்களிப்பு நாகரிகமடையாத மக்களை விவசாயிகளாக மாற்றியமையாகும். நாடோடிகளாக வாழ்ந்த மக்களை நாகரிகப்படுத்தி, துறவு மடங்களுக்கு அண்மித்த பகுதிகளில் குடியமர்த்தி தங்கள்

விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு உதவியாளர்களாயமர்த்தினர். நாடோடி வாழ்விலும் மேலானது நிரந்தரமாக குடிசைகளையமைத்து விவசாயம் செய்வது மேலான வாழ்வு என்பதை நாகரிகமடையாத மக்களுக்கு உணரவைத்தனர். விவசாயத்துடன் தொடர்புடைய எல்லா வேலைகளையும் கற்றுக் கொடுத்தனர்.

அத்துடன் மேசன்வேலை, தச்சவேலை என்பவற்றுடன் ஏனைய சிறு கைத்தொழிலையும், உலோகவேலைகளையும் கற்றுக் கொடுத்தனர். மற்றுமோர் வகையில் கூறுவதாயின் துறவிகளின் மடங்கள் சீர்திருத்தம் அடையாத மக்களுக்குத் தொழில் நுட்பப் பாடசாலைகளாக மாறின. இவை எல்லாவற்றிலும் மேலாக நாகரிகமடையாத மக்களுக்கு உடல் உழைப்பின் மேன்மையை உணர்த்தியது, துறவிகள் மேற்கொண்ட பெரும் சாதனையாகும். துறவிகளின் எடுத்துக்காட்டான வாழ்வு இம்மக்களின் வாழ்வு பற்றிய நோக்கில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அடிப்படையில் துறவிகள் இவ்வாறு வாழ்ந்தமை கிறிஸ்துவின் மேல் தாங்கள் கொண்ட அன்பையும், அவர்தம் அயலவர் மேல் காட்டுவதாக உணர்த்துவதற்கே.

கல்வி

எந்தவொரு மக்கள் குழுமத்தின் அல்லது இனத்தின் நாகரிக வளர்ச்சிக்கு அவர்களின் கல்வியறிவு முக்கியமானது. இந்த வகையில் நாகரிகமடைந்திராத ஜேர்மனிய இனக்குழுக்களை நாகரிகமடைந்த மக்கள் நிலைக்கு மாற்றுவதில் அவர்களுக்கு கல்வி அறிவு அளித்தல் முக்கியமான விடயமாகும். இம்மக்களுக்கு கல்வி அளித்து நாகரிகப்படுத்தும் பணியைத் துறவற சபையினர் மேற்கொண்டனர். துறவிகள் தங்கள் மடங்களால் நடத்தப்பெற்ற பாடசாலைகள் மூலமாக இவ்வாறாகக்கல்வி வழங்கினர்.

நாகரிகமடையாத மக்களின் இளவயதினருக்குத் துறவிகள் இலத்தீன் மொழியை வாசிப்பதற்கும், எழுதுவதற்கும் கற்றுக் கொடுத்தனர். இலத்தீன் மொழி உரோமைய பேரரசின் ஆட்சி மொழியாக விளங்கியது. இதனால் ஐரோப்பா எங்கும் பொது மொழியாகக் கொள்ளப்பட்டது. இப்பாடசாலைகள் எதிர்காலத்தில் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொள் ளவுள் ளவர்களுக்கும் கல்விக்கூடங்களாகச் செயற்பட்டன. இலத்தீன், இலக்கணம் முதல் அணியிலக்கணம் அல்லது சொல்லாட்சித்திறன் வரையும் பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. மொழிக்கற்கையில் கணிசமான அறிவு பெற்ற பின்

விவிலியத்தையும், திருச்சபையின் தந்தையர்களான புனித அகுஸ்தீன், புனித பெரிய கிறகோரியார் போன்றோரின் நூல்களையும் கற்றனர். சங்கீதம், கேத்திர கணிதம் போன்ற பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன. இத்துடன் துறவிகள் நாகரிகமடையாத மக்களுக்கு கிரேக்க-உரோம நாகரிகத்தின் முக்கிய கூறுகளையும் கற்றுக் கொடுத்தனர். போரின் தாக்கங்கள் சீரான கல்வி அளிப்பதற்றுத் தடைகளாக விளங்கின. இம் மக்களுக்கு கல்வி அளிப்பதில் துறவிகள் பெரும் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியிருப்பர் என்பது தெளிவு. இவ்வாறாகத்துறவிகள் தங்கள் முயற்சியில் பொறுமையுடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் சோர்வின்றி உழைத்திராவிடின் இம்மக்கள் நாகரிகமடைதல் கேள்விக்குரிய விடயமாயமைந்திருக்கும். மேலும், கிரேக்க-உரோம நாகரிகங்களின் பல சிறப்பம்சங்கள் அழிந்துபோயிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

துறவற மடங்களின் பாடசாலைகளில் விவிலியம், பண்டைய இலத்தீன் சிறப்பு இலக்கியங்கள், சபையின் தந்தையர்களின் ஆக்கங்கள் பாடநூல்களாகக் கற்பிக்கப்பட்டன. இந்நூல்களைப் பிரதியெடுப்பதில் துறவிகள் பெரும் தியாகத்துடன் பங்களிப்புச் செய்தனர். அக்காலங்களில் அச்சியந்திரங்கள் இருக்கவில்லை. அவற்றை துறவிகளே கை எழுத்தினால் படியெடுத்தார்கள். மேலும் இவற்றை எழுதும் தோலையும் அவர்களே பதனிடவேண்டியிருந்தது. படியெடுத்தல் மிகவும் கவனமானது, எனவே பரிகாரச் செயலாகக் கொள்ளப்படலாம். தவறுகள் இல்லாமல் மிக நுட்பமான முறையில், உள்ள விடயங்களை விட்டு விடாமல் புதிய விடயங்கள் இணைத்துக்கொள்ளாமல் மிக நுட்பமாக மேற்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. இவை பொது நன்மை கருதிச் செய்யப்பட்ட பணிகளாயிருப்பினும், இவற்றுள் ஒரு பிரதியை படியெடுப்பதற்கு ஒரு வருடத்திற்கும் அதிகமாக காலம் எடுத்தது. இவ் விலக்கியங்களைப் படியெடுத்த துறவற சபையினரின் பங்களிப்பு இத்துறவிகள் வாழ்ந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் நோக்கும்போது கணிப்பிட முடியாத சேவையாகும்.

மத மாற்றப்பணியும் துறவிகளின் நற்செய்திப்பணியும்.

துறவிகள் ஜோமனிய இனக்குழுவினரை நாகரிகம் பெற்ற மக்களாக உருவாக்குவதிலும் மேலாக அவர்களைக் கத்தோலிக்க மறைக்கு மாற்றுவதை முதன்மை நோக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டனர். மதம் மாறியவர்களுக்கு கத்தோலிக்க மறையின் வாழ்க்கை முறையில் அதிகம் ஈடுபாடுள்ள வகையில் உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொண்டு உழைத்தனர். இவ்வாறு நாகரிகமடையாத மக்களை கத்தோலிக்க

மறையில் இணைக்கும் பணியை முக்கிய பணியாக மேற்கொண்டு பணியாற்றிய சில துறவிகள் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். துறவிகளின் மடங்கள் மறைத்தூதுப்பணியின் மையங்களாக விளங்கின. தங்கள் மடங்களை அண்டிய பகுதிகளுக்கும், ஏனைய அண்மித்த பகுதிகளுக்கும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். திருச்சபையின் சிந்தனைகள் அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைவது திருவிவிலியத்தில் அடங்கியுள்ள விடயங்களாகும். திருவிவிலியம் வெறும் சிந்தனைகளை மட்டுமன்றி, மறையைப் பரப்பி மக்களை மனம் மாற்றினர். இவர்களது பணியின் பெறுபேறுகள் உடனே உணரப்படமுடியாதவையாக அமைந்திருப்பினும், குறிப்பிட காலத்தின் பின்பு அவர்களது பணியின் மேன்மையை உணரமுடிந்தது. இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மக்களிலிருந்து துறவிகள் தோன்றியிருப்பது இவர்களின் பணியின் சிறப்பை உணர்த்துகின்றது. இவர்களில் ஆங்கலோ-சகஸ்கன், பிராங்ஸ், பூட்டுண்டியன்ஸ், கோத்தியார், அலமணி, பாலேரியார், லொம்பாட்ஸ் எனப்பலர் அடங்குவர்.

நாகரிகமடையாத மக்கள் கத்தோலிக்க மறையைத் தழுவிபமைக்கு முக்கிய காரணியாக விளங்கியது துறவிகள் வாழ்ந்த தூய்மையானதும் எடுத்துக்காட்டுமான வாழ்வாகும். நாடோடிகளாக வாழ்ந்த மக்கள் ஆரம்பத்தில் துறவிகளால் பாடப்பட்ட பாடல்களாலும் நடத்தப்பெற்ற வழிபாடுகளாலும், சடங்குகளாலும், கவரப்பட்டாலும் இவற்றுடன் நின்று விடாது துறவிகள் மேற்கொண்ட கடின உழைப்பும் எடுத்துக்காட்டான வாழ்வும் அவர்கள் மனதில் ஆழப்பதிந்தன.

துறவிகள் தங்கள் வாழ்வை அப்பணித்து எல்லா மக்களுக்கும் குறிப்பாக உதவிவேண்டியோருக்கு நன்மை செய்தும், நோயாளரைப் பராமரித்தும், கட்டுப்பாட்டுடன், ஏழ்மை, கீழ்ப்படிவு என்னும் பண்புகளைப் பின்பற்றியும் வாழ்ந்தனர். இவர்களின் மேற்குறிப்பிட்ட வாழ்வு முறையும், மணத்தூறவு வாழ்வும் நாடோடி மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும், உயர்கூடும்பங்களில் பல வாய்ப்பு வசதிகளுடன் பிறந்த மக்கள் இவ்வாறான வாழ்வு வாழ்வதற்கு காரணம் என்ன? இவர்கள் புனிதமான, செவ்வாழ்வின் அர்த்தமென்ன? இவ்வாறான வாழ்வுக்கான காரணம் இவர்கள் இறைவன்பாலும் இயேசுகிறிஸ்துவின் வாழ்வாலும், போதனையாலும் கவரப்பட்டமையும், அவர் போதனையை பின்பற்றி வாழ்வதென அறிந்து கொண்டனர். துறவிகள் வாழும் வாழ்வே கத்தோலிக்க மறையின் படிப்பினை என்பதனை வெகு விரைவில் கண்டுகொண்டனர்.

மறை அறிவு

எந்தவொரு நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியிலும், மேம்பாட்டிலும் உயர் சிந்தனைகள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன என்பது வரலாற்று உண்மையாகும். ஐரோப்பாவின் பல்துறைசார் வளர்ச்சிக்கும் இது முற்றும் பொருந்தும். ஐரோப்பாவின் பல்துறை சார் வளர்ச்சிக்கு திருச்சபை நடத்திய கல்விக்கூடங்களும், முன்வைத்த மெய்யியல், இறையியற் சிந்தனைகளும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. திருச்சபையின் சிந்தனைகள் அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைவது திருவிவிலியத்தில் அடங்கியுள்ள கருத்துக்களாகும் திருவிவிலியம் வெறும் சிந்தனைகளை மட்டுமன்றி, அறநெறிக்கோட்பாடுகளையும், ஆன்மீக உருவாக்கத்தையும், ஆளுமை உருவாக்கத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றது. எடுத்துரைப்பது மட்டுமன்றி அவற்றைக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கவும் வலியுறுத்துகின்றது. ஐரோப்பிய சிந்தனை மரபில் பெரும் தாக்கத்தையேற்படுத்தியது திருவிவிலியமாகும்.

திருவிவிலியம்

உரோமைப்பேரரசின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதி உரோமையரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தபோது இலத்தின் ஆட்சி மொழியாகவும் ஐரோப்பிய மொழிகளுக்குத் தாய்மொழியாகவும் விளங்கியது. அதாவது ஐரோப்பிய மொழிகள் இலத்தீன் மொழியிலிருந்தே பிறந்தவை. மேலும், கத்தோலிக்க திருச்சபையின் நிர்வாக மொழியாகவும், இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் இடம்பெறும் வரையும் (1962-65) இதுவே வழிபாட்டு மொழியாகவும் விளங்கியது. கி.மு 63இல் பொம்பே (Pompay) என்னும் உரோமைத்தளபதி முதலில் எருசலேமையும், தொடர்ந்து எகிப்தையும், அதன்பின் அக்காலத்தில் பாலில் (Galle) என அழைக்கப்பட்ட பிரான்சையும் கைப்பற்றினான். இப்பின்னணியில் கி.பி முதலாம், இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் உரோமைப் பேரரசின் நாடுகளில் இலத்தீன் பிரபல்யம் பெற்றது. இதனால் விவிலியத்தை இலத்தீன் மொழிக்கு மொழி பெயர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டாலும் திருப்தியாக அமையாத காரணத்தினால் கி.பி 390 இல் தாமஸ்கஸ் என்னும் பாப்பரசர் புனித எரோனிமுஸ் என்னும் அறிஞரிடம் இப்பணியை ஒப்புவித்தார். இவர் பெத்தலகேமில் 25 ஆண்டுகள் தங்கியிருந்து கடினமாக உழைத்து, மிகத் தெளிவாகவும், திருத்தமாகவும் இலத்தீன் மொழியில் விவிலியத்தை மொழி பெயர்த்தார்.

இது “உல்கத்தா” - (Vulgate) அதாவது பொதுவானது என அழைக்கப்பட்டது. 1546 இல் இடம்பெற்ற திரிதெந்து பொதுச்சங்கத்தில் அங் கீ கரிக்கப்பட்டது. இது 1926 இல் சில மாற்றங்களுக்குப்படுத்தப்பட்டது. இம்மொழிப்பெயர்ப்பு ஐரோப்பா எங்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனால் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வேதாகமக் கருத்துக்கள் பரம்ப இம் மொழிப்பெயர்ப்பு பெரும் துணையாய் அமைந்தது.

எந்தவொரு நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியிலும், முற்போக்கான செயற்பாட்டிற்கும் சிந்தனை பெரும் பங்காற்றியுள்ளது, ஐரோப்பியர்களின் பஸ்துறைசார் வளர்ச்சிக்கு கிறிஸ்தவ மதம் நடத்திய சிந்தனை கல்விக் கூடங்கள், முன்வைத்த மெய்யியல் சிந்தனைகள், இறையியற் சிந்தனைகள், மனித மாண்பு பற்றிய கருத்துக்கள் இன்னும் இவற்றிலும் மேலாக திருவிவிலியத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட வழிகாட்டல்கள் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளன. திருவிவிலியம் வெறும் சிந்தனைகளை மட்டுமன்றி சிந்தனைகளுடன் ஆளுமை உருவாக்கத்தையும் வலியுறுத்தியுள்ளது.

இப்பின்னணியில் ஆரம்பத்திருச்சபை எவ்வாறான கல்விப்பணியை மேற்கொண்டுள்ளதென நோக்குவது பொருத்தமானது. இக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற இறையியற் சிந்தனைக்கு அடித்தள மிட்டவர்பளாகப் பலர் காணப்படுகின்ற போதும் இத்துறையில் தடம்பதித்தவர் களாக புனித ஜெரோம் (St. Jerome 340-420 AD), புனித அம்புறோஸ் (St. Ambrose 340-397 AD), புனித அகஸ்தீன், (St. Augustine 354-430 AD), பெரியகிறகோரியர் (Gregory the great) என்பவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இறையியல்

ஐரோப்பாவில் நீண்ட காலமாக பாடசாலைகளிலும், மடாலயங்களிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் இறையியல் ஒரு பாடமாக கற்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இறையியலின் அடிப்படையில் இறைவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மைகளைப்பற்றிந்து கொள்வதற்கு மனிதனிடம் காணப்படும் வளங்களான அறிவியல், தத்துவ சிந்தனைகள் காணப்படுகின்றன. இறையியலை அறிவியலாக கற்கும்போது அதில் விஞ்ஞான முறைமைகள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. இப்பின்னணியில் இறையியல் தொடர்பான பாட விடயங்கள் ஒருபுறம் அமைய, மறுபுறம் இதில் பிரயோகிக்கப்படும் விஞ்ஞான முறைமையிலான கற்கை மனித

சிந்தனையில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது இறையியலின் வரலாறு இவ்வாறான இறையியற் கற்கையின் போது இறைவெளிப் பாடும், அறிவும், அறிவியல் வாதமும், விவிலியமும், மெய்யியலும் என்னும் பல நோக்கில் கற்பது இதனை மேலும் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவியாயமைகிறது.

ஆரம்ப திருச்சபை

புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தையே இறையியலின் ஆரம்பம் என கொள்ளலாம். இவையே அனைத்து இறையியல் சிந்தனைகளுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்திருப்பவையாயிருப்பினும் இவை இயேசுவின் வாழ்வு நிகழ்வுகளை கிறிஸ்து பற்றிய மறை நிகழ்வுகள் என நோக்குவதிலும் மேலாக இயேசுவின் வாழ்வு, பாடுகள், மரணம் உயிர்ப்புக்கு சான்று பகிர்வதையே முக்கியமாகக் கொண்டனர். இந் நிகழ்வுகள் யூத மறையின் விசுவாசப்பின்னணியிலேயே விளக்கம் கொள்ளப்பட்டது. கிறிஸ்துவே எதிர்பார்க்கப்பட்ட மெசியா என்பதற்கு இறைவாக்கினார்களின் இலக்கியங்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆரம்பத் திருச்சபையில் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையுடன் எதிர்பார்க்கப்பட்ட நிகழ்வாக, உலகின் வரலாற்றை நிறைவு செய்யும் நிகழ்வாக நோக்கப்பட்டது. இது உடன் நிகழாத நிலையில் திருச்சபை வேறு நிலையில் மீட்பு வரலாற்றை நோக்க முற்பட்டது. இதனை லூக்காவின் இரு நூல்களின் அமைப்பிலும் காணலாம் எனினும் புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் அனைத்திலும் முக்கியம் பெற்றவையாக, ஆழமான சிந்தனைகளைக் கொண்டவையாகவும், புரிந்து கொள்வதில் கடினத்தன்மை கொண்டவையாக புனித பவுலின் கடிதங்கள் காணப்படுகின்றன. பவுல் உரோமருக்கு எழுதிய கடிதம் பிற்காலங்களில் பலரின் சிந்தனையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

திருச்சபையின் தந்தையர்களும் இறையியலும்

கிறிஸ்தவம் ஆரம்பத்தில் யூத மறையை அடியொற்றியிருந்தாலும், உரோம பேரரசின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த பகுதிகளில் பரம்பியதால் கிரேக்க, உரோம நாகரீக சிந்தனைகளினூடாக கிறிஸ்தவ போதனைகள் முன்வைக்கப்பட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனை முதலில் பவுல் மேற்கொண்டிருந்தாலும், முதல் நான்கு நூற்றாண்டுகளிலும் வாழ்ந்த திருச்சபையின் தந்தையர்களும் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். இவர்கள் கிரேக்க மெய்யியலை நன்கு கற்றறிந்தவர்கள்

என்பது அவர்கள் முன் வைக்கும் கருத்துக்களிலிருந்து அறியக்கூடியதாயுள்ளது. திருச்சபையின் தந்தையர்கள் தம் சமயத்தின் கோட்பாடுகளுக்கு ஆதரவு தேடும் வகையிலேயே தங்கள் வாதங்களை முன்வைத்தனர். கிரேக்க தத்துவங்களையும் பதங்களையும் கிறிஸ்தவத்தின் செய்தியை பரப்பவும், கோட்பாடுகளைக் காக்கவும் பயன்படுத்தினர். திருச்சபையின் முக்கிய இறையியற் தந்தையர்களாக புனித இரேனியுஸ், புனித அலெக்சாந்திரியா கிளமெந்து, புனித ஒரிஜன், புனித யுஸ்ரின் என்பவர்கள் விளங்கினார்கள்.

நான்காம், ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் இடம்பெற்ற பொதுச்சங்க அமர்வுகளும், கோட்பாட்டு நெறியாக்கங்களும் முக்கியமான நிகழ்வுகளாகும். இச்சங்கங்களில் எடுக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளே இன்று வரையும் விசுவாச உண்மைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சங்க அமர்வுகளில் மூலமாக முடிவுகள் எடுப்பதற்குக் கையாண்ட வழி முறைகளும் எதிர்காலத்தில் ஐரோப்பாவில் ஜனநாயக முறையில் தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு முன் உதாரணமாயமைந்தது.

புனித அகுஸ்தீனார்.(354-430)

புனித அகுஸ்தீனார் மேலை நாட்டைச் சேர்ந்த திருச்சபையின் தந்தையர்களில் திருச்சபைக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். கி.பி. 354 இல் வட ஆபிரிக்காவிலுள்ள தகால்த் என்னும் ஊரிற் பிறந்த அகுஸ்தீனார் உயர் கல்விக்காக கார்த்தேஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து கல்வி பெறச்சென்ற போது பல கேளிக்கைகளிலும் சிற்றின்பங்களிலும் சிக்கி வாழ்வைக் கழங்கப்படுத்தி

னார். கி.பி 373 இல் சிசிரோவின் நூல்களிலொன்றைப் படித்தமையினால் மெய்யியலில் நாட்டமேற்பட்டபோதும், வெகு விரைவில் மனிக்கேய பேதகத்தினால் கவரப்பட்டார். மெய்யியல் கற்கை அவரை நியோ பிளேற்றோனிசத்தின் பக்கம் மாற்றினாலும், வெகுவிரைவில் மிலான் பேராயர் அம்புரோசின் அறிவுரை, மறையுரைகளினால் மனமாற்றம் பெற்று கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களைக் கற்றார். பவுல் உரேமையருக்கு எழுதிய திருமுக்கத்தைப்படித்து, கி.பி 387 இல் திருமுழுக்குப் பெற்று கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்.

கி.பி.391 இல் கிப்போ நகரில் குருவாகவும் நான்கு வருடங்களின் பின்பு ஆயராகவும் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். சிறந்த ஆயராகப்பணியாற்றியதுடன், டொனற்றிசிசம், பெலாஜினிசம், மணிக்கேயிசம் ஆகிய தவறான கொள்கைகளை எதிர்த்து வாதிட்டு பல நூல்களை எழுதினார். திருச்சபையின் இறையியல், மெய்யியல் துறைகளுக்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளார். இவர் விட்டுச்சென்ற இலக்கியங்களாக 113நூல்களும், 2188 திருமுகங்களும், 500 இற்கு மேற்பட்ட மறையுரைகளும் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் இரண்டு நூல்கள் மிகப் பிரபல்யம் வாய்ந்தவையாகும்.

1. The Confession – “தன்நிலை ஏற்பு”- மனமாற்றத்தின் முன்பு தாம் எதிர் நோக்கிய சவால்கள் பற்றிய அனுபவம்.

2. The City of God- இது உயர்ந்த கிறிஸ்தவ இலக்கியமாகிய நூல் இன்றும் மேல்நிலைக்கற்கை பாடநூலாக மேற்கொள்ளப்பயன்படுகின்றது. இதில் அகுஸ்தீனரின் தத்துவ-இறையியல் சிந்தனைகளின் சாரம்சம் காணப்படுகின்றது. உரோமப்பேரரசின் வீழ்ச்சி காலத்தில் எழுதப்பட்டது. இதில் கிறிஸ்துவத்தின் கோட்பாடுகள் விபரிக்கப்படுவதுடன் தவறான ஏனைய மதக் கொள்கைகள் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது இலக்கியங்கள் திருச்சபையின் தற்காப்புக்குப் பெரும் நிலையில் பயனளித்தன.

திருச்சபையின் தந்தையர்கள் என்னும் வரையறைக்குள் அப்போஸ்தலிக்கப் பிதாக்கள், சத்தியத்தின் பாதுகாவலர்கள், வேதபாரகர்கள் அனைவரும் அடங்குவர். இவர்களிற் சிலர் கிரேக்கமொழியிலும், சிலர் இலத்தீன் மொழியிலும் திருமறைக் கோட்பாடுகளைத் தெளிவுடன், எழுதியதுடன் இறையியல் நூல்களையும் எழுதியுள்ளனர்.

கல்வி

இரண்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே திருச்சபை நன்கு ஒழுங்கமைப்புப் பெற்றுள்ளது. இக்காலத்திலேயே கல்வியில் ஆர்வம் காட்டியுள்ளதாக அறியப்படுகின்றது. கி.பி.496 திருத்தந்தை புனித கிளமென்ற் கொரிந்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு வரைந்த மடலில் கல்வி என்னும் பதம் இடம்பெறுகின்றது. பவுல் அப்போஸ்தலர் தம்

திருமுகங்களில் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு எவ்வகையில் உரு வாக்கமளிக்க வேண்டுமெனக் கூறுகின்றார். (எபே4:4), (கொலோ3:21)

ஆரம்பத்திருச்சபை மக்களுக்கு இரண்டுநிலைக் கல்வியை அளிப்பதில் அக்கறை செலுத்தியுள்ளது. முதலில் கிறிஸ்தவ மதம் சார் அறிவு வழங்கலுடன், பிள்ளைகளுக்கும், புதிதாகக் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவிவாங்களுக்கும் கிறிஸ்தவ வாழ்வு, வழிபாடு பற்றிய பயிற்சியளித்தல். இரண்டாம் நிலைக்கல்வியை நோக்கும் போது கிறிஸ்தவர்கள் ஏனையவர்கள் போன்று நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற ஏனையவர்கள் பெற்ற கல்வியைத் தாமும் பெற வேண்டுமென்பதில் ஆர்வம் காட்டினர். இக்கல்வியானது மெய்யியல், பேச்சாற்றல்க் கல்வியாகக் காணப்பட்டது.

மெய்யியல் கற்கை பற்றித் திருச்சபையின் தந்தையர்களிடையே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவிய போதும் மெய்யியல் கற்கைக்கு அதிக வரவேற்றும் ஆர்வமும் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. புனித யஸீரின் எபேசஸ், உரோம் ஆகிய இடங்களில் மெய்யியலைக் கற்பித்தவர் பினோற்றோவின் மெய்யியல் கோட்பாட்டுக்கும், கிறிஸ்தவத்திற்கு மிடையிலான தொடர்பானது ஒன்றை மற்றதின் தொடர்ச்சியாகக் கண்டனர். இதனை இயேசுவின் வெளிப்பாட்டிற்கு முன்னடையாளமாக பழைய ஏற்பாடு போன்று, நற்செய்திகள் எழுதப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக மெய்யியல் கிரேக்கருக்கு இறைவனின் கொடை எனக்கூறினார். புனித யஸீரின் இக்கருத்தை ஆதரித்தார். அக்காலத்து கணிசமான கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களின் கணிப்பின் படி பிறமத இலக்கியங்களை கற்பது விவிலியத்தையும் இறையியலையும் கற்பதற்கு ஏற்றதோர் ஆயத்தமாக அமைகின்றதென்னும் கருத்தை வெளியிட்டனர். புனித பசில்(330-397) பிறமத இலக்கியங்களைக் கற்று அவற்றிலுள்ள நல்விடயங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனக் கருத்துக் கூறியுள்ளார்.

இக்கட்டத்தில் தரமான கல்வி வழங்கப்பட்டமையினால் திருச்சபைக்கு இவ்வாறான கல்வி வழங்குவதற்குரிய தேவை இருக்கவில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை இவ்வாறான பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பினர். இப்பிள்ளைகளின் கிறிஸ்தவப் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு கிறிஸ்தவம், கிறிஸ்தவ கோட்பாடு, வழிபாடு, வாழ்க்கை பற்றிய அறிவையளிக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தினர். இவ்வாறான பயிற்சிகளையும், வகுப்புக்களையும் ஆயர்களும், குருக்களும் நடத்தினர். எனினும் பிறமதத்தினர்

பாடசாலைகளை நடத்தத்தவறிய இடங்களில் திருச்சபை பாடசாலைகளை நடத்தியது. முதல் நான்கு நூற்றாண்டு காலங்களிலும் கிறிஸ்தவ இறையியலாளர்களும், மெய்யியலாளர்களும் தரமான இறையியல், மெய்யியல் கல்விக் கூடங்களை நடத்தியுள்ளனர். இவ்வாறான கல்விக் கூடத்தை நடத்தியவர்களில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் புனித யஸீர். அவரைத்தொடர்ந்து அத்தனகோறஸ் திகழ்ந்தார். சில காலங்களின் பின்பு அலெக்ஸ்சாந்திரியாவில் கிளமென்ட், ஒரிஜன் என்பவர்களும் மேலும் அந்தியோக், கப்தோச்சியா ஆகிய இடங்களில் பசில் கிறகோல் ஆகியோரும் இவ்வாறான கல்விக் கூடங்களை நடத்தினர்.

உரோமைப் பேரரசில் நிறுவப்பட்டிருந்த கல்வி முறைமை நாகரிகமடையாத மக்களின் படையெடுப்பினால் பெரிதும் சீரடைந்தது. உரோமைப் பேரரசின் கல்விச் செயற்பாடு இத்தாலி, வடஆபிரிக்கா ஆகிய இடங்களில் பரவலாக இடம் பெற்றதோடு சில தனியாரும் இதற்குப் பங்களிப்புச் செய்தனர். உரோமைப் பேரரசில் நிலவிய கல்வி முறைகள் பாதிப்படைந்தமையினால் ஏற்பட்ட வெறுமையை சீர செய்ய திருச்சபை கல்விப்பணியாற்ற முன்வந்தது. திருச்சபை அதிகாரிகள் குருக்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கும் நேர்த்தியான கிறிஸ்தவ வாழ்வு வாழ்வதற்கும் கல்வியின் தேவையை உணர்ந்தனர். அதே வேளையில் நாகரிகம் அடையாத மக்களை கிறிஸ்தவ முறைமையில் உருவாக்கவும் கல்வி இன்றியமையாத ஊடகமாய் விளங்கியது. இப்பின்னணியில் துறவற மடங்களின் பாடசாலைகள், பேராலயப் பாடசாலைகள் என இரு வகைக் கல்விக் கூடங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

துறவற மடங்களின் பாடசாலைகள்

எதிர்கால துறவிகளாக உருவாக்கம் பெறுகின்றவர்கள் திருவிவிலிய நூல்களைப் படித்துப் புரிந்து கொள்ளும் அறிவைக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. இதனால் அவர்களுக்கு எழுதவும், வாசிக்கவும் மற்றும் இலக்கண அறிவுடன் ஏனைய இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிவும் அளிக்க வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறான கற்கை நான்காம் நூற்றாண்டில் கிழக்கில் காணப்பட்டது. மேலும் திருவிவிலியத்தைப் படிக்கும் முறைமையே மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும் 5ஆம், 6ஆம் நூற்றாண்டுகளில் புனித பற்றிக், புனித கொலம்பர், புனித பிறஜிட் ஆகியோரால் அயர்லாந்தில் நிறுவப்பட்ட பாடசாலைகளின் விரிவு பெற்ற பாடசாலைகள் நிறுவப்பெற்றன. அயர்லாந்து நாட்டு மடங்களின் துறவிகள் குருக்களுக்கும் பொது

நிலையினருக்குமென பாடசாலைகளை நடத்தியதுடன் பண்டைய கிரேக்க இலக்கியங்களையும் கற்பித்தனர். இவ்வாறான துறவற மடங்களின் பாடசாலைகள் அயர் லாந்திலிருந்து இங்கிலாந்திற்கும் ஐரோப்பாவின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் பரவின. இவ்வாறாக பிரான்சில் ரூஸ்(Tours), ஜோம்ன்புல்டா(Fulda), வடஇங்கிலாந்தின் யரோ(Jarrow) ஸ்கொத்திலாந்தின் ஐயோனா (Iona)ஆகிய இடங்களுக்கும் பரவின.

பேராலயப் பாடசாலைகள்

உரோமையப் பேரரசின் வீழ்ச்சியும் அதனைத்தொடர்ந்து இடம் பெற்ற அரசியல் சமூக அமைப்புக்களில் ஏற்பட்ட குழப்பநிலையையும் கருத்திற் கொண்டு ஆயர்கள் எதிர்க்கால திருச்சபைக்கு வளமான குருக்களை உருவாக்க ஏற்ற கல்வியை வழங்குவது தங்கள் பொறுப்பென உணர்ந்தனர். இப் பின்னணியில் பேராலயப் பாடசாலைகள் அல்லது ஆயரின் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. படிப்படியாக இப் பாடசாலைகளில் பொதுநிலையினரும் அதிலும் உயர்குடி மக்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது.

இப்பாடசாலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட கலைத்திட்டமானது குருத்துவ தயார்படுத்தலுக்குரிய வேதநூல்களைக் கற்று புரிந்து கொள்வதற்கு ஏற்றதாயமைந்தது. இவை ஏழு வகைக் கலைப்பண்புத்துறையைக் கற்கையாகக் கொண்டு விளங்கின. இதில் யூத கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் வழிபாடுகள் பற்றிய கற்கை, திருச்சபையின் திருத்தையர்களின் எழுத்துக்களும் அமைந்திருந்தன. ஏழுக்கலைகளும் முக்கலைகள், நாக்கலைகள் என வகுக்கப்பட்டிருந்தன. இதில் முக்கலைகளாக இலக்கணம், வாசிப்பு, இலத்தீன் எழுத்து, வாய்த்தர்க்கக்கலை, சரியான பேச்சு, அறிவாய்வுப் பேச்சுக் கலை என்பனவாகும். நாக்கலையில் எண்கணிதம், கேத்திரகணிதம், வானியல், சங்கீதம் என்பன அடங்கும்.

பங்குப்பாடசாலைகள்

பல பகுதிகளிலும் பங்குகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையினால் தேவையான குருக்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது. ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலிருந்தே குருமாணவர்களைத் தெரிந்து உருவாக்கம் செய்வதற்கு பங்குகள் தோறும் ஆரம்பப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கி.பி 529ல் பிரான்ஸ் நாட்டு வைசோன் (Vaisson) என்னுமிடத்தில் கூடிய திருச்சபையின் பேரவையில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானமானது திருச்சபையின் கல்விச் சேவை வரலாற்றில் பெரும்

மைல் கல்லாயமைந்தது. இப்பேரவையில் எல்லாப் பங்குகளிலுமுள்ள பிள்ளைகளுக்கு பாடசாலைக் கல்வியளிப்பதற்கு பங்குக் குருக்கள் வேண்டிய ஆயத்தம் செய்ய வேண்டுமெனவும் இச்சிறுவர்களிலிருந்து குருமாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமெனவும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறாக பங்குத் தந்தையர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையிலான நெருங்கிய உறவு படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றதுடன் இவ்வாறான கல்வி முறைமை எப்பெயின், இத்தாலி, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளுக்கும் பரவின.

துறவறமடங்களுக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கல்விமுறைமையானது படிப்படியான பேராலயப் பாடசாலைகளையும் பங்குப் பாடசாலைகளையும் இணைத்ததுடன் ஒருவர் பாடசாலை ஆசிரியராகவும் ஆன்மீக வழிகாட்டியாகவும் செயலாற்றுகின்ற தேவை உருவாகியது. இவ்வாறாக இவ்வளவு காலமும் திருச்சபை வழங்கி வந்த கல்வி முறைமை தோற்றம் பெறலாயிற்று. பலநூற்றாண்டுகளாக இவ்வாறான பாடசாலை அமைப்பு முறைமையே ஜரோப்பாவெங்கும் நிலவியது.

கரோலிங்க மறுமலர்ச்சி (The Carolinga Renaissance)

சாளிமோன் (742-814) ஆட்சிக்காலத்திலும் அதன் பின்பும் கல்வியில் குறிப்பிடத்தக்க மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. அதற்கு முற்பட்ட காலங்களில் திருச்சபை மட்டுமே மக்களின் சமூக நலன்களிலும், கல்வித்துறையிலும் அக்கறை காட்டி வந்துள்ளது. எனினும் சாளிமோன் ஆட்சிக்காலத்தில் திருச்சபை அரசின் ஆதரவையும் பெறும் வாய்ப்புப் பெற்றது. ஆயர்களினதும் அதிகாரிகளினதும் அறியாமை பற்றி சாளிமன் வியப்புற்ற நிலையில் இவர்களின் கல்வித்தரத்தை உயர்த்துவதற்குக் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்தார். பங்குத்தந்தையர்கள் பங்கிலுள்ள பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வழங்குவதற்கு ஆவன செய்யும் படி பணிக்கப்பட்டனர். அரசின் ஆதரவுடன் பேராலயங்களும், துறவறமடங்களும் பாடசாலைகளை ஒழுங்குபடுத்தின. சாளிமன் ஆயர்களையும் துறவறமடத்தலைவர்களையும் அனுப்பி அவர்கள் வழியாக கற்பித்தற் செயற்பாடுகள் மேற்பார்வை செய்தார். இவ்வாறாக சாளிமன் காலத்து கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கு திருச்சபை பெரும் பங்களிப்பு செய்தது.

கி.பி 778 இல் Alcuin என்னும் திருத்தொண்டர்(deacon) முதலில் york என்னுமிடத்து ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். இப்பாடசாலை அதிக அறிவு நுட்பங் கொண்ட துறவிகளும், பொது நிலையினரும் சிறப்புப் பயிற்சி பெறும் நிறுவனமாக விளங்கியது. சாளிமன் வெளி இடங்களிலிருந்தும் பேராளர்களை வரவழைத்து பாடசாலை ஆசிரியர்களின் தரத்தை உயர்த்தினார். இவ்வாறு Anglosaxon பாடசாலைகளின் தரமும் உயர்த்தப்பட்டது . ஸ்பெயின் நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களும் கல்வித்துறையில் வளர்ச்சி கண்டனர். இதே காலப்பகுதியில் இத்தாலியில் இலக்கண துறையில் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது.

துறவறப் பாடசாலைகளில் இலவசக்கல்வி வழங்கப்பட்ட வேளையில் பேராலயப் பாடசாலைகளில் செல்வந்தர் பணம் செலுத்தும் படி வேண்டப்பட்டனர். எனினும் ஏழைகளும் கற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். இப்பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களே கல்விக் கட்டணங்களை வசூலித்த போதும் பங்குப் பாடசாலைகள் இலவசக்கல்வியை வழங்கின. மாணவிகளும் கற்கும் பாடசாலைகள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இயங்கிய போதும் சில உயர் தரத்தைப் பேணியுள்ளன. 10ஆம் நூற்றாண்டில் சாளிமன் பேரரசின் பிளவுகளுடனும், வீழ்ச்சியுடன் கரோலிங்க மறுமலர்ச்சியும் வீழ்ச்சி கண்டது. திருச்சபை அரசின் அதிகாரத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று கல்வியிலும், மற்றும் ஏனைய செயற்பாடுகளிலும் தனியுரிமை பெற்றது.

இயல் - 06

ஈழத்து தமிழர் வாழ்வில் கிறிஸ்தவத்தின் தாக்கம்.

இலங்கை வரலாற்றில் கி.பி 1505 முதல் கி.பி 1948 வரையுமான காலப்பகுதி ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்காலமாகும். போர்த்துகேயர் (1505-1658), ஓல்லாந்தர் (1658-1796), ஆங்கிலேயர் (1796-1948) ஆகியோர் மேற்குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் இலங்கையில் தமது ஆட்சியை நிலைநிறுத்தினர். இம் மூன்று நாட்டினரும் பொதுவாக ஐரோப்பியராகவும், கிறிஸ்தவர்களாகவும் விளங்கினர். இந்நிலையில் ஐரோப்பியத்தையும், கிறிஸ்தவத்தையும் ஒன்றாகவே பொருள் கொள்ள முற்படலாம். எனினும் அது தவறாகும் என்னும் விடயம் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டும். ஏனெனில், கிறிஸ்தவம் இலங்கை மக்களின் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் கிறிஸ்தவ மதச் செயற்பாடுகளின் பின்னணியில் நோக்கப்படவேண்டியது. ஐரோப்பியம் என்பது ஐரோப்பிய ஆட்சியாளர் நாட்டின் அரசியல், இராணுவ நிர்வாகம், ஐரோப்பிய கலாசாரத் தாக்கம் என்னும் நிலைகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் எனப் பொருள் கொள்ளுதலே பொருத்தமானது. . எனினும், ஒவ்வொரு நாட்டு ஆட்சியாளர்களும் தம் நாடுகளில் அதிகம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த கிறிஸ்தவ சபைகளுக்கு தம் ஆட்சியின் போது அதிக சலுகைகள் வழங்கியிருந்தனர் என்னும் உண்மை மறுக்கப்பட முடியாதது. இக்கருத்தியற் பின்னணியிலேயே இலங்கையில் கிறிஸ்தவம், ஐரோப்பியம் ஆகியவை தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்னும் விடயம் ஆராயப்படுகின்றது. மக்களின் வாழ்வில் கிறிஸ்தவத்தின் தாக்கம் பெரும் நிலையில் இடம்பெற்றபோதும் குறிப்பாக கல்வி, கலாசாரம், இலக்கியம், சமயம் என்னும் கூறுகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் இங்கு நோக்கப்படுகின்றது.

சமயம்

கிறிஸ்தவத்தின் வருகைக்கு முன்பு இலங்கை மக்களின் பாரம்பரியச் சமயங்களான இந்து, பௌத்த சமயங்கள் முறையே வடகிழக்கு, தென்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன.

அதேவேளையில் பெளத்தர்கள் சிங்களவர்களாகவும், இந்துக்கள் தமிழர்களாகவும் விளங்கினர். இக்காலத்தில் கணிசமான தொகையினராக இஸ்லாமியரும் இலங்கையில் வாழ்ந்தனர். ஐரோப்பியர் வர்த்தக, அரசியல் நோக்கங்களுடன் இலங்கைக்கு வருகை தந்த போதும் கிறிஸ்தவ மறையையும் ஆர்வத்துடன் பரப்பினர்.

முதலில் வந்த போர்த்துக்கேய மறைபரப்பாளர்கள் இலங்கை மக்களுக்கு கத்தோலிக்க மறையைப் பரப்பினர். மறைபரப்புச் செயற்பாட்டிற்கென பிரான்சிஸ்கன் சபை, இயேசு சபை, டோமினிக்கன் சபை, அகுஸ்தீனார் சபைக் குழுக்கள் இலங்கையில் தம் பணிகளை மேற்கொண்டனர். போதனைகள், வழிபாடுகள், பாடசாலைக் கல்வி, இலக்கியங்கள், நாடகங்கள், மனித நேயப் பணிகள் இவர்களின் மறைபரப்பிற்கான ஊடகங்களாகச் செயற்பட்டன. இவ்வாறாக புதிதாகக் கத்தோலிக்க மறையைத் தழுவினவர்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக மறையைத் தழுவினர். இதில் சலுகைக்காக மதம் மாறியவர்களும் உண்டு, உண்மை விசுவாசத்தினால் மதம் மாறியவர்களும் உண்டு.

கத்தோலிக்க மறையைப் பற்றி நோக்கின் கத்தோலிக்க மறையில் வழிபாட்டு முறைகள் எடுத்துக்காட்டாகப் பவனிகள், திருவிழாக்கள், புனிதர் வழிபாடுகள், நோன்புகள் இந்து மதத்துடன் ஓரளவு ஒத்திருந்தாலும் இந்து மக்களுக்கும் புதிதாக மறையைத் தழுவினவர்களுக்கும் பல புதிய விடயங்கள் அறிமுகமாயின. கத்தோலிக்க மதக் கோட்பாடுகள் கிரேக்க, உரோமய, ஐரோப்பிய கலாசாரப் பின்னணியில் தோன்றி வளர்ந்தவை. இதனால் இந்துமதமரபுகளினின்று பல வகையில் வேறுபட்டன.

போர்த்துக்கேயரைத் தொடர்ந்து ஆட்சியைக்கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர், ஒல்லாந்த சீர்திருத்த சபையை இலங்கையில் பரப்பினர். (Dutch Returned Church). இவர்கள் விலிவியத்தை மையமாகக் கொண்டு புரட்டஸ்தாந்து மறைபைப் பரப்பினர். இதனால், இம்மதம் கத்தோலிக்கத்தைப் போலல்லாது மக்களின் மனங்களில் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் வேருன்றத் தவறியது. ஒல்லாந்தரைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலேய நாட்டு பல்வேறு கிறிஸ்தவ சபையினர் வந்தபோது, இதே மக்கள் ஆங்கில நாட்டுச் சபைகளுக்கு மாறினர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது அங்கிலிக்கன், அமெரிக்கன், மெதடிஸ்டர், வெஸ்லியன் சபையினர் இலங்கையில் பணியாற்றினர். ஐரோப்பியர் எல்லோரும் கிறிஸ்தவர்களாய் இருந்த போதும் கிறிஸ்தவ சபைகளுக்குள்

கடுமையான போட்டிகளும், பூசல்களும் நிலவியிருந்தன. இது இந்து, பௌத்த மக்களுக்குப் பெரும் துன்மாதிரியாகவும், வியப்பாயும் அமைந்தது. கிறிஸ்தவ சபைகள் சுதேச மதங்களிலும் மேலாக, சமூக மேம்பாட்டிற்கு அதிகம் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன.

கிறிஸ்தவ சபைகள் மத வழிபாடுகளுடன் தம் செயற்பாடுகளை முடக்கி விடாது பல மனித நேயச் செயற்பாடுகளில் ஆர்வத்துடனும், முழு ஈடுபாட்டுடனும் பங்கு கொண்டனர். இந்துமதத்தில் அதிகம் மதம் சார் சடங்குகளுடனும், வழிபாடுகளுடனும் மட்டுப்படுத்திய போது கிறிஸ்தவம் மனிதனில் இறைவனைக் காண முற்பட்டது. கிறிஸ்தவ மதத்தில் மக்கள் சிந்திப்பதற்குப் பல வாய்ப்புகள் உண்டு. இறைவார்த்தை பகிரப்படும் போதும், அதற்கான விளக்கங்கள், சிந்தனைகள் இடம் பெறுகின்றன. இதிலிருந்தே இந்து மக்கள் மத்தியில் கதாப்பிரசங்க மரபு தோன்றியது. ஆறுமுக நாவலர் இந்து மதத்தில் பல ஆக்கபூர்வமான மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தியமைக்கு கிறிஸ்தவமதத் தாக்கங்கள் உதவியுள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

கல்வியில் ஏற்பட்ட மாற்றம்

ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னர் இலங்கையில் பாரம்பரிய கல்வி முறைமை காணப்பட்டது. குரு-சிஷ்ய மரபினை அடிப்படையாக கொண்டதாகவும் உயர்நிலையினருக்கே அதிகளவில் கல்வி வழங்கப்பட்டது. இது தவிர திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் கோயில் மடப் பள்ளிக்கூடங்கள் இராப் பள்ளிக்கூடங்கள் நிலாப் பள்ளிக்கூடங்கள் மரநிழற் பள்ளிக்கூடங்கள் என்றவிதமாக பல்வேறு ஒழுங்கமைப்புகள் கல்வியை வழங்கி வந்தன. மேலும் ஆரம்ப காலங்களில் வசதிகளற்ற நிலை காரணமாக மாணவர்கள் எழுதிப்படக்காத நிலை காணப்பட்டது. இதனால் இவர்களது கல்வியில் மனப்பாடம் செய்யும் முறை மேலோங்கி காணப்பட்டது. பெண்களுக்கான கல்வி முறை இக்காலங்களில் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. அவர்களுக்கு அனுபவக்கல்வியே வழங்கப்பட்டது. இசை, நடனக்கல்வி முறையை நோக்கின் "சூத்து" என்ற அழகியற் செயற்பாட்டுடன் இசையும் நடனமும் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வகையில் கிறிஸ்தவத்தின் வருகைக்கு முன் இலங்கைத் தமிழரிடையே கல்வி பின்தங்கிய நிலையில் இருந்ததை நோக்கக்கூடியதாயுள்ளது.

கிறிஸ்தவத்தின் வருகை இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கையில் கல்வியில் பாரிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது என்பதில்

ஐயமில்லை. போர்த்துக்கேயர் இலங்கையை ஆட்சி செய்த காலத்தில் (1505-1658) போர்த்துக்கேய மிஷனரிமார் மதப்பரம்பலுக்கு கல்வியை ஓர் ஊடகமாகப் பயன்படுத்தினர். இக்காலத்தில் பிரான்சிஸ்கன் சபை, யேசு சபை, டோமினிக்கன் சபை, அகஸ்டினார் சபை என்பன இணைந்து கல்விப்பணியாற்றியது எனலாம். 1543ல் பிரான்சிஸ்கன் சபையினர் கோட்டை மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் கோயில் பற்றுப் பாடசாலைகளை நிறுவினர். போர்த்துக்கேயக் குருமார் மாணவர்களுக்கு எழுத்து, வாசிப்பு, போர்த்துக்கேயப் பண்பாடு, கத்தோலிக்க நெறி என்பவற்றை போதித்தனர். தலை சிறந்த மாணவர்களை கத்தோலிக்க மடாலயங்களுக்கு அனுப்பி மத குருமாராக்கினர். மேலும் செபம் செய்தல், மறை அறிவு பற்றிய வினாவிடை, கிறிஸ்தவ சமய கீர்த்தனைகள், ஸ்தோத்திரப் பாடல், வாசிப்பு எழுத்து போன்ற விடயங்கள் எழுத்தறிவூட்டும் நோக்கில் பிரான்சிஸ்கன் சபையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது எனலாம்.

இயேசு சபையினரால் ஆரம்பப் பாடசாலைகள் நடாத்தப்பட்டது. நெடுங்கணக்கு, எழுத்து, வாசிப்பு, பாட்டு, நற்பழக்க வழக்கம், கிறிஸ்தவ கோட்பாடுகள், என்பனவும் கற்பிக்கப்பட்டன. மதம் பரப்பும் ஊடகமாக நாடகம், இசை என்பவற்றையும் வேதாகமக் கதைகள் திருச்சபை வரலாறு போன்றன சுதேச மொழியில் நாடகங்களாக நடிக்கப்பட்டன. நாடகத்தின் மூலம்(Role Play) கற்பிக்கும் முறையை இவர்களே முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தினர்

இக்காலத்தில் பிரான்சிஸ்கன் சபையினர் உயர் கல்வியான கல்லூரிக் கல்வியை அளித்தனர். இக்கல்லூரிக் கல்வி சமய சார்புடையதாகவும் மதகுருமாராக வரவிரும்புவோருக்கும் அளிக் கப்பட்டது. இயேசு சபையினர் உயர் கல்வியையும் புகட்டினர். இங்கு ஆரம்ப, இடைநிலை, உயர் நிலை ஆகிய மூன்று பகுதிகள் இயங்கின. ஆரம்ப நிலை மிக இள வயதினருக்குரியது. இதில் எழுத்து, வாசிப்பு போர்த்துக் கேய மொழியில் கற்பிக்கப்பட்டன. இம்முறையே இடைநிலையிலும் காணப்பட்டது. உயர்கல்வி இறையியல் கற்பிக்கும் பிரிவாகும். இலங்கையில் மிசனரிமார் இளவரசர்களுக்கான கல்வி முறையில் விசேட அக்கறை காட்டினர். அவர்களுக்கு கல்வி புகட்டுவதனால் மதம் பரப்பப்படும் என்று எண்ணினர். இக்கல்வி ஐரோப்பிய அரச குடும்பத்து குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கல்வி முறையை ஒத்ததாக காணப்பட்டது. இவ்வாறாக போர்த்துக்கேயக் காலக் கல்விச் செயற்பாடுகள் மதமாற்றத்தை மேற்கொள்ளும் ஊடகங்களாக உப யோகிக்கப்பட்ட போதிலும் இவை கல்வி

வளர்ச்சியில் கணிசமான அளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. சமுதாய மட்டத்திலும் இக்கல்விக் கூடங்கள் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின.

கிறிஸ்தவத்தின் வருகைக்கு முன்னரான இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் கல்வி நிலையை நோக்கின் அக்கல்வி ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினருக்கு சாதியில் உயர்ந்தவர்களுக்கு ஆண்களுக்கு என ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினருக்கு சாதியில் உயர்ந்தவர்களுக்கு ஆண்களுக்கு என ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினருக்கே கல்வி வழங்கப்பட்டது. ஆனால் போர்த்துகேய மிஷனரிமார்களின் கல்வி செயற்பாடுகள் அனைத்து மக்களையும் சென்றடைந்தது. குறிப்பிட்ட வாக்கத்தினருக்கு மட்டுமல்லாது பெண்களுக்கான கல்வியும் சிறப்பிடம் பெற்றது எனலாம்.

போர்த்துகேயரைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தர் (1658-1796) வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கையை தமது ஆளுகையின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். ஒல்லாந்தர் கல்வியை ஊடகமாகக் கொண்ட புரட்டஸ்தாந்து மதத்தை பரப்பினர். இக்காலத்தில் இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கை, சமூக நலன்கள் ஆகியவற்றில் ஒல்லாந்தர் அக்கறை கொண்டிருந்தபடியினால் அக்காலக் கல்வியும் அவற்றோடு இணைந்ததாகக் காணப்பட்டது. இக்காலத்தில் மதப்பிரசாரம் மாணவர்களின் சிந்தனைக்கு இடமளிக்காது போதிக்கப்பட்டதுடன் உயர்கல்வி கற்கும் வாய்ப்பும் மாணவர்களுக்கு கிடைத்தது எனலாம். இக்காலத்தில் கட்டாயக் கல்வி முறை காணப்பட்டது. கோயில் பற்றுப் பாடசாலைகளை நோக்கின் இங்கு கம்பனி இலாபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் சதேசிகளை ஆசிரியர்களாக நியமித்து தமிழ், சிங்கள மொழிகளில் கல்விச் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டது. செமினரிக் கல்வி இக்காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றது எனலாம். இதில் கல்வி கற்பவர்கள் லெய்டன் (Leyden) பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டதுடன் இங்கு கல்வி கற்ற மாணவர்களுக்கு அரசாங்க உத்தியோகமும் கொடுத்தார்கள்.

மேலும் இக்காலத்தில் ஆண், பெண் இருபாலாருக்குமான அனாதை இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டதுடன் இருபாலாருக்கும் எழுத்து, வாசிப்பு, எண்கணிதம், சமயம் என்பன கற்பிக்கப்பட்டன. அத்தோடு ஆண்களுக்கு வர்த்தகமும், பெண்களுக்கு வீட்டு வேலை, தையல், பின்னல், நூல் நூற்றல் என்பனவும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் இலவசக்கல்வி கட்டாய முறையும், பாடசாலைக்கு வராமல்க்கு

குற்றப்பணமும் அறவிடும் முறைகளும் காணப்பட்டதால் பெருந்தொகையான மாணவர்கள் பாடசாலைகளுக்குச் சென்றார்கள். அடிமைகளுக்கும் ஒல்லாந்தர் கல்வி புகட்டினார்கள். இவ்வாறாக ஒல்லாந்தர் கால கல்வி செயற்பாடுகள் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே தாக்கம் செலுத்தியது எனலாம்.

ஒல்லாந்தரைத் தொடர்ந்து இலங்கை 1796-1948 வரையான காலப்பகுதிகளில் பிரித்தானியரின் ஆளுகையின் கீழ் இருந்தது. இக்காலப் பின்னணியில் ஆங்கிலக் கல்வியும் அரசு பதவிகளுமே சமூக அந்தஸ்தை கொடுக்கும் கருவிகளாக மதிக்கப்பட்டன. எனவே இக்காலத்தில் ஆங்கிலக்கல்வியே இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே அதிகளவு முக்கியத்துவம் பெற்றது எனலாம். அதிகளவான பாடசாலைகள் வடக்கு கிழக்கில் காணப்பட்டமையினால் கல்வி வாய்ப்பு அதிகளவு தமிழருக்கு கிடைத்தது. இக்காலத்தில் இலங்கையின் கல்விப் பணியில் அமெரிக்கன் மிஷன், அங்கிலிக்கன் மிஷன் என்பவை ஈடுபட்டன. இவர்கள் முதலில் ஆரம்பக் கல்வியையும் பின்னர் உயர்கல்வியையும் மேற்கொண்டார்கள். மேலும் அச்சு வசதி, வசன நடை வளர்ச்சி, பத்திரிகைத் தோற்றம் போன்றவையும், 20ம் நூற்றாண்டில் நாவல், சிறுகதை தோன்றி வளர்வதற்கும் சூழலை இக்காலம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது என்று கூறக் கூடியதாயுள்ளது. இக்கால கட்டத்தில் கோயில்பற்றுப் பாடசாலைகள், மேல்நிலைப் பாடசாலைகள், மிஷனரிப் பாடசாலைகள் என்பன தோற்றுவிக்கப்பட்டது. மேல்நிலைப்பாட சாலைகளில் மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வியைப் புகட்டுவதும், மாணவர்களை அக்கடமிக்கு ஆயத்தம் செய்வதும் முக்கிய நோக்கங்களாகக் காணப்பட்டன. மிகச்சிறப்பான முயற்சியும் திறனும் கொண்ட மாணவர்கள் அக்கடமிக்கு நியமிக்கப்பட்டதுடன், அரசாங்க செலவில் கல்வி பயின்றப்பட்டது. இவ் அக்கடமி மாணவர்களை அரசு சேவைக்கு ஆயத்தம் செய்தது எனலாம்." மிஷனரிப் பாடசாலைகளில்" ஆங்கிலக் கல்வி, சுயதொழில் கல்வி என்பன முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியது.

மேலும் இக்காலத்தில் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் கல்விச் செயற்பாடுகள் சமுதாயத்தில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆரம்பப்பள்ளிகள் அமெரிக்க மிஷனரிமாரால் கிராமப் புறங்களில் அமைக்கப்பட்டது. இதனால் சாதி சமய வேறுபாடின்றி அனைவரும் சேர்ந்து கல்வி கற்கக்கூடியதாயிருந்தது. இப்பள்ளிகள் மிஷனரிமாரின்

பணித்தளங்களுக்கு அருகாமையில் அமைந்திருந்தமையினால் அவர்களின் நேரடிக் கவனிப்பிற்கு உட்பட்டிருந்தது. இவர்களின் கல்விச் செயற்பாட்டில் பெண்களுக்கான கல்வி சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பலத்த எதிர்ப்பின் மத்தியில் பெண்களுக்கான கல்வியை முன்னெடுத்தார்கள். 1824ல் பெண்களுக்கென்று உடுவில் மகளிர் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார்கள். இப்பெண் பாடசாலையே ஆசியாவில் முதன் முதலில் தோன்றிய பெண்கள் விடுதிப்பாடசாலையாகும். 1823ல் வட்டுக்கோட்டை செமினரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரி தமிழ் மொழியின் சமயச்சார்பினை நீக்கி அதனை மதச்சார்பற்ற மொழி யாக்கியது.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு அமெரிக்க மிஷனரிமார் வந்தபோது இங்கு மேல் நாட்டு முறையைப் பின்பற்றி வந்த அகராதியும் தோன்றவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் மிஷனரிமார் தமிழ்-தமிழ் அகராதிகளை மட்டுமன்றி ஆங்கிலத்-தமிழ் அகராதிகளையும் தோற்றவித்தனர். வண. மைரன் உயின்விலே தமிழ்-ஆங்கில அகராதியைப் பதிப்பித்தார். இவ்வாறாக அகராதிப் பணியும் இக்காலத்தில் சிறப்பற்று விளங்கியது. அமெரிக்க மிஷனரிமார் அச்சுப் பணியையும் மேற்கொண்டார்கள். அச்சியந்திரத்தின் மூலம் துண்டுப்பிரசுரங்கள், நூல்கள் வேதாகமம் (புதிய ஏற்பாடு), சமய நூல்கள், சமயக்கட்டுரைகள், மருத்துவ நூல்கள் எனப் பல நூல்களையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாது இலங்கைத் தமிழ் மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞான அறிவைப்புகட்டியதுடன் வைத்தியக் கல்லூரியையும் முதன்முதலில் மானிப்பாயில் அமைத்தார்கள். இதுவே இலங்கையின் முதலாவது மருத்துவக் கல்லூரியாகும். இவ்வாறாக அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் கல்விச் செயற்பாடுகளும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே தாக்கம் செலுத்தியது எனலாம்.

இலக்கியம்

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய கற்கையாயினும், ஈழத்து கிறிஸ்தவத்தின் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய கற்கையாயினும் முழுமையான நிலையில் நோக்கப்படுவதற்கு இவை தென் இந்திய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பின்னணியிலே நோக்குவதே இவை பற்றிய முழுமையான அறிவைப் பெறுவதற்கு பொருத்தமான செயற்பாடாயமையும். ஏனெனில், இவை இலங்கையில் தோற்றம்

பெற்ற காலத்தில் தென் இந்தியாவுடன் எவ்வித போக்குவரத்துத் தொடர்பு கட்டுப்பாடுகள் அற்ற நிலையிலேயே காணப்பட்டது. கிறிஸ்தவம் இலங்கையிலும் தென் இந்தியாவிலும் சம காலத்திலும் பரப்பப்பட்டமையும், இரு இடங்களிலும் போர்த்துக்கேய இயேசு சபைக்குருமார் பணியாற்றியமையும் இவ்வாறான இடைவினையை மேலும் வலுப்படுத்தியிருக்கின்றது. மதம் இல்லாத இலக்கியம் உண்டு. ஆனால் இலக்கியம் இல்லாத மதம் இல்லை. மதச் செயற்பாடுகளையும் மதக் கருத்துக்களையும் கோட்பாடுகளையும் படிப்பினைகளையும் தாக்கமான முறையில் பரப்புவதற்கு இலக்கியங்கள் பெரும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. இந்நிலையில் கிறிஸ்தவம் முதன்முதலில் தமிழ் பேசும் மக்களுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திய போதும் ஆரம்ப கால மறைபணியாளர்கள் தமிழ் மொழியில் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களை ஆக்குவதற்கு கடுமையாக உழைத்தனர். தமிழ், கிறிஸ்தவ இலக்கியத்தின் முன்னோடிகள் கத்தோலிக்க குருமார்களே. இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற தமிழ் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

பொதுவாக நோக்கும் போது தமிழ் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் மூலமாக தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் செமித்திய, கிரேக்க, உரோமய, யூத, ஐரோப்பிய கலாசாரப்பின்னணியில் தோற்றம் பெற்று வளர்ந்த பல சிந்தனை மரபுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றின் மூலமாகக் கிறிஸ்தவப் பதங்கள், புனிதங்கள் வரலாறுகள், அடிப்படைச் சூழ்நிலைகள், செபங்கள், இடம் பெற்றன. இது தமிழில் பல திசைச் சொற்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கும் வழி வகுத்தது. ஆரம்பகால இலக்கியங்கள் மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியங்களே. இவ்விலக்கியங்கள் கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கிய முன்னோடிகள் எதிர் நோக்கிய சவால்களும் சிக்கல்களும் என்னும் சிறந்ததோர் ஆய்வை மேற்கொள்ள களம் அமைத்துள்ளன.

இதில் கென்றிக் கென்றிக்கஸ் அடிகளின் பங்களிப்பு மொழிபெயர்ப்பாக மட்டும் இருந்த போது, ரொபேட் டி நொபிலி அடிகள் ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைத்திருக்கின்றார். நாற்பதிற்கும் அதிகமான ஆக்க இலக்கியங்களை கிறிஸ்தவ இறையியல், மெய்யியல் கருத்துக்களை அடிப்படையாக நொபிலி கொண்டு எழுதியுள்ளார். வேற்று மரபிலுள்ள கருத்துக்கள் தமிழில் கூறப்படும் போது அதன் வழி தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பெறும் என்பது தெளிவானதே.

இலக்கிய வடிவங்களை நோக்கும் போது இலங்கையில் கிறிஸ்தவத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் பாமர மக்களே அதிகம் இம் மறையைத் தழுவினர். இதனால் பாமர மக்களுக்குப் புரியும் வகையில் அவர்களால் அதிகம் விரும்பப்படும் கிறிஸ்தவ நாட்டார் இலக்கிய வகைகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளமை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிற்கு கிறிஸ்தவத்தின் மற்றுமோர் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பாகும். எடுத்துக்காட்டாக மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்த அம்மாணை, பள்ளு ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களை உள்வாங்கி இவ்வடிவங்களில் கிறிஸ்தவ நாட்டார் இலக்கியங்கள் ஆக்கப்பட்டமை, தமிழ் நாட்டார் இலக்கியப் பரப்பை விரிவுபடுத்தி யுள்ளதென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

ஐரோப்பிய மிஷனரிமாரின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான முக்கிய பங்களிப்பு தமிழில் உரைநடை (இலகு வசன நடை) இலக்கியத்தை அறிமுகம் செய்தமையாகும். இன்றைய தமிழ் வசன நடை என்னும் நூலை ஆக்கிய திரு. அருணாசலம் அவர்களும் கிறிஸ்தவமும் தமிழும் என்னும் நூலாக்கிய திரு. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்களும் திரு. எம். சிறீனிவாசக ஜயனார் அவர்களும் தமது “Tamil Studies” என்னும் நூலை ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின்பே தமிழில் உரைநடை நூல் தோற்றம் பெற்றதென்றும், ஐரோப்பியரே முதன்முதலில் தமிழில் உரை நடை நூலை ஆக்கினர் எனக்கூறியுள்ளனர். தனிநாயகம் அடிகள் தமது “தமிழ்த்தூது” என்னும் நூலில் றொபேட் டி நொபிலி அடிகளே தமிழ் உரைநடை இலக்கியத்தின் தந்தை எனக் கூறியுள்ளார். தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இது கிறிஸ்தவத்தின் முக்கிய பங்களிப்பாகும்.

போர்த்தக்கேய மிஸனரிமாரால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட மற்றுமோர் இலக்கிய வடிவம் வினா, விடை வடிவத்தில் விடயப்பொருளை முன்வைப்பதாகும். கென்றிக்கென்றிக்கஸ் எழுதிய “கிறிஸ்தியானி வணக்கம்” என்னும் நூல் இவ்வடிவத்தில் ஆக்கப்பட்டதே. எனினும் இது மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியமாகும். மேலும், போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் தமிழில் பல கிறிஸ்தவ நவீன நாடக இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டாலும் அவற்றில் எவையும் இன்று வரை கிடைத்ததில்லை. மேற்குறிப்பிட்ட இவ்விலக்கியங்கள் அனைத்தும் கத்தோலிக்க மறை தொடர்பாக எழுந்தவையே. இவற்றை ஆக்கிய

கத்தோலிக்க மிஷனரிமார் கத்தோலிக்க மறையைப் பரப்பும் நோக்குடனேயே இவ்விலக்கியங்களை ஆக்கியுள்ளனர். போர்த்துக்கேயரைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தர் ஆட்சி இடம்பெற்றது.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் மற்றுமோர் வகையிலான மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியம் வழக்கத்திற்கு வந்தது. இது விவிலிய மொழிபெயர்ப்பாகும். உலக முதன்மையான இலக்கியங்களில் ஒன்றான திருவிவிலியம் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டமையினால் தமிழில் விவிலியக் கருத்துக்கள் இடம் பெறுவதற்கு வழி கிடைத்தது. இதில் பிலிப் பஸ்தேயுஸ் அவர்களின் பங்களிப்பு குறிப்பாக இடம்பெற வேண்டியது. புரட்டஸ்தாந்து சபையினரின் மற்றுமோர் பங்களிப்பு துண்டுப்பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டமையாகும். ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலம் கத்தோலிக்கருக்குப் பெரும் சிக்கல்கள் நிறைந்த காலமாயிருந்த போதும் இக்காலத்தில் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் புலமை பெற்ற யாக்கோமே கொன்சால்லெஸ் ஆக்கங்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிற்கு பெருமை சேர்த்தது. இக்காலத்தில் தோன்றிய நாட்டார் இலக்கியங்களும் நாட்டுக் கூத்தும் கணிசமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஆங்கிலேயர் இலங்கையில் பணியாற்றும் போது தமிழ் கிறிஸ்தவ இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அமெரிக்க மிஷனரிமாரும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். உதயதாரகை என்னும் முதல் பத்திரிகையை 1841இல் ஆரம்பித்தமை முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாகும். இவற்றை விட கிறிஸ்தவ இலக்கியப் பணியை விட பொதுவாகத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஐரோப்பிய மறைப்பணியாளர்கள் பெரும் சேவையாற்றியுள்ளனர். இவ்வாறான பணிகளில் அகராதி ஆக்கியமை முக்கிய பங்களிப்பாகும். ஏனைய பங்களிப்பு வேறு பொருளில் ஆயப்பட வேண்டியவை. அதனால் இங்கு ஆயப்படவில்லை.

சமூக மேம்பாடும் கலாசாரத்தாக்கமும்.

மூன்று ஐரோப்பிய நாடுகள் இலங்கையில் தொடர்ச்சியாக நாணூற்றறம்பது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்துள்ளன. இவை மூன்றும் வேறு வேறு நாடுகளாயிருந்த போதும் இவற்றின் கலாசாரம் ஒரே வகையானவையாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இம் மூன்று ஐரோப்பிய நாடுகளும் கிறிஸ்தவ நாடுகளாக விளங்கின. ஒரு நாட்டின் அல்லது மக்கள் குழுமத்தின் பண்பாட்டில் அம் மக்களின் சமயம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இங்கு கிறிஸ்தவம், ஐரோப்பியம் என்னும்

இரு விடயங்களும் ஒன்றாகவே நோக்கப்படுகின்றன. நானூற்றைம்பது ஆண்டுகள் நிலவிய ஐரோப்பிய ஆட்சி இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் வாழ்வில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவை சமூக மேம்பாடு, கலாசாரத் தாக்கம் என்னும் நிலையில் நோக்கப்படுகின்றன.

கிறிஸ்தவம் இலங்கை வாழ்த்தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் குறிப்பாக அவர்கள் தம் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கிறிஸ்தவத்தின் வருகையின் போது இலங்கை வாழ்த்தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் பல நிலைகளிலும் பின் தங்கியதாகவே காணப்பட்டது. கிறிஸ்தவம் மக்களின் மேம்பாட்டிற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை மனித மாண்பு பேணப்படுவதற்கு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என நோக்கலாம். கிறிஸ்தவத்தின் வருகையின் பின் இலங்கையில் மக்களின் மாண்பைப் பேணும் செயற்பாடுகள் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இக்காலத்தில் சாதி அமைப்பு மக்கள் மத்தியில் இறுக்கமாகப் பேணப்பட்டது. இவ்வாறு பேணப்பட்ட சாதி அமைப்புக் காரணமாக பிறப்பிலேயே ஒருவர் உயர்ந்தவர் மற்றையவர், தாழ்ந்தவர் என்னும் நிலை பேணப்பட்டது. கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடு காரணமாகவும், கிறிஸ்தவம் மேற்கொண்ட சில செயற்பாடுகள் காரணமாகவும், (எடுத்துக்காட்டு, ஒரே வகுப்பறையில் எல்லாச் சாதி மாணவர்களும் ஒன்றாக அமர்ந்து பாடம் கற்பது.) சாதி வேறுபாட்டை கணிசமான அளவு குறைத்தது. எனினும் கிறிஸ்தவத்தினுள்ளும் சாதிப் பாகுபாடு உட்புகுந்தது என்னும் விடயம் மறுக்கப்படமுடியாதது.

கிறிஸ்தவம் எதிர்நோக்கிய மற்றுமோர் சிக்கல் பெண்கள் இழிவாக நடத்தப்பட்டமையாகும். தமிழர் சமூகம் ஆண் ஆதிக்கச் சமூகமாகவே இருந்தது. பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமானவர்களாக ஏற்கப்படவில்லை. பெண்களுக்கு கல்வி மறுக்கப்பட்டது, பல தாரத்திருமணம், விதவைகள் தரக்குறைவாக நோக்கப்பட்டமை, கைம்பெண்களுக்கு மறுமணம் மறுக்கப்பட்டமை, குழந்தைத் திருமணம் என்பன சில சீரகேடுகளாகும். பலதாரத் திருமணத்தின் மூலம் பிறக்கும் குழந்தைகள் சட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற குழந்தைகளாகவே பேணப்பட்டன. பெண்கள் அணியும் ஆடையிலும் மேம்பாடு பிரதிபலித்தது. கிறிஸ்தவம் மேற்குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளைக் கண்டித்து பெண்களின் மாண்பை உயர்த்தியது. மிஷனரிமார் ஒரு பெண்ணுக்கு ஒரு ஆண் என்னும் நிலையை வலியுறுத்தி திருமணத்தின் மேன்மையை நிலைநாட்டினர். தமிழ் மக்களிடம் காணப்பட்ட சீதன முறைமை மற்றுமோர் பாரிய சீரகேடாகும்.

மேலும், பாரம்பரிய மதங்களின் செயற்பாடுகளில் மக்களை அவர்கள் தம் அற ஒழுக்கத்தை தனிப்பட்ட முறையில் அவதானித்து வழி நடத்தும் நடைமுறைகள் இருக்கவில்லை. சமூகம் பற்றிய கடமை, சமூக மேம்பாடு, பணிபற்றிய விழிப்புணர்வும் வழங்கப்படவில்லை. கிறிஸ்தவத்தில் இடம் பெறும் மறையுரைகள், மிஷனரிமாரின் நேரான கண்காணிப்புடன் வழங்கப்பட்ட கல்வியறிவு என்பன மக்கள் மத்தியில் சமூக விழிப்புணர்வு ஏற்படுவதற்கு வழியாயமைந்தன.

கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் பணிகள் சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதுடன் பல மனித நேயப் பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதாயும் அமைந்தன. ஐரோப்பிய முறையிலான வைத்தியம், முதியோர் பராமரிப்பு நிலையங்கள், ஏழை மக்கள் வாழ்வை மேம்படுத்துதல் எனப் பல நிகழ்ச்சிகளை முன்னெடுத்துச் செயற்பட்டனர். இதனுடன் இணைந்த மற்றுமோர் செயற்பாடு பெண் துறவிகளின் வருகையும், பெண்களின் மேம்பாட்டிற்கு அவர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்புகளும்.

இவை தவிர ஐரோப்பியரும் அதன் முக்கிய கூறுகளில் ஒன்றாகிய கிறிஸ்தவமும் இலங்கை மக்களின் கலாசாரத்தில் பல முக்கிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஐரோப்பிய கலாசாரம் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய கலாசாரத் தாக்கம் பல நிலைகளில் இடம் பெற்றது. ஐரோப்பிய கலாசாரத்தின் பல கூறுகளைத் தமிழ் மக்கள் விரும்பி ஏற்றதுமுண்டு, கட்டாயப்படுத்தி ஐரோப்பியர் புகுத்தியமையுமுண்டு, தவிர்க்க முடியாத நிலையில் புகுந்தவையுமுண்டு. ஐரோப்பிய ஆடை, உணவு, கட்டட அமைப்பு முறை என்பன தமிழ் மக்கள் விரும்பி ஏற்றவையாகும். ஐரோப்பிய வாழ்க்கை முறையும் குறிப்பாக கிறிஸ்தவர்களால் விரும்பி ஏற்கப்பட்டவையாகும். ஐரோப்பிய வரிமுறைகள் மக்களிடம் வலிந்து திணிக்கப்பட்டவையாகும்.

விளையாட்டு, பொழுது போக்கு, விடுமுறைகள், விழாக்கள் கொண்டாடும் முறைகள் மக்களின் கலாசாரத்தில் தாக்கம் ஏற்படுத்திய சில துறைகளாகும். சலுகைகளுக்காக தங்களை ஐரோப்பிய கலாசாரத்துடன் இணைத்துக் கொண்டவர்களும் உண்டு. தங்களை ஐரோப்பியர்களாகக் காட்டியவர்கள் அதையிட்டுப் பெருமை கொண்டது முண்டு.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

1. பீட்டர் அபீர் அ. அலோசியஸ் சேவியர் ஆ. திரு விவிலிய விளக்கம்- விவிலியம் ஓர் அறிமுகம், அருள்வாக்கு மன்றம் திருச்சி, தமிழ் இறையியல் நூலோர் குழு, மதுரை, சிவகாசி, 2005.
2. ஜெயபாலன், நா. & யோசேப்பு, செ. நாகரிக வரலாறு, ஆளு பப்பிளிகேசன்ஸ், சென்னை, 1987.
3. சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன், நாகரிகங்களக்கு ஓர் அறிமுகம், 1, யாழ்ப்பாணம், 1994.
4. வாழ்வியற்களஞ்சியம், தொகுதி ஒன்று, தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், 1986.
5. எரோனிமுசு, கு. “விவிலியமும் பிற சமய இலக்கியங்களின் தாக்கம்”, தோழன், ஏப்ரல் , 2006.
6. அலோசியஸ், “எருசலேம் கோவில் கட்டிடக்கலையில் அண்டை நாடுகளின் பண்பாட்டுத் தாக்கம்”, தோழன், ஏப்ரல் 2006 .
7. ஜோமிக்ஸ், “பவுலின் மடல்களில் கிரேக்கக் கலாச்சாரமும்”, விவிலிய விருந்து, ஏப்ரல், 2008.
8. வாழ்வியற்களஞ்சியம், தொகுதி ஒன்று, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1986.
9. தியாகு (தொகுப்பு), விவிலியக்களஞ்சியம், 1 விவிலிய அறிமுகம், தியான ஆசிரமம், சென்னை, 1991.
10. தியாகு, (தொகுப்பு), விவிலியக்களஞ்சியம், 11 விவிலிய அறிமுகம், தியான ஆசிரமம், சென்னை, 1992.
11. தியாகு, (தொகுப்பு), விவிலியக்களஞ்சியம், 111 விவிலிய அறிமுகம், தியான ஆசிரமம், சென்னை, 1993.

12. தியாகு, (தொகுப்பு), *விவிலியக்களஞ்சியம், IV விவிலிய அறிமுகம்*, தியான ஆசிரமம், சென்னை, 1994.
13. தியாகு (தொகுப்பு), *விவிலியக்களஞ்சியம், V விவிலிய அறிமுகம்*, தியான ஆசிரமம், சென்னை, 1994.
14. Michale Grant, *Ancient History Atlas, 1700, B.C TO 565 A.D*
Cartography by ARTHUR BANKS
London - 1
15. Verstraeten, *Catholic Education Through the Centuries*,
Theolocal Publications India, 1984.
16. Kedar Nath Tiwari, *Comparative Religion*, Motilal Banaridass,
1987.
17. Wijngaards, J.N.M. *Background to the Gospels*, TPI, India,
Bangalore, 1981.
18. Etienne Charpentier, *How to read the Old Testament*, SCM press
Ltd, London, 1981.

Rev. Prof. G. Pilendran
Professor Emeritus
St. Martin's Seminary
Jaffna, Sri Lanka

Rev. Prof. G. Pilendran
Professor Emeritus
St. Martin's Seminary
Jaffna, Sri Lanka

கிறிஸ்தவமும் நாகரிகங்களும் இந்நூல் பற்றி...

பல்வேறு நாகரிகங்களின் கலாசாரக்கூறுகள் சங்கமிக்கின்ற கிறிஸ்தவ மறையின் மீது, யூத நாகரிகத்தின் செல்வாக்கு தனித்துவமானது; அதே வேளை, கிறிஸ்தவமும் பற்பல நாகரிகங்களின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டே வருகின்றது.

வரலாற்றின் பல்வேறு கால கட்டங்களில் யூத நாகரிகத்தின் மீது அண்டை நாடுகளின் நாகரிகங்களான சுமேரிய, எகிப்திய, அசீரிய, பபிலோனிய, பாரசீக நாகரிகங்களும் கிரேக்க, உரோம நாகரிகங்களும் செலுத்திய செல்வாக்கும்; யூத, கிரேக்க, உரோம நாகரிகங்கள் கிறிஸ்தவத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கமும்; புனித பவுல், புனித யோவான் எழுத்துக்களில் கிரேக்க நாகரிகத்தின் செல்வாக்கும்;

கிறிஸ்தவ மதமானது ஐரோப்பிய மக்கள் வாழ்விலும், இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் வாழ்விலும் ஏற்படுத்திய முற்போக்கான மாற்றங்களும் இந்நூலில் விளங்கப்படுகின்றன.

இந்நூலாசிரியரின் ஏனைய ஆக்கங்கள்:

விழுமியக் கல்வி (1996)

தமிழில் விவிலியம்: நேற்றும் இன்றும் (1999)

கத்தோலிக்க கலை இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள் (2001)

வட பகுதி சில ஆலயங்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் (2009)

தமிழ்க்கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் (2009)

அருளாளர் யோசப்வாஸ் வாழ்வும், பணியும் (2010)

(மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியம்: பதிப்பாசிரியர்)

Tamil Catholic Literary Tradition (1998)

Letters of Holy Family Missionaries from Jaffna (edited) (1998)

A Brief History of the Catholic Church in Sri Lanka (2007)

ISBN : 978-955-8231-02-9